

Hem>Hitta rätt person>Typer av Juristyrken

Typer av juristyrken

I de olika rättssystemen i Europeiska unionens (EU:s) medlemsstater finns det ett stort antal juridiska yrken såsom advokat, notarie, domare, åklagare och exekutionstjänsteman. De juridiska yrkena benämns inte på samma sätt i alla medlemsstater och uppgifter och status kan variera avsevärt mellan medlemsstaterna.

På den här sidan finns allmän information om roller och uppgifter för olika juridiska yrken.

Om du vill läsa mer om ett visst land, klicka på landets flagga.

Behöver du råd eller vill hitta en jurist i någon av EU:s medlemsstater kan du gå till avsnittet [Hitta rätt person](#).

Inledning

Förutom advokater regleras inte villkoren för att utöva ett juridiskt yrke i EU-lagstiftningen. De juridiska yrkena regleras i allmänhet på nationell nivå. Det kan finnas likheter mellan ländernas nationella regler, men även betydande skillnader, eftersom dessa regler ofta bottenar i gamla traditioner.

Europarådets ministerkommitté har utfärdat ett antal rekommendationer om de juridiska yrkena. Ett av dessa initiativ rör utövandet av advokatyrket. Ett annat rör domarnas oberoende ställning. Kommitténs rekommendationer och övrig information om detta ämne finns på kommitténs [webbplats](#).

Dessutom anges i [den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna](#) att var och en som blivit anklagad för brott har rätt att försvara sig personligen eller genom rättegångsbiträde som personen själv utsett eller att, när personen saknar tillräckliga medel för att betala ett rättegångsbiträde, erhålla ett sådant utan kostnad, om rättvisans intresse så kräver. Denna klausul gäller främst brottmål men

[Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna](#) har utvidgat den till att omfatta även tvistemål.

Domare

En domare är en högre tjänsteman som leder en domstol, antingen ensam eller tillsammans med andra domare i en panel. Domarnas befogenheter, uppgifter, utnämningssätt, disciplinförfaranden och utbildning varierar kraftigt mellan olika rättssystem. Domaren är som en domare i en fotbollsmatch och genomför rättegången opartiskt och vid offentligt sammanträde. Domaren förhör alla vittnen och beaktar de övriga bevis som lagts fram av parterna i målet, bedömer parternas trovärdighet och meddelar sedan en dom på grundval av sin tolkning av gällande rätt och sitt personliga omdöme.

Mer information om yrket finns här:

[Sammanslutningen för europeiska administrativa domare](#) (AEAJ)

Europeiska domar- och åklagarförbundet (EJPA)

[International Association of Judges](#) (särskilt den europeiska sektionen)

[European Judges for Democracy and Liberty](#) (MEDEL).

Allmän åklagare

I brottmålsförfaranden har åklagarmyndigheten en central roll. Medlemsstaternas rättssystem är också väldigt olika vad gäller åklagarnas roll, uppgifter och befogenheter.

Domstolspersonal

Domstolspersonalens arbetsuppgifter och benämningar kan skilja sig åt, t.ex. mellan en "greffier" i Frankrike och en "Rechtspfleger" i Tyskland.

Deras uppgifter varierar avsevärt från ett rättssystem till ett annat: det kan handla om att biträda domare eller åklagare, att utföra uppgifter rörande domstolarnas förvaltning och att utföra arbetsuppgifter med anknytning till vissa specifika förfaranden. Beroende på land kan det krävas att de ska ha juridisk utbildning, kan ge juridisk rådgivning och/eller delta i fortbildning.

Under alla omständigheter spelar de en viktig roll i domstolarna genom att ta emot brottsoffer och tilltalade och bidra allmänt till att rättssystemet fungerar effektivt.

På europeisk nivå företräds yrkeskåren av [European Union of Rechtspfleger](#) (E.U.R.), en icke-statlig organisation som för samman yrkesorganisationer från flera länder. E.U.R:s mål är bland annat att delta i att ta fram, utforma och harmonisera lagstiftning på europeisk och internationell nivå, samarbeta med EU-institutionerna, företräda medlemmarnas yrkesmässiga intressen och främja yrket så att rättsväsendet ska fungera på ett bättre sätt.

Exekutionstjänstemän

Exekutionstjänstemännens yrke regleras av de enskilda medlemsstaternas lagar och dessa är olika i olika medlemsstater.

Denna yrkesgrupp företräds på europeisk nivå av [Union internationale des huissiers de justice](#) (UIHJ). UIHJ:s mål är att representera sina medlemmar i internationella organisationer och att samarbeta med nationella yrkesorganisationer. Förbundet arbetar för att förbättra såväl den nationella processrätten som internationella fördrag och strävar efter att främja idéer, projekt och initiativ som kan bidra till att stärka och höja exekutionstjänstemännens status.

[Chambre Européenne des Huissiers de Justice](#) (CEHJ) företräder också exekutionstjänstemännen. CEHJ är en ideell, belgisk organisation som arbetar för att exekutionstjänstemännen ska kunna delta mer i juristers samordnade åtgärder i EU-debatten.

Jurister

Advokatens roll, oavsett om den innehas av en individ, ett företag eller staten, är att vara klientens förtrodda rådgivare och företrädare, en yrkesutövare som respekteras av tredje part och en oumbärlig deltagare i rättskipningen. Genom att fullgöra alla dessa uppgifter fyller advokaten, som troget tjänar sin egen klients intressen och skyddar klientens rättigheter, också funktionen som advokat i samhället. Detta innebär att förebygga och förhindra konflikter, att säkerställa att konflikter löses enligt erkända civilrättsliga, offentligrättsliga och straffrättsliga principer med hänsyn till rättigheter och intressen, att främja rättsutvecklingen och att försvara frihet, rättvisa och rättsstatsprincipen.

Advokaters yrkesutövning regleras av yrkesorganisationer eller myndigheter i medlemsstaterna – advokatsamfundet – som ansvarar för att fastställa regler om yrkesetik och att sköta disciplinära förfaranden mot advokater.

Villkoren för att utöva ett juridiskt yrke regleras inte i EU-lagstiftningen. I [direktivet](#) från 1998 fastställs emellertid de villkor enligt vilka en advokat som har de kvalifikationer som krävs i en medlemsstat stadigvarande kan utöva sitt yrke i en annan medlemsstat.

På EU-nivå företräds advokater av [Council of Bars and Law Societies of Europe](#) (CCBE) – en internationell ideell förening som grundades 1960. Den agerar som kontaktpunkt mellan EU och de europeiska nationella advokatsamfundet i alla frågor av ömsesidigt intresse som har samband med utövandet av advokatyrket.

Notarier

Notarier är jurister som är specialiserade på och auktoriserade att agera i vissa typer av rättsliga ärenden. Med anledning av deras arbetsuppgifter och ansvarsområden har notarier en viktig roll enligt lagstiftningen i de 22 medlemsstater där rättsordningen grundar sig på den latinska civilrätten. Irland är det

enda land inom EU vars rättssystem är grundat på *common law*-systemet. Där omfattar notaryyrket ett stort antal juridiska tjänster och notarien utövar sina funktioner och befogenheter i huvudsak när det gäller instrument som ska användas i utländska jurisdiktioner. De har en viktig roll i det nationella rättssystemet vad gäller internationell handel.

Notariernas arbetsuppgifter är i synnerhet följande:

Upprätta privata avtal och ge råd till parterna samt att uppfylla kravet att behandla var och en av dem rättvist. Säkerställa att de officiella handlingar som notarien utarbetar och de råd som han eller hon ger är lagliga. Notarien måste upplysa parterna om konsekvenserna av de förpliktelser som de åtar sig och verkställa de officiella handlingar som han eller hon utarbetat. Den officiella handlingen kan sedan registreras direkt i ett officiellt register eller verkställas om en av parterna inte uppfyller sina skyldigheter utan att en domare behöver ingripa.

Notarien agerar också som skiljeman, som opartiskt och genom att strikt iakttä lagen gör det möjligt för parterna att nå en överenskommelse som är ömsesidigt godtagbar.

Notarier är offentliga tjänstemän – staten delegerar en del av den offentliga makten så att de kan fullgöra ett allmännyttigt uppdrag, nämligen att utöva sina uppgifter inom ramen för ett självständigt yrke.

Notarier är bundna av yrkesmässig sekretess. Villkoren för att utnämna en notarie liknar villkoren för lekmannadomare och notarien har samma rättigheter och skyldigheter vad gäller självständighet, ämbetets varaktighet, opartiskhet, befogenheter och verkställbarheten av hans eller hennes åtgärder samt justitieministeriets övervakning av notariens verksamhet.

Det finns ungefär 35 000 notarier i de 22 EU-medlemsstater där rättssystemen bygger på den latinska civilrätten.

Vid kontakter med EU-institutionerna företräds notarier från EU:s civilrättsliga system av [Le Conseil des Notariats de l'Union Européenne](#) (CNUE) som inrättades 1993. CNUE företräder notarier i alla EU-länder där notaryyrket grundas på det civilrättsliga systemet, nämligen Belgien, Bulgarien, Estland, Frankrike, Grekland, Italien, Kroatien, Lettland, Litauen, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike. Irland har ett eget nationellt representativt organ, men internationellt företräds landet av "UK and Ireland Notarial Forum".

Senaste uppdatering: 11/09/2023

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

Typen av juristyrken - Belgien

Här får du en överblick över juristyrkena i Belgien.

Juristyrken – inledning

I detta avsnitt finns information om olika juristyrken i Belgien som

åklagare,

domare,

advokater,

notarier, och

exekutionsbiträden.

Åklagare

Organisation

Åklagarmyndigheten (*ministère public/openbaar ministerie* eller *parquet/parket*), vars huvuduppgift är att väcka åtal (se nedan), består av jurister som utbildat sig till *magistrats/magistraten* och som utför åklagaruppgifter vid den domstol där de tjänstgör.

På domkrets nivå (*arrondissement judiciaire/gerechtelijk arrondissement*) utövar den **kungliga åklagaren** (*procureur du Roi/procureur des Konings*), biträdd av en 1:e ställföreträdare (*premiers substitués/eerste substituten*) och ställföreträdare (*substitués/substituten*), åklagarämbetet inför distriktsdomstolen (*tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg*), och även i den ungdomsavdelning (*tribunal de la jeunesse/jeugdrechtbank*) som hör under distriktsdomstolen. Motsvarande gäller vid polisdomstolen (*tribunal de police/politierechtbank*) och handelsdomstolen (*tribunal de commerce /handelsrechtbank*) i den berörda domkretsen.

Vid arbetsdomstolarna (*tribunaux de travail/arbeidsrechtbanken*) utövas åklagarämbetet av s.k. **auditörer** (*auditeur du travail/arbeidsauditeur*), som biträds av ställföreträdare och i förekommande fall en 1:e ställföreträdare. Dessa utövar samma funktion vid distriktsdomstolens brottmålsavdelning (*tribunal correctionnel/correctionele rechtbank*) och polisdomstolarna i mål som omfattas av deras behörighet.

Vid appellationsdomstolarna (*cour d'appel/hof van beroep*) och arbetsöverdomstolarna (*cour du travail/arbeidshof*) utövas åklagarämbetet av **den allmänna åklagaren** (*procureur général/procureur-generaal*), som leder appellationsdomstolens åklagarmyndighet (*parquet général/parket-generaal*) och motsvarande organ vid arbetsdomstolen (*auditorat général/arbeidsauditoraat-generaal*). Vid appellationsdomstolen biträds den allmänna åklagaren av en förste generaladvokat (*premier avocat-général/eerste advocaat-generaal*), generaladvokater (*avocats-généraux/advocaten-generaal*) och förste ställföreträdare (*substitués généraux/substituten-generaal*). Vid arbetsdomstolen biträds auditören på samma sätt av en förste generaladvokat, generaladvokater och en förste ställföreträdare.

Vid kassationsdomstolen (*Cour de cassation/Hof van cassatie*) utövas åklagarämbetet av **kassationsdomstolens allmänna åklagare**, som biträds av en förste generaladvokat och av generaladvokater. Även om terminologi och beteckningar är desamma, är åklagarmyndighetens roll en helt annan vid kassationsdomstolen. Kassationsdomstolen prövar nämligen inte ärenden i sak, utan kontrollerar om det rättsliga förfarandet skett enligt lagen och rättegångsreglerna.

Åklagarmyndigheten är **oavhängig** i utövandet av sin uppgift att bedriva undersökningar och väcka åtal i enskilda fall, men detta påverkar inte den behörige ministerns rätt att begära att åtal väcks och att utfärda bindande kriminalpolitiska riktlinjer, bl.a. i fråga om undersökningar och åtal.

Roll och arbetsuppgifter

Åklagarmyndigheten har flera olika uppgifter. Det rör sig om **handläggning och uppföljning** i såväl **brottmål** som **tvistemål**.

I **brottmål** övervakar åklagarmyndighetens jurister (i samhällets intresse) att rättegången fortlöper normalt och enligt rättegångsreglerna. Detta gör de både i samband med handläggningen av själva saken och under förundersökningsprocessen (i den aktuella åtalsavdelningen, nämligen *chambre du conseil /raadkamer* i distriktsdomstolen eller *chambre des mises en accusation/kamer van inbeschuldigingstelling* i appellationsdomstolen). Vid förhandlingen kräver de tillämpning av strafflagen och bevakar samtidigt att nödvändiga åtgärder vidtas för att de straff som utdöms verkställs på lämpligt sätt. **Vid brottmålsdomstolen för grövre brott** (*Cour d'assises/Hof van Assisen*) företräds åklagarväsendet av appellationsdomstolens allmänna åklagare, som också kan delegera uppgiften till en jurist från en åklagarmyndighet.

I **tvistemål** agerar åklagarmyndigheten på eget initiativ i de fall som anges i lagen och dessutom varje gång som allmän ordning och säkerhet kräver ett ingripande. Åklagarmyndigheten ska avge ett yttrande (skriftligt eller muntligt) om ärendet. Åklagarmyndigheten måste få tillfälle att yttra sig i vissa fall som

anges i artikel 764.1 i processlagen (*Code judiciaire/Gerechtig Wetboek*). Den kan även be om information i andra mål i avsikt att yttra sig när den så anser lämpligt, och domstolen kan även vända sig till den på eget initiativ (artikel 764.2 i processlagen).

Utöver dessa huvudsakliga uppgifter är åklagarmyndigheten också, **inom sitt verksamhetsområde, behörig att på lämpligt sätt följa upp och verkställa kriminalpolitiska beslut och direktiv**.

De kriminalpolitiska direktiven utfärdas av justitieministern efter samråd med ett kollegium som består av de fem appellationsdomstolarnas allmänna åklagare (*collège des procureurs généraux/College van procureurs-generaal*).

Kollegiet leds av justitieministern och fattar beslut i syfte att uppnå en så konsekvent utformning och samordning som möjligt av kriminalpolitiken och med målet att åklagarmyndigheterna ska fungera så bra som möjligt.

Kollegiets befogenheter omfattar hela landet och dess beslut är bindande för appellationsdomstolarnas allmänna åklagare och för alla åklagare under deras ledning.

Mer information finns på [åklagarmyndighetens webbplats](#).

Domare

Organisation

Den belgiska staten grundar sig på principen om maktindelning, det vill säga åtskillnaden mellan statens lagstiftande, verkställande och dömande organ. Rättsväsendet är oberoende.

Man skiljer mellan *magistrature assise/zittende magistratuur* (domarkåren) och *magistrature debout/staande magistratuur* (åklagarkåren, se ovan).

Rättsväsendet består av domstolar som meddelar avgöranden i rättsliga mål. De granskar också lagligheten i den verkställande maktens åtgärder.

Underrätternas domare kallas för *juges/rechters*, medan överrätternas domare kallas *conseillers/raadsherren*.

Domarkårens uppgift är att tillämpa lagen på den situation och i de ärenden som de föreläggs i tvistemål eller i fråga om personer som har begått brott.

I vissa underrätter finns förutom yrkesdomarna även lekmanndomare. Lekmanndomare finns i följande domstolar:

Handelsdomstol: yrkesdomare och lekmanndomare (*juges consulaires/consulaire rechters*).

Arbetsdomstol: yrkesdomare och lekmanndomare (*juges sociaux/sociale rechters*).

Distriktsdomstolens avdelning för verkställighet av straff (*tribunal de l'application des peines/strafuitvoeringsrechtbank*): yrkesdomare och lekmanndomare (*assesseurs en application des peines/assessoren in straitvoeringszaken*).

Åklagarmyndigheten har ett särskilt socialt uppdrag inom rättsväsendet, bl.a. civilrättsliga uppgifter på det arbets-, ungdoms- och handelsrättsliga området, utöver att tillse efterlevnaden av straffrättsliga normer.

Förvaltning och stöd

[Domstolskollegiet](#)

Domstolarna är en del av rättsväsendet. I en demokratisk rättsstat bidrar de till att lösa eller förebygga konflikter på ett oberoende, opartiskt och fackmässigt sätt, i enlighet med de befogenheter som lagstiftaren tilldelat dem. De följer rättsreglerna och använder tillgängliga resurser för att säkerställa högsta möjliga standard i fråga om kvalitet.

Domstolskollegiet (*Collège des cours et tribunaux/College van de hoven en rechtbanken*) bistår domstolarna i deras huvuduppgifter genom att

begära nödvändiga resurser på ett öppet, fackmannamässigt och motiverat sätt och säkerställa en optimal användning av dem,

fungera som domstolsförvaltningens talesperson i förhållande till externa intressenter,

bistå vid domstolsförvaltningen.

[Åklagarmyndighetens kollegium](#)

Jämte appellationsdomstolarnas fem allmänna åklagarna består detta kollegium (*Collège du ministère public/College van het openbaar ministerie*) av den federala åklagaren (*procureur fédéral/federale procureur*), tre rådgivare till den kungliga åklagaren (*Conseil des procureurs du Roi/Raad van procureurs des Konings*) och en rådgivare till auditörerna (*Conseil des auditeurs du travail/Raad van arbeidsauditeurs*). Tillsammans behandlar de frågor som rör åklagarmyndighetens förvaltning.

Ordföranden för de allmänna åklagarnas kollegium är också ordförande för åklagarmyndighetens kollegium.

För det första bistår åklagarmyndighetens kollegium med genomförandet av de straffrättsliga principer som fastställts av de allmänna åklagarnas kollegium.

För det andra strävar det efter bästa kommunikation, kunskapshandling, datorisering, mätning av arbetsbelastning, arbetsprocesser, statistik och strategiska normer för personalförvaltning inom åklagarmyndigheten. Slutligen ger det förvaltningsstöd till de rättsliga organen, dvs. chefsåklagaren, arbetsdomstolens chefsåklagarmyndighet (*auditorats généraux du travail/arbeitsauditoraten*), de kungliga åklagarna (*parquets du procureur du Roi/parketten van de procureur des Konings*), arbetsdomstolens allmänna åklagarmyndighet (*auditorats du travail/arbeitsauditoraten*) och den federala åklagarmyndigheten (*parquet fédéral/federaal parket*).

För att utföra dessa uppgifter vidtar åklagarmyndighetens kollegium alla nödvändiga åtgärder och kan utfärda bindande rekommendationer och direktiv.

Det sammanträder en gång i veckan. Det samråder regelbundet med justitieministeriet.

Yttranden

[Domarkårens och åklagarväsendets rådgivande nämnd](#)

Domar- och åklagarkårens rådgivande nämnd (*Conseil consultatif de la magistrature / Adviesraad van de Magistratuur*) företräder rättsväsendet inför myndigheterna vad gäller domarnas ställning, arbetsvillkor och rättigheter.

Oberoende och federala organ inom rättsväsendet

[Högsta råtsrådet](#)

Granskning och yttranden

Högsta råtsrådet (*Conseil supérieur de la Justice/Hoge Raad voor Justitie*) främjar det belgiska rättssystemets funktion genom sin viktiga roll vid val och utnämning av domare och genom externa granskningar av hur systemet fungerar, särskilt genom revisioner, enskilda undersökningar, handläggning av klagomål och yttranden.

Högsta råtsrådet är oberoende av parlamentet, regeringen och rättsväsendet.

[Institutet för rättslig utbildning](#)

Utbildning

Institutet för rättslig utbildning (*Institut de formation judiciaire/Instituut voor gerechtelijke Opleiding*) är ett oberoende federalt organ med ansvar för att utarbeta och genomföra en övergripande yrkesutvecklings- och utbildningspolicy för domare och personal inom rättsväsendet. Det bidrar till att kvaliteten upprätthålls.

Advokater

Roll och arbetsuppgifter

Advokater (*avocats/advocaten*) arbetar med frågor som rör lag och rätt. De måste följa etiska regler som garanterar att de är **fullständigt oberoende**. Dessutom har de tystnadsplikt.

Advokater är utbildade för att kunna verka inom olika rättsområden som ofta överlappar varandra (bolagsrätt, förvaltningsrätt, stadsplaneringsrätt, skatterätt, familjerätt osv.). Under sin yrkesbana kan en advokat specialisera sig på ett eller flera sådana områden där han eller hon är särskilt kunnig.

Advokatens roll är att bistå sina klienter inte bara inför domstol utan också i alla andra situationer där dessa behöver juridiskt stöd, någon som talar för deras sak, hjälp att utforma skrivelser eller till och med moraliskt stöd.

Generellt sett har advokaten således tre uppgifter:

Advokaten **ger råd**.

Advokaten **medlar**.

Advokaten **försvarar**.

Advokaten kan föra talan och företräda sina klienter vid alla domstolar i landet – polisdomstol, fredsdomstol (*justice de paix/vredegerecht*), distriktsdomstol, handelsdomstol, arbetsdomstol, appellationsdomstol, arbetsöverdomstol, brottmålsdomstol för grövre brott eller statsrådet (högsta förvaltningsdomstolen) (*Conseil d'État/Raad van State*) – och i övriga EU-länder.

Dessutom bistår advokater i skilje- eller medlingsförfaranden, vid alternativ tvistlösning och vid alla slags möten och sammankomster.

Advokater kommer inte bara in i bilden i samband med tvister. Genom de råd de ger och de avtal de hjälper till att skriva eller omarbetar, bidrar de ofta till att rättsprocesser kan undvikas.

En advokat kan också hjälpa den som vill hyra eller köpa en fastighet eller starta ett bolag, den som inte längre kan betala sina skulder, den som vill ingå ett avtal med din nya arbetsgivare, den som har drabbats av en olycka eller en våldshandling, den som kallats till domstol eller den som separerar från sin partner.

En advokat för alla:

För personer med låg inkomst finns det lagregler om rättsligt bistånd (*aide juridique/juridische bijstand*, tidigare kallat *pro deo*) och rättshjälp (*assistance judiciaire/rechtsbijstand*).

Rättsligt bistånd innebär att man helt eller delvis utan kostnad kan få hjälp av en advokat. Rättsligt bistånd finns på två nivåer:

Primärt rättsligt bistånd (*aide juridique de première ligne/eerstelijnsbijstand*) är tillgängligt för alla oavsett inkomst. Det handlar om att advokater under vissa mottagningstider (*permanence/permanentie*) finns tillgängliga för korta konsultationer: en första juridisk rådgivning, en begäran om information osv.

Det är nämnderna för rättsligt bistånd (*Commissions d'Aide Juridique/Commissies voor Juridische Bijstand*) som svarar för det primära rättsliga biståndet.

Sekundärt rättsligt bistånd (*aide juridique de deuxième ligne/tweedelijnsbijstand*) är tillgängligt för personer som uppfyller vissa ekonomiska villkor eller befinner sig i vissa situationer. Det rättsliga biståndet, som är helt eller delvis kostnadsfritt beroende på de individuella förhållandena, gör det möjligt att få en advokat utsedd som kan bistå under ett rättsligt eller administrativt förfarande, ge mer utförliga råd eller till och med hjälpa till i en medling.

Det är kontoren för rättsligt bistånd (*Bureaux d'Aide Juridique/Bureaus voor Juridische Bijstand*) som svarar för det sekundära rättsliga biståndet.

Rättshjälp innebär att man helt eller delvis slipper betala kostnaderna för förfarandet – registreringsavgifter (*droit de greffe/griffierechten* eller *droits d'enregistrement/registratierechten*) samt arvoden till exekutionsbiträden (*huissiers de justice/rechtsdeurwaarders*), notarier (*notaires/notarissen*), sakkunniga osv.). Ansökan om rättshjälp inges man själv eller via sin advokat till kontoret för rättsligt bistånd.

Ansvariga myndigheter

Alla advokater tillhör en advokatsammanslutning (*barreau/balie*). För närvarande finns det 25 advokatsammanslutningar i Belgien.

I advokatsamfundet för landets franskspråkiga och tyskspråkiga delar (*Ordre des barreaux francophones et germanophone/Kammer der französischsprachigen und deutschsprachigen Rechtsanwaltschaften*, AVOCATS.BE) ingår elva franskspråkiga och en tyskspråkig advokatsammanslutning. Advokatsammanslutningarna i landets nederländskspråkiga delar (13 stycken) ingår i advokatsamfundet *Orde van de Vlaamse Balies* (OVb).

Mer information om advokatycket i Belgien finns på följande webbplatser:

[Belgiska fransk- och tyskspråkiga advokatsamfundet](#)

[Nederländskspråkiga advokatsamfundet](#)

Databaserna är **kostnadsfria**.

Notarier

Notarierna är **ämbetsmän** som utnämns av Konungen. Deras uppgift är bl.a. att autentisera de handlingar som lämnas till dem. Lagen kräver bland annat att en notarie ska upprätta avtal (**officiella handlingar**, *actes authentiques/authentieke akten*). Exempelvis måste man vända sig till en notarie vid försäljning av en fastighet. Förutom upprättandet av officiella handlingar kan notarien hjälpa till i arvs- och testamentsfrågor, upprätta privata avtal och ge råd.

Notariernas kompetens omfattar i huvudsak tre områden:

Fastighetsrätt (försäljning av fastighet, lån osv.).

Familjerätt (äktenskapsförord, arv och testamenten, skilsmässor osv.).

Bolagsrätt (bildande av företag osv.).

Det finns en **rikstäckande notariekammar** (*Chambre nationale des notaires/Nationale Kamer van Notarissen*). Dess huvudsakliga **uppgifter** är att inom ramen för sin behörighet företräda Belgiens notarier gentemot myndigheter, utarbeta yrkesetiska regler,

lämna rekommendationer till notarieavdelningarna för att främja god yrkesdisciplin.

De provinsiella notariekamrarna fungerar som yrkeskårens disciplinnämnder och har huvudsakligen till uppgift att övervaka att de yrkesetiska reglerna följs samt att avgöra tvister inom yrket (bl.a. att handlägga klagomål). När det gäller klagomål har en [nationell medlingstjänst](#) också inrättats för notarier (www.ombudsnotaire.be).

Notarierna har slutligen även ett förbund, *Fédération Royale du Notariat Belge (Fednot)/Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat (Fednot)*. Detta är en yrkessammanslutning för notarier som lämnar rättsliga yttranden, råd och rekommendationer om notariekontor, it-lösningar, utbildning och kommunikation med allmänheten. Det finns 1 150 notariekontor i Fednots nätverk, med 1 550 notarier och 8 000 medarbetare.

Mer information finns på [notarieförbundets webbplats](#).

Övriga juristyrken

Exekutionsbiträden

Exekutionsbiträdena är **statstjänstemän** som bedriver verksamhet som **egenföretagare**. De har med andra ord en dubbel yrkesidentitet.

De är **stats tjänstemän** i och med att staten har delegerat vissa statliga befogenheter till dem. De kan därför inte vägra att utföra ett uppdrag, utom i de fall de yrkesetiska reglerna eller lagen förbjuder det, som exempelvis vid intressekonflikt eller om begäran är olaglig. De agerar alltså aldrig på eget initiativ utan alltid på begäran av någon som gett dem ett formellt uppdrag. De måste följa olika lagkrav för varje uppdrag som ska utföras. För övrigt får de ta betalt för sina tjänster så att de egna kostnaderna täcks helt eller delvis.

Som **utövare av ett fritt yrke** ska de agera oberoende och opartiskt. De ställer sitt yrkeskunnande till förfogande för var och en. Det innebär att de varken får lön eller ersättning eller andra förmåner av myndigheterna, utan måste stå för allt själva.

Man kan dela in deras verksamhetsområden i två huvudkategorier. Dels så kallade **utomrättsliga uppdrag** (*interventions extrajudiciaires/buitengerechtelijke tussenkomsten*), som indrivning av obestridda fordringar eller upprättande av protokoll, dels **rättsliga uppdrag** (*interventions judiciaires/gerechtelijke tussenkomsten*), som delgivning eller verkställighet av beslut. Vid utförandet av dessa uppdrag är det ofta exekutionsbiträdets plikt att ge dig information om hur du kan utöva dina rättigheter och att svara på dina frågor om uppdraget. Denna plikt gäller oavsett om du själv har anlitat en exekutionstjänsteman eller om du är föremålet för uppdraget.

I varje domkrets finns en **sammanslutning** (*chambre/kamer*) för alla exekutionsbiträden i **domkretsen**. Dess huvuduppgifter är att övervaka att domkretsens exekutionsbiträden följer de yrkesetiska reglerna och de lagar och förordningar som gäller dem, samt att lösa tvister som kan uppstå dem emellan.

Det finns också ett nationellt förbund för exekutionsbiträden (*Chambre nationale des huissiers de justice de Belgique/Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders van België*). Dess huvudsakliga **uppgifter** är att övervaka att medlemmarna utövar yrket i enlighet med yrkesetiska krav, försvara medlemmarnas intressen, och företräda medlemmarna.

Mer information finns på webbplatsen för **Belgiens nationella förbund för exekutionsbiträden**.

Övriga

Domarna och åklagarna biträds av olika administrativa och rättsliga medarbetare: registratorer, rättssekreterare, jurister, kanslister samt administrativ personal.

Vid varje domstolsförhandling biträds domaren av en **registrator** (*greffier/griffier*). Registratören bereder domarens arbetsuppgifter, t.ex. genom att sammanställa akten inför domstolsförhandlingen. Registratören protokollför domstolsförhandlingen och vakar över att alla handlingar utformas på giltigt sätt. Dessutom utför och samordnar registratören domstolskansliets (*greffe/griffie*) administrativa arbetsuppgifter. Varje domstol har ett kansli, som leds av en kanslichef (*greffier en chef/hoofdgriffier*). I domstolskansliet arbetar en eller flera registratorer beroende på domstolens storlek. Registratorerna biträds i sin tur av administrativ personal.

Rättssekreterarna (*référéndaires/referendarissen*) är jurister som bistår domarna med att utforma domstolsavgörandena. De hjälper till i handläggningen av målen, under en eller flera domares ansvar och enligt dessas instruktioner. De läser in sig på målet, studerar de rättsliga problemen och utarbetar förslag till avgöranden.

Åklagarna kan också ta hjälp av andra jurister för den rättsliga förberedelsen av deras mål. Dessa jurister kallas *juristes du parquet/parketjuristen*. De sköter bl.a. juridiska efterforskningar, handhar insamlade uppgifter eller förbereder kallelser/stämningar och inlagor på ett rättsligt plan, under en eller flera åklagares ansvar och enligt deras instruktioner.

Varje åklagarmyndighet har ett kansli som leds av en kanslichef. Åklagarmyndighetens kanslister biträder åklagarna bl.a. i arbetet med dokumentering och efterforskning samt sammanställning av akterna. De åjourför åklagarmyndighetens handlingar och register, tar hand om arkiven osv. Antalet kanslister vid en åklagarmyndighet beror på dess storlek. Kanslisterna biträds i sin tur av administrativ personal.

Domstolskanslierna och i åklagarmyndigheterna har ett stort antal administrativa medarbetare. Den administrativa personalen sköter akterna för pågående mål och inmatning av uppgifter i databaser. Andra administrativa medarbetare tar hand om post och sortering och sköter receptionen.

Mer information om dessa yrken finns i [detta dokument](#) (378 Kb) .

Organisationer som tillhandahåller gratis juridisk rådgivning

Alla medborgare har rätt till **kostnadsfri inledande juridisk rådgivning**, som ska tillhandahållas av yrkesjurister. Detta kallas **primärt rättsligt bistånd** (se ovan), och kan gälla

praktiska upplysningar,

juridisk information,

ett första juridiskt utlåtande, eller

en hänvisning till en specialiserad organisation.

Det handlar alltså inte om att lösa frågan direkt, utan om att ge en **första vägledning**. Det finns juristjourer vid domstolarna, rättscentrumen (*maisons de justice /Justitiehuizen*), vissa kommunala myndigheter (*administrations communales/gemeentelijke diensten*), de flesta socialkontor (*centres publiques d'action sociale/openbare centra voor maatschappelijk welzijn*) och många ideella föreningar med en juridisk avdelning.

Mer information finns i onlinebroschyren om **rättshjälp: bättre tillgång till rättslig prövning**.

Rättsdatabaser

Mer information finns på den **federala justitiemyndighetens webbplats** (justitieministeriet).

Senaste uppdatering: 28/07/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Bulgarien

Denna sida innehåller information om juristyrken i Bulgarien.

Juristyrken: inledning

Åklagare

Undersökningsdomare

Domare

Juristyrkenas organisation: advokater

Notarius publicus

Övriga juristyrken

Juristyrken – inledning

De huvudsakliga juristyrkena i Bulgarien är **åklagare, undersökningsdomare, domare, advokat, notarius publicus, privat och statlig stämningsman samt inskrivningsdomare**. De regleras i Bulgariens grundlag och lagen om domstolsväsendet (*Zakon za sãdebnata vlast*).

Åklagare

Organisation

Åklagarmyndigheten i Bulgarien består av riksåklagaren (*Glaven prokuror*), åklagarkamrarna för högsta kassationsdomstolen (*Värchovna kasatsionna prokuratura*) och för högsta förvaltningsdomstolen (*Värchovna administrativna prokuratura*), nationella utredningstjänsten (*Natsionalna sledstvena sluzjba*), åklagarkamrarna för appellationsdomstolarna (*apelativni prokuraturi*), för särskilda appellationsdomstolen för brottmål (*Apelativna spetsializirana prokuratora*), för militära appellationsdomstolen (*Voenna-apelativna prokuratura*), för de regionala domstolarna (*okrāzjni prokuraturi*), för särskilda brottmålsdomstolen (*Spetsializirana prokuratora*), för de militära regiondomstolarna (*voenno-okrāzjni prokuraturi*) och för distriktsdomstolarna (*rajonni prokuraturi*). Vid åklagarkamrarna för de regionala domstolarna finns det regionala utredningsavdelningar. Åklagarkammaren för särskilda brottmålsdomstolen har också en utredningsavdelning. Åklagarkamrarna för de regionala domstolarna har förvaltningsrättsliga avdelningar där åklagarna deltar i handläggningen av förvaltningsmål.

Åklagarmyndigheten är enhetlig och centraliserad. Alla åklagare och undersökningsdomare lyder under riksåklagaren. Varje åklagare lyder under en överordnad åklagare, och alla åklagare och undersökningsdomare lyder under den administrativa chefen för den åklagarkammare där de är anställda. De militära åklagarna och undersökningsdomarna är oberoende av de militära myndigheterna när de fullgör sina skyldigheter.

Riksåklagaren utnämns och entledigas av Bulgariens president efter förslag från [Högsta rättsliga rådet](#) för en period på sju år utan möjlighet till förlängning.

Åklagare utnämns, befordras och degraderas, förflyttas och entledigas efter beslut av högsta rättsliga rådet.

Följande åklagarbefattningar finns:

Åklagare vid åklagarkammaren för högsta kassationsdomstolen och åklagare vid åklagarkammaren för högsta förvaltningsdomstolen – minst tolv års arbetslivserfarenhet som jurist.

Åklagare vid åklagarkamrarna för appellationsdomstolarna och för militära appellationsdomstolen – minst tio års arbetslivserfarenhet som jurist, och åklagare vid åklagarkammaren för särskilda appellationsdomstolen för brottmål – minst tolv års arbetslivserfarenhet, varav minst åtta år som åklagare eller undersökningsdomare.

Åklagare vid åklagarkamrarna för de regionala domstolarna och för de militära regiondomstolarna – minst åtta års arbetslivserfarenhet som jurist, och åklagare vid åklagarkammaren för särskilda brottmålsdomstolen – minst tio års arbetslivserfarenhet, varav minst fem år som åklagare eller undersökningsdomare.

Åklagare vid åklagarkamrarna för distriktsdomstolarna – minst tre års arbetslivserfarenhet som jurist.

Biträdande åklagare – inga krav på tidigare arbetslivserfarenhet.

Åklagare blir oavsättliga efter beslut av högsta rättsliga rådet efter en fullgjord femårig tjänstgöringsperiod och efter det att en omfattande prestationsbedömning gett positivt resultat.

Roll och arbetsuppgifter

Riksåklagaren leder åklagarmyndigheten, utfärdar anvisningar och riktlinjer om åklagarmyndighetens verksamhet samt inrättar tillsammans med chefer för ministerier och statliga institutioner specialiserade myndighetsövergripande grupper för att bistå utredningar som leds av en åklagare utsedd av riksåklagaren. Riksåklagaren kan hänskjuta mål till författningsdomstolen.

Åklagarna leder och övervakar utredningarna. Åklagarna kan invända mot lagstridiga beslut och kräva att de ska återkallas eller ändras inom de tidsfrister och på det sätt som anges i lagstiftningen. De kan hejda ett besluts verkställighet till dess att invändningen har behandlats av behörigt organ. En åklagares samtliga beslut och åtgärder kan överklagas vid den åklagarkammare som är direkt överordnad den berörde åklagaren, om de inte är föremål för rättslig prövning. Den hierarkiskt överordnade åklagaren eller åklagaren vid den överordnade åklagarkammaren får vidta åtgärder som ingår i underordnade åklagares behörighetsområde, eller skriftligen tillfälligt eller definitivt återkalla förelägganden av underordnade åklagare i de fall som föreskrivs i lag. Vid utförandet av sina arbetsuppgifter ska åklagarna agera självständigt och i enlighet med lagen. De ska vara politiskt neutrala. När åklagarna fattar sina beslut ska de utgå från lagstiftningen och det bevismaterial som inhämtats i målet och i samband med detta låta sig ledas av sitt samvete och sin inre övertygelse.

För närmare information, se webbplatsen för [Bulgariens åklagarmyndighet](#).

Det bulgariska åklagarsamfundet (*Asotsiatsija na prokurorite v Bālgarija*, APB) är en frivillig och opolitisk sammanslutning av åklagare som ingår i Bulgariens åklagarmyndighet, samt av personer som har arbetat som åklagare. Samfundet har till uppgift att föra samman åklagare från åklagarkamrarna i hela landet och, att se till att de får den information de behöver och att det sker ett utbyte av vetenskapliga utlåtanden i frågor som berör åklagarnas arbete, samt att stärka åklagarmyndighetens och åklagarnas internationella kontakter. För närmare information, se samfundets webbplats – www.apb.prb.bg.

Undersökningsdomare

Enligt lagen om domstolsväsendet har undersökningsdomare i Bulgarien ställning som "magistrat" (domare och åklagare).

Utredningar genomförs av nationella utredningstjänsten, de regionala utredningsavdelningarna vid åklagarkamrarna för de regionala domstolarna och utredningsavdelningen vid åklagarkammaren för särskilda brottmålsdomstolen. Utredningsavdelningen vid stadsåklagarkammaren i Sofia har samma ställning som en regional utredningsavdelning.

Nationella utredningstjänsten leds av riksåklagaren, antingen direkt eller genom direktören, som även fungerar som ställföreträdande riksåklagare i fråga om utredningar. Nationella utredningstjänstens direktör ansvarar för den administrativa och organisatoriska ledningen av de undersökningsdomare och tjänstemän som är anställda vid nationella utredningstjänsten och ger undersökningsdomare från de regionala utredningsavdelningarna vid åklagarkamrarna för de regionala domstolarna metodvägledning.

Vid de regionala utredningsavdelningarna vid åklagarkamrarna för de regionala domstolarna och vid utredningsavdelningen vid åklagarkammaren för särskilda brottmålsdomstolen arbetar undersökningsdomare.

Undersökningsdomarna vid de regionala utredningsavdelningarna vid åklagarkamrarna för de regionala domstolarna och vid utredningsavdelningen vid åklagarkammaren för särskilda brottmålsdomstolen utreder ärenden som förelagts dem av den administrativa chefen för åklagarkammaren i fråga.

När de utför sina uppgifter i samband med brottmål agerar utredningsorganen under ledning och överinseende av en åklagare.

De förelägganden som undersökningsdomarna utfärdar i samband med sina utredningar är bindande för alla statliga myndigheter, juridiska personer och medborgare.

Domare

Domare i Bulgarien utnämns, befordras och degraderas, förflyttas och entledigas efter beslut av högsta rättsliga rådet.

Organisation

Följande domarbefattningar finns:

Domare vid högsta kassationsdomstolen och domare vid högsta förvaltningsdomstolen – minst tolv års arbetslivserfarenhet som jurist.

Domare vid appellationsdomstolarna och domare vid militära appellationsdomstolen – minst tio års arbetslivserfarenhet som jurist, och domare vid särskilda appellationsdomstolen för brottmål – minst tolv års arbetslivserfarenhet, varav minst åtta år som domare i brottmål.

Domare vid regionala domstolar, förvaltningsdomstolar och militära domstolar – minst åtta års arbetslivserfarenhet som jurist, och domare vid särskilda brottmålsdomstolen – minst tio års arbetslivserfarenhet, varav minst fem år som domare i brottmål.

Domare vid distriktsdomstolar – minst tre års arbetslivserfarenhet.

Biträdande domare – inga krav på tidigare arbetslivserfarenhet.

Domare blir oavsättliga efter beslut av högsta rättsliga rådet efter en fullgjord femårig tjänstgöringsperiod och efter det att en omfattande prestationsbedömning har gett positivt resultat.

Domarförbundet i Bulgarien (*Sǎjuz na sǎdiite v Bǎlgarija*, SSB) grundades i Sofia den 28 mars 1997 av 30 grundare, däribland domare från högsta kassationsdomstolen och från region- och distriktsdomstolar i hela landet.

Förbundet är en efterföljare till förbundet för bulgariska domare (*Sǎjuz na bǎlgarskite sǎdii*) som grundades 1919 och var verksamt fram till 1945 som en informell yrkesorganisation som förde domarkåren samman och hade i uppgift att skydda dess yrkesintressen och diskutera och finna lösningar på dess problem.

För närmare information, se webbplatsen för [domarförbundet i Bulgarien](#).

Sammanslutningen "BULGARISKA DOMARFÖRENINGEN" ("Bǎlgarska sǎdijiska asotsiatsija") inrättades för att sörja för rättvisa, öppenhet och tillgång till rättslig prövning för medborgarna.

Sammanslutningen arbetar inom ramen för rättsväsendet och med respekt för grundlagen och övriga rättsliga bestämmelser samt i överensstämmelse med de yrkesetiska och allmänna etiska reglerna. För närmare information, se den bulgariska domarföreningens webbplats – [www. https://judgesbg.org](https://judgesbg.org).

Roll och arbetsuppgifter

Domarförbundet i Bulgarien upprättar akter, bland annat om disciplinära förfaranden som riktar sig mot domare, fungerar som medlare vid tvister mellan domare och andra offentligt anställda, bistår den lagstiftande makten under lagstiftningens gång, har ett arkiv och ger ut en tidning.

Domstolsbiträden och åklagarbiträden

Vid de regionala domstolarna samt vid förvaltnings- och appellationsdomstolarna, vid högsta kassationsdomstolen och vid högsta förvaltningsdomstolen arbetar domstolsbiträden.

Vid åklagarkammarna för de regionala domstolarna, appellationsdomstolarna, högsta kassationsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen arbetar åklagarbiträden.

För att kunna bli utnämnd till domstols- eller åklagarbiträde måste en person uppfylla de krav som ställs för befattningen som domare, åklagare eller undersökningsdomare och ha blivit godkänd i ett uttagningsprov för domstolstjänstemän.

Domstolsbiträdena utnämns av den administrativa chefen vid respektive domstol. Åklagarbiträdena utnämns av riksåklagaren eller av den administrativa chefen vid respektive åklagarkammare.

Juristyrkenas organisation: advokater

Advokater

I Bulgarien är advokatycket grundlagsstadgat. Advokat får endast bli som har avlagt en ed och är upptagen i advokatsamfundets register. Varje regional domstol har i sin domkrets ett advokatsamfund som är underställt högsta advokatrådet (*Vissj advokatski sǎvet*). Högsta advokatrådet har sitt säte i Sofia.

Advokaternas ställning, rättigheter och skyldigheter regleras i lagen om advokatväsendet (*Zakon za advokaturata*).

Högsta advokatrådet är en juridisk person och består av företrädare för advokatsamfundet med en representation enligt formeln 1 delegat per 40 advokater. Högsta advokatrådet sammankallar och anordnar generalförsamlingar för landets advokater, verkställer deras beslut och rapporterar till dem, fastställer advokaternas inträdes- och årsavgifter, utfärdar föreskrifter i enlighet med lagen om advokatväsendet, fattar beslut om klagomål mot lagstridiga beslut som har fattats av advokatsamfundets generalförsamlingar och om advokatrådsvalens överensstämmelse med lagen, fattar beslut vid klagomål och invändningar mot advokatrådets beslut om tillträde till praktikplatser och inskrivningar i advokatregistret samt hanterar och godkänner utgifter för högsta tillsynsrådets (*Vissj kontrolen sǎvet*) och högsta disciplinnämndens (*Vissj distsiplinaren sǎd*) verksamhet.

Högsta advokatrådet för ett register över advokater, ett över biträdande advokater och advokatbyråer och ett register över utländska advokater som har rätt att uppträda som försvarare vid bulgariska domstolar.

Rättsdatabas

För närmare information, se webbplatsen för [Högsta advokatrådet](#).

Notarius publicus

Organisation

En notarius publicus är en person som av staten har fått i uppgift att utföra de uppgifter inom ramen för notarieämbetet som föreskrivs i lag. En notarius publicus är oberoende och ska vid utförandet av sina arbetsuppgifter endast rätta sig efter lagen. Justitieministern utövar tillsyn över varje notarius publicus verksamhet för att se till att lagstiftningen och stadgarna för notariekammaren (*Notarialna kamara*) följs.

Notarius publicus ställning, rättigheter och skyldigheter regleras i lagen om notarieämbetet och dess verksamhet (*Zakon za notariusite i notarialnata dejnost*).

Roll och arbetsuppgifter

[Notariekammaren](#) är en organisation för personer som arbetar som notarius publicus i Bulgarien och har inrättats i enlighet med lagen om notarieämbetet och dess verksamhet. Varje notarius publicus är i kraft av sitt ämbete medlem av notariekammaren. Notariekammaren är en juridisk person med säte i Sofia. Notariekammarens organ är generalförsamlingen, notariénämnden, tillsynsnämnden och disciplinnämnden. Ordföranden för notariénämnden fungerar som representant för notariekammaren.

Notariekammaren organiserar och underlättar notarius publicus verksamhet, värnar om och stärker yrkeskårens anseende och upprätthåller förbindelser med internationella organisationer med liknande verksamhet.

För närmare information, se webbplatsen för [notariekammaren](#).

Övriga juristyrken

Privata stämningmän

En privat stämningssman är en person som av staten har anvisats uppgiften att vidta exekutiva åtgärder för att driva in enskilda och offentliga fordringar. En privat stämningssman är verksam inom domkretsen för en regional domstol.

De privata stämningssmännens kammare (*Kamara na tǎstnrite sǎdebnii izpǎniteli*) har i uppgift att främja yrket som privat stämningssman och att förbättra exekutionsförfarandet i Bulgarien genom att värna om allmänintresset och bistå sina medlemmar.

Rättsdatabas

[De privata stämningssmännens kammare](#) för ett register över privata stämningssmän.

Registret är offentligt och kan konsulteras via kammarens webbplats. Enligt lagen om privata stämningssmän (*Zakon za tjasnite sádebni izpálniteli*) har envar rätt att konsultera registret och få utdrag ur det.

Privata stämningssmän ska lämna in halvårsvisa och årliga verksamhetsberättelser till justitieministeriet. Justitieministern använder dessa för att bygga ut, underhålla och utveckla ett informationssystem för exekutionsväsendet. För användningen av informationssystemet tar justitieministeriet ut en avgift som grundar sig på en prislista som har godkänts av regeringen. Tillgången till informationssystemet i tjänsten är kostnadsfri för statliga och lokala myndigheter, lokala förvaltningsorgan och personer som har ålagts att utöva en offentlig funktion.

Statliga stämningssmän

Statliga stämningssmän har i uppdrag att driva in enskilda fordringar. Staten kan också ge statliga stämningssmän i uppdrag att driva in offentliga fordringar i de fall som fastställs i lag.

Antalet statliga stämningssmän fastställs av justitieministern.

I distriktsdomstolar utan statliga stämningssmän ska deras arbetsuppgifter utföras av en distriktsdomare som utses av domstolens ordförande och detta ska meddelas justitieministern.

Statliga stämningssmän utses av justitieministern efter ett uttagningsprov. Justitieministern kan också utlysa ett uttagningsprov på förslag av ordföranden för en distriktsdomstol.

 Föreningen för statliga stämningssmän i Bulgarien (*Asotsiatsija na dárzjavnite sádebni izpálniteli v Bálgarija*) är en oberoende och frivillig yrkesorganisation för de statliga stämningssmännen i Bulgarien. Den värnar om deras yrkesmässiga, intellektuella, kulturella, samhälleliga och materiella intressen och arbetar för att främja yrket och stärka dess anseende i stat och samhälle.

Rättsdatabas

 Registret över statliga stämningssmän kan konsulteras via webbplatsen för föreningen för statliga stämningssmän i Bulgarien.

Inskrivningsdomare

Vid distriktsdomstolarna finns det inskrivningsdomare.

Inskrivningsdomaren bifaller och avslår ansökningar om inskrivningar, anteckningar eller strykningar i fastighetsregistret, fattar beslut om utfärdande av registerutdrag eller certifikat och utför en notarius publicus uppgifter och andra uppgifter som föreskrivs i lag. En inskrivningsdomare får bara utföra sina uppgifter inom sitt distrikt.

Antalet inskrivningsdomare fastställs av justitieministern.

Vid distriktsdomstolar utan inskrivningsdomare eller där inskrivningsdomaren är förhindrad att utföra sina arbetsuppgifter ska dessa utföras av en distriktsdomare, och detta ska meddelas justitieministern.

Justitieministern får ge en statlig stämningssman vid samma domstol i uppdrag att utföra en inskrivningsdomares uppgifter.

Inskrivningsdomare utses av justitieministern efter ett uttagningsprov. Justitieministern kan också utlysa ett uttagningsprov på förslag av ordföranden för en distriktsdomstol.

Bulgariska föreningen för inskrivningsdomare (*Bálgarska asotsijatsija na sádiite po vpisvanijata*) är en oberoende och frivillig yrkesorganisation för inskrivningsdomarna i Bulgarien. Den värnar om deras yrkesmässiga, intellektuella, kulturella, samhälleliga och materiella intressen och arbetar för att främja yrket och stärka dess anseende i stat och samhälle. För närmare information, se föreningens webbplats – <http://www.basv.free.bg>.

Ytterligare upplysningar om juristyrken finns [här](#) (378 Kb) [en](#).

Senaste uppdatering: 20/07/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de opphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typer av juristyrken - Tjeckien

Här hittar du en översikt över juristyrken i Tjeckien.

Juristyrken – inledning

Juristyrkena innefattar domare, åklagare, advokater, notarier och exekutionstjänstemän.

Allmänna åklagare

Organisation

Allmänna åklagarna arbetar vid åklagarkammare. Åklagarkammare är statliga organ som tillvaratar det allmännas intresse i tydligt avgränsade ärenden.

Åklagarna handhar ärenden som omfattas av åklagarmyndighetens behörighet. Inga andra organ eller personer får ingripa i deras verksamhet eller ersätta eller företräda dem i fullgörandet av deras uppgifter.

Åklagarmyndigheten är organiserad på samma sätt som domstolarna (distriktsnivå, regional nivå och högsta nivå). Åklagarmyndigheten leds av riksåklagaren i Brno, den centrala åklagarmyndighet som har en tillsynsfunktion i organisationen. Regeringen har befogenhet att utnämna och entlediga riksåklagaren på förslag av justitieministern.

Yrkesorganisationer

Tjeckiska åklagarförbundet, *Unie státních zástupců České republiky*, är en frivillig sammanslutning av åklagare. Den strävar efter att underlätta åklagarnas arbete och främja lagenliga och opartiska beslut. Förbundet intresserar sig också för åklagarnas och åklagaraspiranternas utbildning och företräder deras intressen.

Yrkesregler för åklagare finns i en särskild yrkesetisk kodex.

En åklagarförteckning, uppdelad efter åklagarkammare, finns på justitieministeriets webbplats: [justitieministeriet](#).

Roll och arbetsuppgifter

Åklagare är offentliga tjänstemän som har till uppgift att på statens vägnar tillvarata det allmännas intresse, särskilt genom att väcka åtal i brottmål.

Åklagarmyndigheten utövar också rättslig tillsyn över häkten, fängelser, medicinsk tvångsbehandling, ungdomsanstalter, brottsförebyggande verksamhet och hjälp till brottsoffer.

Befogenheter i straffrättsliga förfaranden

Åklagaren har befogenhet att agera som brottsbekämpande myndighet i varje skede av ett straffrättsligt förfarande. Åklagaren har vissa processuella rättigheter och omfattas även av motsvarande processuella skyldigheter.

Åklagarnas verksamhet regleras i lag nr 283/1993. De har särskilt ansvar att väcka allmänt åtal i brottmål och för vissa ytterligare uppgifter i enlighet med straffprocesslagen. De utövar också rättslig tillsyn över häkten, fängelser, medicinsk tvångsbehandling, förvar, ungdomsanstalter och andra inrättningar som med stöd i lagen begränsar personers frihet. De har också en funktion i icke-straffrättsliga förfaranden och utför andra uppgifter som föreskrivs i särskild lag.

Åklagaren ser till att lagen följs under det förfarande som leder fram till rättegången. Enligt straffprocesslagen (lag nr 141/1961) kan vissa åtgärder i detta skede endast vidtas av åklagaren.

Innan åtal väcks i brottmål måste åklagaren ha underrättats om omständigheter som tyder på att ett brott har begåtts (§ 158.2 i straffprocesslagen). Förfarandet inför den behöriga domstolen inleds genom att åklagaren väcker åtal (rekommenderar ett straff). Åklagaren måste närvara vid huvudförhandlingen, som börjar med en redogörelse för åtalspunkterna och avslutas med en plädering.

Åklagarna har också befogenhet att ingå överenskommelser rörande skuldfrågan och straffmätningen.

Åklagaren har rätt att överklaga beslut som han anser vara felaktiga. Överklagandena kan vara till fördel eller till nackdel för den åtalade.

Riksåklagaren kan också överklaga.

Åklagaren kan också rekommendera en förnyad prövning till fördel eller till nackdel för den åtalade.

När förövarna är unga måste åklagaren närvara inte bara vid huvudförhandlingen, utan även vid offentliga förhandlingar (lag nr 218/2003 om rättsliga förfaranden i ungdomsmål).

Åklagaren har bland annat befogenhet att själv besluta om alternativ tvistlösning innan en rättegång inleds.

Åklagarmyndighetens roll i andra mål än brottmål

Åklagarmyndigheten kan även rekommendera att ett civilrättsligt förfarande ska inledas och även ingripa i ett pågående sådant förfarande, så länge detta är förenligt med vad lagen föreskriver.

Grunden för åklagarmyndighetens arbete vid civilrättsliga förfaranden finns i artikel 80 i den tjeckiska författningen, enligt vilken åklagarmyndigheten också får utföra andra uppgifter vid sidan av allmänna åtal. Enligt lagen om åklagarväsendet kan åklagarmyndigheten agera i andra förfaranden än brottmålsförfaranden. Dess verksamhet regleras dessutom genom civilprocesslagen, i vilken det anges närmare när åklagarmyndigheten får ingripa i pågående civilrättsliga förfaranden.

Vid sidan av möjligheten att uppträda som part i civilrättsliga förfaranden kan åklagarmyndigheten rekommendera att talan ska väckas av riksåklagaren, exempelvis i mål som rör bestridande av faderskap enligt familjelagen.

Kvalifikationer och övriga krav för åklagare

Åklagarna utnämns på obestämd tid av justitieministern på förslag av riksåklagaren. De avlägger ed inför justitieministern.

Till åklagare kan tjeckiska medborgare utnämnas, som

har full rättslig handlingsförmåga,

är ostraffade,

vid utnämningen är minst 25 år gamla,

har juridisk universitetsexamen på magisternivå från ett tjeckiskt universitet,

har avlagt slutexamen,

besitter de moraliska egenskaper som garanterar att arbetsuppgifterna utförs på korrekt sätt, och

samtycker till utnämningen och förordnandet till en viss åklagarkammare.

Åklagare utnämns inte på viss tid, men justitieministern kan entlediga dem. Åklagare skiljs från tjänsten när de fyllt 70 år, när de avlider eller dödförklaras, helt eller delvis förlorar sin rättsliga handlingsförmåga, vägrar att avlägga ed eller förlorar sitt tjeckiska medborgarskap. Andra skäl är om en åklagare åtar sig uppdrag som är oförenliga med åklagartjänsten, döms för brott, befins vara olämplig eller på grund av varaktig ohälsa inte kan fullgöra sitt arbete.

Detsamma gäller om en åklagare avgår eller genom en disciplinåtgärd skiljs från tjänsten.

Justitieministern beslutar om budgeten för åklagarmyndigheten. Åklagarnas ställning regleras genom lag nr 283/1993.

Oförenliga uppdrag

Utom i vissa lagstadgade undantagsfall får en åklagare inte arbeta som skiljeman eller förlikningsman i rättsliga tvister, företräda parter i domstolsförfaranden eller vara ombud för parter i domstols- eller förvaltningsförfaranden. Utöver sin tjänst som åklagare, chefsåklagare eller dennes biträde, eller tillfälliga arbetsuppgifter för ett ministerium eller rättsakademien, får en åklagare inte inneha annan avlönad tjänst eller utöva annan förvärvsverksamhet. Undantag från detta är förvaltning av personlig egendom eller vetenskaplig, pedagogisk, litterär, publicistisk och konstnärlig verksamhet eller verksamhet i rådgivande organ till ministerier eller regering eller i parlamentsinstanser.

Lön eller arvode

Staten avlönar åklagare i enlighet med lagen.

Ansvar vid yrkesutövning

Staten ansvarar för skador som åklagare förorsakar genom lagvidriga beslut eller tjänstefel i enlighet med en särskild lag.

Åklagare kan också ställas till ansvar för fel i tjänsten som kan föranleda en disciplinåtgärd.

Domare

Organisation

Grundbestämmelserna som reglerar domarnas ställning finns i artikel 82.1 i Tjeckiens författning. Enligt denna artikel ska domarna vara oavhängiga i utövandet av sitt ämbete utan att någon undergräver deras opartiskhet. Ytterligare regler finns i lag nr 6/2002 om domstolsväsendet.

Tillsättning och karriär

De som uppfyller de nödvändiga villkoren kan utses till domare av Tjeckiens president och blir domare genom att avlägga domareden. Den som uppfyller alla krav har dock ingen absolut rättighet att bli utnämnd till domare.

Kandidater ska genomgå en treårig förberedande praktik vid en domstol. Efter praktiken får kandidaterna delta i ett särskilt domarprov.

Domartjänsten har ingen tidsbegränsning, men domares yrkesutövning kan tillfälligt avbrytas av justitieministern. Domare skiljs från tjänsten i slutet av det år de fyller 70 år, när de avlider eller dödförklaras, om de officiellt förklaras olämpliga eller om de avgår.

Kvalifikationer och andra krav som gäller för domare

För att kunna utnämnas måste en kandidat

vara tjeckisk medborgare,

ha full rättslig handlingsförmåga,

vara ostraffad,

ha uppnått minst 30 års ålder,

inneha juridisk universitetsexamen på magisternivå från ett tjeckiskt universitet,

ha avlagt ett särskilt domarprov,

besitta den erfarenhet och de moraliska egenskaper som garanterar att arbetsuppgifterna utförs på korrekt sätt, och

samtycka till utnämningen och förordnandet till en viss domstol.

Lekmannadomare utses bland medlemmar av allmänheten (ett krav är att man inte får finnas i straffregistret). De avlägger en ed inför domstolens ordförande och tjänstgör i fyra år.

Oförenliga uppdrag

Utöver en tjänst som ordförande eller ställföreträdande ordförande vid en domstol får domare inte utöva annan förvärvsverksamhet, med undantag för förvaltning av personlig egendom eller vetenskaplig, pedagogisk, litterär, publicistisk och konstnärlig verksamhet eller verksamhet i rådgivande organ till ministerier eller regering eller i parlamentsinstanser.

Lön eller arvode

Domares ersättningar regleras i lag.

Roll och arbetsuppgifter

Det är domares grundläggande rätt och skyldighet att vara opartiska i sitt arbete och bara låta sig vägledas av lagen, som de ska uttolka efter bästa förstånd och i enlighet med sitt samvete. De får därvid inte påverkas av exempelvis partiintressen, den allmänna opinionen eller massmedier. Det är förbjudet att undergräva eller hota domares oberoende och opartiskhet.

Domare ska fatta beslut i rimlig tid och utan dröjsmål och ska ge parterna i målet och deras ombud möjlighet att hävda sina rättigheter, utan att diskutera målets innehåll eller processuella frågor med dem på sätt som kan påverka målet.

Även när de lämnat sin tjänst har domare tystnadsplikt om vad de erfarit i tjänsten. Tystnadsplikten kan bara upphävas i undantagsfall.

En domarförteckning, uppdelad efter domstol, finns på justitieministeriets webbplats: [justitieministeriet](#).

Medlemskap i Domarförbundet ([Soudcovská unie](#)) är frivilligt. Förbundet har antagit en uppförandekod för domare med etiska principer för domstolsarbete.

Specialisering inom domaryrket

Vid sidan av uppgiften att avgöra mål kan domare även fungera som ordförande eller vice ordförande i en domstol. Till denna funktion utnämns de av Tjeckiens president (för högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen) eller av justitieministern (för över-, region- och distriktsdomstolar). En huvuduppgift är domstolens förvaltning.

Domare kan även vara ordförande för ett kollegium i högsta domstolen eller högsta förvaltningsdomstolen eller ordförande för en avdelning i en domstol.

Distrikts-, region- och överdomstolar är uppdelade i avdelningar som arbetar med brottmål, civilrättsliga mål respektive förvaltningsmål.

Domares yrkesansvar

Staten ansvarar för skador som uppstår till följd av ett felaktigt avgörande, ett felaktigt beslut om häktning, påföljd eller skyddsåtgärd eller ett processuellt fel.

Berörd domare kan endast bli ersättningskyldig om domaren har gjort sig skyldig till ett fel i tjänsten som kan föranleda en disciplinåtgärd, eller ett brott.

Domare svarar själva för att de besitter den kompetens som krävs för att utöva domaryrket.

Övrig personal

[Biträdande domstolspersonal/biträdande personal vid åklagarkammare](#) (374 Kb) [en](#)

[Praktikant](#) (422 Kb) [en](#)

[Högre domstolshandläggare/högre tjänsteman vid åklagarkammare](#) (372 Kb) [en](#)

Notarier

Organisation

Notarierna och deras verksamhet regleras genom lag nr 358/1992 om notarier och deras verksamhet (notarielagen).

För att bli notarie måste man vara medlem av notariernas yrkesorganisation (*Notářská komora*). Organisationen anordnar också yrkesutbildning och examinering av blivande notarier. Ett notarieregister uppdelat per region finns på [yrkesorganisationens](#) webbplats.

Tillsättning och karriär

Notarier tillsätts genom beslut av justitieministern efter ett offentligt ansökningsförfarande och på förslag av notariernas yrkesorganisation. Notarie blir man genom att registreras i yrkesorganisationens notarieregister.

Man kan som blivande notarie förbereda sig för notarieverksamheten genom notariepraktik. En ytterligare förberedelsefas är arbete som notarieaspirant, efter minst treårig praktik och genomgåendet notarieprov.

Notariers ämbetsutövning är inte tidsbegränsad men kan avbrytas. Notarier skiljs från tjänsten när de fyllt 70 år samt när de avlider eller dödförklaras, entledigas eller förlorar sitt tjeckiska medborgarskap eller sin rättsliga handlingsförmåga. Detsamma sker om de exempelvis vägrar avlägga ed eller om deras hälsotillstånd på ett bestående sätt förhindrar normal verksamhet som notarie.

Antalet notarieloktor inom en distriktsdomstols domkrets bestäms av justitieministeriet efter yttrande från yrkesorganisationen.

Notarierna är oberoende. De är endast bundna av lagstiftningens bestämmelser. Notariesysslan kan inte kombineras med annat förvärvsarbete (utom när lagen stadgar något annat).

Kvalifikationer och övriga krav för notarier

För att kunna utnämnas måste en kandidat

vara tjeckisk medborgare,

ha full rättslig handlingsförmåga,

vara ostraffad,

ha universitetsexamen,

ha fullgjort minst fem års notariepraktik,

ha genomgått notarieprov.

För att arbeta som notarie måste man

ha blivit utnämnd till notarie,

ha avlagt ed inför justitieministern, om detta inte redan har skett,

ha skaffat sig en officiell notariestämpel,

ha tecknat en ansvarsförsäkring för eventuella skador som kan uppstå i samband med notarieverksamheten.

Oförenliga uppdrag

Arbetet som notarie är oförenligt med annat förvärvsarbete, med undantag för förvaltning av personlig egendom. De får dock mot ersättning utöva vetenskaplig, publicistisk, pedagogisk eller konstnärlig verksamhet och arbeta som tolk eller sakkunnig.

Lön eller arvode

Enligt notarielagen utövas notarieverksamhet mot ersättning, som främst består av arvoden och ersättningar för utlägg och tidsåtgång. Kostnaderna betalas av den som anlitar en notarie. Notarierna har också rätt att kräva skäligt förskott på arvode och utlägg. Notariearvoderingen regleras närmare i särskilda bestämmelser.

Notariens roll och arbetsuppgifter

Notarier ska bedriva sin verksamhet i enlighet med lagar och andra rättsliga föreskrifter. När de lämnar juridiskt bistånd är de också bundna av klientens instruktioner. Dessa har en notarie rätt att vägra följa endast om instruktionerna strider mot lag, om de innebär att notarien eller en denne närstående person hamnar i en intressekonflikt eller om notarien i det berörda ärendet redan lämnat juridisk bistånd till en motpart. Detsamma gäller om den som anlitar en notarie utan vägande skäl underlåtit att betala förskott. En notarie har rätt att säga upp avtalet med klienten eller den som söker hjälp om det ömsesidiga förtroendet har urholkats.

En notarie har vidare tystnadsplikt om sakförhållanden som notarien får kännedom om i tjänsten och som kan beröra en klient eller person som sökt hjälp. Endast de berörda personerna kan befria en notarie från tystnadsplikten.

Bland juridiska och andra tjänster som notarier tillhandahåller ingår

att uppträda som rättsombud, dvs. som domstolens företrädare, i arvsärenden,

att upprätta handlingar – urkunder om rättshandlingar, årsmöten och juridiska personers möten samt andra handlingar och sakförhållanden,

att upprätta avtal,

att handha depositioner,

att upprätta handlingar som utgör grund för exekutionstitlar,

att upprätta eller förvara testamenten,

att upprätta äktenskapsförord (som måste upprättas av notarie), pantavtal och pantregistrering,

att bestyrka handlingar.

Till notariens uppgifter hör även att utfärda utdrag ur Tjeckiens fastighetsregister osv.

Notariers yrkesansvar

Notarier ansvarar för skador som de i tjänsten åsamkar personer som söker hjälp, klienter eller andra parter. De ansvarar också för skador som deras anställda kan vållas i tjänsten. Notarier är därför skyldiga att teckna en ansvarsförsäkring.

Notarier kan även bli föremål för disciplinåtgärder.

Den statliga tillsynen över notarierna utövas av justitieministeriet. Även notariernas yrkesorganisation och de lokala notarieavdelningarna utövar tillsyn.

Yrkesorganisationer

Notarieavdelningar finns i varje regiondomstols domkrets och i domkretsen för stadsdomstolen i Prag. De omfattar alla notarier i respektive domkrets.

Notariernas yrkesorganisation är en juridisk person med egen ekonomi och organisation.

Notariernas yrkesorganisation (*Notářská komora ČR*) är en självständig nationell paraplyorganisation för de enskilda notarieavdelningarna. Den är en juridisk person med egen ekonomi och organisation och har bland annat till uppgift att förvalta det centrala testamentsregistret, som är ett icke offentligt dataregister över testamenten, arvlöshetsförklaringar eller upphävande av sådana förklaringar, förordnade och entledigande av förvaltare av dödsbon osv. Notariernas yrkesorganisation ansvarar också för pantregistret.

Juristyrkenas organisation: jurister

Advokater

För att bli advokat måste man vara medlem av det tjeckiska advokatsamfundet ([Česká advokátní komora](#)), en självstyrande icke-statlig yrkesorganisation. Villkoren för att erbjuda juridiska advokattjänster regleras genom lag nr 85/1996 [om juristyrken](#).

Villkor för att få verka som advokat

Som advokat kan bara den arbeta som har registrerats av [Tjeckiens advokatsamfund](#). För att bli registrerad måste man skriftligen ansöka om detta och dessutom

ha full [rättslig handlingsförmåga](#),

vara [ostraffad](#),

ha juridisk universitetsexamen på [magisternivå](#),

i minst tre år ha tjänstgjort som [praktikant hos en advokat](#),

ha avlagt [advokatprov](#) och

ha avlagt en [ed](#) inför [advokatsamfundets](#) ordförande.

I [Tjeckien](#) får juridiska tjänster systematiskt och mot betalning endast erbjudas av advokater som har registrerats av [Tjeckiens advokatsamfund](#), europeiska advokater.

I Tjeckien finns bara en typ av advokater. Enskilda advokater bygger upp specialkunskaper allt eftersom genom sin praktik.

Advokaters rättigheter och skyldigheter

Advokat blir man genom registrering i advokatregistret.

En blivande advokat förbereder sig för yrkesutövningen som praktikant hos en advokat.

Det finns ingen tidsbegränsning för registreringen som advokat. Yrkesutövningen kan dock avbrytas, antingen på sätt som föreskrivs i lag eller genom beslut av Tjeckiens advokatsamfund.

Den som stryks ur advokatregistret förlorar rätten att arbeta som advokat. Enligt lagen sker detta om en advokat avlider eller dödförklaras, helt eller delvis förlorar sin rättsliga handlingsförmåga, stryks ur advokatregistret som en disciplinåtgärd, försätts i konkurs eller själv begär att bli struken. Även Tjeckiens advokatsamfund kan besluta om strykning.

Oförenliga uppdrag

En advokat får inte samtidigt vara anställd eller inneha någon liknande ställning, utom som universitetslärare, och får heller inte utöva annan verksamhet som är oförenlig med advokatyrket.

Lön eller arvode

Advokatarbetet ersätts normalt genom arvoden som betalas av klienten. Advokaten har rätt att begära skäligt förskott. Föreskrifter finns för arvoderingen och för hur utlägg och tidsåtgång ska ersättas. Advokatens arvode för juridiska tjänster regleras i princip av dennes avtal med klienten (avtalsenligt arvode).

Saknas avtal, regleras arvodet av föreskriven advokattaxa för arvodering utan avtal. Har advokaten förordnats till juridiskt ombud, står staten för arvodet.

Yrkesorganisationer

Tjeckiens advokatsamfund har sitt huvudkontor i Prag och ett lokalkontor i Brno. Det är en självstyrande yrkesorganisation för alla advokater. Den har sina egna organ och ger också ut bindande föreskrifter för advokater i tjeckiska advokatsamfundets officiella kungörelseorgan.

Föreskrifterna rör bland annat yrkesetiska principer och konkurrensregler för tjeckiska advokater.

Ansvar vid yrkesutövning

Advokater ansvarar för skador som de, deras anställda eller företrädare har åsamkat klienten i tjänsten. Advokater är därför skyldiga att teckna en ansvarsförsäkring.

En advokat kan också ställas till ansvar för allvarligt eller upprepat åsidosättande av sina skyldigheter. **Rättsdatabaser**

En förteckning över advokater finns på [Tjeckiska advokatsamfundets](#) webbplats. Här går det att söka på advokater inte bara efter ort, utan också per specialområde och språkkunskaper.

Är tillgången till databasen kostnadsfri?

Ja.

Affärsadvokater/affärsjuridisk rådgivning

Det finns bara en typ av advokater i Tjeckien.

Övriga juristyrken

Exekutionstjänstemän

Exekutionstjänstemän är [oberoende](#) [rättstillämpare](#), som utför [verkställighetsuppdrag](#) i enlighet med [utsökningslagen](#). Alla exekutionstjänstemän måste vara medlemmar i den självstyrande [yrkesorganisationen för exekutionstjänstemän](#).

Deras ställning regleras genom lag nr 120/2001 om exekutionstjänstemän och exekutiv verksamhet (utsökningslagen).

Exekutionstjänstemän utnämns av justitieministeriet.

Exekutionstjänstemän är i Tjeckien myndighetspersoner och deras arbete ingår i domstolarnas arbete.

Till exekutionstjänstemän kan tjeckiska medborgare utnämnas, som

har [full rättslig handlingsförmåga](#),

har tjeckisk juristutbildning på [universitetsnivå](#),

är [ostraffade](#),

har minst tre års yrkeserfarenhet,

har avlagt ett [exekutionstjänstemannaprov](#).

Tillsättning och karriär

Justitieministern utser exekutionstjänstemän till en ledig tjänst efter ett offentliggjort urvalsförfarande. Efter avlagd ed blir man sedan medlem av exekutionstjänstemännens yrkesorganisation. För att bli exekutionstjänsteman krävs först praktik som biträdande exekutionstjänsteman, följt av arbete som aspirant. För registrering krävs treårig praktik som exekutionstjänsteman och genomgåendet prov för exekutionstjänstemän.

Ämbetsutövningen är inte tidsbegränsad men kan avbrytas av justitieministern. Om så sker, får exekutionstjänstemannen inte utöva sitt arbete. En ersättare utses då, vilket också sker om en exekutionstjänsteman en längre tid är förhindrad att arbeta (exempelvis på grund av sjukdom eller tjänstledighet).

En person upphör att vara exekutionstjänsteman när personen upphör att vara medlem i yrkesorganisationen. Detta sker om personen avlider eller dödförklaras, entledigas, förlorar sitt tjeckiska medborgarskap eller helt eller delvis förlorar sin rättsliga handlingsförmåga.

Oförenliga uppdrag

Arbetet som exekutionstjänsteman är oförenligt med annat förvärvsarbete, med undantag av förvaltning av personlig egendom. De får dock mot ersättning utöva vetenskaplig, publicistisk, pedagogisk eller konstnärlig verksamhet och arbeta som tolk eller sakkunnig.

Lön eller arvode

Exekutionstjänstemän utför verkställighetsåtgärder och andra arbetsuppgifter mot ersättning, främst i form av arvoden, ersättning för utlägg och tidsåtgång vid verkställighetsförrättningar samt ersättning för delgivning. Arvodet kan regleras i avtal mellan exekutionstjänstemannen och den berörda personen. Finns inget sådant, regleras arvodet normalt av bindande rättslig föreskrift. Exekutionstjänstemän har rätt att kräva skäligt förskott på utlägg i samband med verkställighetsförrättningar.

Ansvar vid yrkesutövning

Exekutionstjänstemännen är ansvariga för alla skador som de själva eller deras anställda förorsakar vid verkställighetsförrättningar. De måste därför ha tecknat en ansvarsförsäkring.

Exekutionstjänstemän och aspiranter kan också ställas till svars för åsidosättande av sina lagstadgade skyldigheter eller allvarliga eller upprepade fel i tjänsten som kan föranleda en disciplinåtgärd.

Mer information finns på [yrkesorganisationens](#) webbplats.

Organisationer som erbjuder kostnadsfria juridiska tjänster

Många icke-statliga organisationer erbjuder allmänheten juridiskt bistånd inom olika områden: exempelvis [miljörättstjänster](#) och [luridicum remedium](#).

I vissa fall erbjuder också tjeckiska advokatsamfundet kostnadsfri juridisk rådgivning.

Exekutionstjänstemännens yrkesorganisation ger kostnadsfri juridisk rådgivning i frågor som rör verkställighetsärenden.

Senaste uppdatering: 10/01/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Danmark

I det här avsnittet hittar du en översikt över juristyrken i Danmark.

Åklagare

Organisation

Den danske anklagemyndighed (det danska åklagarväsendet) sorterar under justitieministeriet. Åklagarväsendet består av riksåklagaren (*rigsadvokaten*), statsåklagarna (*statsadvokaterne*) och regionpolismästarna (*politidirektøerne*).

Riksåklagaren handhar straffrättsliga förfaranden inför Högsta domstolen och deltar dessutom vid förfaranden i **Den Særlige Klageret (Särskilda klagomålsdomstolen)**.

Riksåklagaren är chef för övriga åklagare och ansvarar för tillsynen över deras arbete. Riksåklagaren behandlar också överklaganden av beslut som fattats av åklagare i första instans.

Roll och arbetsuppgifter

[Åklagarväsendets](#) uppgifter och organisation beskrivs i kapitel 10 i **retsplejeloven (rättegångslagen)** (§§ 95–107).

Åklagarväsendet ska i samarbete med polisväsendet lagföra brott i enlighet med rättegångslagen. Enligt § 96.2 ska åklagarväsendet driva varje mål så snabbt dess karaktär kräver. Åklagarmyndigheten ska se till att skyldiga åtalas men samtidigt att oskyldiga inte åtalas ("objektivitetsprincipen").

Sex regionalt verksamma statsåklagare handhar straffrättsliga förfaranden, överklaganden och jurymål inför *Østre Landsret* och *Vestre Landsret* och övervakar regionspolismästarnas behandling av brottmål i regionen. Dessutom behandlar statsåklagarna överklaganden mot regionspolismästarnas lagföringsbeslut. Slutligen handhar statsåklagarna mål som gäller ersättning i samband med lagföring i brottmål och klagomål mot polisen.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet (statsåklagaren för särskild ekonomisk brottslighet) ansvarar för lagföringen vid ekonomiska brott med nationell omfattning.

Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager (statsåklagaren för allvarliga internationella brott) har ansvar för lagföringen av internationella brott som begås utomlands. Detta inbegriper folkmord, brott mot mänskligheten och krigsbrott.

Regionspolismästarna fungerar som åklagare inför *byretterne* (första instans) och är därmed – utöver ledningen av polisens arbete – ansvariga för utredningar som genomförs av polisdistriktet samt för den lokala åklagarmyndighetens verksamhet.

Yrkesdomare

Organisation

 [Dommerudnævnelsesrådet \(domarutnämningrådet\)](#) lämnar förslag till **justitieministern** inför alla domarutnämningar förutom till posten som Högsta domstolens ordförande. I praktiken följer justitieministern alltid rådets rekommendationer.

Disciplinförfaranden mot domare och annan domstolspersonal behandlas av [Den Særlige Klageret \(Särskilda klagomålsdomstolen\)](#).

 [Domstolsstyrelsen](#) har det övergripande ansvaret för utbildning av domstolspersonal.

Roll och arbetsuppgifter

Yrkesdomare i Danmark specialiserar sig normalt inte inom ett visst rättsområde. De kan ha en permanent tjänst eller vara tillfälligt tillsatta. Assessorer (*retsassessorer*) och biträdande domare (*dommerfuldmægtige*) har normalt hand om mindre omfattande mål (t.ex. utskningsärenden).

Lekmannadomare (lægdommere) deltar med vissa viktiga undantag vid alla straffrättsliga förfaranden i första och andra instans. Sakkunniga assessorer (*sagkyndige domsmænd*) kan kallas att delta vid tvistemål i första och andra instans. Lekmannadomare och sakkunniga assessorer utses för en fyraårsperiod.

Rättsdatabaser

Mer information finns här:

Webbplatsen för [den danske Domarföreningen \(Den Danske Dommerforening\)](#).

Hemsida för [Domarfullmäktigeföreningen \(Dommerfuldmægtigforeningen\)](#).

Information om [domstolspersonal](#) (361 Kb)

Juristyrkenas organisation i övrigt: Advokater m.m.

Advokater

Privatpraktiserande advokater

Alla danska advokater är medlemmar i **Danska Advokatsamfundet (Advokatsamfundet)**, som grundades 1919.

Anställda advokater och biträdande jurister (advokatfuldmægtige)

Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige – FAAF är en sammanslutning för advokater och biträdande jurister, som ingår i *Danmark Jurist- og Økonomforbund – Djøf*. Djøf är Danmarks största fackförbund och intresseorganisation för studenter och anställda inom områdena juridik, förvaltning, statsförvaltning, forskning, utbildning, kommunikation, ekonomi och samhällsvetenskap. Förbundet har ca 50 000 medlemmar som är verksamma inom dessa områden. Av FAAF:s ungefär 1 500 medlemmar är 900 privatpraktiserande advokater.

Företagsjurister

Företagsjurister är medlemmar i Advokatsamfundet men kan också välja att bli medlemmar i det danska förbundet för företagsjurister (DVJ, *Danske Virksomhedsjurister*). För närvarande har ungefär två tredjedelar av DVJ:s medlemmar rätt att utöva advokatyrtket. DVJ företräder företagsjuristernas intressen i allmänhet. Förbundet verkar också för att främja erkännandet och förståelsen av yrket och företagsjuristernas ökande betydelse för företagen, myndigheterna, de icke-statliga organisationerna och samhället i stort. DVJ är medlemsorganisation i Ecla (*European Company Lawyers Association*).

Skillnaden mellan privatpraktiserande advokater och företagsjurister

I Danmark gäller exakt samma bestämmelser för **företagsjurister** med rätt att utöva advokatyrtket som för privatpraktiserande advokater. I *retsplejeloven* skiljer man inte mellan de båda kategorierna av jurister, och båda grupperna är medlemmar i Advokatsamfundet.

Detta innebär att företagsjurister har samma rättsliga ställning som andra advokater med avseende på uppförandekod (*advokatetiske regler*), sekretess, tystnadsplikt och lojalitetsplikt gentemot klienten osv. Uppförandekoden har dock ändrats för att kunna tillämpas även för företagsjurister, med hänsyn till de särskilda villkoren för deras verksamhet.

Principen om tystnadsplikt och lojalitetsplikt gentemot klienten styrs därmed av samma regler för företagsjurister som för privatpraktiserande advokater. Om den standard som tillämpas är densamma för båda grupperna eller lägre för företagsjurister återstår däremot fortfarande att prövas i domstol.

Det enda undantaget från regeln att företagsjurister har samma rättsliga ställning som andra advokater gäller vem företagsjuristen kan företräda som advokat. Den rättsliga möjligheten att verka som företagsjurist betraktas som ett underförstått undantag från § 124 i *retsplejeloven*, som reglerar vilken typ av företag en advokat kan företräda.

Om företagsjuristen inte har en privat advokatpraktik kan han/hon endast använda titeln *advokat* när han/hon företräder det företag eller den organisation där han/hon är anställd. Om arbetsgivaren begär att företagsjuristen ska ge juridisk rådgivning till en kund eller en medlem får därmed företagsjuristen inte agera som advokat, såvida inte han/hon har en privat advokatpraktik och ger rådgivning till kunden eller medlemmen i egenskap av privatpraktiserande advokat.

Om företagsjuristen inte har en privat advokatpraktik och ger en kund eller medlem som är konsument juridisk rådgivning, och om rådgivningen ges för ett kommersiellt ändamål är dock lagen om juridisk rådgivning (*lov om juridisk rådgivning*) tillämplig på företagsjuristens verksamhet, med ett undantag: den gäller inte juridisk rådgivning som tillhandahålls av fackförbund och icke-statliga organisationer. Skälet till undantaget är att sådan rådgivning inte erbjuds för ett kommersiellt syfte och generellt betraktas som en tjänst som går utöver den allmänna service som fackföreningen tillhandahåller sina medlemmar för att uppnå sina huvudmål.

Juridisk rådgivning som ges till en konsument av en anställd vid ett fackförbund (som har rätt att utöva advokatyrtket) regleras därför endast av de allmänna reglerna för skadestånd utanför avtalsförhållanden och endast indirekt av uppförandekoden. Det senare förutsätter i enlighet med § 126.4 i *retsplejeloven* att en advokat inte (utanför sina yrkesmässiga uppgifter) får uppträda på ett sätt som är olämpligt för en advokat i ärenden av kommersiell eller finansiell natur.

Lagen om juridisk rådgivning

Sedan juli 2006 har juridisk rådgivning som erbjuds konsumenterna för kommersiella ändamål varit föremål för en separat lag, som gäller oavsett rådgivarens utbildningsbakgrund. Det anges uttryckligen i lagen att den inte gäller juridisk rådgivning som tillhandahålls av advokater som en del av deras privata advokatpraktik. Inte heller gäller den juridisk rådgivning som tillhandahålls av fackförbund eller icke-statliga organisationer, eftersom det anses att sådan rådgivning inte ges för kommersiella ändamål (se ovan). Vidare gäller inte lagen juridisk rådgivning av finansiella företag som omfattas av lagen om finansiell verksamhet, förutsatt att ekonomi- och handelsministern har utfärdat regler om bästa praxis på det berörda området.

Som sagt innebär dock inte detta att juridisk rådgivning från en person med rätt att utöva advokatycket inte regleras av lagen. Om en företagsjurist med rätt att utöva advokatycket ger en konsument (alltså någon annan än sin arbetsgivare) juridisk rådgivning och företagsjuristen inte har en advokatpraktik vid sidan av sin anställning, omfattas rådgivningen av lagen om juridisk rådgivning om det bedöms att den ges för ett kommersiellt ändamål.

Huvuddragen i lagen om juridisk rådgivning är följande:

En juridisk rådgivare måste uppträda på ett sätt som överensstämmer med bästa praxis för juridisk rådgivning. Detta innebär att utföra sina plikter grundligt, samvetsgrant och i enlighet med de legitima kraven på klientens bästa. Råd ska ges inom rimlig tid. .

Överenskommelser om tillhandahållande av juridisk rådgivning ska vara skriftliga.

En juridisk rådgivare är inte skyldig att ha en ansvarsförsäkring, men information om detta måste ingå i kontraktet.

En juridisk rådgivare måste informera klienten om kostnaden för rådgivningen.

En juridisk rådgivare får inte ta emot anförtrodda medel.

En juridisk rådgivare får inte utföra uppgifter som rådgivaren själv har ett personligt eller ekonomiskt intresse i.

En juridisk rådgivare omfattas av justitieministeriets regler om bästa praxis för juridisk rådgivning. Rådgivarens laglydighet och efterlevnad av reglerna om bästa praxis är föremål för konsumentombudsmannens tillsyn.

Rättsdatabaser

Denna information finns på webbplatsen för [Daniska Advokatsamfundet](#).

På denna webbplats finns information om advokatycket i Danmark och en förteckning över praktiserande advokater.

Övriga juristyrken

Organisationer som tillhandahåller rättshjälp

Institutioner som tillhandahåller rättshjälp finns i hela Danmark. Den som vill ha rättshjälp kan kontakta [Civilstyrelsen](#), som kan hänvisa till närmaste institution. Adressen är följande::

Civilstyrelsen

Toldboden 2, 2. vån.

8800 Viborg.

Tfn: +45 33 92 33 34

E-post: civilstyrelsen@civilstyrelsen.dk

Senaste uppdatering: 15/05/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typer av juristyrken - Tyskland

Här får du information om juristyrken i Tyskland.

Allmän åklagare

Roll och arbetsuppgifter

Den **allmänna åklagarmyndigheten** (*Staatsanwaltschaft*) är ett oberoende straffrättsligt organ på samma nivå som domstolarna. Åklagarna ansvarar för förundersökningar inför rättegångar samt för att väcka åtal och företräda åklagarmyndigheten under rättegången. Åklagarmyndigheten ansvarar också för verkställandet av domar. Den handlägger även ringa brott om ingen annan myndighet uttryckligen har utsetts att göra det.

Åklagarmyndigheten är skyldig att agera vid åtalbara brott på villkor att det finns tillräckliga grunder för åtal (principen om åtalsplikt). Det innebär att åklagarmyndigheten måste utreda och rättsligt pröva alla sakförhållanden som den har fått kännedom om, innan den beslutar om huruvida allmänt åtal ska väckas. Detta måste den göra på ett objektivt och opartiskt sätt: den måste ta hänsyn både till sakförhållanden som binder den misstänkte vid brottet och sakförhållanden som är till den misstänktes fördel. Om de lagstadgade villkoren är uppfyllda måste den väcka åtal. Om förfarandet rör ett ringa brott får åklagarmyndigheten avstå från att väcka åtal om graden av skuld är låg och det inte finns något allmänt intresse av att åtala den misstänkte. Under vissa lagstadgade förhållanden krävs också samtycke av den domstol som är behörig att pröva målet. Den misstänkte kan också behöva uppfylla vissa villkor och följa vissa anvisningar för att målet ska avslutas.

När åklagarmyndigheten genomför utredningar i straffrättsliga förfaranden kan den ta hjälp av andra tjänstemän, bl.a. poliser, skatteutredare och tulltjänstemän. De måste följa åklagarmyndighetens instruktioner.

För att ett misstänkt brott ska kunna prövas i domstol måste åtal väckas. Med några få undantag som rör mindre förseelser är det alltid den allmänna åklagarmyndigheten som väcker åtal. En allmän åklagare som företräder den åtalande myndigheten deltar normalt under rättegången.

Åklagarmyndigheten deltar både i första instans och vid överklaganden (i sakfrågor och rättsfrågor).

Vid rättegången ska åklagaren föredra åtalspunkterna. Han eller hon har rätt att förhöra den tilltalade och eventuella vittnen och inge egna framställningar om bevisupptagning. I slutet av rättegången håller åklagaren en slutplädering. I denna bedömer åklagaren de väsentliga och rättsliga omständigheterna och uppmanar ofta domstolen att meddela en viss dom eller att frikänna den tilltalade.

Om åklagarmyndigheten, domstolen och den tilltalade alla ger sitt samtycke kan målet avslutas i detta skede av förfarandet. Detta kan exempelvis ske om den tilltalades grad av skuld betraktas som låg efter rättegången.

Om åklagarmyndigheten är fast övertygad om att ett domstolsbeslut bör granskas av sakliga eller rättsliga skäl har den rätt att överklaga beslutet – även till den tilltalades fördel.

Organisation

Den allmänna åklagarmyndigheten har åklagarkammare vid varje delstatsdomstol (*Landgericht*) och delstatsöverdomstol (*Oberlandesgericht*) samt vid högsta förbundsdomstolen (*Bundesgerichtshof*). Den har en hierarkisk organisation.

Eftersom Tyskland har ett federalt system måste man skilja mellan förbundsstatens och delstaternas befogenheter.

Allmänna åklagare i delstaterna (*Staatsanwaltschaften der Länder*)

De allmänna åklagarna i delstaterna (*Länder*) har behörighet att väcka åtal för alla brott som inte omfattas av behörigheten för generalförbundsåklagaren vid högsta förbundsdomstolen (*Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof*). Generalförbundsåklagaren och de allmänna åklagarna i delstaterna har skilda och separata organisationer. Det finns ingen hierarkisk koppling mellan generalförbundsåklagaren och de allmänna åklagarna i delstaterna. I undantagsfall kan dock generalförbundsåklagaren överföra mål inom sin behörighet till de allmänna åklagarna i delstaterna eller ta över mål som omfattas av deras behörighet.

Samtliga 16 delstater har sina egna allmänna åklagare, som är organiserade på följande sätt.

Varje delstatsdomstol (*Landgericht*) har sin egen åklagarkammare, som även har behörighet vid distriktsdomstolarna (*Amtsgerichte*) inom den delstatsdomstolens domkrets.

De allmänna åklagarna vid delstatsdomstolarna är underställda åklagarmyndigheten vid behörig delstatsöverdomstol (*Oberlandsgericht*), som i sin tur är ansvarig inför justitieministern i respektive delstat.

Åklagarmyndigheterna (*Generalstaatsanwaltschaft*) ansvarar för överklaganden i rättsfrågor vid de delstatsöverdomstolarna. Om ett sådant förfarande faller inom högsta förbundsdomstolens behörighet är det generalförbundsåklagaren som väcker åtal.

Ytterligare information om allmänna åklagarkammare finns i avsnittet om [domstolar och allmänna åklagarkammare](#) (*Gerichte und Staatsanwaltschaften*) på webbplatsen för det federala justitie- och konsumentskyddsministeriet. Många allmänna åklagarkammare har också sina egna webbplatser, som kan nås via delstaternas justitieportaler.

Generalförbundsåklagaren vid högsta förbundsdomstolen (*Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof*)

I Tyskland är det i princip delstaterna som skipar rättvisa (enligt artiklarna 30, 92 och 96 i grundlagen). Generalförbundsåklagarmyndigheten vid högsta förbundsdomstolen är förbundsstatens enda åklagarmyndighet. Den kallas även allmänna förbundsåklagarmyndigheten (*Bundesanwaltschaft*). Den består inte bara av generalförbundsåklagaren, utan även av andra allmänna förbundsåklagare, högre allmänna åklagare, allmänna åklagare och andra anställda. Generalförbundsåklagaren är chef för den federala allmänna åklagarmyndigheten vid högsta förbundsdomstolen.

Generalförbundsåklagaren vid högsta förbundsdomstolen företräder åklagarmyndigheten i mål som rör allvarliga brott mot staten, vilka äventyrar Tysklands inre säkerhet (särskilt terroristhandlingar) eller yttre säkerhet (förräderi och spionage). Generalförbundsåklagaren kan även väcka åtal för andra brott mot staten på de villkor som anges i § 120.2 i lagen om domstolsorganisation (*Gerichtsverfassungsgesetz*, GVG). Detta kallas "rätt att överta förfaranden".

Generalförbundsåklagaren ansvarar även för åtal när det gäller överträdelse av den internationella straffrätten (*Völkerstrafgesetzbuch*) och yttrar sig om alla överklaganden i brottmål vid högsta förbundsdomstolen (*Bundesgerichtshof*).

Generalförbundsåklagaren föreslås av den federala justitie- och konsumentskyddsministern och utses av förbundspresidenten. Kandidaten måste godkännas av *Bundesrat* (den övre kammaren i Tysklands parlament). Generalförbundsåklagaren står under tillsyn av den federala justitie- och konsumentskyddsministern. Justitieministern kan dock inte utöva tillsyn över de allmänna åklagarna i delstaterna eller ge dem instruktioner.

Domare

Organisation

De grundläggande bestämmelser som reglerar domarnas arbete i både federala domstolar och delstatsdomstolar är den **tyska lagen om domaryrket** (*Deutsches Richtergesetz*, DRiG). Det finns även ett antal bestämmelser i de respektive delstaternas lagstiftningar.

Det är justitieministrarna i respektive delstat som övervakar domarnas arbete. Tillsynen över domare i federala domstolar, med undantag för domare i förbunds författningsdomstolen (*Bundesverfassungsgericht*), utövas av det berörda federala ministeriet.

Roll och arbetsuppgifter

Yrkesdomare och lekmannadomare

Yrkesdomare (*Berufsrichter*) tjänstgör vid de federala domstolarna eller vid delstatsdomstolarna. Domare på delstatsnivå tjänstgör vid en lokal domstol (*Amtsgericht*), en delstatsdomstol (*Landgericht*) eller en delstatsöverdomstol (*Oberlandsgericht*). De flesta domare är delstatsdomare.

Federala domare (*Bundesrichter*) kan tjänstgöra vid förbunds författningsdomstolen (*Bundesverfassungsgericht*), högsta förbundsdomstolen (*Bundesgerichtshof*), förbundsarbetsdomstolen (*Bundesarbeitsgericht*), förbundsskattedomstolen (*Bundesfinanzhof*), förbundssocialdomstolen (*Bundessozialgericht*), förbunds förvaltningsdomstolen (*Bundesverwaltungsgericht*) eller förbunds patentdomstolen (*Bundespatentgericht*).

I straffrättsliga förfaranden deltar även lekmannadomare (*Laienrichter*). Lekmannadomare är en honorärtitel som medborgare väljs till. I teorin kan en person väljas till lekmannadomare utan att ge sitt samtycke, och man kan vägra att sitta som lekmannadomare endast i exceptionella fall. Lekmannadomare sitter med i lokala domstolar och i de regionala domstolarnas brottmåls- och ungdomsavdelningar.

I princip har lekmannadomare samma rösträtt som yrkesdomare. Det innebär att yrkesdomare och lekmannadomare beslutar tillsammans om den tilltalade är skyldig och vad påföljden ska bli.

Enligt § 36 i **lagen om domstolsorganisation** (GVG) ska lekmannadomare väljas vart femte år. Endast tyska medborgare kan tjänstgöra som lekmannadomare (**§ 31 GVG**) och följande personer är uteslutna (**§ 33 GVG**):

Personer som är yngre än 25 år eller äldre än 70 år samt personer som skulle vara äldre än 70 år i början av tjänstgöringen.

Personer som inte har hemvist i den berörda kommunen.

Personer som inte är lämpliga p.g.a. psykisk eller fysisk sjukdom.

Personer som inte är lämpliga på grund av bristande kunskaper i det tyska språket.

Personer som har gjort personlig konkurs.

Följande personer kan inte tjänstgöra som lekmannadomare:

Personer som enligt domstolsbeslut är olämpliga för offentlig tjänst eller som har dömts till fängelsestraff på mer än sex månader för ett uppsåtligt brott.

Personer som utreds för ett brott som kan leda till att de bedöms vara olämpliga för offentlig tjänst (**§ 32 GVG**).

Lekmannadomare har rätt till traktamente. Hur stort traktamentet är beror på reglerna i lagen om lön och ersättning för domare (*Justizvergütungs- und -entschädigungsgesetz*) (**§ 55 GVG**). Delstaterna tillhandahåller informationsbroschyrer för lekmannadomare om deras arbetsuppgifter, och informationen finns även på internet. Delstaterna anordnar även utbildning för lekmannadomare.

Rättsvårdstjänstemän

Rättsvårdstjänstemän (*Rechtspfleger*) är tjänstemän inom domstolsväsendet. De ansvarar i första hand för frågor som hör till den s.k. frivilliga rättsvården (dvs. frågor rörande arv, förmynderskap, barn och adoption, fastighetsregistrering, handel, kooperativa företag och bolag, registrering av föreningar, makars egendomsordning, fartygsregistrering osv.), men är även behöriga att utföra en rad andra rättsliga uppgifter, t.ex. när det gäller ärenden om betalningsföreläggande, rättshjälp, exekutionstitlar, tvångsauktion och tvångsförvaltning, insolvens, fastställande av kostnader, verkställighet av straffrättslig påföljd samt förfaranden vid förbunds patentdomstolen och sådana som rör den internationella rättsordningen.

Vid de lokala domstolarna finns det för närvarande fler rättsvårdstjänstemän än domare. Rättsvårdstjänstemännens verksamhetsområde regleras i en särskild lag (*Rechtspflegergesetz*, RPfG). Liksom domare är rättsvårdstjänstemän vid fullgörandet av sina uppgifter opartiska och oberoende och endast bundna av lag och rätt. Deras beslut kan i princip överklagas enligt allmänna processrättsliga bestämmelser.

Databaser

Allmänheten kan hitta information om domstolsyrkena på följande webbplatser:

Webbplatsen för det [federala justitie- och konsumentskyddsministeriet](#).

De olika webbplatserna för delstaternas justitieministerier (t.ex. [Hamburg](#), [Berlin](#) eller [Bayern](#)).

Enskilda domstolar som tillhandahåller information via internet.

Den gemensamma [förbundsstatliga och delstatliga justitieportalen](#).

Information finns även på webbplatserna för det [tyska domarförbundet](#) (*Deutscher Richterbund*) och det [tyska förbundet för rättsvårdstjänstemän](#) (*Bund Deutscher Rechtspfleger*).

Advokat

I Tyskland finns det omkring 166 000 advokater. De ska ha samma utbildning som domare och har rätt att ge råd till och företräda sina klienter i alla slags juridiska angelägenheter. De har befogenhet att utöva sitt yrke såväl i som utanför domstol. Enligt tysk rätt finns det ingen särskild kategori av "processadvokater" med uppgift att föra klienters talan inför domstol. Advokaternas befogenhet att företräda klienter inför domstol gäller i princip för alla typer av domstolar i Tyskland. Det enda undantaget gäller representation i tvistemål inför högsta förbundsdomstolen, som tillämpar särskilda kriterier för rätten att agera ombud. Det finns också ett undantag för anställda advokater (*Syndikusanwälte*), som ska ge råd till och företräda sin arbetsgivare i juridiska ärenden. Anställda advokater får inte företräda sin arbetsgivare vid vissa domstolar.

Advokaternas verksamhet regleras i den tyska förbundsförordningen om advokatycket (*Bundesrechtsanwaltsordnung*, BRAO). Därutöver utfärdar advokatsamfunden egna yrkesregler, närmare bestämt riktlinjer för god advokatsed (*Berufsordnung für Rechtsanwälte*, BORA) och en uppförandekod för specialistadvokater (*Fachanwaltsordnung*, FAO). Advokatarvoden regleras i lagen om advokatarvoden (*Rechtsanwaltsvergütungsgesetz*, RVG). Advokaterna kan tillhöra en av de 27 regionala advokatsamfunden (*Rechtsanwaltskammern*) eller högsta förbundsdomstolens advokatsamfund. Samfunden ansvarar för att godkänna advokater. Därutöver har de bl.a. till uppgift att övervaka att advokaterna fullgör sina yrkesmässiga skyldigheter.

Databaser

Detaljerad information om **advokatycket** finns på webbplatsen för det [federala advokatsamfundet](#) (*Bundesrechtsanwaltskammer*, BRAK). Därutöver erbjuder den [tyska advokattföreningen](#) (*Deutscher Anwaltverein*, DAV), den största oberoende intresseorganisationen för advokater i Tyskland, rikhaltig information om advokatycket (även på engelska och franska).

Följande webbplatser erbjuder också hjälp med att hitta en advokat: [Tysklands officiella advokatregister](#) (*Bundesweites Amtliches Anwaltsverzeichnis*), där alla advokater finns upptagna (tillgänglig på tyska och engelska), och den [federala advokattupplysningen](#) (*Deutsche Anwaltsauskunft*).

Patentombud

Det finns omkring 3 500 verksamma patentombud i Tyskland. De har vanligen avslutat naturvetenskapliga eller tekniska studier på universitetsnivå och kompletterat dessa med en juridisk påbyggnadsutbildning. Deras befogenhet att tillhandahålla rådgivning och att företräda klienter omfattar ärenden som rör immateriell och industriell äganderätt (i första hand patent, bruksmönster, varumärken och formgivningar), med särskild inriktning på ansöknings- och övervakningsförfaranden. De har befogenhet att företräda sina klienter inför den tyska patent- och varumärkesmyndigheten, förbundspatentdomstolen och i vissa fall den högsta förbundsdomstolen. Inför regionala domstolar och högre regionala domstolar har patentombuden endast rätt att yttra sig om klienternas mål, och inte att framställa yrkanden.

Patentombudens verksamhet omfattas av bestämmelserna i patentombudsförordningen (*Patentanwaltsordnung*, PAO). Patentombuden är organiserade i patentombudssamfundet (*Patentanwaltskammer*).

Databaser

Information om yrket återfinns på [patentombudssamfundets](#) webbplats. Där finns även [Tysklands officiella patentombudsregister](#) (*Bundesweites Amtliches Patentanwaltsverzeichnis*).

Notarie

I Tyskland finns för närvarande nästan 7 000 verksamma notaries, som i regel ska ha samma utbildning som en domare. Notaries tillhandahåller oberoende, opartisk och objektiv rådgivning inför viktiga rättshandlingar och inom ramen för den frivilliga rättsvården. Den viktigaste uppgiften är att bestyrka rättshandlingar.

På grund av Tysklands federala struktur finns det olika typer av notaries. I de flesta delstater är notariesverksamheten ett heltidsarbete (*Nunotariat*), medan den i andra är en sidosyssla till verksamheten som advokat (*Anwaltsnotariat*). I båda fallen är det de respektive delstaternas domstolsförvaltningar (*Landesjustizverwaltung*) som utser och utövar tillsyn över notarieserna.

De arbetsrättsliga bestämmelserna om notaries finns i den federala notariesförordningen (*Bundesnotarordnung*, BNotO). Notariesarvoden regleras i arvodesförordningen (*Kostenordnung*, KostO).

Notaries är medlemmar i sina respektive regionala notariesamfund.

Databaser

[Det federala notariesamfundet](#) (*Bundesnotarkammer*) har på sin webbplats detaljerade upplysningar om olika frågor som rör notaries och deras verksamhet. Där finns ett [notariesregister](#) (*Verzeichnis der Notare*) som också kan vara till hjälp för den som behöver hitta en notarie. Informationen finns tillgänglig på tyska, engelska, franska och spanska.

Övriga juristyrken

Juristyrken som regleras i lagen om juridiska tjänster (*Rechtsdienstleistungsgesetz*, RDG)

Lagen om juridiska tjänster gör det möjligt för inkassoföretag, pensionskonsulter och juridiska rådgivare med specialisering på utländsk rätt att erbjuda utomrättsliga tjänster. I vissa fall kan "inkassojurister" och pensionsrådgivare även företräda sina klienter inför domstol. De måste vara registrerade för ändamålet (efter godkännande av domstolen). Registreringen kungörs i [registret över juridiska tjänster](#).

Dessa tjänsteleverantörer har ingen lagstadgad skyldighet att vara anslutna till ett samfund eller en yrkessammanslutning. Vissa inkassojurister och pensionsrådgivare är organiserade i särskilda yrkesförbund, av vilka de största är Federala förbundet för tyska inkassoföretag (*Bundesverband Deutscher Inkassounternehmen*), Federala förbundet för tyska juridiska rådgivare (*Bundesverband Deutscher Rechtsbeistände/Rechtsdienstleister*) och Federala förbundet för pensionsrådgivare (*Bundesverband der Rentenberater*).

Databaser

Via den tyska justitieportalen har du tillgång till registret över juridiska tjänster, med en förteckning över jurister som tillhandahåller sådana tjänster och en förteckning över domstolar som ansvarar för registrering. På webbplatserna för [Federala förbundet för tyska inkassoföretag](#), [Federala förbundet för tyska juridiska rådgivare](#) och [Federala förbundet för pensionsrådgivare](#) finns en mängd ytterligare upplysningar.

Organisationer som tillhandahåller kostnadsfria juridiska tjänster

I Tyskland tillhandahålls kostnadsfri juridisk rådgivning (enligt [§ 6 och § 8 i lagen om juridiska tjänster](#)) av ett antal ideella organisationer. De viktigaste organisationerna som tillhandahåller sådan rådgivning:

[Federala förbundet för arbetstagarnas välfärd](#) (*Arbeiterwohlfahrt Bundesverband e.V.*).

[Caritas](#).

[Diakonie](#).

[Centrala socialtjänsten för judar i Tyskland](#) (*Zentralwohlfahrtstelle der Juden in Deutschland*).

[Tyska röda korset](#) (*Deutsches Rotes Kreuz*).

[Sammanslutningen av socialorganisationer](#) (*Paritätischer Wohlfahrtsverband*).

Länkar

- [Den förbundsstatliga och delstatliga justitieportalen](#)
- [Upplysningar om domstolar och allmänna åklagarkammare, federala justitie- och konsumentskyddsministeriet](#)
- [Federala justitie- och konsumentskyddsministeriet](#)
- [Justitieministeriet i Hamburg](#)
- [Justitieministeriet i Berlin](#)
- [Justitieministeriet i Bayern](#)
- [Tyska domarförbundet](#)
- [Federala advokatsamfundet](#)
- [Tysklands officiella advokatregister](#)
- [Tyska advokatsamfundet](#)
- [Federala advokatupplysningen](#)
- [Patentombudssamfundet](#)
- [Notarieregistret](#)
- [Federala notariesamfundet](#)
- [Registret över juridiska tjänster](#)
- [Federala förbundet för arbetstagarnas välfärd](#)
- [Caritas](#)
- [Diakonie](#)
- [Centrala socialtjänsten för judar i Tyskland](#)
- [Tyska röda korset](#)
- [Sammanslutningen av socialorganisationer](#)

Senaste uppdatering: 10/01/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typer av juristyrken - Estland

Denna sida ger dig information om hur juristyrkena är organiserade i Estland.

Juristyrken – inledning

I Estland finns följande juristyrken:

- Åklagare.
- Domare.
- Lekmannadomare.
- Biträdande domare och domstolsjurister.
- Advokater.
- Notarier.
- Exekutionstjänstemän.
- Konkursförvaltare.

Åklagare

Organisation

[Åklagarmyndigheten](#) är ett ämbetsverk som sorterar under justitieministeriet. Det består av två nivåer: Riksåklagarmyndigheten (den högsta åklagarmyndigheten) och fyra distriktsåklagarmyndigheter.

Riksåklagarmyndighetens ansvarsområde omfattar hela Estlands territorium, medan distriktsåklagarmyndigheternas ansvarsområden sammanfaller med motsvarande polismyndigheters områden. Högste chef för åklagarmyndigheten är riksåklagaren, som utses för fem år av den estniska regeringen på förslag av justitieministern och efter yttrande från parlamentets rättsliga utskott.

Vid parlamentets vårsession lägger riksåklagaren fram en översikt över åklagarmyndighetens arbete under föregående kalenderår för parlamentets konstitutionsutskott.

Varje distriktsåklagarmyndighet leds av en chefsåklagare, som också utses för fem år av justitieministern på förslag av riksåklagaren.

Det finns totalt åtta typer av åklagare i Estland: riksåklagare, chefsåklagare, statsåklagare och biträdande åklagare vid åklagarmyndigheten, samt chefsåklagare, överåklagare, särskilda åklagare, distriktsåklagare och biträdande åklagare vid distriktsåklagarmyndigheterna.

Se även [lagen om åklagarmyndigheten](#).

Roll och arbetsuppgifter

Enligt lagen om åklagarmyndigheten ska denna myndighet delta i planeringen av det bevaknings- och spaningsarbete som krävs för att förebygga och avslöja brott, leda förundersökningar och se till att dessa sköts effektivt och enligt lagen, företräda åklagarsidan i domstolar, sköta övriga uppgifter som enligt lag faller inom åklagarmyndighetens ansvar.

Åklagarmyndigheten utför sina uppgifter enligt lagen om åklagarmyndigheten på ett oberoende sätt.

Som huvudansvarig för att driva brottmål vägleder åklagaren den förundersökningsansvarige i arbetet med bevisupptagning och fattar beslut om huruvida åtal ska väckas eller inte.

Enligt åklagarmyndighetens stadgar

har riksåklagarmyndigheten följande uppgifter:

Säkerställa att förundersökningar görs på ett lagenligt och effektivt sätt och företräda åklagarsidan i samtliga instanser när det gäller tjänstefel, ekonomisk brottslighet, brott inom försvarsmakten, miljöbrottslighet, brott mot den rättskipande verksamheten, brott kopplade till organiserad brottslighet, gränsöverskridande brottslighet och brott som väckt starka reaktioner hos allmänheten, brott mot mänskligheten och den internationella säkerheten, allvarigare brott mot staten, brott som begås av åklagare samt andra brott som fastställs av riksåklagaren.

Analysera, vägleda och ge råd till distriktsåklagarmyndigheterna, samt analysera och samordna arbetet i domstolar och inom åklagarmyndigheterna.

Sköta uppgifter som följer av internationella samarbeten, t.ex. inom ramen för Eurojust.

Delta vid utformningen av lagar, av regeringsförfordningar och regeringsdirektiv samt av justitieministeriets förfordningar och direktiv rörande åklagarmyndighetens verksamhet.

Delta i att utarbeta planer för utveckling av åklagarmyndighetens arbete och funktioner.

Organisera åklagarmyndighetens pr-verksamhet och informera allmänheten om åklagarmyndighetens arbete.

Organisera åklagarmyndighetens personella resurser och deras vidareutbildning, hantera uppgifter som rör hälsa och säkerhet på arbetsplatsen för tjänstemän och anställda samt föra personalregister.

Organisera administrationen för den kommitté som sköter uttagningen av åklagare.

Utarbeta åklagarmyndighetens preliminära budget och säkerställa att budgetresurserna används på ett målinriktat sätt.

Organisera förvaltningen av statliga tillgångar som innehas av åklagarmyndigheten.

Utför andra funktioner som den tilldelats genom lag, ett beslut av parlamentet (Riigikogu), ett dekret utfärdat av republikens president, en regeringsförfordning eller ett regeringsbeslut eller en förfordning eller ett beslut från justitieministeriet.

Domare

Organisation

En domare ska vara estnisk medborgare och ha en nationellt erkänd masterexamen i juridik, eller motsvarande examen i enlighet med § 28.22 i Estlands utbildningslag, eller motsvarande utländsk examen, behärska estniska på avancerad nivå, ha hög moral och ha den förmåga och de personliga egenskaper som krävs för att arbeta som domare. Domare utnämns på livstid. Justitieministeriet har ingen beslutanderätt över domare och fungerar inte heller som disciplinär myndighet för domare. En domare kan endast entledigas från sitt ämbete efter ett lagakraftvunnet domstolsavgörande. Pensionsåldern är 67 år med möjlighet till förlängning.

En person kan inte utses till domare om han eller hon

har dömts för ett brott,

har skilts från en tjänst som domare, notarie eller exekutionstjänsteman,

har utslutits från Estlands advokatsamfund,

har skilts från en offentlig tjänst på grund av ett disciplinbrott,

är försatt i konkurs,

har avskilts från tjänst som revisor, utom om detta har skett på egen begäran,

har mist rätten att arbeta som patentombud, utom om detta har skett på egen begäran,

den som har mist rätten att arbeta som edsvuren tolk på grundval av § 28.3.3 i lagen om edsvurna tolkar.

Den som, efter att ha erhållit en relevant kvalifikation, har erhållit minst fem års erfarenhet inom ett juristyrke eller som har arbetet som rättssekreterare eller domstolsjurist i minst tre år och som har genomgått domarexamen eller som är undantagen från detta krav, kan utses till domare i en distriktsdomstol eller förvaltningsdomstol.

Den som är erkänd och har erfarenhet som advokat och har genomgått domarexamen kan utses till domare i en regional domstol. Den som har arbetat som domare direkt före utnämningen behöver inte genomgå domarexamen.

Erkända och erfarna advokater kan utses till domare i Högsta domstolen.

Domare utses genom ett allmänt uttagningsprov.

En domare får inte arbeta som något annat än domare, utom inom undervisning eller som forskare. Han eller hon måste informera domstolen om all yrkesverksamhet som går utöver tjänsten som domare. Eventuell yrkesverksamhet utanför tjänsten som domare får inte äventyra personens officiella tjänsteutövning eller opartiskhet i samband med rättskipningen. En domare får inte vara ledamot av parlamentet eller av en kommun- eller stadsfullmäktige, inte vara medlem i ett politiskt parti, grundare, partner eller medlem i ett företags ledning eller styrelse, direktör för en filial till ett utländskt företag, konkursförvaltare, medlem i en konkurskommitté, tvångsförvaltare av en fast tillgång eller skiljeman som har utsetts av en av parterna i en tvist.

En domare kan endast entledigas från sitt ämbete efter ett lagakraftvunnet domstolsavgörande. Åtal kan väckas mot en domare i första eller andra instans under dennes tjänstperiod endast på förslag från Högsta domstolen i plenum och med presidentens godkännande. Åtal mot en domare i Högsta domstolen kan endast väckas under dennes ämbetsperiod på förslag av justitiekanslern med godkännande av en majoritet i det estniska parlamentet.

Bestämmelser om anställningskrav, förberedande tjänstgöring och skyldigheter för domare återfinns i [§ domstolslagen](#).

Roll och arbetsuppgifter

Domaryrket regleras i lag. Samtliga domare vid de estniska domstolarna har åtagit sig att tillämpa gemensamma etikregler. Mer information finns på webbplatsen för [Estlands domstolar](#) och på [Högsta domstolens webbplats](#).

En domares roll är att skipa rätt i enlighet med konstitutionen och andra relevanta rättsakter, och att finna en rättvis lösning för parterna i målet. En domare utvecklar rätten genom att tolka lagen och göra utredningar.

En domare ska utföra sitt officiella uppdrag på ett opartiskt sätt och utan egenintresse och handla i enlighet med vad tjänsten kräver även utanför tjänsteutövningen. En domare ska uppträda oklanderligt både i och utanför yrkesrollen och avstå från handlingar som kan skada domstolens anseende. En domare får inte avslöja information som blir känd för honom eller henne vid en domstolsförhandling eller i diskussioner som förs för att nå en förlikning. Tystnadsplikten gäller alltid, också efter det att domaren har gått i pension. En domare ska handleda samtliga domare i första instans som har mindre än tre års erfarenhet, de som genomgår sin förberedande tjänstgöring för att bli biträdande domare samt praktikanter från universitetet. En domare får högst fungera som handledare för två personer samtidigt. En domare ska löpande utveckla sina yrkeskunskaper och yrkesfärdigheter samt delta i fortbildning.

Lön och social trygghet

Domare har olika lagstadgade förmåner, såsom lön, ytterligare ersättningar, pension, semester, ämbetsmannadräkt m.m.

Domares officiella löner fastställs i [§ lagen om löner för högre statliga tjänstemän](#).

Reglerna för fastställande av en domares pension fastställs i [§ domstolslagen](#).

Domares pension utgörs av ålderspension, tjänstepension, sjukpension och efterlevandepension för familjemedlemmar. Pension betalas inte ut under den tiden personen tjänstgör som domare. Om en pensionerad domare har en annan anställning får denne full domarpension, oavsett inkomst. Pension betalas inte ut till den som har skilts från sin tjänst på grund av ett disciplinbrott eller som har dömts för ett uppsåtligt brott. Pension fräntas den som har dömts för ett brott mot rättssystemet.

Domare har rätt till årlig semester. Den lagstadgade årliga semestern är 35 kalenderdagar per år, och ytterligare ledighet på upp till 7 kalenderdagar beviljas den som arbetar som domare i enlighet med domstolslagen.

Lekmannadomare

Lekmannadomare medverkar endast i brottmål som rör allvarliga brott vid distriktsdomstolar. En lekmannadomare har samma ställning, rättigheter och skyldigheter som en yrkesdomare. De utses på upp till fyra år, ska vara estniska medborgare, ha full rättshandlingsförmåga, vara mellan 25–70 år, ha hemvist i Estland, behärska estniska på C1-nivå enligt språklagen eller likvärdig nivå samt ha en moraluppfattning som lämpar sig för att utföra uppgifterna som lekmannadomare. En person får utses till lekmannadomare för högst två perioder i rad.

Följande personer kan inte utses till lekmannadomare: den som har dömts för brott, som är försatt i konkurs, som är olämplig på grund av hälsoskäl, som i mindre än ett år har haft sin stadigvarande bostadsadress (dvs. folkbokföringsadress) i det område vars lokala förvaltning har föreslagit personen, som arbetar för en domstol, åklagarämbetet eller säkerhetspolisen, som är inom militären, som är advokat, notarie eller exekutionstjänsteman, som är medlem i Estlands regering eller i en kommun- eller stadsstyrelse, som är president eller som är parlamentsledamot. Den som står åtalad i ett brottmål kan inte utnämnas till lekmannadomare under rättegångsförfarandet.

Lekmannadomarens roll är i huvudsak att inom rättskipningen representera vanliga medborgare som betraktar rättsliga förfaranden ur ett allmänmänniskt snarare än juridiskt perspektiv. Lokala myndigheter ansvarar för att välja ut kandidater till tjänster som lekmannadomare.

Biträdande domare och domstolsjurister

En biträdande domare är en domstolstjänsteman som utför de uppgifter som anges i lag. En biträdande domare är opartisk, men måste följa en domares instruktioner i den utsträckning som lagen föreskriver. En biträdande domare har behörighet att föra in uppgifter i register (exempelvis fastighetsregister och företagsregister) och fatta beslut som rör förfarandet för hållandet av register, däribland bötesbeslut. Han eller hon kan tillämpa ett påskyndat förfarande för betalningsföreläggande. De begränsningar som gäller för domarämbetet gäller också för biträdande domare.

En person kan utses till biträdande domare om han eller hon har en nationellt erkänd masterexamen i juridik, eller motsvarande examen i den mening som avses i § 28.22 i Estlands utbildningslag, eller motsvarande utländsk examen, behärskar estniska på C1-nivå enligt språklagen eller likvärdig nivå, har god vandel och har genomgått den förberedande tjänstgöringen för att bli biträdande domare, såvida inte uttagningskommittén för biträdande domare har undantagit personen i fråga från denna förberedande tjänstgöring. En person som har genomgått domarexamen kan också utses till biträdande domare. Vissa personer kan inte utses till biträdande domare. Det gäller den som har dömts för brott, som har skilts från en tjänst som domare, notarie eller exekutionstjänsteman, har uteslutits från Estlands advokatsamfund, har skilts från en offentlig tjänst på grund av ett disciplinbrott, är försatt i konkurs, har avskilts från tjänst som revisor, utom om detta har skett på egen begäran, har mist rätten att arbeta som patentombud, utom om detta har skett på egen begäran, har mist rätten att arbeta som edsvuren tolk på grundval av § 28.3.3 i lagen om edsvurna tolkar, har skiljts från tjänst som domare på grund av olämplighet för tjänsten i tre år efter det att personen har utnämnts till tjänsten.

Biträdande domare utses via öppna uttagningsprov.

Bestämmelser om anställningskraven för biträdande domare återfinns i [§ 28.22 i domstolslagen](#).

En domstolsjurist är en domstolstjänsteman som deltar, antingen oberoende eller under en domares överinseende, i förberedelserna och handläggningen av ärenden i enlighet med vad som föreskrivs i den lag som styr domstolsförfarandet. En domstolsjurist har rätt att utföra alla uppgifter och fatta beslut på samma sätt som en biträdande domare eller en annan domstolstjänsteman i enlighet med den lag som styr domstolsförfarandet. En domstolsjurist är oberoende i sitt tjänsteutövande, men måste följa en domares instruktioner i den utsträckning som lagen föreskriver.

Kraven på domstolsjurister är desamma som de som ställs på biträdande domare. Domstolsjurister tillsätts genom offentliga uttagningsprov.

Följande personer får inte utses till domstolsjurister: den som har dömts för brott, den som har dömts för brott mot staten, oavsett om de närmare detaljerna för brottet har strukits, den vars rätt att arbeta som domstolsjurist har dragits tillbaka enligt ett giltigt domstolsbeslut, den som är släkt med eller partner till en person under vars direkta överinseende en domstolsjurist står.

Utöver [§ 28.22 i domstolslagen](#) (521 Kb) [en](#) och [§ 28.3.3 i lagen om edsvurna tolkar](#) (373 Kb) [en](#) finns andra domstolstjänstemän, såsom [§ 28.22 i domstolslagen](#) (367 Kb) [en](#) och [§ 28.3.3 i lagen om edsvurna tolkar](#) (364 Kb) [en](#).

Advokater

Advokatbegreppet innefattar edsvurna advokater och biträdande jurister.

Advokater är medlemmar i Estlands advokatsamfund och omfattas av lagen om advokatsamfund. Alla som uppfyller kraven i lagen om advokatsamfund och är examinerade advokater kan vara medlemmar i Estlands advokatsamfund.

Estlands advokatsamfund är ett självstyrande samfund som har inrättats för att erbjuda juridiska tjänster åt både privata och offentliga intressen och ta tillvara advokaternas yrkesrättigheter. Estlands advokatsamfund övervakar medlemmarnas yrkesverksamhet och att de uppfyller de etiska kraven för yrket. Estlands advokatsamfund anordnar även vidareutbildning för advokater och tillhandahåller statlig rättshjälp. Genom sina medlemmar säkerställer samfundet tillhandahållandet av statligt finansierad rättshjälp.

Advokatsamfundet agerar via sina olika organ. Dessa innefattar stämman, styrelsen, ordföranden, revisionskommittén, hedersdomstolen och bedömningskommittén för yrkesmässig lämplighet.

Edsvurna advokater har befogenhet att

företräda och försvara klienter i domstolarna och i samband med förundersökningar och andra förfaranden både i Estland och utomlands, samla in bevis,

valfritt välja och använda lagliga medel och åtgärder för att tillhandahålla juridiska tjänster,

från nationella och lokala myndigheter inhämta den information som behövs för att tillhandahålla juridiska tjänster, få tillgång till handlingar och erhålla kopior av och utdrag ur dessa, såvida inte advokater är förbjudna i lag från att få tillgång till denna information och dokumentation,

hantera personuppgifter, om andra personer än sina klienter, som erhållits i enlighet med ett avtal eller en rättshandling, inklusive särskilda kategorier av personuppgifter, utan samtycke från dessa personer om detta är nödvändigt för att tillhandahålla de juridiska tjänsterna,

verifiera signaturer och kopior av handlingar som har lämnats in till domstolar och andra officiella organ som en del av de juridiska tjänster som erbjuds klienten,

fungera som kontaktpersoner,

fungera som skiljemän eller förlikningsmän i det förfarande som anges i lagen om förlikning,

fungera som konkursförvaltare, om de är medlemmar i kammaren.

Biträdande jurister har samma juridiska behörighet som edsvurna advokater inom de ramar som lagen anger.

Biträdande jurister är inte behöriga att fungera som skiljemän eller förlikningsmän i det förfarande som anges i lagen om förlikning. De har inte befogenhet att företräda eller försvara klienter i Högsta domstolen, om inte annat föreskrivs i lag. Biträdande jurister kan inte agera som konkursförvaltare.

En biträdande jurist får endast tillhandahålla juridiska tjänster under överinseende av den edsvurna advokat som denne biträder.

Vid tillhandahållande av juridiska tjänster ska en advokat agera självständigt och i enlighet med lagen, de rättsakter och beslut som har antagits av Estlands advokatsamfund, de yrkesetiska kraven för advokater samt god praxis och det egna samvetet.

En advokat har tystnadsplikt med avseende på information som delges honom eller henne. En advokat eller en anställd vid advokatsamfundet eller en advokatbyrå som hörs som vittne får inte förhöras om eller ombes att ge förklaringar i frågor som han eller hon fick kännedom om i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster.

Datamedia som rör tillhandahållandet av juridiska tjänster av en advokat är okränkbara.

När en advokat utför sina arbetsuppgifter ska detta ske på ett sätt som inte innebär någon risk för sammankoppling med en viss klient eller ett visst mål.

En advokat får inte kvarhållas, visiteras eller tas i förvar av skäl som beror på utövandet av yrkesverksamheten, förutom på beslut av en distriktsdomstol. En advokatbyrå genom vilken en advokat tillhandahåller juridiska tjänster får inte genomlysas av skäl som har att göra med advokatens yrkesverksamhet.

På webbplatsen för [Estlands advokatsamfund](#) finns en förteckning över advokater och advokatkontor samt annan användbar information. Med funktionen [Hitta en advokat](#) går det att leta efter advokater i hela EU.

Rättsdatabaser

Det finns ingen databas utöver ovanstående förteckning över advokater.

Juridiska rådgivare

Juridiska rådgivares verksamhet regleras inte i lag i Estland.

Notarier

Organisation

Alla notaries i Estland har samma befogenheter. Yrket regleras genom [lagen om notaries](#). Justitieministeriet och notariekammarerna är båda ansvariga för regleringen och förvaltningen av notariernas yrkesmässiga verksamhet. Notariekammarerna är en offentligtjuridisk person och alla notaries som utses är medlemmar i denna. Kammarerna ansvarar för att kontrollera att notarierna bedriver sin yrkesverksamhet på ett samvetsgrant och korrekt sätt, harmonisera notariernas yrkesmässiga verksamhet, arrangera utbildning för notaries, erbjuda service för sökande, administrera och utveckla det elektroniska informationssystemet för notaries samt bistå justitieministeriet när det gäller övervakande verksamhet m.m. På [Notariekammarernas webbplats](#) finns information om notaries och deras arbetsuppgifter.

Roll och arbetsuppgifter

En notarie innehar ett offentligt ämbete. Han eller hon har befogenhet att på begäran intyga fakta och händelser som är av juridisk betydelse och utföra andra notariatshandlingar för att garantera rättssäkerheten.

En notarie måste vara opartisk, lojal och oberoende i sin yrkesutövning. Notarierna är skyldiga att förvissa sig om parternas faktiska avsikter i en transaktion och de omständigheter som krävs för att genomföra en korrekt transaktion, liksom att förklara för parterna de olika sätt som transaktionen kan genomföras på och konsekvenserna av transaktionen.

Notaries ska på begäran utföra följande notariatshandlingar:

Utfärda intyg (avtal, fullmakter, testamenten) och styrka dokument (kopior, underskrifter, utskrifter osv.).

Avgöra arvsfrågor.

Utfärda intyg om förberedelse av notariatshandlingar som ska verkställas i Estland, på grundval av artikel 60 i eller bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

Utfärda intyg om den rättsliga verkan hos notariatshandlingar i Estland, på grundval av artikel 59.1 i och bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 27.7.2012, s. 107) samt utfärda intyg om förberedelse av notariatshandlingar som ska verkställas i Estland, på grundval av artikel 60.2 och bilaga II.

Utfärda utdrag om förberedelse av notariatshandlingar som ska verkställas i Estland, på grundval av artikel 48.3 i och bilagorna III och IV i rådets förordning (EG) nr 4/2009 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (EUT L 7, 10.1.2009, s. 1).

Ogiltigförklara fullmakt i enlighet med lagen om notarietjänster.

Förklara avtal som slutits med en jurist som förlikningsman eller via en annan notarie som verkställbara.

Utfärda apostillstämplar (stödtintyg eller andra handlingar).

På begäran av juridiska personer lämna in deras årsredovisningar till den registerförande domstolen.

Bekräfta vigselar och skilsmässor och förbereda registerföringen av vigselar och skilsmässor.

Ta emot insättningar, värdepapper och värdehandlingar.

Ge tillgång till uppgifter som förts in i fastighetsregistret eller i inskrivningsmyndighetens register eller till handlingar som lagras i dessa register.

Lämna in meddelanden och ansökningar till ekonomiska förvaltningsmyndigheter på begäran av ett företag, motta handlingar eller annan information från ekonomiska förvaltningsmyndigheter och överlämna förvaltningshandlingar till företaget.

Föra in uppgifter i registret på begäran av ett företag.

På begäran av en juridisk person eller förvaltare, lämna information om verklig huvudman.

Klienten ska betala den notarieavgift som har fastställts i lag för dessa transaktioner.

Notaries kan erbjuda följande officiella tjänster:

Juridisk rådgivning utanför intygsförfarandet.

Rådgivning om beskattningsrätt och utländska lagar, i samband med eller oberoende av ett intygsförfarande.

Förlikning i enlighet med lagen om förlikning.

Tjänster som skiljeman på grundval av civilprocesslagen.

Genomförande av auktioner, röstningar, lotterier och lottdragningar, och verifiering av resultaten.

Bistånd vid avläggning av eder och autentisering av edsvurna certifikat.

Vidarebefordran av framställningar och meddelanden utan koppling till officiell tjänsteutövning samt utfärdande av intyg om vidarebefordran eller om omöjligheten att vidarebefordra sådana framställningar och/eller meddelanden.

Tjänster som kontaktperson.

Mottagande av insättningar av pengar (med undantag av kontanter), värdepapper, dokument och annat, om det inte är en notariatshandling eller en uppgift som är en följd därav.

Besvarande av en begäran om förklaring som lämnats in av ett företag.

Information om de officiella tjänster som erbjuds av notaries finns på Notariekammarernas [webbplats](#). Avgifterna för notarietjänster ska överenskommas mellan klienten och notarien innan tjänsten tillhandahålls.

Övriga juristyrken

Exekutionstjänstemän

I Estland är detta ett fritt juridiskt yrke: exekutionstjänstemännen agerar för egen räkning och är ansvariga för sina egna handlingar. En exekutionstjänsteman ska vara opartisk och ta ansvar för sina uppgifter. Exekutionstjänstemännens officiella verksamhet regleras av [lagen om exekutionstjänstemän](#).

Sedan januari 2010 finns det en gemensam branschorganisation för exekutionstjänstemän och konkursförvaltare – Kammaren för exekutionstjänstemän och konkursförvaltare (*kammaren*). Exekutionstjänstemännens officiella uppgifter, tillsyn, disciplinära ansvar och verksamheten i branschorganisationen regleras i lagen om exekutionstjänstemän. Kammarens roll är att utveckla och främja fria juridiska yrken, inklusive att utveckla och övervaka efterlevnaden av god yrkessed och tjänsteutövning, samt att utarbeta rekommendationer för att harmonisera yrkesverksamheten, organisera utbildningar, utveckla informationssystem osv. Kammaren har även en avdelning för disciplinären. Mer information om verksamheten finns på [kammarens webbplats](#).

En exekutionstjänstemans yrkesmässiga skyldigheter är följande:

Ansvara för att genomföra förfaranden i enlighet med lagen om verkställighetsförfaranden.

Delge handlingar i enlighet med processlagstiftningen.

Upprätta register för egendomar och förvalta egendomar i enlighet med successionslagen.

I de fall som föreskrivs i lag och i enlighet med det i lagen föreskrivna förfarandet, genomföra auktioner utanför verkställighetsförfarandet på begäran av en domstol eller ett administrativt organ.

Agera som mellanhand när det gäller underhåll som mottas från ett annat land, i enlighet med lagen om familjeförmåner.

Sammanställa gäldenärens verkställighetsprofiler.

Exekutionstjänstemännens arvode för att utföra dessa officiella uppgifter fastställs i lagen om exekutionstjänstemän.

På begäran av en person kan en exekutionstjänsteman erbjuda följande professionella tjänster:

Hålla auktioner för fast och lös egendom.

Delge handlingar.

Erbjuda juridisk rådgivning och upprätta juridiska handlingar om hans eller hennes utbildning motsvarar kraven i § 47.1.1 i domstolslagen.

Fastställa rättsliga omständigheter utanför domstolsförfarandet.

Agera som förlikningsman i enlighet med lagen om förlikning.

Agera som skiljeman på grundval av civilprocesslagen.

Exekutionstjänstemän har rätt att vägra att tillhandahålla en professionell tjänst.

Villkoren för tillhandahållandet av en professionell tjänst och ersättningsförfarandet ska avtalas skriftligen med den person som begär tjänsten innan tjänsten tillhandahålls. De avtalade villkoren och ersättningen ska vara förenliga med god yrkessed.

När exekutionstjänstemän tillhandahåller professionella tjänster får de inte utöva de rättigheter som genom lag har beviljats exekutionstjänstemän för deras utövande av sina yrkesuppgifter eller som följer av deras ämbete.

Information om de tjänster som tillhandahålls av exekutionstjänstemän finns på [kammarens webbplats](#).

Den statliga tillsynen av exekutionstjänstemännens officiella verksamhet utförs av justitieministern och kammaren.

Exekutionstjänstemän är ansvariga för skada som åsamkas felaktigt under deras yrkesutövning. Det gäller även om skadan åsamkats av en anställd till exekutionstjänstemannen. Om en begäran om ersättning för skada som åsamkats av exekutionsmannen under dennes yrkesutövning inte kan fullgöras genom exekutionstjänstemännens tillgångar eller tillgångarna hos en annan person som bär ansvar för skadan, eller om en sådan begäran inte kan fullgöras i sin helhet, blir kammaren ansvarig för skadan. Staten bär det yttersta ansvaret för exekutionstjänstemäns handlingar. Både kammaren och staten har regressrätt gentemot den person som orsakat skadan. Staten har även regressrätt gentemot kammaren.

Konkursförvaltare

En konkursförvaltare är en förvaltare som utnämns av en domstol och har i denna roll rätt att genomföra transaktioner och andra åtgärder som rör ett konkursbo och representera gäldenären i domstol i tvister som rör konkursboet. Konkursförvaltarens huvudsakliga skyldighet är att tillvarata gäldenärernas och borgenärernas rättigheter och intressen och garantera en laglig, skyndsam och ekonomiskt rimlig konkursförvaltning. En konkursförvaltare utför personligen sina uppgifter. Följande personer har rätt att agera som konkursförvaltare: fysiska personer som av kammaren har beviljats tillstånd att agera som konkursförvaltare, jurister, auktoriserade revisorer och exekutionstjänstemän. Kammaren för en förteckning över konkursförvaltare. Förteckningen innehåller uppgifter om alla de som har rätt att agera som konkursförvaltare och är tillgänglig för allmänheten på kammarens webbplats. En förvaltare som finns upptagen i förteckningen måste garantera att uppgifterna är korrekta.

En konkursförvaltares huvudsakliga uppgifter är följande:

Fastställa borgenärernas krav, förvalta konkursboet och organisera bildandet och försäljningen av det, samt tillgodose borgenärernas fordringar i boet.

Fastställa orsakerna till och datum för gäldenärens insolvens.

Vid behov se till att gäldenärens verksamhet kan fortsätta.

Vid behov genomföra en avveckling av gäldenären, om gäldenären är en juridisk person.

Erbjuda information till borgenärer och gäldenären i lagstadgade fall.

Rapportera om sin verksamhet och tillhandahålla information om konkursförfaranden till domstolen, den tjänsteman som utöver tillsyn över förfarandet och konkurskommittén.

Den administrativa tillsynen av konkursförvaltarens verksamhet utförs av justitieministeriet, på grundval av klagomål eller andra uppgifter som lämnas till myndigheten och som ger anledning att misstänka att förvaltaren inte har uppfyllt sina skyldigheter. Justitieministeriet har rätt att undersöka om förvaltarens verksamhet är lämplig och lagenlig. Justitieministern kan vidta disciplinära åtgärder mot förvaltare som underlåter att uppfylla skyldigheter som följer av lagstiftning om konkursförvaltares yrkesverksamhet. Justitieministern har dock ingen möjlighet att vidta disciplinära åtgärder mot jurister som agerar som konkursförvaltare. Däremot kan han eller hon ta upp saken vid advokatsamfundets hedersdomstol.

Förutom den administrativa tillsynen övervakas konkursförvaltarens verksamhet av konkurskommittén, borgenärssammanslutningen, domstolen och kammaren inom respektive kompetensområde.

Länkar

[Justitieministeriet](#)

[Den icke-vinstdrivande organisationen Advokatförbundet](#)

[Stiftelsen för rättshjälp](#)

[Estlands advokatsamfund](#)

[Åklagarmyndigheten](#)

[Notarieammaren](#)

[Kammaren för exekutionstjänstemän och konkursförvaltare](#)

Senaste uppdatering: 20/04/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typer av juristyrken - Irland

Här hittar du en översikt över juristyrkena i Irland.

Juristyrken – inledning

Statens dömande makt utövas av domstolsväsendet i enlighet med artikel 34 i konstitutionen och viss lagstiftning, huvudsakligen *Courts (establishment and Constitution) Act 1961* (upprättande och konstitution) och *Courts (Supplemental Provisions) Act 1961* (tilläggsbestämmelser) i dess ändrade form. Domarna utses bland sökande som är verksamma inom juristyrkena och är helt självständiga i sin dömande verksamhet. Denna självständighet är stadfäst i konstitutionen. Juristyrket är uppdelat i *solicitors* (som i huvudsak ägnar sig åt arbete direkt med klienter) och *barristers* (som är specialiserade på advokatverksamhet och på rättsprocessen).

1. Domare

Nämnden för domarutnämning (*The Judicial Appointments Advisory Board, JJAB*) kontrollerar och informerar regeringen om personer som är lämpliga att utses till domare. JAAB inrättades enligt *Court and Courts Officers Act 1995*. Nämnden består av ordförandena för Högsta domstolen, Appellationsdomstolen (*Court of Appeal*), *High Court*, Grevskapsdomstolen (*Circuit Court*) och Distriktsdomstolen (*District Court*), *Attorney General*, utsedda representanter från advokatsamfundet *Bar Council* och *Law Society*, samt tre personer som nominerats av justitie- och lagreformsministern. Domarna utnämns av ordföranden på förslag av regeringen. Domarkåren är oberoende och lyder endast under konstitutionen och lagen. I enlighet med konstitutionen fastställs antalet domare i lag.

Högsta domstolen (*Supreme Court*) utgörs av ordföranden, som leder domstolen, och sju ordinarie domare med titeln domare i Högsta domstolen.

Ordföranden för *High Court* är också en ordinarie (*ex officio*) medlem i Högsta domstolen. *High Court* består av ordföranden för *High Court*, som ansvarar för domstolens övergripande arbete, samt ordinarie domare med titeln domare i *High Court*. Ordförandena för Högsta domstolen och Grevskapsdomstolen är också ordinarie medlemmar i *High Court*. *High Court* består av ordföranden och 35 domare. Grevskapsdomstolen består av ordföranden och 37 ordinarie domare med titeln domare i Grevskapsdomstolen (*Judge of the Circuit Court*). Ordföranden för Distriktsdomstolen är också ordinarie medlem i Grevskapsdomstolen. Distriktsdomstolen består av ordföranden och 63 andra domare med titeln domare i Distriktsdomstolen (*Judge of the District Court*). Domarnas löner fastställs emellanåt enligt lag.

Domarna utses bland kvalificerade advokater (*solicitors* eller *barristers*) med ett visst antal års yrkeserfarenhet (ej forskning). För att bli domare vid en distriktsdomstol krävs det, enligt avsnitt 29.2 i *Courts Act 1961* (tilläggsbestämmelser), att en person har varit yrkesutövande *barrister* eller *solicitor* i minst tio år. Avsnitt 30 i *Courts and Courts Officers Act 1995* föreskriver att en person som har arbetat som *solicitor* eller *barrister* i minst tio år är kvalificerad för att bli domare vid en grevskapsdomstol. *The Courts and Courts Officers Act 2002* föreskriver att en person som har varit yrkesutövande *barrister* eller *solicitor* i minst 12 år är kvalificerad för anställning vid *High Court*, Appellationsdomstolen och Högsta domstolen. Som tidigare påpekats är domarkåren oberoende på så sätt att de endast omfattas av konstitutionen och lagen och vid tillträde avger följande förklaring enligt artikel 34.5.1 i konstitutionen:

In the presence of almighty God I do solemnly and sincerely promise and declare that I will duly and faithfully and to the best of my knowledge and power execute the office of Chief Justice (or as the case may be) without fear or favour, affection or ill-will towards any man, and that I will uphold the Constitution and the laws. May God direct and sustain me. (Inför Gud den allsmäktige lovar och försäkrar jag högtidligt och uppriktigt, att jag vederbörligen och troget, efter bästa förmåga och i enlighet med mina befogenheter oförskräckt ska utöva ämbetet som *Chief Justice* (eller annat ämbete) utan att otillbörligt gynna någon, påverkas av känslor eller ha onda avsikter mot någon, och att jag ska följa konstitutionen och lagen med Guds vägledning och hjälp.)

Enligt konstitutionen kan en domare vid *High Court* eller Högsta domstolen bara avsättas om han eller hon uppenbart misskött sig eller är oförmögen att utöva domarämbetet. För detta krävs att ett beslut fattas i det irländska parlamentets (på iriska *Oireachtas*) båda kamrar. Liknande regler gäller för domarna vid grevskaps- och distriktsdomstolarna enligt *Courts of Justice Act 1924* och *Courts of Justice (District Court) Act 1946*.

2. Attorney General och republikens högste åklagare

Attorney General är regeringens rådgivare i ärenden som gäller lag och rätt (artikel 30 i konstitutionen). Han eller hon utses av ordföranden på förslag av premiärministern (på iriska *Taoiseach*) och måste avgå när premiärministern avgår. *Attorney General* är vanligtvis en yrkesverksam *barrister* och *senior counsel*. Det finns ingen regel som säger att *Attorney General* måste upphöra med sin privata yrkesverksamhet i samband med utnämningen, men det har blivit praxis på senare år.

I egenskap av regeringens juridiske rådgivare granskar *Attorney General* alla lagförslag som regeringen tänker lägga fram i parlamentet. Han eller hon lämnar också råd till regeringen i internationella frågor, till exempel om ratificering av internationella överenskommelser. *Attorney General* har även i uppgift att företräda allmänheten vad gäller rättigheter. Detta sker genom att *Attorney General* väcker talan eller är svarande åt allmänheten. *Attorney General* utses av premiärministern, men han eller hon är oberoende av regeringen. Enligt konstitutionen är *Attorney General* alltid svarande i mål som gäller lagstiftningens förenlighet med konstitutionen.

Före 1976 väcktes åtal för alla allvarliga brott i *Attorney Generals* namn. Konstitutionen föreskriver dock att denna uppgift kan utföras av en annan person som är behörig enligt lag. *The office of the Director of Public Prosecutions* inrättades därför genom avsnitt 2 i *Prosecution of Offences Act 1974*, som trädde i kraft 1976. Tanken var att man skulle ha en tjänsteman som stod helt fri från den politiska makten att utföra dessa uppgifter. Republikens högste åklagare (*Director of Public Prosecutions*) utses av regeringen, men är statstjänsteman. Han eller hon avgår därför inte när regeringen avgår, till skillnad från *Attorney General*. Detta skapar kontinuitet i lagföringen av brott. Enligt 1974 års lag ska republikens högste åklagare vara oberoende i sin tjänsteutövning.

Republikens högste åklagare får avsättas av regeringen, men endast efter det att en utredning av hans eller hennes hälsa eller handlande har gjorts av en kommitté, där högsta domstolens ordförande, en domare från *High Court* och *Attorney General* ingår.

 Republikens högste åklagare fattar beslut om en person ska åtalas för ett allvarligt brott eller inte, och hur åtalet i så fall ska utformas. Alla brott åtalas i republikens högste åklagares namn, men merparten av de mindre allvarliga brotten kan åtalas av polisen (på iriska *Gardaí*) utan att ärendet skickas till republikens högste åklagare. I sådana fall kan republikens högste åklagare ge polisen råd om hur ett ärende ska behandlas. Även om republikens högste åklagare har tagit över *Attorney Generals* uppgifter i samband med åtal, är det fortfarande *Attorney General* som väcker åtal i internationella ärenden, till exempel utlämning.

3. Anställda vid domstolsverket

Court Registrars och *Court Clerks* är anställda av det irländska domstolsverket (*Courts Service*).

Den allmänna administrationen av domstolarna sköts av domstolstjänstemän (*Court Clerks*). Domstolssekreterarnas (*Court Registrars*) främsta uppgift är att bistå domaren under domstolsförhandlingar och se till att det administrativa arbetet i domstolen sköts på ett effektivt sätt.

Domstolsverket är en självständig myndighet som grundades i november 1999 och inrättades av regeringen genom *Courts Service Act 1998*. Myndigheten är ansvarig inför justitie- och jämställdhetsministern, som i sin tur är ansvarig inför regeringen.

Domstolsverket har fem centrala uppgifter:
Att leda och förvalta domstolsväsendet.
Att tillhandahålla stöd till domarna.
Att informera allmänheten om domstolsväsendet.
Att förvalta och underhålla domstolsväsendets byggnader.
Att hjälpa dem som kommer i kontakt med domstolsväsendet.

4. Sherifven

Varje grevskap i Irland har en statsanställd sheriff som bland annat sysslar med utmätning och försäljning av egendom för att verkställa betalningsdomar från domstolarna. Sheriffer utnämns enligt *Court Officers Act 1945* avsnitt 12.5. För att bli sheriff måste man ha arbetat som advokat i minst fem år eller varit anställd som kontorschef eller försteassistent hos en undersheriff eller sheriff. Anställningsvillkoren för sheriffer fastställs av finansministern i samråd med justitie- och jämställdhetsministern (Avsnitt 12.6 g i 1945 års lag).

5. Solicitors

Advokatsamfundet (*Law Society of Ireland*) utövar tillsyn över utbildningen av *solicitors* och gör disciplinära ingripanden mot yrkesverksamma *solicitors*. För att bli *solicitor* måste man klara av ett slutprov (*Final Examinations*, FE-1). Dessa slutprov anordnas två gånger per år, normalt under våren och hösten. FE-1 består av åtta prov: bolagsrätt, konstitutionell lagstiftning, avtalsrätt, straffrätt, eget kapital, gemenskapslagstiftningen, lagstiftningen i fast egendom och skadeståndsrätt. Därefter måste man hitta en lämplig (praktiserande) *solicitor* som kan agera handledande *solicitor* för att kunna påbörja första delen av sin praktik (*Professional Practice Course I*, PPC I). PPC I pågår från september till mars och följande ämnen ingår: tillämpad marklagstiftning, arv och arvsskatt, bolagsrätt, en grundkurs, civil- och straffrättsliga processer, iriska för jurister och andra färdigheter (bl.a. civilsamhälle och opinionsbildning, intervjuer och rådgivning, rättsutredning, rättslig presentationsteknik, rättslig doktrin och utformning av lagförslag, förhandling och yrkesmässig utveckling). Praktikanternas utbildningsanställning börjar sedan 14 dagar efter examensprovet för PPC I. För att bli antagen till PPC II måste utbildningsnämnden tillkännage ett godkänt resultat för PPC I. Efter 11 månader av den 24 månader långa utbildningsperioden återvänder praktikanterna till den juridiska fakulteten för att delta i PPC II. Ämnen som ingår i PPC II är yrkesutövning, yrkesetik och ledning (obligatoriskt) samt ett antal valfria kurser indelade i tre områden: företag, praxis och förfaranden samt privata klienter. PPC II är 11 veckor lång (inbegripet examensprov) och börjar vanligtvis varje år i april. När PPC II är avslutad återvänder praktikanterna till sin praktikplats för att slutföra utbildningen. Den tid som återstår är sex månader om de kan tillgodoräkna sig arbete som utförts före PPC I och tio månader om så inte är fallet.

Praktikanterna kan ansöka om att upptas på förteckningen över *solicitors* (*Roll of Solicitors*) när de har godkänts på alla examensprov, slutfört sin praktik med godkänt resultat,

förklarats vara en lämplig och redbar person för att bli en *solicitor* enligt en edsvuren försäkran från handledande *solicitor*.

Avslutningsvis kan de ansöka om ett yrkesintyg när deras namn har upptagits på förteckningen.

Alla godkända *solicitors* står under samfundets disciplinära tillsyn. Enligt *Solicitors Act 1954–1994* får samfundets disciplinnämnd undersöka misstankar om misskötsamhet, t.ex. om förskingring. Om nämnden konstaterar sådan misskötsamhet kan den ålägga påföljder för den *solicitor* ärendet gäller (inbegripet en förpliktelse att betala skadestånd på upp till 15 000 euro till skadelidande parter), eller vidarebefordra sina slutsatser och rekommendationer till ordföranden för *High Court* som fattar beslut om vilken typ av påföljd som ska åläggas berörd *solicitor*. Ordföranden får avstänga en *solicitor* från att utöva sitt yrke samt upphäva en avstängning. Disciplinnämnden får kräva återbetalning av pengar till klienter om en *solicitor* har begärt för högt arvode.

Advokater från andra EU-medlemsstater som vill utöva verksamhet som *barrister* eller *solicitor* i Irland kan ansöka hos advokatsamfundet *Bar Council* eller *Law Society* (se *Statutory Instrument 732* från 2003, *the European Communities (Lawyers' Establishment) Regulations 2003*). Ansökan prövas och om den godkänns utfärdas ett registreringsbevis. Ett avslag från *Bar Council* eller *Law Society* kan överklagas till *High Court*.

6. Barristers

För den som vill bli *barrister* (även kallat *barrister-at-law*) finns det en utbildningsinstitution (*the Honorable Society of King's Inns*) som anordnar juridisk utbildning efter universitetsexamen. Det är en ideell institution som står under tillsyn av företrädare för domarkåren och erfarna *barristers* (*Benchers of the Honorable Society of King's Inns*). Utbildningen är öppen för personer med juridisk examen (*Diploma in Legal Studies*) från King's Inns eller andra universitet. *Diploma in Legal Studies* är en kurs på två år (deltid) och kursen för *Barrister-at Law* är en ettårig kurs på heltid, men kan även läsas under två år. När studenterna har genomgått examen deltar de i en ceremoni (*are called to the Bar*) under ledning av ordföranden för Högsta domstolen. Nyblivna *barristers* undertecknar medlemsmatrikeln efter ceremonin, men måste uppfylla ytterligare krav innan de kan börja arbeta mot arvode.

Barristers måste vara medlemmar av *Law Library* för att få arbeta. Mot en årsavgift tillhandahåller *Law Library* en arbetsplats och tillgång till lagtexter och annat juridiskt material. Innan en *barrister* kan bli medlem av *Law Library* måste han eller hon välja en handledare, en etablerad *barrister* med minst fem års yrkeserfarenhet. Handledningen pågår som regel i ett år. Handledaren introducerar nyblivna *barristers* (som i början kallas *devils*) i det praktiska arbetet och ger dem oftast i uppdrag att skriva rättegångsinlagor, göra rättsutredningar och närvara i domstolen i deras ställe.

Branschorganisationen (*General Council of the Bar of Ireland*) utövar tillsyn över *barristers*. Ledamöterna väljs årligen av medlemmarna och fastställer regler för god advokatsed. Reglerna, som ändras ibland, anger vad som krävs av en *barrister*.

Påståenden om brott mot god advokatsed utreds av samfundets disciplinnämnd, som även har utomstående ledamöter. Nämnden kan utfärda böter och varningar samt avstänga eller utesluta en medlem från *Law Library*. Nämndens beslut kan överklagas till en överklagandenämnd, som består av en domare från en grevskapsdomstol och en lekman.

Tidigare var en *barrister* alltid tvungen att motta instruktioner från en *solicitor* och direktkontakt med klienter var förbjudet. Denna regel granskades av konkurrensmyndigheten, som i en rapport 1990 rekommenderade att det totala förbudet mot direktkontakt var en konkurrensbegränsande åtgärd som borde tas bort från reglerna för god advokatsed. Myndigheten godtog dock att det i vissa fall var önskvärt att en *solicitor* deltog. De rekommenderade att det inte borde finnas några regler som kräver att en *solicitor* ska vara närvarande i rättsalen för att instruera en *barrister*. Rekommendationerna har inte genomförts fullt ut, men flera av reglerna för god advokatsed har ändrats för att vissa godkända branschorganisationer direkt ska kunna kontakta *barristers*.

Barristers delas upp i *junior counsels* och *senior counsels*. Det är gammal tradition att *barristers* utövar yrket som *junior counsel* under ett antal år innan de överväger om de ska bli *senior counsel*. Det är dock ingen automatisk befordran och vissa väljer att aldrig ansöka. De flesta arbetar i 15 år innan de ansöker om att bli *senior counsel*. Ansökan lämnas till *Attorney General* för godkännande, men själva utnämningen görs av regeringen i samråd med *Attorney General*, som också kontaktar ordförandena för Högsta domstolen, *High Court* och *Bar Council*.

Som regel förbereder *junior counsels* rättegångsinlagor och driver vissa mål, vanligtvis, men inte enbart, i de lägre domstolarna. *Senior counsels* granskar rättegångsinlagorna och driver de mer komplicerade målen i *High Court* och Högsta domstolen.

7. County registrars

 County registrars är kvalificerade *solicitors* och utses av regeringen. De har domstolsliknande funktioner i förhållande till grevskapsdomstolarna och är ansvariga för hanteringen av grevskapsdomstolarnas kanslier.

De fungerar också som *County Sheriff* (utom i Dublin och Cork).

8. Notarier

Notarius publicus utses, efter ansökan, av ordföranden för Högsta domstolen vid offentligt sammanträde. En notarius publicus har följande huvuduppgifter: Autentisering av handlingar.

Bestyrkande och verifiering av signaturer på handlingar.

Genomförande av notarieprotester som avser kommersiella dokument såsom växlar, skuldebrev och sjöfartsfrågor.

Hantera försäkringar, deklARATIONER och (utom i fråga om rättsliga förfaranden inför irländska domstolar) edsvurna utsagor.

Ansökan ska innehålla uppgifter om sökandens bostadsort och sysselsättning, hur många notarius publicus som redan finns i området, antalet invånare i distriktet och omständigheter som visar varför det är nödvändigt att utse en notarius publicus eller hur en vakans har uppstått. Ansökan måste åtföljas av en edsvuren utsaga (*affidavit*) där ett lämplighetsintyg ingår som undertecknats av sex *solicitors* på orten och sex företrädare för det lokala näringslivet.

Ansökan inlämnas till ordföranden för Högsta domstolen genom en *Notice of Motion* som delges av kansliet vid Högsta domstolen till registratör vid notariesamfundet (*Faculty of Notaries Public*), sekreteraren vid advokatsamfundet *Law Society* och alla notarius publicus som bedriver verksamhet i den sökandens grevskap och angränsande grevskap.

Praxis är att det endast är *solicitors* som utses till notarius publicus. Om en person som inte är *solicitor* ansöker, kräver advokatsamfundet att han eller hon åtar sig inför högsta domstolens ordförande att inte utföra egendomstransaktioner eller andra juridiska uppgifter som normalt utförs av en *solicitor*. Alla som vill bli notarius publicus måste klara notariesamfundets prov.

Anmärkning:

Frågor om aktuella löner för *Attorney General*, republikens högste åklagare, domstolstjänstemän och sheriffer kan sändas

 med e-post eller

med post till:

Human Resources

Department of Finance

Merrion Street

Dublin 2

Barristers är egna företagare och deras inkomster varierar.

Solicitors kan vara egna företagare eller anställda och deras inkomster varierar också.

Notarier tar ut en avgift per dokument. Det finns ingen lagstiftning om arvodet, men notarier tar som regel betalt utifrån tidsåtgången, eventuella resekostnader och vad som kan anses skäligt för tjänsten.

Senaste uppdatering: 18/01/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de opphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Grekland

Här får du en översikt över juristyrken i Grekland.

Allmänna åklagare

Organisation

Åklagarmyndigheten (*eisangelles*) är en del av domstolsväsendet, dvs. den tillhör den dömande makten och deltar i rättskipningen. Åklagarna (*eisangeleis*) är oberoende såväl i sin ämbetsutövning som personligt.

I varje domstol, förutom lägre brottmålsdomstolar, är den allmänna åklagarmyndigheten en oberoende rättslig myndighet. Dess grunduppgift är att förbereda rättsliga förfaranden. Den enskilde åklagarens viktigaste uppgift är att väcka talan i brottmål, övervaka utredningar och inge överklaganden.

I Grekland är åklagarna inte specialiserade inom vissa områden.

Justitieministeriet har ansvaret för åklagarnas tjänsteförhållanden.

Det finns ingen särskild webbplats för åklagare. Justitieministeriet har uppgifter om deras tjänsteförhållanden.

Roll och huvuduppgifter

Åklagarna har befogenhet att

inleda förundersökningar,

väcka talan i brottmål,

förhöra personer som är inblandade i ett mål,

övervaka och kontrollera polisens brottsförebyggande och brottsbekämpande arbete,

lämna förslag till domarråd och domstolar,

inge överklaganden,

utöva tillsyn och kontroll över kriminalvårdsanstalter, samt annat som föreskrivs i lag.

Tillsyn över åklagarna utövas av högsta domstolens domare och åklagare på högre nivå, i enlighet med lagens bestämmelser.

Domare

Organisation

För rättskipningen svarar domstolar vars ordinarie domare (*taktikoí dikastés*) är oberoende såväl i sin ämbetsutövning som personligt.

I sitt arbete är domarna (*dikastés*) bara underställda författning och lagar och de får aldrig följa bestämmelser som strider mot författningen.

Tillsyn över de ordinarie domarna utövas av domare på högre nivå samt av högsta domstolens (*Áreiós Págos*) åklagare och biträdande åklagare (*antieisangeleis*), i enlighet med lag.

Justitieministeriet har ansvaret för domarnas tjänsteförhållanden.

Det finns ingen särskild webbplats för domare. Justitieministeriet har uppgifter om deras tjänsteförhållanden.

Organisation av juristyrken: Advokater

Advokater

I Grekland är advokaterna (*dikigóroi*) oavlönade statstjänstemän som inte är specialiserade inom vissa områden.

Justitieministeriet har ansvaret för advokaternas tjänsteförhållanden.

Det finns 63 advokatsamfund (*dikigorikoí sýllogoi*), ett vid varje förstainstansdomstol (*protodikeio*).

Justitieministeriet utövar tillsyn över landets alla advokatsamfund.

Rättsdatabaser

Information finns på webbplatsen för [de grekiska advokatsamfundens plenarförsamling](#) men är bara tillgänglig för medlemmar.

Jurister/juridiska rådgivare

I Grekland kan advokaterna även tjänstgöra som jurister/juridiska rådgivare (*nomikoi sýmvoloi*).

Rättsdatabaser

Information finns på webbplatsen för [de grekiska advokatsamfundens plenarförsamling](#) men är bara tillgänglig för medlemmar.

Notarier

Notarierna (*symvolaiográfoi*) är oavlönade statstjänstemän vars huvuduppgift är att upprätta och arkivera handlingar som utgör eller fungerar som bevis på rättsliga handlingar samt förklaringar, när sådana handlingar krävs enligt lag eller när parter vill göra dem officiella.

I Grekland är notarier inte specialiserade inom vissa områden.

I enlighet med presidentdekret finns det åtminstone en notarietjänst vid varje fredsdomstol (*eirinodeikeio*).

Justitieministeriet har ansvaret för notariernas tjänsteförhållanden.

Det finns nio notarietjänsteföreningar (*symvolaiografikoi sýlloγοi*) som verkar vid appellationsdomstolarna (*efeteia*).

Justitieministeriet utövar tillsyn över landets notarietjänsteföreningar.

Information om notarieyrket finns på den officiella webbplatsen för [notarietjänsteföreningen för appellationsdomstolarna i Aten, Pireus, Egeiska öarna och Dodekanesos](#). Information finns även på europeiska notarieregistrets webbplats inom ramen för [Rådet för notarier i Europeiska unionen](#).

Övriga juristyrken

Exekutionstjänstemän

Exekutionstjänstemän (*dikastikoi epimelités*) är oavlönade statstjänstemän.

De har följande arbetsuppgifter:

a) Delgivning av rättsliga och andra handlingar.

b) Verkställighet av exekutionstitlar enligt artikel 904.2 i civilprocesslagen, nämligen av a) beslut som vunnit laga kraft och grekiska domstolsbeslut som förklarats verkställbara, b) skiljedomar, c) grekiska domstolsprotokoll med uppgift om förlikning eller fastställande av rättegångskostnader, d)

notariehandlingar, e) grekiska domares betalningsförelägganden samt "vräkningsbeslut", f) utländska exekutionstitlar som förklarats verkställbara, g) beslut och handlingar som är verkställbara enligt lag.

c) Utförande av andra uppgifter enligt lag.

Justitieministeriet har ansvaret för exekutionstjänstemännens tjänsteförhållanden.

Det finns åtta [exekutionstjänstemannaföreningar](#) (*sýlloγοi dikastikón epimelitón*) i landet.

Domstolstjänstemän

Justitieministeriet har ansvaret för domstolstjänstemännens tjänsteförhållanden.

[Exekutionstjänstemän](#) (377 Kb)

[Domstolstjänstemän](#) (376 Kb)

Länkar

[De grekiska advokatsamfundens plenarförsamling](#)

[Justitieministeriet](#)

[Notarietjänsteföreningen för Aten, Pireus, Egeiska öarna och Dodekanesos](#)

[Notarietjänsteföreningen för appellationsdomstolen i Thessaloniki](#)

[Notarietjänsteföreningen för appellationsdomstolen i Thrakien](#)

[Greklands exekutionstjänstemannaförbund](#)

Senaste uppdatering: 24/04/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Spanien

I Spanien avses med juristyrken sådana yrken som kräver en särskild juridisk utbildning på grund av den rättstillämpning som arbetet innebär.

Domare (*Jueces och Magistrados*)

Åklagare

Rättssekreterare

Advokater

Juridiska rådgivare

Notarier

Registratorer

Domstolsombud

Rådgivare för arbetsrätt och socialförsäkringsfrågor

Juristyrken - inledning

I Spanien avses med juristyrken sådana yrken som kräver en särskild juridisk utbildning på grund av den rättstillämpning som arbetet innebär.

De viktigaste juristyrkena i Spanien är åklagare (*fiscales*), domare (*jueces och magistrados*), advokater (*abogados*), notarier (*notarios*), domstolssekreterare (*letrados de la administración de justicia*), fastighets- och företagsregistratorer samt domstolsombud (*procuradores*).

Domare (*Jueces och Magistrados*)

Organisation

Rätten utgår från folket. Rätt ska skipas i konungens namn av domare som utgör domstolsväsendet. Domarna är de enda som får skipa rätt, genom att döma och genom att låta verkställa domarna.

Domarna är oberoende av de övriga statsmakterna och endast underställda konstitutionen och lagen.

Domare antas till domarkarriären utifrån **meriter och förmåga**. Genom urvalsprocessen säkerställs det på ett objektivt och öppet sätt att alla personer som uppfyller villkoren och befinns lämpade får samma möjligheter att söka sig till domaryrket och att de som antas är lämpade och besitter den yrkeskompetens som krävs för att kunna utöva domaryrket.

I domstolslagen (*Ley Orgánica del Poder Judicial*) fastslås det att det finns tre olika kategorier av domare:

Domare i Högsta domstolen (*magistrado del Tribunal Supremo*),

Domare i kollegialt sammansatt domstol (*magistrado*).

Domare som tjänstgör som ensamdomare (*juez*).

Flest personer antas som ensamdomare. Det sker enligt domstolslagen genom allmänna uttagningsprov, i vilka den som avlagt gammal eller ny juristexamen och som godkänts på en kompletterande utbildning vid domarskolan (*Escuela Judicial*) får delta.

Till domarkarriären antas även ett mindre antal personer som domare i kollegialt sammansatta domstolar och domare i Högsta domstolen.

Domare i högsta domstolen utses av domstolarnas allmänna råd (*Consejo General del Poder Judicial*) bland domare som har mer än 15 års yrkeserfarenhet, varav 10 år som domare i kollegialt sammansatt domstol. 1/5 rekryteras bland jurister med erkänd kompetens och 15 års yrkeserfarenhet.

Funktioner och uppgifter

Domstolarna får bara utöva sin domsrätt i de fall som anges i domstolslagen och annan lagstiftning.

För information om olika måltyper se "Domstolar i Spanien".

I sin dömande verksamhet är domarna oberoende av alla dömande och styrande organ inom domstolväsendet.

Domare kan ställas till straffrättsligt och civilrättsligt ansvar i de fall och på de sätt som anges i lagen. De kan även bli föremål för disciplinära åtgärder i enlighet med bestämmelserna i domstolslagen.

Mer information finns på webbplatsen för [Domstolarnas allmänna råd \(Consejo General del Poder Judicial\)](#)

Åklagare

Organisation

Åklagarmyndigheten (*Ministerio Fiscal*) är ett organ som är reglerat i konstitutionen och som är en egen juridisk person. Den ingår i domstolväsendet men är självständig i funktionellt hänseende och fullgör sina uppgifter genom egna organ, i enlighet med principerna om samordnad verksamhet och hierarkisk organisation. Åklagarmyndigheten tillämpar även legalitetsprincipen och principen om opartiskhet.

Riksåklagaren (*Fiscal General del Estado*) är åklagarmyndighetens högsta chef och företrädare åklagarmyndigheten i hela landet. Riksåklagaren fattar beslut och ger anvisningar beträffande myndighetens verksamhet och interna organisation samt leder och övervakar verksamheten.

Åklagare är offentliga tjänstemän som rekryteras bland personer med gammal eller ny juristexamen genom särskilda uttagningsprov. De sorterar under riksåklagaren och under respektive åklagarkammare i de autonoma regionerna.

Funktioner och uppgifter

I artikel 124 i 1978 års spanska konstitution föreskrivs följande: "Med undantag av de uppgifter som har anförtrots andra organ har åklagarmyndigheten till uppgift att främja rättsskipningen och värna om medborgarnas rättssäkerhet och den allmänna rättstillämpningen, på eget eller på de berörda personernas initiativ, samt värna om domstolarnas självständighet och eftersträva att samhällets intressen tillgodoses där".

Åklagarmyndigheten har bland annat följande uppgifter:

Genom lämpliga åtgärder, medel och handlingar se till att domstolarna utövar sin dömande verksamhet på ett effektivt sätt och i enlighet med lagen och de frister som föreskrivs där.

Medverka i brottmål och yrka att domstolen beslutar om lämpliga försiktighetsåtgärder och vidtar åtgärder för att utreda brottet.

Medverka i sådana tvistemål som lagen föreskriver när samhällets intressen eller underåriga, omyndiga eller funktionshindrade personer berörs, fram till dess att de företräds på ordinarie sätt.

I samband med straffansvar för underåriga utöva de uppgifter som föreskrivs i den specifika lagstiftningen, varvid de i första hand ska se till den underåriges bästa.

Ytterligare information finns på webbsidan för [Åklagarmyndigheten \(Ministerio Fiscal\)](#)

Rättssekreterare (*letrados de administración de justicia*)

Organisation

Rättssekreterarna är en kategori av högre statstjänstemän inom rättsväsendet. De är statsanställda som lyder under justitieministeriet och agerar på grundval av egna befogenheter.

Rättssekreterare måste ha en gammal eller ny juristexamen och ska efter antagningsprovet genomgå en kurs i juridik vid *Centro de Estudios Jurídicos*, som också förutsätter att man klarar ett prov.

Rättssekreterarna utgör en hierarkisk instans under justitieministeriet och de administrativa cheferna (*Secretarios de Gobierno*) vid de autonoma regionernas högre domstolar. De omfattas av praktiskt taget samma regler som domare när det gäller förbud mot att inneha två tjänster samtidigt samt andra förbud.

Funktioner och uppgifter

Vid utövandet av sina arbetsuppgifter säkerställer rättssekreterarna (*letrados de la Administración de Justicia*) att alla de beslut som fattas av domare eller domstolar som de är ansvariga för följs. De ska alltid iaktta legitimitetsprincipen och principerna om opartiskhet, om självbestämmanderätt och oberoende när rättsliga intyg utfärdas och om enhetligt agerande och rangordning när de utför alla sina uppgifter.

Rättssekreterarna är ansvariga för dokumentation och sammanställande av akter. De ska registrera domstolsbeslut i akterna och är också ansvariga för att underlätta och säkerställa att rättsliga förfaranden genomförs på rätt sätt samt för att leda domstolspersonal. De har ansvar för att samverka och samarbeta med andra myndigheter och offentliga förvaltningar, särskilt när det gäller organisation av personalresurser och materiella resurser och att sammanställa domstolsstatistik.

Ytterligare information om domstolspersonal:

Rättssekreterare (*letrados de administración de justicia*) (381 Kb) [es](#)

Domstolshandläggare (*gestores procesales*) (371 Kb) [en](#)

Domstolsnotarier (*tramitadores procesales*) (371 Kb) [en](#)

Domstolsassistenter (*auxilio judicial*) (374 Kb) [en](#)

Organisation av juristyrkena

Advokater

Advokater är oberoende medlemmar av ett fritt yrke som tillhandahåller tjänster åt samhället. De är inte statstjänstemän och utövar sitt yrke i fri och lojal konkurrens (artikel 1 av de allmänna föreskrifterna för spanska advokater - *Estatuto General de la Abogacía Española*).

Advokatens uppgift är i första hand att vägleda och försvara parter i alla slags domstolsärenden, tillhandahålla juridisk rådgivning samt företräda sina klienter såvitt inte detta enligt lag är förbehållet andra yrkesgrupper.

För att kunna utöva sitt yrke som advokat är det nödvändigt att:

vara spansk medborgare eller medborgare i någon av EU:s medlemsstater eller i ett land som är med i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som bildades den 2 maj 1992,

vara myndig och ha full rättslig handlingsförmåga,

vara fullt kvalificerad advokat eller ha den gamla eller nya juristexamen (i de fall som inte regleras av lag 30/2006 av den 30 oktober 2006 om antagning till yrket som advokat eller rättsligt ombud och relevanta tillämpningsförfordningar) eller utländsk examen som erkänts enligt gällande bestämmelser, tillhöra advokatsamfundet (*Colegio de Abogados*) på den ort där man utövar sin enda eller huvudsakliga verksamhet. Man har då rätt att verka som advokat överallt i landet.

Advokatens **arvode** beror på vilka tjänster som har tillhandahållits. Det kan antingen ha formen av ett fast arvode eller vara periodiskt eller timbaserat. Klienten och advokaten får fritt komma överens om arvodets storlek, men god advokatsed måste följas och advokaten får inte bedriva illojal konkurrens.

Ytterligare information finns på webbsidan för [advokaternas allmänna råd \(Consejo General de la Abogacía\)](#)

Juridiska databaser

Lagstiftning: [Spaniens officiella kungörelseorgan](#) (Boletín Oficial del Estado)

Rättspraxis: [Centrum för rättsdokumentation](#) (Centro de Documentación Judicial)

Är tillgången till rättsdatabaserna kostnadsfri?

Ja, tillgången är kostnadsfri

Juridiska rådgivare

Se avsnittet om "advokater".

Notarier

Organisation, funktioner och uppgifter

Notarier har två oskiljaktiga roller: de är offentliga tjänstemän och yrkesjurister vars huvudsakliga offentliga funktion är att bestyrka privata rättsliga dokument och andra utomrättsliga dokument. De måste utforma dessa handlingar i enlighet med parternas önskemål och med gällande lagstiftning, som de måste konsultera och tolka, och samtidigt informera parterna om vilka verkningar den har.

Notariens roll som offentlig tjänsteman betyder att de handlingar som han eller hon bestyrker (notarieakter – *escrituras publicas*; affärsrelaterade avtal – *pólizas mercantiles*; eller edsliga intyg – *testimonios*) har särskild rättslig eller utomrättslig verkan, beroende på vilken typ av handling det är.

Alla aspekter av den spanska notariens roll är strängt reglerade (tillsättning av justitieministeriet, antagning genom allmänna uttagningsprov, begränsat antal tjänster, ersättning i form av arvoden som fastställs av regeringen, pensionering, disciplinära åtgärder). Befordran grundas på ålder eller på uttagningsprov för notarier som organiseras av justitieministeriet.

Endast personer med den gamla eller nya juristexamen eller med doktorsexamen i juridik kan delta i antagningsproven för notarier.

Alla notarier tillhör en notariesammanslutning (*Colegios Notariales*), varav det finns en för varje autonom region och de samordnas i notariaväsendets centrala råd (*Consejo General del Notariado*), som av staten fått i uppgift att utöva viss kontroll av notariernas verksamhet.

Notarierna är direkt underordnade justitieministeriet genom generaldirektoratet för registratorer och notarier (*Dirección General de los Registros y del Notariado*), som har till uppgift att inspektera och övervaka notarietjänster.

Mer information finns på webbplatsen för [notariaväsendets centrala råd](#)

Övriga juristyrken

Registratorer

Fastighetsregistret, företagsregistret och registret över lös egendom tjänar som offentlig dokumentation av vissa juridiska rättigheter, handlingar eller akter med materiell verkan som är förpliktigande för alla, vilket gör att tredje part kan utgå från att de är legitima, korrekta, tillförlitliga och fullständiga. Det innebär att det inte krävs några andra garantier (åtkomsthandlingar, garantier osv.) för att bevisa att dessa rättigheter föreligger. Det utgör sålunda ett säkrare och mer kostnadseffektivt system eftersom det endast medför en enda registreringsavgift och får omedelbar och permanent verkan.

Registratorer vid fastighetsregistret, företagsregistret och registret över lös egendom är offentliga tjänstemän som ansvarar för att föra dessa register.

Registratorerna är både offentliga tjänstemän och yrkesjurister: de verkar under eget ansvar, uppfyller vissa offentliga funktioner som de tilldelats enligt lag, särskilt genom hypoteks-, handels- och förvaltningslagstiftningen. I egenskap av offentliga tjänstemän enligt hypotekslagstiftningen (*Ley Hipotecaria*) utövar de även befogenheter som de tilldelats genom förvaltningslagstiftningen.

Staten reglerar alla ärenden i samband med antagning, antal tjänster, ersättning, disciplinära åtgärder och pensionering. För att bli registratorer måste de sökande ha den gamla eller nya juristexamen och ha godkänts i ett uttagningsprov som organiseras av staten.

Ersättning sker i form av arvoden som fastställs av regeringen.

Registratorer vid fastighetsregistren, företagsregistren och registren över lös egendom är medlemmar av det spanska registratorsammanslutningen (*Colegio Nacional de Registradores de España*) som av staten fått i uppgift att utöva viss kontroll av registratorernas verksamhet.

De lyder direkt under justitieministeriet i form av generaldirektoratet för registratorer och notarier (*Dirección General de los Registros y del Notariado*), som har till uppgift att inspektera och övervaka registren.

Registratören har till uppgift att klassificera de handlingar som inkommer till registret han ansvarar för, ge råd åt allmänheten i registreringsfrågor och offentliggöra registrerade uppgifter. Registratören ska vid behov kontrollera att den som ansöker om att få tillgång till uppgifter har ett legitimt intresse av detta samt skydda känsliga uppgifter.

Mer information finns på webbplatsen för [spanska registratorsammanslutningen \(Colegio Nacional de Registradores de España\)](#)

Domstolsombud

Domstolsombuden (*procuradores*) tillvarar via fullmakt parternas rättigheter och intressen i domstol, säkerställer att kommunikationen mellan domstolarna och parterna är tillförlitlig och utför alla andra skyldigheter som krävs enligt lagen.

För att få verka som domstolsombud måste man äga kvalifikationer som *procurador* eller *procurador de los tribunales* (det senare i enlighet med lag 34/2006 av den 30 oktober 2006), måste vara registrerad hos ombudssammanslutningen (*Colegio de Procuradores*), samt ställa en säkerhet och avlägga ed eller försäkran.

Domstolsombuden sorterar under ombudssammanslutningen vars styrelse övervakar att medlemmarna utövar sitt uppdrag på ett lämpligt och effektivt sätt.

Deras ersättning är i form av avgifter som fastställs i förväg av justitieministeriet.

Mer information finns på webbplatsen för [domstolsombudens allmänna råd](#)

Rådgivare på arbetsrättens och socialförsäkringsrättens områden

Rådgivare på arbetsrättens och socialförsäkringsrättens områden (*graduados sociales*) är specialister som kan handla i förfaranden om arbets- och socialförsäkringsfrågor inför domstol.

De får delta i förfaranden i alla domstolar upp till *Tribunal Superior de Justicia* (den högsta instansen på regional nivå), inklusive överklaganden. Vid ingivande av ett kassationsöverklagande måste advokat anlitas.

Spanien har över 25 000 rådgivare inom detta område som tillhandahåller rådgivning både för företag och enskilda.

Andra relevanta länkar

🔗 JUSTITIEMINISTERIET
🔗 DOMSTOLARNAS ALLMÄNNA RÅD
🔗 ÅKLAGARMYNDIGHETEN
🔗 RÄTTSSSEKRETERARNAS NATIONELLA SAMMANSLUTNING
🔗 ADVOKATERNAS ALLMÄNNA RÅD
🔗 DOMSTOLSOMBUDENS ALLMÄNNA RÅD
🔗 NOTARIEVÄSENDETS ALLMÄNNA RÅD
🔗 NATIONELLA REGISTRATORSSAMMANSLUTNINGEN
🔗 DET ALLMÄNNA RÅDET FÖR GRADUADOS SOCIALES

Senaste uppdatering: 26/02/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [fr](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Typen av juristyrken - Frankrike

I detta avsnitt får du en översikt över olika juristyrken.

Juristyrken – inledning

Domare

Organisation

I Frankrike finns det två kategorier av **yrkesdomare** (*magistrats*: dels **dömmande domare**, som prövar rättsfall, dels **åklagarmyndigheten** (*ministère public* eller *parquet*). Domarna kallas ofta för "sittande" domare (*magistrats du siège*), medan den allmänna åklagarmyndigheten företräds av "stående" domare (*magistrats du parquet*).

Domarna prövar tvister som föreläggs dem; **allmänna åklagarmyndighetens roll är att företräda det allmänna intresset och säkerställa att lagen tillämpas på rätt sätt**. Yrkesdomarnas ställning regleras i regeringsförordning (*ordonnance*) nr 58-1270 av den 22 december 1958 angående den grundläggande lagen (*loi organique*) om yrkesdomarkårens ställning. Enligt artikel 1 i denna regeringsförordning kan domare utses till dömande domare eller till allmänna åklagarmyndigheten i olika stadier av sin karriär. Detta är den "princip om domarkårens enhet" som har bekräftats av författningsdomstolen, bl.a. i dess beslut av den 11 augusti 1993. Alla domare är ledamöter av den domstolsmyndighet som genom tillämpning av artikel 66 i konstitutionen ansvarar för skyddet av individens fri- och rättigheter. Det finns dock vissa skillnader i deras ställning: de sittande domarna är inte underställda den överordnade myndighetens hierarkiska makt och åtnjuter en "oavsättlighetsgaranti", dvs. de kan inte beordras att byta tjänst utan deras eget samtycke. Sätten på vilka de tillsätts är också olika: Sittande domare tillsätts med högsta domarrådets (*Conseil supérieur de la magistrature*) samtycke, eller på förslag av detta råd när det gäller sittande domare i högsta domstolen, förste ordförande vid appellationsdomstolarna och domstolsordförande. Högsta domarrådet slutligen har disciplinära befogenheter över alla sittande domare. Juristerna i allmänna åklagarmyndigheten utses, å andra sidan, efter samråd med högsta domarrådet, i vilket justitieministern ansvarar för att lägga fram kandidatförteckningar och utöva disciplinära befogenheter.

De flesta domarna **rekryteras genom uttagningsförfaranden** (*concours*). För att få delta i den första uttagningen, som är öppen för studerande, måste kandidaterna ha en magisterexamen eller motsvarande (minst fyra års studier efter studentexamen). Den som blir uttagen utses till domarassistent (*auditeurs de justice*), och alla får samma utbildning, som ges vid den nationella domarhögskolan (*École nationale de la magistrature*). Man kan även rekryteras direkt till domarkåren. Efter avslutad utbildning i den nationella domarhögskolans regi placeras varje domarpraktikant genom dekret (*décret*) vid en domstol eller vid åklagarmyndighetens kontor.

Utöver sina domstolsrelaterade befogenheter har **domstolscheferna** (ordförande och åklagare, eller förste ordförande och allmän åklagare beroende på domstol) även administrativa befogenheter, till exempel fördelning av domstolsförhandlingar.

Den 1 januari 2018 fanns det **8 412 yrkesdomare**, varav 7 881 var knutna till enskilda domstolar eller till åklagarmyndigheten.

Högsta domarrådet

Bestämmelserna för högsta domarrådet (*Conseil supérieur de la magistrature*) finns i **artikel 65 i konstitutionen**. Genom konstitutionslagen av den 23 juli 2008 ändrades högsta domarrådets sammansättning och befogenheter när det gäller utnämningar, och det infördes också en möjlighet för enskilda att hänskjuta ärenden till rådet. Ändringarna innebär bl.a. att Frankrikes president inte längre är ledamot av högsta domarrådet.

Den **sammansättning av högsta domarrådet som är behörig att behandla frågor som rör sittande domare** leds av förste ordföranden vid högsta domstolen. Den består i övrigt av fem sittande domare, en stående domare, en ledamot av högsta förvaltningsdomstolen (*Conseil d'État*) som utses av denna, en advokat (*avocat*), och sex kvalificerade personer som inte tillhör vare sig parlamentet, rättsväsendet eller statsförvaltningen. Frankrikes president och nationalförsamlingens (*Assemblée nationale*) och senatens talmän utser två sådana kvalificerade personer vardera.

Den sammansättning som är behörig att behandla frågor som rör stående domare leds av riksåklagaren (*procureur général*) vid högsta domstolen. Den består i övrigt av fem stående domare och en sittande domare samt den ledamot av högsta förvaltningsdomstolen, den advokat och de sex kvalificerade personer som nämns ovan.

Den sammansättning hos högsta domarrådet som är behörig att behandla frågor som rör sittande domare föreslår kandidater till tjänster som sittande domare vid högsta domstolen, som förste ordförande vid appellationsdomstolarna (*cours d'appel*), och som ordförande vid underrätterna för civilmål (*tribunaux de grande instance*). Övriga "sittande" domare utses endast med dess **medgivande**.

Denna sammansättning hos högsta domarrådet fungerar som **disciplinnämnd** för sittande domare. Då ingår även den sittande domare som tillhör den sammansättning som är behörig för frågor rörande stående domare.

Den sammansättning hos högsta domarrådet som är behörig att behandla frågor som rör stående domare yttrar sig över de nomineringar som rör stående domare. Den avger också yttranden om de disciplinåtgärder som rör dessa domare. Då ingår utöver de ledamöter som nämns i tredje stycket i artikel 65 även den stående domare som tillhör den sammansättning som är behörig för frågor rörande sittande domare.

Allmänna åklagarmyndigheten

Organisation

Allmänna åklagarmyndigheten företräds av de stående domarna, som har till uppgift att tillgodose intressena hos det samhälle som de företräder genom att kräva att lagen tillämpas.

Bortsett från åklagarmyndigheten (*parquet général*) vid högsta domstolen (*Cour de cassation*), som är separat, utgör allmänna åklagarmyndigheten i Frankrike en hierarkisk pyramid "under justitieministern". Enligt artikel 30 i straffprocesslagen (*Code de procédure pénale*) ska justitieministern föra den

politik i fråga om allmänt åtal som regeringen bestämt. Justitieministern ska se till att denna politik tillämpas på ett sammanhängande sätt i hela landet, och utarbetar för detta ändamål generella anvisningar om allmänt åtal för de domare som tillhör allmänna åklagarmyndigheten.

Vid varje **underrätt för civilmål** (*tribunal de grande instance*) finns en **allmän åklagare** (*procureur de la République*) som är chef för en åklagarmyndighet bestående av en eller flera domare. Den allmänna åklagaren organiserar sin myndighet genom att fördela arbetsuppgifter och tjänster mellan biträdande åklagare (*procureurs adjoints*), vice åklagare (*vice-procureurs*) och ställföreträdare (*substituts*). Den allmänna åklagaren är i sin tur underställd riksåklagaren (*procureur général*).

Bortsett från denna **hierarkiska ordning** betraktas åklagarmyndigheten som **odelbar**: ställföreträdaren behöver inte fullmakt från sin överordnade för att agera, och alla ställföreträdarens handlingar är bindande för åklagarmyndigheten i sin helhet.

Roll och arbetsuppgifter

Åklagarmyndigheten har i huvudsak **straffrättsliga uppgifter**. Den leder **undersökningar**, och vidtar själv eller låter vidta alla åtgärder som behövs för att väcka åtal för brott. Dessutom bedömer myndigheten vilka åtgärder som bör vidtas i brottmål (t.ex. inledande av förundersökning (*ouverture d'une information judiciaire*), väckande av åtal (*renvoi devant une juridiction de jugement*), åtalsunderlåtelse (*classement sans suite*)). Åklagarmyndigheten måste alltid medverka vid domstolsförhandlingarna, och dess representant får då muntligen fritt redovisa de iakttagelser (om fakta i målet, den tilltalades personlighet och påföljden) som han eller hon anser vara nödvändiga för att den rättsliga processen ska fungera väl. Dessutom ansvarar åklagarmyndigheten för verkställighet av påföljder.

Vidare ansvarar åklagarmyndigheten för **skydd av underåriga** som är utsatta för fara, och myndigheten har också vissa civilrättsliga funktioner, bl.a. i fråga om civilstånd (t.ex. ändring av civilstånd), administrativa funktioner (t.ex. utskänkningstillstånd, periodiska publikationer och direktmarknadsföring) och handelsrättsliga funktioner (t.ex. kollektiva obeståndsförfaranden).

Rollen och arbetsuppgifterna med avseende på sittande yrkesdomare (dvs. domare i ordinär bemärkelse) redovisas på sidan om de allmänna domstolarna.

Lekmannadomare (*juges non professionnels*)

Tillfälligt tillsatta lekmannadomare (*magistrats exerçant à titre temporaire*)

I syfte att föra rättsväsendets förvaltning närmare medborgarna kan en representant för det civila samhället rekryteras som en tillfälligt tillsatt lekmannadomare (*magistrat exerçant à titre temporaire*) för att tillfälligt bistå rättssystemet i enlighet med artiklarna 41-10 och följande i förordning (*ordonnance*) nr 58-1270 av den 22 december 1958 om ändring av lagen (*loi organique*) om domstolsväsendets ställning.

Ett kännetecken för denna roll är att tillfälligt tillsatta lekmannadomare under en tid får sköta de uppgifter som tillkommer domare vid distriktsdomstolar, domare vid polisdomstolar och/eller assessorer i mål med en panel av tre domare i underrätter för civilmål medan de samtidigt fortsätter att bedriva en yrkesverksamhet som är kompatibel med deras uppgifter i domstolen.

Ökningen på senare tid av antalet tillfälligt tillsatta lekmannadomare är en direkt följd av avskaffandet av närdomare (*juges de proximité*) som ursprungligen inrättades genom lagen av den 9 september 2002 i enlighet med artikel 15 i lag nr 2016-1547 av den 18 november 2016 om modernisering av rättssystemet inför det tjugoförsta århundradet och dekret nr 2017-683 av den 28 april 2017.

Lag (*loi organique*) nr 2016-1090 av den 8 augusti 2016, som trädde i kraft den 1 juli 2017, innebar en sammanslagning av rollerna för närdomare och tillfälligt tillsatta lekmannadomare.

Tillfälligt tillsatta lekmannadomare rekryteras regelbundet via ansökningshandlingar (och inte via uttagningsprov).

Villkor för att bli tillfälligt tillsatt lekmannadomare

Sökanden måste vara fransk medborgare, 35-75 år gammal, ha fullständiga medborgerliga rättigheter, vara skötsam, ha uppfyllt kraven för militärtjänst och vara fysiskt lämplig att sköta uppgifterna, med beaktande av de anpassningar som kan göras för funktionsnedsättningar.

Sökande måste även uppfylla något av följande villkor:

Ha en examen som bevisar att de har fullgjort minst fyra års studier efter studentexamen (eller en motsvarande kvalifikation) och minst sju års bevisad yrkeserfarenhet som gör dem kvalificerade att sköta uppgifter i domstolen.

Vara chef* vid domstolsregistret och sju års bevisad tjänstgöring som domstolssekreterare.

Vara stats tjänsteman i kategori A vid justitieministeriet** och sju års bevisad tjänstgöring i denna roll.

Vara medlem eller f.d. medlem i ett rättsligt eller dömande yrke som är reglerat eller vars titel är skyddad och ha bevis på minst fem års yrkesutövande.

Tillfälligt tillsatta lekmannadomares status

Avdelningen vid högsta domarrådet med behörighet över sittande domare avger ett yttrande om de kandidater som justitieministern föreslår.

Tillfälligt tillsatta lekmannadomare, som tillsätts enligt dekret (*décret*) av Frankrikes president, omfattas av de regler som styr karriärdomare.

De tillsätts för en period på fem år som kan förlängas en gång, och får inte utöva sina uppgifter efter 75 års ålder.

De kan fortsätta en yrkesverksamhet vid sidan av sina domstolsuppgifter, förutsatt att den inte ingår i förteckningen över oförenliga verksamheter i ansökningshandlingarna.

Tillfälligt tillsatta lekmannadomares uppgifter

Tillfälligt tillsatta lekmannadomare utför följande uppgifter:

Vid underrätter för civilmål prövar de civilrättsliga och straffrättsliga tvister som assessorer i en panel av tre domare. De kan godkänna uppgörelser i straffrättsliga mål inom ramen för en tredjedel av det domstolsarbete som ålagts dem. De är även domare i polisdomstolar för att pröva ett begränsat antal mål som omfattar de fyra första kategorierna av trafikbrott och den femte kategorin för fastställda böter, samt behandla påföljder för ovanstående brott.

Vid distriktsdomstolarna prövar de civilrättsliga mål för upp till en tredjedel av arbetet i distriktsdomstolen för vilket de tillsatts.

Tillfälligt tillsatta lekmannadomares utbildning

Tillfälligt tillsatta lekmannadomare fullgör en teoretisk utbildning på 10 dagar vid den nationella domarhögskolan (*Ecole nationale de la magistrature*).

På beslut av högsta domarrådet fullgör de antingen en provanställning på 40-80 dagar under sex månader vid en domstol eller en praktikperiod på 40 dagar vid en domstol, som undantagsvis kan förkortas beroende på kandidatens yrkeserfarenhet.

Tillfälligt tillsatta lekmannadomares ersättning

Tillfälligt tillsatta lekmannadomare får ersättning för sina tjänster per period av utfört arbete.

Enhetspriset per arbetsperiod är 106,28 € brutto (enligt indexpunkten för statsanställdas löner den 1 februari 2017) och får inte överskrida 300 arbetsperioder per år.

Tillfälligt tillsatta lekmannadomare får inte ersättning för resa mellan hemmet och den domstol vid vilken de tillsatts.

Domare vid arbetsdomstolar

Arbetsdomstolarna inrättades 1806 och är specialiserade förstainstansrätter som prövar enskilda tvister som uppstår mellan anställda eller lärlingar och arbetsgivare i samband med deras anställningskontrakt. Domarna i arbetsdomstolarna kommer från industrin och handeln.

Arbetsdomstolarnas system grundas på tanken att arbetsrelationer, som av sin natur är speciella och komplexa, måste prövas av domare som har erfarenhet av sådana relationer, antingen i egenskap av anställda eller arbetsgivare.

Arbetsdomstolarna har följaktligen samma antal företrädare för anställda som för arbetsgivare (gemensamma paneler). Domstolens medlemmar är fördelade i två kollegier (arbetstagare och arbetsgivare) och fem specialiserade avdelningar (industri, handel, jordbruk, diverse verksamheter och ledning). De 14 512 medlemmarna utför sina arbetsuppgifter vid 210 arbetsdomstolar i Frankrike och i de franska utomeuropeiska territorierna och hanterar omkring 142 500 mål per år.

Deras främsta uppgift är att medla mellan parterna och, om det misslyckas, att fatta beslut i tvisterna mellan dem.

Tillsättningsmetod

Från 1979 utsågs medlemmarna i arbetsdomstolarna av sina kolleger vart femte år i allmänna direkta val. På grund av det minskade valdeltagandet och den följaktligen minskade legitimiteten för arbetsdomstolens system undersöktes nya metoder för tillsättning av domstolens medlemmar.

Genom förordning (*ordonnance*) nr 2016-388 av den 31 mars 2016 bekräftades arbetsdomstolens specifika natur samtidigt som det direkta valet ersattes av utnämning på förslag av fackförbund och arbetsgivarföreningar, efter beräkning av deras representativitet under förfarandet för att mäta fackförbundens och arbetsgivarorganisationernas representativitet.

En allmän tillsättningsomgång för att utse medlemmarna i arbetsdomstolarna är nu inrättad vart fjärde år. Arbetsdomstolens medlemmar utses genom en gemensam förordning (*arrêté*) av justitieministern och arbetsministern. Platser som blir lediga under mandatet offentliggörs inom ramen för kompletterande tillsättningsomgångar och tillsätts enligt samma förfarande som för de allmänna tillsättningarna.

Utbildning

Genom lag nr 2015-990 av den 6 augusti 2015 om tillväxt, verksamhet och lika ekonomiska möjligheter försökte man stärka medlemmarnas professionella status i arbetsdomstolarna, i synnerhet genom att införa en obligatorisk inledande och fortsatt utbildning.

Arbetsdomstolarnas medlemmar går sålunda igenom en obligatorisk inledande utbildning för att utöva sitt arbete i domstolen samt fortbildning.

Den inledande utbildningen är gemensam för arbetsgivarrepresentanterna och arbetstagarrepresentanterna. Den anordnas och utförs av den nationella domarhögskolan och omfattar flera teoretiska och praktiska moduler och pågår i fem dagar. Medlemmar i arbetsdomstolen som inte genomgår den inledande utbildningen inom 15 månader från den första dagen i den andra månaden efter sin tillsättning anses ha avgått.

Medlemmarna i arbetsdomstolen har också sex veckors fortbildning under sitt fyraåriga mandat. Arbetsministeriet ansvarar för denna utbildning.

Etiska regler

Medlemmarna i arbetsdomstolarna avlägger ed. Liksom domare omfattas de av uppföranderegler avseende oberoende, opartiskhet, värdighet och hederlighet. De ska uppföra sig på ett sätt som undanröjer alla legitima tvivel i dessa avseenden. De är även förbundna att respektera sekretess om överläggningarna.

Genom dekret nr 2016-1948 av den 28 december 2016 om etik och disciplin för arbetsdomstolens ledamöter, som antogs genom tillämpning av lag nr 2015-990 av den 6 augusti 2015 för tillväxt, verksamhet och lika ekonomiska möjligheter, infördes i arbetslagen en ny artikel R.1431-3-1 genom vilken högsta rådet för arbetsdomstolens ledamöter (*Conseil supérieur de la prud'homie*) får i uppdrag att utarbeta en samling av etiska regler för domstolens ledamöter, som måste offentliggöras.

Samlingen av etiska regler godkändes den 26 januari 2018 av högsta rådet för arbetsdomstolens ledamöter.

Status

Tjänstgörande ledamöter i arbetsdomstolar har skyddad anställning, vilket betyder att de inte kan sägas upp utan förhandstillstånd av arbetsinspektionen, och att de har rätt till frånvaro under arbetstid.

Sådan frånvaro räknas som effektiv arbetstid betalas som sådan av arbetsgivaren och omfattas av socialförsäkringen. Den tid som ägnas åt verksamhet vid arbetsdomstolen under arbetstid medför därmed ingen förlust av lön och sociala förmåner. Arbetsgivaren får ersättning för lönen av staten.

Arbetsgivarrepresentanter och anställda vid domstolen som inte ingår i ovanstående kategorier (arbetssökande, pensionärer, ledamöter som arbetar i domstolen utanför arbetstid) betalas för sina tjänsteperioder enligt en lönegrad som fastställs enligt ett dekret (*décret*).

Deras reseutgifter kan också ersättas.

Domare vid handelsdomstolarna

Det finns 134 handelsdomstolar i första instans spridda över hela Frankrike, utom i Alsace-Moselle (där en avdelning i underrätten för civilmål hanterar handelstvister enligt ett undantag i lokal lag), och nio blandade handelsdomstolar i de utomeuropeiska territorierna.

Handelsdomstolarna prövar tvister mellan marknadsaktörer, eller mellan marknadsaktörer och rörelseidkande bolag, och tvister som avser handelstransaktioner.

Domarna i handelsdomstolarna (*juges consulaires*) är marknadsaktörer eller företagsledare. De har således yrkeserfarenhet från näringslivet.

Det finns för närvarande över 3 400 domare i handelsdomstolarna.

De väljs av andra näringsidkare, genom ett årligt val i två steg.

De väljs för en första mandatperiod på två år. De kan därefter väljas för mandatperioder på fyra år vid samma domstol eller någon annan handelsdomstol, dock högst fyra gånger, med undantag för ordföranden som kan väljas för en femte mandatperiod men endast som vanlig domstolsmedlem.

De avlägger ed och omfattas av samma etiska regler som yrkesdomare.

De arbetar som frivilliga. För att arbeta måste de vara tillgängliga och förberedda på att göra en personlig insats, i synnerhet genom att delta i den nödvändiga inledande utbildningen och i fortbildning.

Genom lag 2016-1547 av den 18 november 2016 om modernisering av domstolssystemet inför det tjugoförsta århundradet infördes en stor reform för domarnas status i handelsdomstolarna. Den innebär i synnerhet en översyn av bestämmelserna om domarnas etiska regler och disciplinförfaranden och stärkte deras yrkesstatus genom att införa obligatorisk inledande utbildning och fortbildning vid den nationella domarhögskolan.

Assessorer vid socialförsäkringsdomstolarna

Assessorerna vid socialförsäkringsdomstolarna (*tribunaux des affaires de la sécurité sociale*) utses på tre år av förste ordföranden för den appellationsdomstol, utifrån en förteckning som sammanställs av direktören för regionstyrelsen för ungdomsfrågor, idrottsfrågor och social sammanhållning på förslag av de mest representativa yrkessammanslutningarna.

Genom lagen av den 18 november 2016 om modernisering av rättssystemet inför det tjugoförsta århundradet avskaffades socialförsäkringsdomstolarna och deras ärenden överfördes från den 1 januari 2019 till särskilt utsedda underrätter för civilmål. Där prövas ärendena av assessorer.

Assessorer vid domstolarna för tvister om nedsatt arbetsförmåga

Assessorerna vid domstolarna för tvister om nedsatt arbetsförmåga (*tribunaux du contentieux de l'incapacité*) utses på tre år av förste ordföranden för den appellationsdomstol som har jurisdiktion i området utifrån en lista som redovisas av direktören för regionstyrelsen för ungdomsfrågor, idrottsfrågor och social sammanhållning på förslag av de mest representativa yrkessammanslutningarna.

Genom lagen av den 18 november 2016 om modernisering av domstolssystemet inför det tjugoförsta århundradet avskaffades domstolarna för tvister om nedsatt arbetsförmåga och deras ärenden överfördes från den 1 januari 2019 till särskilt utsedda underrätter för civilmål. Där prövas ärendena av assessorer.

Assessorer vid avdelningar för socialförsäkringsfrågor i övre underrätterna för tvistemål

Från och med den 1 januari 2019 sitter dessa assessorer i de avdelningar i övre underrätterna för tvistemål som prövar tvister om socialförsäkringar och socialt bistånd.

De utses för en treårsperiod av förste ordföranden för appellationsdomstolen, efter samråd med ordföranden för övre underrätten för tvistemål, och tillsätts utifrån listor som redovisas av prefekten på förslag av de mest representativa handels- och yrkesorganisationerna.

Kandidaterna måste vara franska medborgare och minst 23 år gamla, uppfylla villkoren för jurymedlemmar, får inte vara dömda för något brott mot den franska lagen om jordbruk och fiske (*Code rural et de la pêche maritime*) eller socialförsäkringslagen (*Code de la sécurité sociale*), och inte vara styrelseledamöter i en socialförsäkringsorganisation eller ömsesidig förening. De har uppgifter som liknar dem för ledamöterna i en arbetsdomstol.

Assessorer vid ungdomsdomstolarna

Assessorer vid ungdomsdomstolarna (*tribunaux pour enfants*) utses på fyra år av justitieministern. Assessorerna väljs ut från en förteckning över kandidater som sammanställs av förste ordföranden vid den appellationsdomstol som ungdomsdomstolen tillhör.

Kandidaterna måste vara franska medborgare och minst 30 år gamla och ha ett särskilt intresse, oavsett i vilken befattning, för ärenden som rör ungdomar.

Assessorer vid de partsammansatta domstolarna för jordbruksarrenden

Assessorerna vid de partsammansatta domstolarna för jordbruksarrenden (*tribunaux paritaires des baux ruraux*) utses för en sexårsperiod av den förste ordföranden i appellationsdomstolen från listor som sammanställs för varje domstol av prefekten efter nomineringar av de mest representativa yrkessammanslutningarna eller markägarorganisationerna.

De omfattar egendomsägare som inte även arrenderar och arrendatorer som inte samtidigt äger egendom, och uppdelas när så är lämpligt i två avdelningar av en gemensam domstol, där den ena omfattar fastighetsägare och arrendatorer med arrendeavtal och den andra omfattar fastighetsägare och arrendatorer med andelsbruksavtal.

Kandidaterna måste vara franska medborgare och minst 26 år gamla, får inte vara berövade sina personliga, medborgerliga eller yrkesmässiga rättigheter och måste ha varit egendomsägare eller arrendator med arrende- eller andelsbruksavtal i minst fem år.

Justitiesekreterare

Justitiesekreterare (*greffiers*) är specialister på procedurfrågor. De hjälper domarna att upprätta domstolshandlingar och är ansvariga för att godkänna och bestyrka handlingar när detta föreskrivs i lag.

Justitiesekreterarna är yrkesdomarnas naturliga samarbetspartner och hjälper dem att bereda domstolsakter och göra dokumentsökningar. I enlighet med domarnas anvisningar utarbetar de utkast till beslut och grunder. Förutom att stå till tjänst med information och hjälp till allmänheten kan justitiesekreterarna få till uppgift att tillhandahålla information, rådgivning och assistans till allmänheten om fullgörandet av formaliteter eller förfaranden i domstolen. De kan även tilldelas yrkesutbildningsuppgifter.

Justitiesekreterarens **funktioner** utförs huvudsakligen **inom domstolarnas olika administrativa avdelningar**. Beroende på domstolens storlek och organisation kan en justitiesekreterare få arbetsledaransvar som kanslichef, biträdande kanslichef eller avdelningschef.

[Chefssekreterare](#) (378 Kb) [en](#)

[Sekreterare](#) (375 Kb) [en](#)

Den 1 januari 2018 hanterade justitieministeriets avdelning för mänskliga resurser vid domstolsregistren 10 931 anställda, varav 9 368 arbetade vid domstolarna.

Advokater

Advokaterna (*avocats*) tillhör kategorin rättsmedhjälpare (*auxiliaires de justice*) och advokatycket är ett fritt och oberoende yrke. Advokaternas ställning grundar sig huvudsakligen på lag nr 71-1130 av den 31 december 1971 om reform av vissa juristyrken och dekret (*décret*) nr 91-1197 av den 27 november 1991 om organisation av advokatycket. Genom lag nr 90-1259 av den 31 december 1990 som ändrade 1971 års lag, tillsammans med dess tillämpningsdekret, skapades det nya advokatycket (*avocat*) genom att de tidigare yrkena advokat (*avocat*) och juridisk rådgivare (*conseil juridique*) slogs samman. Lagen av den 25 januari 2011 om reform av juridisk representation vid appellationsdomstolarna skapade i sin tur positionerna advokat och juridisk företrädare vid appellationsdomstolarna (*avoué près les cours d'appel*).

I sitt dagliga arbete har advokaterna två funktioner: den ena är att bistå och företräda klienter i domstolar (domstolsfunktionen) och den andra att tillhandahålla juridisk rådgivning och upprätta laginstrument (lagfunktionen).

Enligt bestämmelserna i första stycket i artikel 4 i lagen av den 31 december 1971 har advokaterna numera näst intill ensamrätt när det gäller att bistå och företräda parter, att väcka talan och att plädера inför domstolar och domstolsliknande och disciplinära nämnder av alla slag.

Det finns ingen nationell organisation för advokater, eftersom advokaterna vill att alla advokatsamfund ska vara rättvist representerade. Det finns 16 advokatsamfund (*barreaux*) i Frankrike och landets utomeuropeiska territorier, som vart och ett är kopplat till en övre underrätt för tvistemål (*tribunal de grande instance*), leds av en ordförande (*bâtonnier*) och administreras av ett råd (*conseil de l'ordre*). Detta råd har till uppgift att pröva alla frågor som rör utövandet av yrket och att se till att advokaternas skyldigheter fullgörs och deras rättigheter skyddas.

Det nationella rådet för advokatsamfund (*Conseil national des barreaux*), som inrättades genom lagen av den 31 december 1990 (artikel 15), tillhör kategorin samhällsnyttiga sammanslutningar (*établissement d'utilité publique*) och är en juridisk person. Dess uppgift är att företräda advokatycket gentemot de offentliga myndigheterna och att verka för en harmonisering av yrkets regler och praxis.

Det nationella rådet för advokatsamfund har en webbplats där vem som helst kostnadsfritt kan få information om yrkeskårens organisation och om aktuella frågor som rör advokatycket, samt tillgång till en förteckning över samtliga advokater som är registrerade i de franska advokatsamfundet. De flesta större advokatsamfund har egna webbplatser som är kostnadsfria och tillgängliga för alla. Deras adresser anges i förteckningen över advokatsamfund på det nationella rådets webbplats.

Det nationella rådet för advokatsamfund upprättar nationella etiska regler genom förvaltningsbeslut som offentliggörs i officiella tidningen och direkt kan tillämpas för advokater.

Advokater vid Frankrikes två högsta domstolar, högsta förvaltningsdomstolen och högsta domstolen, utgör en separat yrkeskår: De är ämbetsmän som utses av justitieministern genom förordning och har ensamrätt på att fungera som ombud vid dessa båda högsta domstolar när ombud är obligatoriskt. Deras ställning härrör väsentligen från regeringsförordningen (*ordonnance*) av den 10 september 1817, som inrättade advokatsamfundet för advokater vid högsta förvaltningsdomstolen och högsta domstolen, dekret (*décret*) nr 91-1125 av den 28 oktober 1991 om villkor för tillträde till detta yrke liksom dekret (*décret*) nr 2002-76 av den 11 januari 2002 om disciplin inom detta yrke.

Advokaterna vid de båda högsta domstolarna utgör ett självständigt samfund som leds av en ordförande som biträds av ett råd med elva ledamöter. Detta organ sköter disciplinfrågor och representerar yrket.

Mer information finns på webbplatsen för [samfundet för advokater vid högsta förvaltningsdomstolen och högsta domstolen](#).

Finns det någon databas på det här området?

Det finns en databas som sköts av nationella rådet för advokatsamfund och som bygger på [listan över advokater som är inskrivna hos samtliga enskilda advokatsamfund i Frankrike](#).

Är tillgången till denna information kostnadsfri?

Tillgången till denna databas på webbplatsen för [nationella rådet för advokatsamfund](#) är gratis.

Notarier

Organisation

Notarier (*notaires*) är ämbetsmän som utses genom förordning (*arrêté*) av justitieministern. Trots detta utövar de sitt yrke som om det vore ett fritt yrke. Deras ställning härrör väsentligen från lagen av den 25 ventöse år XI (daterad enligt den franska revolutionskalendern), regeringsförordning (*ordonnance*) nr 45-2590 av den 2 november 1945, dekret (*décret*) nr 45-0117 av den 19 december 1945 om notariékårens organisation, dekret (*décret*) nr 73-609 av den 5 juli 1973 om yrkesutbildning och tillträde till notariékåren, och dekret (*décret*) nr 78-262 av den 8 mars 1978 om fastställande av notariernas taxa.

Yrkeskåren är **organiserad i kamrar** på departementsnivå och regionnivå som har regel- och disciplinansvar för de notarier som tillhör deras område. På nationell nivå företräds notariékåren gentemot de offentliga myndigheterna av **högsta notarierådet** (*Conseil supérieur du notariat*).

Utöver att representera notarierna gentemot de offentliga myndigheterna ska högsta notarierådet även förebygga och lösa yrkesmässiga tvister mellan notarier som inte tillhör samma regionråd. [Högsta notarierådet](#) har en kostnadsfri webbplats där notarierykets grunddrag beskrivs och där man kan hitta en **förteckning över notarier samt deras departements- och regionkamrar**.

Roll och arbetsuppgifter

Notarierna har befogenhet att **upprätta officiella handlingar** som kan verkställas utan domstolsbeslut.

De har också en **rådgivande funktion** gentemot enskilda och företag, även rörande annat än utformning av handlingar, och de kan medverka som utomstående part i **egendomsförvaltning och fastighetsaffärer**.

Övriga juristyrken

Delgivningsmän/exekutionstjänstemän

Delgivningsmän/exekutionstjänstemän (*huissiers de justice*) är ämbetsmän vars uppgifter utses genom förordning (*arrêté*) av justitieministern. Trots detta utövar de sitt yrke som om det vore ett fritt yrke. Deras ställning härrör väsentligen från lagen av den 27 december 1923, förordning (*ordonnance*) nr 45-2592 av den 2 november 1945, dekret (*décret*) nr 56-222 av den 29 februari 1956 och dekret (*décret*) nr 75-770 av den 14 augusti 1975.

De är de enda som är behöriga att delge processhandlingar och att verkställa domstolsbeslut och andra exekutionstitlar. Dessutom kan de på uppdrag av domstolar eller på begäran av enskilda officiellt fastställa att vissa omständigheter föreligger (vilket de gör genom att upprätta ett *constat*). I övrigt har de möjlighet att ägna sig åt bisysslor och arbeta som medlare, fastighetsförvaltare och försäkringsagent, förutsatt att de i förväg informerar den regionala kammare de tillhör samt allmänna åklagaren (*procureur général*) vid den appellationsdomstol inom vars domkrets de har sitt kontor.

I tvistemål och handelsrättsliga mål får delgivningsmän/exekutionstjänstemän ersättning för sina tjänster enligt en taxa som fastställs i dekret (*décret*) nr 96-1080 av den 12 december 1996.

Yrkeskåren företräds av kamrar på departements- och regionnivå inom varje appellationsdomstols domkrets. Dessutom finns det en nationell kammare som representerar hela yrkeskåren gentemot de offentliga myndigheterna och löser tvister mellan kamrar och i vissa fall mellan enskilda delgivningsmän /exekutionstjänstemän som inte tillhör samma regionala kammare. [Nationella kammaren för delgivningsmän/exekutionstjänstemän](#) har en kostnadsfri webbplats där yrkets grunddrag beskrivs och där man kan hitta en **lista över yrkesutövare**.

Genom regeringsförordningen (*ordonnance*) av den 2 juni 2016 inrättades ett nytt yrke för justitiekommissarier (*commissaire de justice*) som från och med den 1 juli 2022 ersätter yrkena delgivningsmän/exekutionstjänstemän och auktionsförrättare med behörighet att förrätta exekutiv auktion (*commissaire-priseur judiciaire*).

I regeringsförordningen anges de regler som styr justitiekommissarierna samt information och övergångsbestämmelser inför infasningen av det nya yrket fram till den 1 juli 2022. Genom att yrkena delgivningsmän/exekutionstjänstemän och auktionsförrättare med behörighet att förrätta exekutiv auktion delvis är likartade och kompletterar varandra beslutades att den aktuella organisationen för dessa yrken skulle rationaliseras och slås ihop till ett enda yrke, d.v.s. justitiekommissarie.

Reglerna för justitiekommissarier kommer att vara fullständigt tillämpliga från och med den 1 juli 2022. Den 1 juli 2026 kommer detta yrke helt och hållet att ersätta de tidigare yrkena: delgivningsmän/exekutionstjänstemän och auktionsförrättare med behörighet att förrätta exekutiv auktion som inte har genomgått särskild utbildning för att kvalificera sig som justitiekommissarie kommer att upphöra med sin verksamhet. Nationella kammaren för justitiekommissarier (*Chambre nationale des commissaires de justice*) kommer den 1 januari 2019 att ersätta de nationella kamrarna för delgivningsmän/exekutionstjänstemän respektive auktionsförrättare med behörighet att förrätta exekutiv auktion för att förbereda en gradvis anpassning och därefter sammanslagning av de båda yrkena.

Övriga rättsmedhjälpare

Vid handelsdomstolarna (*tribunaux de commerce*) finns det särskilda **justitiesekreterare** (*greffiers de tribunaux de commerce*) som är ämbetsmän och som har till huvuduppgift att bistå domstolens ledamöter under förhandlingen och domstolens ordförande i utförandet av alla dennes administrativa uppgifter. De leder kansliarbetet och ansvarar för handels- och bolagsregistret (*registre du commerce et des sociétés*) samt domstolens register och arkiv. De utfärdar avskrifter och kopior, ansvarar för sigill och för penningbelopp som deponerats vid kansliet, upprättar kanslihandlingar och sköter de formaliteter som ligger inom deras ansvarsområde.

Artiklarna L.741-1 till R.741-1 och följande i handelslagen innehåller regler för denna yrkeskategori.

Yrkeskategorin företräds gentemot de offentliga myndigheterna av **nationella rådet för justitiesekreterare vid handelsdomstolar** (*Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce*). Nationella rådet för justitiesekreterare är en allmännyttig inrättning (*établissement d'utilité publique*) som är en juridisk person och ansvarar för att slå vakt om yrkeskårens gemensamma intressen. Rådet organiserar grundutbildning och fortbildning för justitiesekreterare och kanslipersonal, anordnar yrkesexamina och ordnar med och övervakar praktik. På webbplatsen för [nationella rådet för justitiesekreterare vid handelsdomstolar](#) finns mer information.

Justitiesekreterare vid handelsdomstolar (366 Kb) [en](#)

Justitiesekreterare vid handelsdomstolar med anställningsavtal (366 Kb) [en](#)

Juridiska rådgivare/bolagsjurister

Det tidigare yrket **juridisk rådgivare** (*conseil juridique*) slogs samman med yrket advokat (*avocat*) genom lag nr 90-1259 av den 31 december 1990.

Jurister (*juristes*) som inte arbetar som oberoende advokater (*avocats*) utan i stället arbetar i företag omfattas inte av några specifika yrkesregler.

Senaste uppdatering: 10/01/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typer av juristyrken - Kroatien

Personal i rättsliga organ

Personalen vid rättsliga organ består av domstolstjänstemän, statstjänstemän och övrig personal.

Domare (*suci*; sing. *sudac*).

Domare är fast anställda domstolstjänstemän. Endast kroatiska medborgare får utnämnas till domare.

Personer som avlagt examen vid den statliga skolan för tjänstemän inom rättsväsendet (*Državna škola za pravosudne dužnosnike*) eller som redan arbetar vid domstol får utnämnas till domare vid lokala domstolar (*općinski sud*), handelsdomstolar (*trgovački sud*) och förvaltningsdomstolar (*upravni sud*).

Personer som har minst tio års arbetslivserfarenhet som domstolstjänstemän får utnämnas till domare vid regiondomstolar (*županijski sud*).

Personer som har minst tolv års arbetslivserfarenhet som domstolstjänstemän får utnämnas till domare vid Kroatiens småbrottsöverdomstol (*Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske*), Kroatiens handelsöverdomstol (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) och Kroatiens högsta förvaltningsdomstol (*Visoki upravni sud Republike Hrvatske*).

Till domare i Republiken Kroatiens högsta domstol (*Vrhovni sud Republike Hrvatske*) får personer utnämnas som har minst 15 års arbetslivserfarenhet som domstolstjänstemän eller som lika många år varit advokat, notarius publicus, juridikprofessor med avlagt statligt prov för advokater och minst 15 års arbetslivserfarenhet efter det statliga provet för advokater eller som är välrenommerade jurister med avlagt statligt prov för advokater och minst 20 års arbetslivserfarenhet, och som bevisat sin yrkeskunskap genom sitt arbete inom ett visst rättsområde, samt genom fackarbeten och akademiska arbeten.

 [Lagen om domstolar \(*Zakon o sudovima*\)](#)

 [Lagen om statliga rådsrådet \(*Zakon o Državnom sudbenom vijeću*\)](#)

 [Lagen om domares och andra domstolstjänstemäns löner \(*Zakon o plaćama sudaca i drugih pravosudnih dužnosnika*\)](#)

Domstolspersonal

Antalet tjänstemän och övrig personal som krävs för att utföra specialiserade, administrativa och tekniska uppgifter vid domstolarna avgörs av justitieministeriet.

Anställningen av tjänstemän och övrig personal i domstolar, praktiktjänstgöring, förfarandet, metoden och programmet för avläggande av den statliga specialistexamen, ersättning och andra arbetsrelaterade rättigheter, skyldigheter och ansvarsområden samt ansvar vid fel i yrkesutövningen regleras av bestämmelserna om tjänstemän och övrig personal och de allmänna arbetsbestämmelserna.

Lediga tjänster vid domstolarna kan endast tillsättas efter justitieministeriets godkännande.

Vid rekrytering av tjänstemän och övrig personal till en domstol ska hänsyn tas till de nationella minoriteternas representation.

Bestämmelser om utbildningskrav för domstolstjänstemän och övrig personal antas av justitieministern.

Domstolsrådgivare (*sudski savjetnici*; sing. *sudski savjetnik*), förste domstolsrådgivare (*viši sudski savjetnici*; sing. *viši sudski savjetnik*) och specialiserade förste domstolsrådgivare (*viši sudski savjetnici – specijalisti*; sing. *viši sudski savjetnik – specijalist*)

En person som har en universitetsexamen i juridik på högre nivå eller en integrerad universitetsexamen i juridik på grundnivå/högre nivå och som har klarat det statliga provet för advokater får arbeta som domstolsrådgivare.

En person som har universitetsexamen i juridik på högre nivå eller en integrerad universitetsexamen i juridik på grundnivå/högre nivå, har klarat det statliga provet för advokater och har arbetat minst två år som domstolsrådgivare eller som rådgivare åt en åklagare, eller som domstolstjänsteman, advokat eller notarius publicus, eller som har arbetat minst fem år i andra juridiska yrken efter att ha klarat det statliga provet för advokater, får utnämnas till förste domstolsrådgivare eller domstolsrådgivare vid Republiken Kroatiens högsta domstol.

En person som har universitetsexamen i juridik på högre nivå eller en integrerad universitetsexamen i juridik på grundnivå/högre nivå, har klarat det statliga provet för advokater och har arbetat minst fyra år som domstolsrådgivare eller som rådgivare åt en åklagare, eller som domstolstjänsteman, advokat eller notarius publicus, eller som har arbetat minst åtta år i andra juridiska yrken efter att ha klarat det statliga provet för advokater, får utnämnas till specialiserad förste domstolsrådgivare.

En person som har universitetsexamen i juridik på högre nivå eller en integrerad universitetsexamen i juridik på grundnivå/högre nivå, har klarat det statliga provet för advokater och har arbetat minst fyra år som domstolsrådgivare eller som rådgivare åt en åklagare, eller som domstolstjänsteman, advokat eller notarius publicus, eller som har arbetat minst åtta år i andra juridiska yrken efter att ha klarat det statliga provet för advokater, får utnämnas till förste domstolsrådgivare vid Republiken Kroatiens högsta domstol.

En person som har universitetsexamen i juridik på högre nivå eller en integrerad universitetsexamen i juridik på grundnivå/högre nivå, har klarat det statliga provet för advokater och har arbetat minst sex år som domstolsrådgivare eller som rådgivare åt en åklagare, eller som domstolstjänsteman, advokat eller notarius publicus, eller som har arbetat minst tio år i andra juridiska yrken efter att ha klarat det statliga provet för advokater, får utnämnas till specialiserad förste domstolsrådgivare vid Republiken Kroatiens högsta domstol.

Domstolsrådgivares och förste domstolsrådgivares befogenheter

Domstolsrådgivare, förste domstolsrådgivare och specialiserad förste domstolsrådgivare deltar i rättegångar och är bemyndigade att självständigt genomföra vissa domstolsförfaranden, värdera bevisning och bekräfta fakta. Efter förfarandet lämnar de in ett utkast till domaren, vilket fungerar som underlag för dennes beslut, och offentliggör det antagna beslutet efter att domaren har gett sitt tillstånd.

Enligt de tillämpliga bestämmelserna i domstolslagen har domstolsrådgivare, förste domstolsrådgivare och specialiserad förste domstolsrådgivare rätt att genomföra förfaranden och föreslå utkast till beslut, enligt följande:

I tvistemål som rör betalning av en penningfordran eller ersättning där beloppet i fråga inte överstiger 100 000,00 kuna och i handelstvister där beloppet i fråga inte överstiger 500 000,00 kuna.

I arbetstvister som har sin grund i kollektivavtal.

I administrativa tvister som rör rättsliga åtgärder i samband med ärenden för vilka ett rättsligt avgörande håller på att antas på grundval av ett slutligt beslut i ett prejudikat, eller vid rättsliga åtgärder mot en handling eller underlåtenhet av ett offentligt rättsligt organ, samt i administrativa tvister där det berörda beloppet inte överstiger 100 000,00 kuna.

I verkställighetsförfaranden.

I arvsförfaranden.

I fastighetsregistreringsförfaranden.

I överträdelseförfaranden.

Vid frivillig rättsvård, förutom vid förfaranden om framtagna av arbetsmöjligheter, upplösning av en förening som omfattas av samäganderätt, fastställande av gränser och förfaranden enligt familjelagen (*Obiteljski zakon*).

I registreringsförfaranden.

I förkortade insolvensförfaranden.

När det gäller kostnaderna för domstolsförfaranden.

Domstolsrådgivare, förste domstolsrådgivare och specialiserade förste domstolsrådgivare är behöriga att inleda och fatta beslut i vissa förfaranden när så föreskrivs i särskild lagstiftning.

Vid prövning i andra instans och förfaranden med extraordinära rättsmedel rapporterar domstolsrådgivare, förste domstolsrådgivare och specialiserade förste domstolsrådgivare om hur ärendet fortskrider och utarbetar ett utkast till beslut.

Dommarkandidater (*sudački vjezbenici*; sing. *sudački vjezbenik*)

Varje år fastställer justitieministeriet antalet kandidatplatser i domstolarna i enlighet med de tillgängliga medel som örnamärks i den nationella budgeten.

Villkoren och metoden för antagande av domarkandidater till domstolar samt varaktigheten och arrangemangen för kandidatpraktiken regleras av en särskild lag.

Sakkunniga (*stručni suradnici*; sing. *stručni suradnik*)

Domstolarna kan också ha personal som har slutfört relevant yrkesutbildning eller ett universitetsprogram på grundnivå eller högre nivå och har erforderlig arbetslivserfarenhet inom defektologi, sociologi, utbildning, ekonomi, bokföring och finanser, eller ett annat relevant område.

Sakkunniga och sakkunnigassistenter (*stručni pomoćnici*; sing. *stručni pomoćnik*) bistår domarna i arbetet med mål där det krävs sakkunskap.

Lekmannadomare (*suci porotnici*; sing. *sudac porotnik*)

Lekmannadomare är kroatiska medborgare som deltar i vissa rättegångsförfaranden utan att vara ordinarie domare. Som domstolsledamöter är de likställda med domare när det gäller att besluta om frågor i straffrättsliga förfaranden.

För att utnåmnas till lekmannadomare måste man vara en vuxen kroatisk medborgare som är lämpad att utöva ett sådant uppdrag.

Lekmannadomare utnåmnas för en fyraårsperiod och kan utnåmnas igen efter utgången av den perioden.

Lekmannadomare vid lokala domstolar och regionala domstolar utnåmnas av den regionala församlingen (*županijska skupština*) eller, när det gäller Zagreb, av Zagreb stads församling (*Gradska skupština Grada Zagreba*) efter inlämnande av förslag från region- eller stadsfullmäktige, fackföreningar, arbetsgivarorganisationer och handelskammare.

Innan lekmannadomare utnåmnas måste man erhålla ett yttrande från den berörda domstolens ordförande om de föreslagna kandidaterna.

Chef för domstolsförvaltningen (*ravnatelj sudske uprave*)

Domstolar med mer än 15 domare har en särskild chef för domstolsförvaltningen.

Chefen för domstolsförvaltningen bistår domstolens ordförande med administrativa uppgifter, särskilt genom att utföra särskilda uppgifter i samband med planeringen och förvaltningen av domstolens personalresurser,

organisera domstolstjänstemännens och den övriga personalens arbete och övervaka deras arbetsprestationer, övervaka och planera utbildningen av domstolstjänstemän och övrig personal,

säkerställa underhållet av domstolsbyggnaden, arbetsutrymmena och utrustningen, samt ansvara för investeringar,

organisera och samordna utarbetandet av den årliga upphandlingsplanen i enlighet med lagen och domstolens behov,

organisera upphandlingsförfaranden,

övervaka domstolens finansiella och löpande verksamhet och genomförandet av sekreteraruppgifter och kompletterande tekniska uppgifter,

ta hand om och övervaka användningen av domstolens budgetmedel och egna medel,

delta i utarbetandet och genomförandet av domstolsförvaltningens projekt och övervaka genomförandet av dem,

säkerställa att statistiken om domstolens arbete utarbetas på rätt sätt och i tid,

samarbeta med lokala och regionala myndigheter vid inköp av utrustning och tillhandahållande av resurser för domstolens specifika verksamhet,

utföra andra uppgifter som han eller hon anförtros av domstolens ordförande.

Chefen för domstolsförvaltningen är redovisningsskyldig för sitt arbete inför domstolens ordförande.

En person som har universitetsexamen i juridik på högre nivå, en integrerad universitetsexamen i juridik på grundnivå/högre nivå eller en specialistexamen i ekonomi på högre nivå och som har minst fem års arbetslivserfarenhet på området får utses till chef för domstolsförvaltningen.

Domstolens talesperson (*glasnogovornik suda*)

Varje domstol har en talesperson.

En domstols talesperson är en domare, domstolsrådgivare eller en person som utsetts av domstolens ordförande i det årliga arbetsprogrammet.

Ordföranden för en regiondomstol får utse en domare från den domstolen till talesperson för den domstolen och för distriktsdomstolarna inom dess geografiska behörighetsområde. En biträdande talesperson får utnåmnas.

Domstolens talesperson tillhandahåller information om domstolens arbete i enlighet med domstolslagen, domstolarnas arbetsordning (*Sudski poslovnik*) och lagen om fri tillgång till information (*Zakon o pravu na pristup informacijama*).

Allmänna åklagare (*državni odvjetnici*; sing. *državni odvjetnik*)

En person som uppfyller de allmänna och särskilda villkoren för att utnåmnas till biträdande riksåklagare (*zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske*) får utnåmnas till riksåklagare (*Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske*).

Allmänna åklagare, biträdande riksåklagare, biträdande åklagare vid en specialiserad åklagarmyndighet och biträdande regionala åklagare som har tjänstgjort som biträdande regional åklagare i minst två år får utses till regionala åklagare (*županijski državni odvjetnici*).

De regionala åklagarna utnåmnas av åklagarnas råd (*Državnoodvjetničko vijeće*) för en fyraårsperiod på grundval av ett förslag från Kroatiens riksåklagare och efter att åklagarmyndighetens kollegiala organ (*Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske*) har avgett ett yttrande.

Åklagare och biträdande åklagare får utnåmnas till lokala åklagare (*općinski državni odvjetnici*).

De lokala åklagarna utnåmnas av rådet för en fyraårsperiod på grundval av ett förslag från Kroatiens riksåklagare och efter att den regionala åklagarmyndighetens kollegiala organ och den regionala åklagaren har avgett ett yttrande.

Biträdande åklagare (*zamjenici državnog odvjetnika*)

Biträdande åklagare utses på ett sätt, på villkor och genom ett förfarande som syftar till att säkerställa deras sakkunskap, oberoende och värdighet för en åklagares uppgifter.

En kroatisk medborgare som har klarat det statliga provet för advokater och uppfyller de särskilda villkor som fastställs i lagen om åklagarnas råd (*Zakon o državnoodvjetničkom vijeću*) får utnåmnas till biträdande åklagare.

Personer som avlagt examen vid den statliga skolan för tjänstemän inom rättsväsendet får utnåmnas till biträdande lokal åklagare.

Personer som har minst tio års arbetslivserfarenhet som domstolstjänstemän får utnåmnas till biträdande regional åklagare.

Till biträdande riksåklagare får personer utnämnas som har haft ett domarämbete i domstol i minst 15 år eller som lika många år varit advokat, notarius publicus eller juridikprofessor med avlagt statligt prov för advokater och minst 15 års arbetslivserfarenhet efter det statliga provet för advokater, eller som är välrenommerade jurister med avlagt statligt prov för advokater och minst 20 års arbetslivserfarenhet, och som bevisat sin yrkeskunskap genom sitt arbete inom ett visst rättsområde, samt genom fackarbeten och akademiska arbeten.

För att utses till biträdande åklagare vid en högre åklagarmyndighet, och för att uppfylla de lagstadgade villkoren, ska den berörda personen åtminstone ha ansetts »framgångsrikt fullgöra sina uppgifter« i den senaste bedömningen.

En eller flera biträdande åklagare utses vid åklagarmyndigheten och fullgör sina uppgifter på stadigvarande basis.

Åklagare och biträdande åklagare måste agera på ett sådant sätt att deras eget rykte inte skadas, att åklagarmyndigheten inte får dåligt rykte eller att åklagarmyndighetens opartiskhet eller självständighet och oberoende inte ifrågasätts.

När åklagare och biträdande åklagare utför representationsuppdrag, och i deras förbindelser med statliga myndigheter och juridiska personer, är de skyldiga att följa principerna om laglighet, professionalism och opartiskhet, samtidigt som de respekterar tidsfristerna för särskilda förfaranden och följer prioritetsreglerna vid handläggning av ärenden.

När åklagare och biträdande åklagare uppträder i domstol eller vid ett administrativt organ måste de respektera och bevara den berörda domstolens eller det berörda organets värdighet, sin egen personliga värdighet och åklagarmyndighetens värdighet.

Åklagare och biträdande åklagare får inte röja uppgifter och annan kunskap om parternas och andra personers privat- och familjeliv som de erhåller i tjänsten och som i lag inte klassificeras som officiella hemligheter, om detta inte utgör ett brott, och ska hemlighålla alla uppgifter som inte är offentliga.

Åklagare och biträdande åklagare får inte tillhöra något politiskt parti eller vara politiskt engagerade.

Kroatiens riksåklagare, Kroatiens biträdande riksåklagare, allmänna åklagare och biträdande allmänna åklagare kan inte hållas ansvariga för något juridiskt utlåtande som har lämnats i ett ärende som de tilldelats, såvida inte lagen har överträtts och ett brott har begåtts.

Rådgivare åt en åklagare (*Državnoodvjetnički savjetnici*)

Rådgivare åt en åklagare, högre rådgivare åt en åklagare (*viši državnoodvjetnički savjetnici*) och specialiserade högre rådgivare åt en åklagare (*viši državnoodvjetnički savjetnici – specijalisti*) hjälper åklagaren och den biträdande åklagaren i deras arbete, utarbetar utkast till beslut, registrerar rapporter, inlagor och utsagor och fullgör andra specialiserade uppgifter som fastställs i lag och tillämpningsföreskrifter, självständigt eller under tillsyn och i enlighet med åklagarens och den biträdande åklagarens instruktioner.

I åklagarmyndigheternas straffrättsliga avdelningar får de väcka åtal för brott som kan bestraffas med böter eller fängelse på upp till fem år.

I åklagarmyndigheternas civil- och förvaltningsrättsliga avdelningar får de uppträda i domstol och vid administrativa och andra organ på grundval av en särskild fullmakt från behörig åklagare, enligt följande:

Vid lokala åklagarmyndigheter, i tvister där det berörda beloppet inte överstiger 100 000,00 kuna.

Vid regionala åklagarmyndigheter, i tvister där det berörda beloppet inte överstiger 500 000,00 kuna.

Byrån för förebyggande av korruption och organiserad brottslighet (*Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta*) – Uskok

Byrån för förebyggande av korruption och organiserad brottslighet är en särskild åklagarmyndighet för hela Kroatien som handlägger brott med anknytning till korruption och organiserad brottslighet.

Byrån för förebyggande av korruption och organiserad brottslighet

Gajeva 30a

10 000 Zagreb

tfn: +385 4591 874

fax: 385 1 4591 878

e-post: [✉ tajnistvo@uskok.dorh.hr](mailto:tajnistvo@uskok.dorh.hr)

[📄 Lagen om myndigheten för förebyggande av korruption och organiserad brottslighet \(*Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta*\)](#)

Direktören för byrån för förebyggande av korruption och organiserad brottslighet (Uskok)

Uskok leds av en direktör som utses av riksåklagaren efter att justitieministern och åklagarmyndighetens kollegiala organ har avgett varsitt yttrande.

Direktören utses för en fyraårsperiod och kan utses på nytt till denna tjänst.

Juristyrket – en självständig och oberoende tjänst

Juristyrket är självständigt och oberoende och innebär att man tillhandahåller rättsligt bistånd till fysiska och juridiska personer så att de kan utöva och försvara sina rättigheter och rättsliga intressen.

Advokater (*odvjetnici*; sing. *odvjetnik*)

Advokater får tillhandahålla alla typer av rättsligt bistånd.

I synnerhet får de tillhandahålla juridisk rådgivning, upprätta handlingar (avtal, testamenten, förklaringar osv.) och utarbeta yrkanden, klagomål, förslag, fordringar, ansökningar, extraordinära rättsmedel och andra framställningar, samt företräda sina klienter.

En advokat får bedriva sin verksamhet antingen ensam, i ett gemensamt kontor eller i en advokatbyrå. De måste avstå från alla handlingar som är oförenliga med en advokats rykte och oberoende.

Advokater måste iaktta tystnadsplikt avseende all information från klienterna och all kunskap som de förvärvar på ett annat sätt genom att företräda dem.

Denna tystnadsplikt ska också iakttas av alla andra personer som arbetar eller har arbetat i advokatbyrån.

En advokat har rätt till en avgift för juridiska tjänster och ersättning för kostnader i samband med det arbete som utförts, enligt den taxa som fastställts av kroatiska advokatsamfundet (*Hrvatska odvjetnička komora*) och som godkänts av justitieministern.

När en advokat tillhandahåller sina tjänster på eget initiativ fastställs avgiften för arbetet av justitieministeriet.

Endast en advokat får företräda en svarande vid en regiondomstol (*županijski sud*), vilket innebär att endast en advokat med minst åtta års erfarenhet som advokat eller domstolstjänsteman får försvara en klient på eget initiativ eller på statens bekostnad i straffrättsliga förfaranden för ett brott som kan bestraffas med ett långvarigt fängelsestraff.

Advokater ska utfärda en faktura till sina kunder när en tjänst utförs. Om fullmakten upphävs eller återkallas utfärdar advokaten en faktura inom 30 dagar från den dag då fullmakten upphävdes eller återkallades.

Advokater måste vara medlemmar i Kroatiens advokatsamfund, som är en självständig och oberoende sammanslutning i form av en juridisk person.

Kroatiens advokatsamfund representerar advokatycket i Kroatien som helhet.

En person får rätt att arbeta som advokat i Kroatien genom att föras upp på förteckningen över advokater.

Kroatiens advokatsamfund

Koturaška 53/II

10 000 Zagreb

tfn: +385 1 6165 200

fax: +385 1 6170 686

[✉ hok-cba@hok-cba.hr](mailto:hok-cba@hok-cba.hr)

<http://www.hok-cba.hr/>

[Lagen om advokatycket](#)

Notarietjänst

Notarius publicus (javni bilježnici; sing. javni bilježnik)

Notarius publicus är personer med allmänhetens förtroende som utses av justitieministeriet efter ett uttagningsprov som anordnas av Kroatiens notarietkammare (*Hrvatska javnobilježnička komora*).

De är kvalificerade jurister som har avlagt statligt prov för advokater och statligt prov för notarius publicus, har nödvändig erfarenhet, självständigt och oberoende tillhandahåller en allmännyttig tjänst och är opartiska experter som anlitas av klienter.

De har rätt att

upprätta och utfärda notariehandlingar – officiella dokument rörande rättsliga transaktioner och förklaringar som ligger till grund för parternas rättigheter, upprätta protokoll om de rättshandlingar som de har utfört eller vid vilka de var närvarande,

styrka förhållanden som de har bevitnat,

ta emot dokument, pengar, värdepapper och värdeföremål för förvaring i syfte att överlämna dem till andra personer eller behöriga organ (deposition),

giltigförklara (bestyrka) privata handlingar,

vidta åtgärder och anta beslut som domstolsutnämnda förvaltare i arvsförfaranden,

genomföra verkställighetsförfaranden på grundval av en officiell handling,

företräda sina klienter i domstolar och andra offentliga organ, men endast om de berörda frågorna har ett direkt samband med en av deras handlingar.

Det faktum att parterna inte kan ändra domstolens behörighet i ett arvsförfarande innebär att de inte kan välja en notarius publicus som domstolsutsedd förvaltare.

När en notarius publicus företräder en part i domstol eller ett annat offentligt organ har han eller hon en advokats rättigheter och skyldigheter.

Notarius publicus får inte vägra att utföra officiella uppgifter utan giltiga skäl, och de ska iakttä tystnadsplikt om vad de får reda på inom ramen för tjänsteutövningen.

Notarius publicus har rätt till arvoden och ersättning för de kostnader som är förenade med utförandet av officiella handlingar inom deras behörighetsområde, i enlighet med reglerna om tillfälliga taxor för notarius publicus (*Pravilnik o privremenog javnobilježničkoj tarifi*), reglerna om ersättning och kostnadsersättning för notarius publicus som fungerar som domstolsutnämnda förvaltare i arvsförfaranden (*Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku*) samt reglerna om ersättning och kostnadsersättning för notarius publicus i verkställighetsförfaranden (*Pravilnik o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku*).

I Kroatien måste notarius publicus vara medlem av Kroatiens notarietkammare.

Notarius publicus arbete övervakas av notarietkammaren och justitieministeriet inom deras respektive behörighetsområden.

En notarius publicus arbete som domstolsutsedd förvaltare i arvsförfaranden övervakas av den domstol som utsett honom eller henne.

Kroatiens notarietkammare

Koturaška 34/II

10 000 Zagreb

tfn: +385 1 4556 566

fax: +385 1 4551 544

e-post: [✉ hjk@hjk.hr](mailto:hjk@hjk.hr)

<http://www.hjk.hr/Uredi>

[Lagen om notarietkammaren \(Zakon o javnom bilježništvu\)](#)

[Lagen om notariers arvoden \(Zakon o javnobilježničkim pristojbama\)](#)

Rättsakademien

Rättsakademien är en oberoende offentlig inrättning som tillhandahåller grundutbildning till kandidater om hur de ska utföra domaruppgifter på ett självständigt, ansvarsfullt och oberoende sätt, yrkesutbildning för praktikanter, rådgivare vid domstolar och annan domstolspersonal samt kompetensutveckling för domstolstjänstemän. Akademien leds av en direktör och ett råd med nio medlemmar. Akademiens lärare är utbildad personal med en bakgrund som domare, åklagare och biträdande åklagare, högskolelärare och vid behov även andra yrken.

Akademien främjar aktivt internationellt samarbete och deltar i EU-projekt som stödmottagare eller deltagare. Syftet med dessa projekt är att stärka akademien som institution och säkerställa målgruppernas yrkesutveckling.

[Lagen om rättsakademien \(Zakon o Pravosudnoj akademiji\)](#)

Statens rättsliga råd (Državno sudbeno vijeće)

Statens rättsliga råd är ett självständigt och oberoende organ som garanterar domstolsväsendets självständighet och oberoende i Kroatien. Det beslutar självständigt, i enlighet med författningen och lagstiftningen, om utnämning, befordran, överföring och entledigande av samt disciplinansvar för domare och domstolsordförande, förutom för ordföranden för Republiken Kroatiens högsta domstol. Statens rättsliga råd har elva ledamöter, varav sju är domare, två är juridikprofessorer och två är parlamentsledamöter, varav en måste tillhöra oppositionen.

[Zakon o državnom sudbenom vijeću" target="_blank">Lagen om statliga rådet \(Zakon o državnom sudbenom vijeću\)](#)

Åklagarnas råd (Državnoodvjetničko vijeće)

Åklagarnas råd är ett självständigt och oberoende organ som garanterar åklagarnas självständighet och oberoende i Kroatien.

Det har ansvar för att utnämna och entlediga biträdande åklagare samt regionala och lokala åklagare, genomföra förfaranden och besluta om biträdande åklagares disciplinansvar, förflytta biträdande åklagare, förvalta och kontrollera åklagares och biträdande åklagares tillgångsredovisningar och utföra andra uppgifter i enlighet med lagen.

Rådet har elva ledamöter, varav sju är biträdande åklagare, två är juridikprofessorer och två är parlamentsledamöter, varav en måste tillhöra oppositionen.

Ledamöterna i åklagarnas råd väljs för en fyraårsperiod, och ingen får tjänstgöra under två på varandra följande perioder.

[Lagen om åklagarnas råd \(Zakon o Državnoodvjetničkom vijeću\)](#)

Kroatiens författningsdomstol (Ustavni sud Republike Hrvatske)

Författningsdomstolens inrättande, organisation och behörighet fastställs i Kroatiens författning (*Ustava Republike Hrvatske*) och i författningslagen om Kroatiens författningsdomstol (*Ustavni zakon o Ustavnom sudu Republike Hrvatske*).

Kroatiens författningsdomstol består av 13 domare som väljs av det kroatiska parlamentet med två tredjedelars majoritet av det totala antalet

parlamentsledamöter, bland framstående juridiska experter, särskilt domare, allmänna åklagare, advokater och juridikprofessorer, på det sätt och enligt det förfarande som fastställs i författningslagen. Mandatperioden för författningsdomstolens domare är åtta år och förlängs i undantagsfall med upp till sex månader om den löper ut innan en ny domare har utnämnts eller tillsatts. Parlamentsutskottet för konstitutionella frågor begär in ansökningar från kandidater till en tjänst som domare i författningsdomstolen och föreslår kandidater som väljs av det kroatiska parlamentet. Kroatiens författningsdomstol väljer en ordförande för en fyraårsperiod.

I författningslagen om Kroatiens författningsdomstol fastställs villkoren och förfarandet för val av domare i författningsdomstolen och för avslutande av deras mandatperiod, villkoren och tidsfristerna för att inleda förfaranden för att se över en lags författningenslighet samt andra föreskrifters författnings- och lagenlighet, förfarandet och de rättsliga följderna av dess beslut, det skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna som garanteras i författningen samt andra frågor av betydelse för fullgörandet av författningsdomstolens skyldigheter och uppgifter.

Författningsdomstolen säkerställer att Kroatiens författning respekteras och tillämpas och följer bestämmelserna i författningen och författningslagen om Kroatiens författningsdomstol.

Författningsdomstolen är oberoende av alla statliga myndigheter och beslutar själv hur den ska använda de medel som öronmärkts för den i den nationella budgeten, i enlighet med sin årliga budget och lagen. Författningsdomstolens interna organisation regleras av dess arbetsordning. Författningsdomstolens arbete är offentligt och dess domare åtnjuter immunitet som ledamöterna av det kroatiska parlamentet.

Kroatiens författningsdomstol

Trg Svetoga Marka 4

10000 Zagreb

tfn: +385 1 640 02 50

Fax: +385 1 455 10 55

E-post: Ustavni_sud@usud.hr

<https://www.usud.hr/>

Senaste uppdatering: 10/01/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Italien

Här hittar du en översikt över juristyrken i Italien.

Juristyrken – inledning

De viktigaste juristyrkena i Italien är yrkesdomare (*magistrati*), vilket omfattar dömande domare (*giudici*) och åklagare (*pubblici ministeri*), advokater och notarier.

Domare och åklagare

Systemet för domares och åklagares **rättskipande verksamhet** fastställs i grundlagen.

Domare

Den rättskipande verksamheten utövas på folkets vägnar. Domarna lyder endast under lagen (artikel 101 i grundlagen).

Systemet för domarnas verksamhet fastställs och regleras i lagstiftningen om rättsväsendet.

Extraordinära domstolar eller specialdomstolar kan inte inrättas, men specialavdelningar inom de ordinarie domstolarna kan inrättas. Det är reglerat i lag i vilka fall och i vilka former allmänheten deltar direkt i den dömande verksamheten.

Domare tillsätts genom offentliga uttagningsprov. Det är dock möjligt att utse lekmannadomare som utövar de ordinarie domarnas uppgifter.

Självständighet och oberoende

Domstolsväsendet är **självständigt** och oberoende i förhållande till andra statsmakter (**artikel 104 i grundlagen**).

Detta oberoende garanteras av ett självstyrande organ, domarkårens högsta råd (*Consiglio Superiore della Magistratura*), som ansvarar för tillsättningar, tilldelning av arbetsuppgifter, förflyttningar, befordringar och disciplinåtgärder (artikel 105 i grundlagen).

Den enda skillnaden mellan domarna är de olika uppgifter de utövar.

Domare är oavsättliga och kan inte avskedas eller avstängas utom om domarkårens högsta råd har beslutat det, på de grunder eller med de garantier som anges i reglerna om rättsväsendet, eller med den berörda domarens samtycke.

Åklagare

Organisation

I grundlagen (**artikel 107**) fastställs även principen om **oberoende och självständighet** för allmänna åklagare.

I artikel 112 i grundlagen fastställs principen om obligatorisk åtal. Detta betyder att när behöriga allmänna åklagare får vetskap om ett brott, måste de inleda en utredning och överlämna resultatet av utredningen samt en framställan till domaren för bedömning. Skyldigheten att väcka åtal bidrar till att garantera åklagarmyndighetens oberoende i arbetet och medborgarnas likhet inför lagen.

Det finns allmänna åklagare knutna till kassationsdomstolen, appellationsdomstolarna, de ordinarie domstolarna och ungdomsdomstolarna.

Roll och arbetsuppgifter

Åklagarna deltar i alla **straffrättsliga förfaranden** och företräder därvid **staten**. Åklagare deltar även i civilrättsliga förfaranden i de fall lagen föreskriver det (t. ex. vid vissa familjetvister eller i fall då personer saknar rättslig handlingsförmåga).

Kansli och sekretariat

Domstolarnas kanslier och åklagarmyndighetens sekretariat har administrativ personal i olika kategorier (kanslichefer, tjänstemän, domstolshandläggare, ekonomiassistenter, ställföreträdare osv.), som rekryteras genom offentliga uttagningsprov och räknas som statstjänstemän som omfattas av ett nationellt kollektivavtal för ministerier.

De är anställda av justitieministeriets avdelning för rättsväsendets organisation, personal och tjänster

(*Dipartimento dell'organizzazione giudiziaria, del personale e dei servizi*), administrerar register och akter och bistår domstolarna och åklagarna i olika typer av förfaranden.

Justitieministeriets generaldirektorat för personal och utbildning (*Direzione Generale del Personale e della Formazione*) har hand om deras utbildning.

Juristyrkenas organisation: advokater och notarier

Advokater

Advokater är fria yrkesutövare som har till uppgift att bistå klienter – privatpersoner, företag eller staten – och föra deras talan inför tvistemåls-, brottmåls- eller förvaltningsdomstolar.

Advokaten för klientens talan på grundval av en fullmakt och mot arvode.

Ett råd som består av lokala advokater (*Consiglio dell'ordine*) är knutet till varje domstol. På det nationella planet finns ett nationellt advokatråd (*Consiglio Nazionale Forense*). Genom lag nr 247 av den 31 december 2012 infördes nya bestämmelser om advokatycket.

Notarier

Notarier är fria yrkesutövare som har en offentlig funktion, nämligen att ge officiell giltighet åt handlingar som upprättas i deras närvaro. Notarieämbetet regleras genom lag nr 89 av den 16 februari 1913 med bestämmelser om notarieämbetet och notariearkiven. Det nationella organet är det nationella notarierådet (*Consiglio Nazionale del Notariato*). Senaste uppdatering: 18/01/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typer av juristyrken - Cypern

Juristyrken – inledning

Andra närstående yrken

Det finns inga närstående yrken, som exempelvis notarius publicus, i Cypern. Allt som har att göra med rättsliga frågor är rättsligt material, och endast medlemmar i Cyperns advokatsamfund (*Pankýprios Dikigorikós Sýllogos*) får utöva yrket enligt tillämpliga lagar. Pensionerade advokater får självfallet fortsätta att arbeta som interna juridiska konsulter både vid befintliga advokatbyråer och i andra organisationer.

Ett yrke som skulle kunna betraktas som närstående är juristassistent (*dikigorikoí ypálliloí*). Juristassistenter omfattas av särskild lagstiftning. Personer som vill bli juristassistenter ska ha genomgått gymnasieutbildning, ha arbetat i minst sex sammanhängande månader på en advokatbyrå och vara redbara. Personen ska inge en ansökan till registratorm (*Protokollitis*) vid distriktsdomstolen (*Eparchiakó Dikastírio*) i det distrikt där den advokatbyrå där kandidaten arbetar är belägen.

Åklagare (*Dimósioi Katígoroi*)

Organisation

Allmänt

Utöver sitt uppdrag som statens juridiska rådgivare förestår Cyperns statsåklagare (*Genikós Eisangeléas*) också lagrådet (*Nomikí Ypiresía*). Statsåklagaren fungerar också som chef för allmänna åtal (*Ypéftthynos tis Ypiresías Diacheírisis Poinikón Ypothéseon*).

Lagrådet är sammansatt av advokater under ledning av statsåklagaren. Några av dem är specialiserade på straffrätt och handlägger mål som prövas av brottmålsdomstolarna (*Kakourgiodikeía*). Statsåklagaren hålls alltid informerad och utfärdar relevanta riktlinjer.

Utöver medlemmarna i lagrådet fungerar även tjänstemän vid Cyperns poliskår (*Astynomikí Dýnami Kýprou*) med juristexamen och de kvalifikationer som krävs för att praktisera som jurist som allmänna åklagare. Även om dessa personer är poliser rapporterar de till och är underställda statsåklagaren när de fungerar som allmänna åklagare. Statsåklagaren har samma befogenheter när det gäller dessa personer som för lagrådsadvokatens arbete.

I undantagsfall har statsåklagaren rätt att delegera särskilda ärenden till ansedda praktiserande advokater.

Allmänna åklagares roll och arbetsuppgifter

Åklagarämbetet (*Katigoroúsa Archi*) vid distriktens brottmålsdomstolar leds av advokaterna (juristerna) vid polisens åklagaravdelningar, även om detta i särskilda fall naturligtvis inte utesluter att en medlem av lagrådet beordras att utföra detta arbete. Åklagarämbetet vid brottmålsdomstolarna leds av advokater i lagrådet. Oavsett vem som förestår åklagarmyndigheten är de alla underställda statsåklagaren. Denne kan när som helst ingripa och någon enstaka gång lägga ned ett straffrättsligt förfarande.

Statsåklagaren förestår lagrådet och biträds av biträdande statsåklagaren (*Voithós Genikós Eisangeléas*), följt av Republiken Cyperns åklagare (*Eisangeleís tis Dimokratías*), Republiken Cyperns huvudadvokater (*Anóteroi Dikigóroi tis Dimokratías*) och Republiken Cyperns advokater (*Dikigóroi tis Dimokratías*). En av Republiken Cyperns åklagare förestår straffrättsavdelningen (*Poinikó Tmíma*), och även denne rapporterar till statsåklagaren.

Förfarandena är kontradiktoriska. Åklagarmyndigheten lägger fram sina bevis och de av åklagarmyndigheten kallade vittnena förhörs, korsförhörs och förhörs på nytt. När åklagarsidan har kallat alla vittnen måste domstolen avgöra huruvida åklagarmyndigheten har ett prima facie-fall. Om så är fallet uppmanas åtalade att avge svaromål, och domstolen underrättar dem om att de kan kalla egna vittnen och vittna under ed. I det sistnämnda fallet korsförhörs både den åtalades vittnen och den åtalade själv av åklagarmyndigheten. I annat fall kan den åtalade avge en förklaring från förhörsbåset utan att avlägga ed, och i så fall hålls det inget korsförhör.

Domstolen meddelar sin dom vid slutet av förhandlingen. Vid friande dom frikänns och friges den åtalade. Vid fällande dom ges försvaret möjlighet att plädера för straffnedsättning, och när förfarandet har avslutats ådömer domstolen en lämplig påföljd.

Domare

Organisation

De cypriotiska domstolarnas uppbyggnad är mycket enkel.

Högsta domstolen (*Anótato Dikastírio*)

Högsta domstolen inrättades på grundval av bestämmelserna i lagen om rättsväsendet (diverse bestämmelser) 1964 (*O perí Aponomís tis Dikaiosínis (Poikílai Diatáxeis) Nómos tou 1964*) (lag 33/1964) efter det att både Högsta domstolens ordförande och författningsdomstolens ordförande (*Anótato Syntagmatikó Dikastírio*) hade avgått. Därigenom hade de båda domstolarna praktiskt taget upplösts, eftersom företrädarna för den turkiska enklaven i olika statliga organ inte var närvarande och därmed inte kunde samtycka till de nödvändiga besluten.

Högsta domstolens ledamöter utses av Republiken Cyperns president. Den har för närvarande 13 ledamöter, av vilka en utses till ordförande. Redbara personer med minst tolv års tjänst som jurist kan utses till ledamöter i Högsta domstolen.

Brottmålsdomstolar (*Kakourgiodikeía*)

Brottmålsdomstolen är den högsta brottmålsdomstolen i första instans i Cypern och är sammansatt av tre domare (ordföranden, *Próedros*, en överordnad distriktsdomare, *Anóteros Eparchiakós Dikastís*, och en distriktsdomare, *Eparchiakós Dikastís*). Högsta domstolen utnämner brottmålsdomstolens ledamöter för en ämbetsid på två år bland distriktsdomstolarnas ordförande, de överordnade distriktsdomarna respektive distriktsdomarna).

Distriktsdomstolar (*Eparchiaká Dikastíria*)

Varje cypriotiskt distrikt har en distriktsdomstol med obegränsad behörighet, med undantag av ärenden som faller inom Högsta domstolens och nedanstående specialdomstolarnas behörighet. Distriktsdomstolarnas domare är uppdelade på distriktsdomstolsordförande, seniora distriktsdomare och distriktsdomare. Distriktsdomstolarnas domare utses, förflyttas och befordras av Högsta domstolen.

Familjedomstolar (*Oikogeneiaká Dikastíria*)

Familjedomstolarna, som inrättades på grundval av lagen om familjedomstolar (*O peri Oikogeneiakón Dikastírion Nómos*) (lag 23/90), är sammansatta av tre ledamöter (ordföranden och två assessorer). De har alla juristbakgrund och måste ha verkat som advokater före sin utnämning.

Hyresdomstolar (*Dikastírio Elénchou Enoikiáseon*)

Dessa specialdomstolar är sammansatta av tre ledamöter, nämligen ordföranden och två assessorer. Domstolens ordförande ska vara en advokat som praktiserat som jurist i minst lika många år som krävs för att utnåmnas till domare i en distriktsdomstol.

Arbetsdomstolar (*Dikastírio Ergatikón Diaforón*)

Liksom hyresdomstolar är arbetsdomstolar sammansatta av tre ledamöter, nämligen ordföranden och två assessorer. Ordföranden ska vara en jurist som verkat som advokat i fem år före utnämningen till domare i en arbetsdomstol.

Militärdomstolen (*Stratiotikó Poinikó Dikastírio*)

Den sista specialdomstolen är militärdomstolen. Ordföranden är en ansedd advokat som vid tiden för utnämningen har de kvalifikationer som krävs för utnämning till domare i en distriktsdomstol. Militärdomstolens ordförande ska vara officer med lägst överstes rang. Assessorerna i militärdomstolen ska vara yrkesmilitärer som tjänstgör i armén.

Förteckning (*Evretírio*)

På Högsta domstolens webbplats finns en förteckning över domstolarna i Cypern som också innehåller viss allmän information.

Roll och arbetsuppgifter

Högsta domstolen (*Anótato Dikastírio*)

Högsta domstolen fungerar som appellationsdomstol för överklagande av domar i alla lägre domstolar i Cypern och som förstainstansdomstol i olika förvaltningsrättsliga och sjörättsliga ärenden. Den utfärdar också *certiorari*, *mandamus* och andra beslut och utövar tillsyn över alla lägre domstolar i Cypern för att kontrollera att de fungerar väl. Högsta domstolen har också disciplinär tillsyn över domarkåren.

Brottmålsdomstolar (*Kakourgiodikeía*)

Bortsett från några mycket grova brott har varje brottmålsdomstol behörighet att i första instans pröva alla brott som är straffbara enligt strafflagen (*Poinikós Kódikas*) eller andra lagar. Brotten ska ha begåtts inom Cyperns gränser eller i de suveräna basområdena. Cyprioter ska vara involverade antingen som gärningsperson eller brottsoffer. Behörigheten gäller också i andra länder medan den åtalade var i cypriotisk tjänst, eller på ett fartyg eller flygplan i Cypern, eller på sådana andra platser och under sådana omständigheter som föreskrivs i lag.

Distriktsdomstolar (*Eparchiaká Dikastíria*)

Distriktsdomstolar som utgörs av en ordförande har behörighet att i första instans pröva och avgöra alla ärenden som omfattas av deras lokala behörighet. Varje överordnad distriktsdomare eller distriktsdomare har behörighet (bortsett från vissa undantag) att avgöra ärenden där det omtvistade beloppet eller det omtvistade värdet inte överstiger 500 000 euro för en överordnad distriktsdomare och 100 000 euro för en distriktsdomare. Distriktsdomstolarnas straffrättsliga behörighet omfattar alla brott som begåtts inom domstolens distrikt, där det straff som föreskrivs i lagen är högst fem års fängelse eller böter på 50 000 euro eller bådadera och för vilka domstolen kan besluta att en ersättning på högst 6 000 euro ska betalas till brottsoffret. Alla domar som avkunnats av distriktsdomstolarna, i både brottmål och tvistemål, kan alltid överklagas till Högsta domstolen.

Specialdomstolar

Familjedomstolarnas behörighet omfattar nästan alla äktenskapliga tvister. Hyresdomstolarnas behörighet är begränsad till tvister beträffande byggnader som omfattas av hyresreglering. Arbetsdomstolarnas behörighet omfattar endast relationer mellan arbetsgivare och arbetstagare, särskilt när det gäller påstådd uppsägning utan saklig grund. Militärdomstolen har behörighet att döma i brottmål som rör medlemmar i nationalgardet (*Ethnikí Frouá*) eller vid överträdelse av nationalgardets förordningar.

Alla domar som meddelas av ovanstående domstolar kan överklagas till Högsta domstolen.

Juristyrkenas organisation: jurister (*Dikígóroi*)

Det finns ett standardsystem för tillhandahållandet av juridiska tjänster i Cypern. Alla som tillhandahåller sådana tjänster kallas advokater, oavsett i vilket land de har studerat och vilken universitetsexamen deras juridikstudier har lett fram till.

På internet finns det en förteckning över advokater. Advokater och domare har fri tillgång till förteckningen, och allmänheten kan få tillgång till den genom att betala en abonnemangsavgift.

Rättsdatabaser

Det finns ingen officiell webbplats där domar offentliggörs. Vissa utvalda domar från senare tid offentliggörs på [Högsta domstolens](#) webbplats.

Det finns en rad privata webbplatser som ger tillgång till rättspraxis, antingen mot betalning eller kostnadsfritt. Webbplatsen [leginetcy](#) innehåller lagstiftning, rättspraxis och förordningar. Tillgången till webbplatsen är kostnadsfri för advokater, domare och ministerier. Andra som vill ha tillgång till webbplatsen måste betala ett abonnemang. Webbplatsen [cylaw](#) innehåller domstolsavgöranden och är öppen för alla.

Advokater/juridiska rådgivare (*Nomikoí Símvouloi*)

Cypern har som sagt ett standardsystem för advokaters/juridiska rådgivares yrkesutövning.

Notarie (*Symvolioγράφοι*)

Notarius publicus som yrke finns inte i Cypern. Det arbete som vanligtvis utförs av en notarius publicus utförs av en advokat.

Övriga juristyrken

Följande yrken har samband med juristyrket i Cypern.

Registrator (*Protokollités*)

Registratorer utnåmnas av Högsta domstolen. Dessa domstolstjänstemän är vanligtvis advokater och har en utpräglad juristbakgrund. Registratorer har specifika arbetsuppgifter enligt tillämplig lagstiftning. Försteregistratören leder domstolspersonalen och ansvarar för den allmänna kontrollen av personalen. En registrator kan också utnåmnas för detta syfte av Högsta domstolen.

Exekutionstjänstemän (*Epidótes*)

Det finns två typer av exekutionstjänstemän: privat verksamma exekutionstjänstemän, vars verksamhet är begränsad till delgivning av olika domstolshandlingar, och anställda exekutionstjänstemän som främst utför uppdrag som rör verkställighet av domstolsavgöranden.

Juristassistenter (*Dikigorikoí Ypálliloí*)

Titeln juristassistent (*dikigorikós ypállilos*) erhålls efter sex månaders arbete vid en advokatbyrå och efter en ansökan till registratorn vid distriktsdomstolen i det distrikt där den advokatbyrå där kandidaten arbetar är belägen.

Länkar

[Statsåklagarens kansli](#)

[Högsta domstolen](#)

Senaste uppdatering: 11/03/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [lv](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till [fr](#) är dock redan färdig.

Typen av juristyrken - Lettland

Det här avsnittet ger en översikt över de juristyrken som finns i Lettland.

Åklagare

Organisation

[Lettland](#) **Republiken Lettlands allmänna åklagarmyndighet** (*Prokuratūra*) är en gemensam, central rättslig myndighet som är uppdelad på tre nivåer. **Myndigheten** leds av **riksåklagaren** (*ģenerālprokurors*). Den har till syfte att **lagföra brott och säkerställa att ärenden som rör sådana överträdelse avgörs** i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lag Den allmänna åklagarmyndigheten består av institutioner på följande nivåer:

Riksåklagaren (*ģenerālprokuratūra*).

Regionåklagarmyndigheter (*tiesu apgabalu prokuratūras*).

Distrikts- eller stadsåklagarmyndigheter (*rajonu [republikas pilsētu] prokuratūras*).

Särskilda åklagarmyndigheter (*specializētās prokuratūras*).

Vid behov kan riksåklagaren inrätta en specialiserad åklagarmyndighet med samma status som en distrikts- eller regionåklagarmyndighet. Det finns för närvarande **fem särskilda åklagarmyndigheter** i Lettland, nämligen följande:

En särskild åklagarmyndighet för organiserad brottslighet och andra sektorer.

En särskild åklagarmyndighet för vissa specialområden.

Rigas åklagarmyndighet för vägtrafikärenden.

En åklagarmyndighet för utredning av ekonomisk brottslighet.

En åklagarmyndighet för utredning av brott med anknytning till olaglig narkotikahandel.

Riksåklagarmyndigheten kan också övervaka det arbete som utförs av offentliga organ som, även om de inte utför åklagaruppgifter, utföra vissa uppgifter i samband med brottmål inom ramen för sina behörighetsområden. Det är riksåklagaren som beslutar om att upprätta, omstrukturera och lägga ned sådana organ. Riksåklagaren fattar också struktur- och personalbeslut för dessa organ i enlighet med de medel som anslås inom ramen för statsbudgeten. Hittills har endast ett sådant organ inrättats, nämligen [kontoret för bekämpning av penningtvätt](#).

Åklagarmyndigheterna är en del av domstolsväsendet, vilket innebär att de fungerar oavhängigt av den lagstiftande och den verkställande makten. Lettlands parlament (*Saeima*), regering och president kan instruera en åklagarmyndighet att kontrollera sakförhållanden rörande lagöverträdelse och begära förklaringar från riksåklagarmyndigheten. De får dock inte ingripa i en åklagarmyndighets arbete, även om den utreder brott av stor nationell vikt.

Åklagare får invända mot lagstridiga regler som antagits av regeringen och offentliga myndigheter. Riksåklagaren och chefsåklagarna vid riksåklagarmyndighetens avdelningar får delta i regeringssammanträden och ge synpunkter på de frågor som är under behandling.

Roll och arbetsuppgifter

Den allmänna åklagarmyndighetens uppgifter i en förundersökning fastställs i artikel 2 i [lagen om allmänna åklagarmyndigheten](#).

Den allmänna åklagarmyndigheten

övervakar det operativa arbete som bedrivs av de utredande myndigheterna och andra organ,

organiserar, leder och genomför förundersökningar och instruerar de utredande myndigheterna om genomförandet av brottsutredningar, väcker åtal och för talan som åklagare,

skyddar statens och enskildas rättigheter och legitima intressen,

inger handlingar för väckande av åtal eller ansökningar till domstolen i de fall som anges i lag.

I enlighet med artikel 36.1 i [straffprocesslagen](#) ska en åklagare i straffrättsliga förfaranden utföra uppgifter som rör utredningsövervakning, utredning, åtal, upprätthållande av lagföring från statens sida och andra funktioner.

Tillsynshållande åkl-agare

Den tillsynshållande åklagaren övervakar utredningen i ett visst mål och får

upphäva beslut som fattats av en utredningsansvarig eller av medlemmar i en utredningsgrupp,

anmoda den utredningsansvariges närmast överordnade att ersätta den utredningsansvarige eller ändra utredningsgruppens sammansättning om inte instruktionerna följs eller om överträdelse av processreglerna har äventyrat handläggningen,

granska klagomål avseende åtgärder som har vidtagits eller beslut som har fattats av kontor som genomför utredningar eller medlemmar av en

utredningsgrupp, en utredningsansvarigs närmast överordnade eller en person som utför uppgifter i samband med förfarandena,

fatta beslut om inledande av straffrättsliga förfaranden eller hänskjutande till en annan utredande myndighet,

vidta processuella åtgärder efter att ha underrättat den person som leder förfarandet om detta.

Processansvarig åklagare

Den tillsynshållande åklagaren (eller en annan åklagare på instruktioner från en överordnad åklagare) kan bli processansvarig åklagare (*procesa virzītājs*). I detta ingår att ta över handläggningen av det straffrättsliga förfarandet och fatta beslut om huruvida åtal ska väckas eller inte. I undantagsfall kan riksåklagaren, straffrättsavdelningen vid riksåklagarmyndigheten eller chefsåklagaren vid en regiondomstol utse en åklagare till processansvarig åklagare i utredningsfasen.

I egenskap av tjänsteman som leder förfarandet får åklagaren

ingå en överenskommelse med den tilltalade om ett erkännande,

väcka åtal,

hänvisa ett ärende till åtal enligt ett särskilt förfarande,

avsluta ett straffrättsligt förfarande om det finns berättigade skäl att göra det.

Den processansvarige åklagaren kan själv fatta processuella beslut och vidta processuella åtgärder, eller lägga över dessa uppgifter på en medlem i utredningsgruppen eller en person som utför processuella uppgifter.

Överordnad åklagare

I enlighet med det förfarande som fastställs i lag kontrollerar en överordnad åklagare att en allmän åklagare sköter de uppgifter vederbörande har anförtrotts och fattar beslut om klagomål och formella tillrättavisningar mot beslut fattade och åtgärder vidtagna av den tillsynshållande/processansvarige åklagaren. En

överordnad åklagare kan exempelvis fatta beslut om ett förslag från den tillsynshållande åklagaren om att byta ut en utredares närmast överordnade eller utredningsmyndighet, eller avgöra huruvida det är berättigat att lägga ned misstankarna.

En överordnad åklagare kan

upphäva beslut som har fattats av en utredare, en medlem av en utredningsgrupp eller en underordnad åklagare,

utse eller byta ut en tillsynshållande eller processansvarig åklagare, om tillsynen eller åtalet inte kan garanteras fullt ut, eller överta ansvaret själv,

tillsätta en utredningsgrupp om arbetsbördan hotar att leda till att brottmålsprocessen inte kan slutföras inom rimlig tid,

begära att en annan omedelbart överordnad tillsätts som utredare eller överföra utredningen till en annan utredande myndighet.

Efter beslut av en överordnad åklagare kan en åklagare placeras i en **utredningsgrupp**. Den processansvarige åklagaren kan begära att den åklagaren utför en eller flera processuella uppgifter.

Domare

Organisation

Den konstitutionella grunden för domarväsendet återfinns i artiklarna 82–86 i [Republiken Lettlands författning](#) (*Latvijas konstitūcija*), där det fastställs att det är domstolarna, och endast dessa, som ansvarar för rättskipningen. Domarna oberoende och endast ansvariga inför lagen. Domstolsväsendet regleras i lagen om [domstolsväsendet](#). Enligt lettisk lagstiftning är domare statstjänstemän.

Statliga institutioner, offentliga och politiska organisationer samt andra juridiska och fysiska personer är skyldiga att respektera domstolarnas oberoende och domarnas immunitet. Ingen har rätt att kräva att en domare ska redogöra för eller förklara prövningen av ett visst mål. Ingen får heller blanda sig i rättskipningen, oavsett skäl eller omständigheter. Domare skyddas av rättslig immunitet medan de fullgör sina skyldigheter i fråga om rättskipning.

Domarämbetet är inte förenligt med medlemskap i politiska partier eller andra politiska organisationer.

Roll och arbetsuppgifter

Domarnas roll är att pröva och avgöra tvistemål, förvaltningsmål och brottmål i enlighet med lagen.

I **civilrättsliga mål** prövar och löser domare tvister som rör skyddet av fysiska och juridiska personers rättigheter (medborgerliga rättigheter, anställning, familj osv.) och berättigade intressen.

I **brottmål** prövar domarna åtal mot personer och fattar beslut i sak. Domarna kan fria personer som anses vara oskyldiga eller fälla personer till ansvar för brott och utdöma påföljd.

I **förvaltningsmål** prövar domaren lagligheten i myndighetsutövningen (beslut och faktiskt handlande) och sliter tvister som grundar sig på förhållanden som regleras av offentlig rätt. Domaren klargör också enskildas offentligrättsliga rättigheter och skyldigheter. Till domarens uppgifter i förvaltningsmål hör även att pröva och avgöra ärenden som rör administrativa överträdelse.

En domares yrkesmässiga skyldigheter fastställs i processlagstiftningen.

Rättsdatabaser

Domstolsväsendet har en egen portal, [den lettiska nationella domstolsportalen](#), som för närvarande endast finns tillgänglig på lettiska. Här finns information om Lettlands rättssystem, en förteckning över lettiska domstolar och domare, domstolsstatistik, en översikt över vilka förfaranden som används vid olika typer av rättegångar med en beskrivning av huvuddrag och skillnader samt information om hur man väcker talan vid domstol.

De [lettiska domstolarnas portal](#) för e-tjänster ger tillgång till anonymiserade domstolsbeslut, rättspraxis, tidsplanen för domstolssammanträden och annan information. I avsnittet "Tiesvedības gaita" [status för förfarandet] anges målets exakta status och vilken domstol som handlägger ärendet samt på vilken nivå, en tidsplan för kommande domstolssammanträden, antagna beslut, inlämnade invändningar och resultatet av rättsliga förfaranden.

Rapporter om domstolarnas arbete offentliggörs på [domstolsförvaltningens](#) webbplats.

Information om aktuella **politiska frågor rörande domstolsväsendet** offentliggörs på det lettiska justitieministeriets webbplats. Portalen är också tillgänglig på engelska.

E-information om Högsta domstolen och dess verksamhet finns på [Högsta domstolens](#) webbplats. Portalen är också tillgänglig på engelska.

Advokater

Organisation

Advokater är oberoende jurister som tillhandahåller rättsligt bistånd, försvarar och företräder enskilda personers legitima intressen i domstol och i förundersökningar, tillhandahåller juridisk rådgivning, utarbetar juridiska handlingar och utför andra rättsliga uppgifter.

Advokater är medlemmar i rättsväsendet som leder mål i en domstol eller ett förundersökningsorgan i Lettland sedan de valts och behållits av parterna i en tvist, tilltalade och andra berörda parter (klienter), samt i de fall som föreskrivs i lag på uppdrag av en domstols överdomare, chefen för ett förundersökningsorgan eller det lettiska rådet för edsvurna advokater. Advokater tillhandahåller också andra typer av rättsligt bistånd i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lag <http://www.likumi.lv/doc.php?id=59283>.

I Lettland får advokatycket utövas av följande:

Lettiska medborgare.

Medborgare i Europeiska unionens medlemsstater som har kvalificerat sig för att utöva advokatycket i någon av Europeiska unionens medlemsstater (advokater i EU:s medlemsstater).

Advokater från tredjeländer som får praktisera i Lettland i enlighet med internationella avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är bindande för Lettland.

Alla edsvurna advokater är oberoende jurister som har anslutit sig till det lettiska kollegiet för edsvurna advokater (*Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģija*), som är en oberoende nationell yrkesorganisation med edsvurna advokater. De organ som tillsammans bildar det lettiska kollegiet för edsvurna advokater är de edsvurna advokaternas generalförsamling, **det lettiska rådet för edsvurna advokater samt revisionsnämnden och disciplinnämnden**.

Rättsdatabaser

Information om verksamheten vid det **lettiska kollegiet för edsvurna advokater** och det **lettiska rådet för edsvurna advokater**, om lagar och andra bestämmelser, advokater och de domstolar där de utövar sin verksamhet (med kontaktuppgifter), samt uppgifter om andra frågor som rör det **lettiska juristyrket**, finns på webbplatsen för det [lettiska rådet för svurna advokater](#).

Notarier

Organisation

Notariefrågor under de rättsliga myndigheternas överinseende anförtros notarier i enlighet med det förfarande som fastställs i [lagen om notarier](#). Notarier under ed är medlemmar i rättsväsendet som är knutna till regionala domstolar och utför de uppgifter som de har enligt lag. I sin tjänstutövning är notarier likvärdiga med offentliga tjänstemän. Vid utövandet av sitt yrke är notarier ekonomiskt självständiga, eftersom deras arvoden fastställs av [ministerrådet](#).

Enligt lagen om notarier har edsvurna notarier befogenhet att

upprätta notariatshandlingar,

bestyrka handlingar,

ta hand om pengar, värdepapper och värdehandlingar,

ta hand om ett föremål som omfattas av en förpliktelse,

handlägga arvsärenden,
utarbete förslag till uppdelning av egendom i fall som anges i lag,
genomföra skilsmässoförfaranden (på villkor att båda makarna skriftligen har gått med på detta och det inte föreligger någon olöst tvist),
utföra andra lagstadgade funktioner.

Enligt [notarielagen](#) kan notaries också

sörja för konsolideringen av rättigheter och säkerställande av rättigheter i fastighetsregister, registrering av rättigheter, säkerställande av rättigheter och andra uppgifter i det statliga fastighetsregistret och i företagsregistren,
från offentliga, kommunala och privata institutioner och från tjänstemän och privatpersoner erhålla de tillstånd, intyg och andra handlingar som krävs för att utföra eller bestyrka handlingar för att bli attesterade och certifierade,

utarbete utkast till akter, avtal och andra handlingar som rör en edsvuren notarie samt ta fram kopior och översättningar,

tillhandahålla andra former av juridiskt bistånd,

genomföra medling som certifierad medlare i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i [medlingslagen](#).

Alla Lettlands edsvurna notaries har gått samman som det lettiska kollegiet för edsvurna notaries (*Latvijas Zvērinātu notāru kolēģija*), som är ett oberoende nationellt organ med edsvurna notaries. [Rådet för edsvurna notaries](#) (*Latvijas Zvērinātu notāru padome*) är en representations- och tillsynsorganisation för auktoriserade notaries och administrativt och verkställande organ för det lettiska kollegiet för edsvurna notaries. Dess uppgifter fastställs i [artikel 230 i lagen om notaries](#).

Rättsdatabaser

Information om de edsvurna notariernas verksamhet, antalet notaries och var de finns, samt annan information kring Lettlands notariesystem finns på webbplatsen för [Lettlands notaries](#).

Edsvurna exekutionstjänstemän

Organisation

Edsvurna exekutionstjänstemän (*Zvērināti tiesu izpildītāji*) är medlemmar i rättsväsendet. Edsvurna exekutionstjänstemän är knutna till regionala domstolar, verkställer domstolsbeslut och utför annan verksamhet som föreskrivs i lag.

Edsvurna exekutionstjänstemän är oberoende medlemmar av juristkåren, som när de utför sina uppgifter jämställs med offentliga tjänstemän. Vid utförandet av sina uppgifter är edsvurna exekutionstjänstemän oberoende och endast ansvariga inför lagen. De krav som ställs och de order som utfärdas av edsvurna exekutionstjänstemän under deras yrkesutövning är bindande för alla parter inom det nationella territoriet.

Edsvurna exekutionstjänstemän fullgör sina uppdrag inom domkretsen för den regionala domstol som de är knutna till. Antalet edsvurna exekutionstjänstemän samt deras ställning, distrikt och materiella behörighetsområden fastställs av ministerkabinettet.

Edsvurna exekutionstjänstemän tillämpar i sin yrkesutövning civilprocesslagen och annan lagstiftning, och arbetar enligt de arbetsmetoder som godkänts av det lettiska rådet för edsvurna exekutionstjänstemän (dvs. representations- och tillsynsorgan för edsvurna exekutionstjänstemän i Lettland) samt lärdomar som dragits av rättspraxis.

Rättsdatabaser

Information om var edsvurna exekutionstjänstemäns praktiker finns belägna och uppgifter om den lagstiftning som reglerar exekutionstjänstemannayrket liksom om och det lettiska exekutionstjänstemannarådets verksamhet finns på [webbplatsen för det lettiska rådet för edsvurna exekutionstjänstemän](#).

Portalen är för närvarande endast tillgänglig på lettiska.

Organisationer som tillhandahåller juridiskt bistånd utan kostnad

Det finns ingen förteckning över sådana organisationer i Lettland.

Länkar

[Allmänna åklagarmyndigheten](#)

[Kontoret för bekämpning av penningtvätt](#)

[Lettiska nationella domstolsportalen](#)

[Domstolsförvaltningen](#)

[Lettiska rådet för auktoriserade advokater](#)

[Lettiska notaries](#)

[Webbplats för Lettlands råd för edsvurna exekutionstjänstemän](#)

[Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija \(Lettlands justitieministerium\)](#)

Senaste uppdatering: 31/05/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Litauen

Här hittar du en översikt över juristyrkena i Litauen.

Juristyrken – inledning

Juristyrkena i Litauen innefattar:

Åklagare (prokurorai)

Domare (teisėjai)

Advokater (advokatai)

Notaries (notarai)

Delgivningsmän/exekutionstjänstemän (antstoliai)

Åklagare

Organisation

I Litauen finns 56 åklagarkontor uppdelade på

51 regionala kontor

5 distriktskontor

[Riksåklagaren](#) (Generalinė prokuratūra) ansvarar för åklagarkontoren på region- och distriktsnivå (teritorinės prokuratūros). Han eller hon utses av **Litauens president** (Lietuvos Respublikos Prezidentas) för en tid av sju år. Parlamentet (Seimas) måste godkänna utnämningen.

Riksåklagaren ansvarar inför parlamentet och presidenten. Följande typer av åklagare finns:

Riksåklagaren (generalinis prokuroras)

Chefsåklagare vid åklagarkontoren på region- och distriktsnivå (vyriausieji (apylinkių arba apygardų) prokurorai)

Övriga åklagare.

Det finns inget särskilt förhållande mellan justitieministeriet och åklagarmyndigheten, varken av underordnad karaktär eller i form av gemensam jurisdiktion eller något annat specifikt förhållande.

Roll och arbetsuppgifter

Åklagarkontoren har följande arbetsuppgifter:

Organisera och bedriva förundersökningar

Föra statens talan i brottmål

Skydda det allmännas intresse

Garantera rättvisa

Bistå domstolarna vid rättskipningen

Åklagare deltar i alla brottmål och i tvistemål eller förvaltningsmål, i den ordning som anges i talan.

Domare

Organisation

Det finns inte några olika typer av domare i Litauen; alla är **yrkesdomare** (profesionalūs teisėjai).

De allmänna principerna för domstolsväsendet anges i konstitutionen och i den parlamentslag som styr domstolarna. Domstolarna är oberoende och leds av följande självstyrande organ:

Allmänna domarmötet (Visuotinis teisėjų susirinkimas)

Domstolsrådet (Teisėjų taryba)

Domarkårens hedersdomstol (Teisėjų garbės teisma)

 [Nationella domstolsförvaltningen](#) (Nacionalinė teismų administracija) bistår domstolarna i deras verksamhet.

Juristyrkenas uppbyggnad: Advokater

Advokater

I Litauen finns advokater (advokatai) och advokatbiträden (advokatų padėjėjai). Advokatbiträden får företräda klienter i tvistemål och agera försvarare i brottmål – om den advokat som advokatbiträdet biträder ger sitt medgivande och det är tillåtet enligt lag.

Advokater och advokatbiträden indelas inte i olika typer. Advokater kan själva välja vilket område de vill specialisera sig inom (en advokats specialisering).

Rättsdatabaser

Mer information finns på [Litauens advokatsamfunds](#) (Lietuvos advokatūra) webbplats.

Är tillgången till denna databas kostnadsfri?

Ja, tillgången till det litauiska advokatsamfundets webbplats är kostnadsfri.

Jurister/rättsliga rådgivare

Det finns inga särskilda jurister/rättsliga rådgivare i Litauen.

Notarier

Organisation

Det finns endast en typ av klassificering av notarier (notarai) i Litauen. Antalet notarier, deras kontor och behörighetsområde fastställs av **justitieministeriet** (Teisingumo ministerija). Justitieministern tillsätter och avskedar notarier.

Notarier lyder under **notariekammararen** (Notarų rūmai). Varje år inger notariekammararen en detaljerad **årsrapport** om sin verksamhet till justitieministeriet, tillsammans med en översikt över och riktlinjer för kommande års verksamhet.

De föreskrifter som styr notariernas verksamhet ska godkännas av justitieministern, med beaktande av de synpunkter som notariekammararens presidium (Notarų rūmų prezidiumas) framför.

Om justitieministern anser att en resolution eller ett beslut från notariekammararen strider mot Litauens lagar kan han eller hon väcka talan vid regiondomstolen i Vilnius (Vilniaus apygardos teisma) om att dessa resolutioner eller beslut ska upphävas.

Mer information finns på webbplatsen för [Litauens notariekammarare](#).

Roll och arbetsuppgifter

Notariekammararens viktigaste uppgifter är att

samordna notariernas verksamhet

sköta notariernas **befordringsgång**

skydda och **företräda** notariernas intressen i de offentliga statliga institutionerna och den offentliga förvaltningen

utarbete **lagförslag** i ärenden som rör notarieverksamheten, och lägga fram dessa för justitieministern

se till att notariernas verksamhet bedrivs på ett **enhetligt sätt**

utöva tillsyn över hur notarierna utför sina åligganden och uppfyller sina yrkesetiska krav

se till att de instrument som utarbetas inom ramen för notarieverksamheten **bevaras** och används

se till att notarierna får möjlighet till **praktiktjänstgöring**

utföra andra uppgifter som anges i **notariekammararens stadgar** (Notarų rūmų statutas).

Andra juristyrken

Delgivningsmän/exekutionstjänstemän

Det finns endast en typ av klassificering av exekutionstjänstemän (antstoliai) i Litauen.

Mer information om exekutionstjänstemän finns på webbplatsen för [exekutionstjänstemännens yrkessammanslutning](#) och [exekutionstjänstemannakammararens](#) (Antstolių rūmai) webbplats.

Senaste uppdatering: 07/04/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typer av juristyrken - Luxemburg

Det här avsnittet innehåller information om olika juristyrken i Luxemburg.

Juristyrken – inledning

I det här avsnittet finns information om juristyrken (beskrivningar, kvalifikationer osv.).

Översikt över rättssystemet

I Luxemburg finns två typer av domstolar: **allmänna domstolar och förvaltningsdomstolar**. Tvistens karaktär avgör vilken typ av domstol som ska handlägga ärendet.

De allmänna domstolarna (*l'ordre judiciaire*) består av tre fredsdomstolar (*Justices de Paix*), två distriktsdomstolar (*Tribunaux d'arrondissement*), en appellationsdomstol (*Cour d'Appel*) och en kassationsdomstol (*Cour de Cassation*). Dessa domstolar behandlar framför allt civilrättsliga, handelsrättsliga, straffrättsliga och arbetsrättsliga mål. Både domare (*magistrats du siège*) och åklagare eller ställföreträdare för allmän åklagare (*magistrature debout*) hör till de allmänna domstolarna.

Förvaltningsdomstolarna består av en förvaltningsdomstol (*Tribunal administratif*) och en högsta förvaltningsdomstol (*Cour administrative*). De avgör mål i förvaltnings- och skattefrågor (*impôts directs*).

Författningsdomstolen (*Cour constitutionnelle*) består av domare från de allmänna domstolarna och förvaltningsdomstolarna. Den övervakar att lagarna överensstämmer med författningen, som är landets högsta rättsliga norm.

Domare

Det finns två sätt att bli domare:

Rekrytering genom urvalsprov

Blivande domare (fiskaler – *attachés de justice*) rekryteras genom urvalsprov. För att få delta i ett urvalsprov måste man ha luxemburgsk medborgarskap,

besitta medborgerliga och politiska rättigheter och uppvisa nödvändiga bevis på sin heder och redlighet,

ha luxemburgsk juristexamen på masternivå eller utländsk juristexamen på masternivå som är godkänd av utbildningsministern i enlighet med lagen av den 18 juni 1969 om högskoleutbildning och erkännande av utländska examina och examensbevis,

besitta tillräckliga kunskaper i luxemburgska, franska och tyska,

ha fullgjort juridisk praktik eller notariepraktik i minst tolv månader,

uppfylla fysiska och psykologiska krav som kontrolleras vid en medicinsk och en psykologisk undersökning.

Den nämnd som rekryterar och fortbildar fiskaler består uteslutande av domare, och det är den som anordnar uttagsprov för rekrytering av nya domare.

Urvalsprovet består av tre skriftliga delprov i civilrätt, civilprocessrätt, straffrätt och straffprocessrätt samt förvaltningsrätt och förvaltningsrättsliga

överklaganden. Delproven består huvudsakligen i att formulera ett utkast till domstolsavgörande eller beslut. För att klara uttagningsprovet måste sökanden få minst tre femtedelar av den totala poängen för alla delprov sammanräknade och minst hälften av poängen i varje enskilt delprov. Nämnden rangordnar därefter sökandena efter deras slutresultat. De bästa sökande rekryteras.

Rekrytering genom ansökan

Detta är ett alternativt rekryteringssätt som bara används om det antal fiskaler som årligen fastställs av justitieministern inte rekryteras genom uttagningsprovet.

För att lämna in en ansökan måste man

uppfylla villkoren för deltagande i uttagningsprov, särskilt villkoren i punkterna 1, 4 och 6,

ha bevis på fullföljd juridisk praktik,

ha arbetat som advokat under sammanlagt minst fem år.

Nämnden kallar de sökande till enskild intervju. En psykolog närvarar vid intervjun och lämnar ett motiverat yttrande om varje sökande. Urvalskriterierna är resultaten från proven som avläggs efter kompletterande kurser i luxemburgsk rätt, slutexamen efter praktiktjänst, yrkeserfarenhet, eventuell ytterligare kompetens samt eventuella publicerade rättsvetenskapliga artiklar. Det är nämnden som sköter urvalet av sökande.

I författningen finns garantier för domarnas politiska oberoende. Domare är i princip oavsättliga. En domare kan endast fråntas sin tjänst eller suspenderas genom domslut. Dessutom får domare inte omplaceras utan nytt förordnande och domarens samtycke. Vid funktionsnedsättning eller vid tjänstefel kan de dock suspenderas, avskedas eller omplaceras i enlighet med de lagstadgade villkoren.

En domare får inte samtidigt vara minister, parlamentsledamot, borgmästare, ställföreträdande borgmästare eller kommunfullmäktigeledamot. Inte heller får domare inneha avlönad offentlig eller privat tjänst, vara notarie eller exekutionstjänsteman, inneha militär eller kyrklig tjänst eller vara advokat. Domare är opartiska och har tystnadsplikt. Deras arvode fastställs i lag.

Mer information finns på [sidan om domaryrket](#) på justitieministeriets webbplats.

Advokat

Advokatycket (*avocat*) regleras genom den **ändrade lagen av den 10 augusti 1991** om advokatycket.

Advokatycket är **fritt och oberoende** och kan utövas individuellt. Advokater kan också registrera sig som juridisk person. Bara advokater kan utses för att biträda eller företräda en part, föra någons talan och plädera för någon vid olika slags domstolar, ta emot handlingar och bevis som ska läggas fram för rätten, upprätta och underteckna de processrättsliga instrument som krävs och bereda mål.

Endast advokater kan regelmässigt och mot ersättning agera som **juridiska rådgivare** eller för annan part utarbeta icke officiellt underskrivna handlingar.

Advokater företräder eller biträder också sina klienter vid internationella domstolar, till exempel vid Europeiska unionens domstol eller Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna. Advokaterna har tystnadsplikt som inte kan åsidosättas. Brott mot tystnadsplikten är straffbelagt.

Den som vill utöva advokatycket i Luxemburg **ska vara inskriven i förteckningen hos ett av de advokatsamfund som finns i Storhertigdömet Luxemburg**. Det gäller även europeiska advokater som med stöd av sin befintliga yrkesutbildning vill utöva sitt yrke i Luxemburg.

Varje **advokatsamfund** (*ordre des avocats*) har **sex förteckningar**:

Förteckning 1: domstolsadvokater (*avocats à la Cour*).

Förteckning 2: advokater.

Förteckning 3: hedersadvokater (*avocats honoraires*).

Förteckning 4: advokater från EU som utövar sitt yrke under sitt hemlands yrkestitel.

Förteckning 5: advokatbyråer som har behöriga domstolsadvokater.

Förteckning 6: övriga advokatbyråer.

För att bli inskriven i en förteckning hos ett advokatsamfund i Luxemburg måste advokaten uppfylla **följande villkor**:

Uppvisa nödvändiga bevis på sin heder och redlighet.

Visa att han/hon uppfyller villkoren för juridisk praktik eller har klarat det lämplighetsprov för advokater från annan EU-medlemsstat som anges i den ändrade lagen av den 10 augusti 1991 om advokatyckets generella ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som bekräftar att en minst treårig yrkesutbildning har fullgjorts, eller uppfyller villkoren för att skrivas in som yrkesutövande advokat i Storhertigdömet Luxemburg på grundval av sin ursprungliga yrkesutbildning, genom tillämpning av den ändrade lagen av den 13 november 2002 om införlivande i luxemburgsk lagstiftning

av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatycket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles. Vederbörande ska dessutom behärska landets lagstiftningsspråk samt domstols- och förvaltningspråk i den mening som avses i lagen av den 24 februari 1984 om språkbruk.

Ha luxemburgskt medborgarskap eller medborgarskap i en EU-medlemsstat.

Behärska lagstiftningsspråket samt domstols- och förvaltningspråken i den mening som avses i lagen av den 24 februari 1984 om språkbruk, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 31-1 i den ändrade lagen av den 10 augusti 1991. Den kunskapsnivå som ska uppnås för luxemburgska och tyska är nivå B2 i hörförståelse enligt den gemensamma europeiska referensramen för språk, nivå B1 i muntlig framställning och för tyska nivå B2 i läsförståelse. För franska krävs nivå B2 enligt samma referensram både för läs- och hörförståelse samt skriftlig och muntlig framställning.

Undantag görs för de europeiska advokater som avses i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatycket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles: när de skrivs in i förteckning 1 hos ett av advokatsamfundet måste de endast behärska lagstiftningsspråket i den mening som avses i lagen av den 24 februari 1984 om språkbruk, förutsatt att de i sin yrkesverksamhet inte behöver behärska de övriga språken enligt lag. De kunskapsnivåer som krävs för språken anges i föregående stycke.

Några förtydliganden vad gäller språkkraven:

De advokater som utövar yrket individuellt måste behärska lagstiftningsspråket i den mening som avses i lagen av den 24 februari 1984 om språkbruk samt övriga språk som är nödvändiga för att utöva yrket, oberoende av ovanstående.

De advokater som är inskrivna i förteckning II måste också behärska de domstols- och förvaltningspråk i Luxemburg som är nödvändiga för att fullgöra de skyldigheter som följer av den juridiska praktiken.

En advokat som åtar sig ett ärende måste ha nödvändiga yrkes- och språkkunskaper och kan annars drabbas av disciplinära påföljder.

Efter yttrande från justitieministeriet kan advokatsamfundets styrelse lämna dispens för villkoret om medborgarskap om den **sökande** är medborgare i **ett land som inte är EU-medlemsland** men som har avtal om ömsesidighet. Samma sak gäller för sökande med status som politiska flyktingar som fått asyl i Luxemburg.

Enbart advokater som är inskrivna i advokatsamfundets förteckning I har rätt till titeln domstolsadvokat (*avocat de la Cour*). För att skrivas in i förteckning I måste advokaten uppfylla något av följande:

Ha fullföljt en tvåårig juridisk praktik och därefter avlagt examen som advokat på förteckning II.

Ha avlagt lämplighetsprovet för advokater från annan EU-medlemsstat i enlighet med den ändrade lagen av den 10 augusti 1991 om advokatyckets generella ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som bekräftar att en minst treårig yrkesutbildning har fullgjorts.

Styrka att han/hon som europeisk advokat och på grundval av sin ursprungliga yrkesutbildning regelbundet har utövat advokatycket i minst tre år i Luxemburg och enligt luxemburgsk rätt, inklusive EU-rätt, eller omfattas av artikel 9.2 i den ändrade lagen av den 13 november 2002 om införlivande i luxemburgsk lagstiftning av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatycket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles.

Enbart domstolsadvokater har rätt att agera vid sådana tillfällen som enligt lagar och andra författningar kräver juridiskt ombud, det vill säga företräda parterna inför förvaltningsdomstolen, förvaltningsdomstolar, högsta domstolen och inför distriktsdomstolar i tvistemål, föra deras talan, ta emot handlingar och bevis som ska läggas fram för rätten, upprätta och underteckna handlingar och bereda mål.

Advokater inskrivna i förteckning II och europeiska advokater som är inskrivna i förteckning IV och fått tillstånd att utöva sitt yrke enligt sitt ursprungliga yrkesbevis måste biträdas av en domstolsadvokat, inskriven i förteckning I, för att få vidta samma åtgärder. Eftersom parterna kan företrädas av vem som helst vid domstolar där det inte krävs juridiskt ombud kan advokater inskrivna i förteckning II eller IV i sådana fall företräda parter utan hjälp av en domstolsadvokat.

Tillträdet till advokatutbildningen regleras genom den storhertiglga förordningen av den 10 juni 2009 om juridisk praktik och reglering av tillträde till notarieryckett. Utbildningen omfattar kompletterande utbildning i luxemburgsk rätt och praktik.

När praktikanterna har fått intyg på fullföljd kompletterande utbildning i luxemburgsk rätt tas de upp på förteckning II hos en av Luxemburgs advokatsammanslutningar.

Syftet med praktiken är att juristerna ska lära sig advokatycket. Universitetsstudier har gett praktikanten omfattande kunskaper i juridik. Kursen i luxemburgsk rätt fördjupar kunskapen genom att ta upp specifika aspekter av den luxemburgska rätten. Under praktikperioden ligger tyngdpunkten huvudsakligen på att lära sig advokatycket genom att utöva yrket under överinseende av en handledare och genom att följa undervisning i samma syfte.

Praktikperioden omfattar minst två år och avslutas med examen. Efter godkänd examen blir den sökande domstolsadvokat och tas upp i förteckning I.

Efter motiverad begäran kan praktikanten också få tillstånd av en styrgrupp att förlägga minst tre och högst sex månader av sin juridiska praktik vid en advokatbyrå i en annan EU-medlemsstat. Denna praktik räknas in i den juridiska praktikperioden.

Advokaterna är anslutna till ett samfund (*ordre des avocats*) som är oberoende av de offentliga myndigheterna och domarkären. Det finns **ett advokatsamfund i Luxemburg stad** och **ett i Diekirch**. Varje samfund har status som juridisk person. Advokatsamfundet har följande enheter: församling, råd, ordförande och en disciplin- och förvaltningskommitté för hela yrkeskåren.

Mer information finns på [sidan om advokatycket](#) på justitieministeriets webbplats.

Notarie

Antalet notaries (*notaire*) fastställs genom storhertiglig förordning i enlighet med artikel 13 i den ändrade lagen av den 9 december 1976 om notarieryckets organisation. För närvarande finns det **36 notaries** i hela landet.

Notarierna är offentliga tjänstemän som har till uppgift att bevitna handlingar och avtal som parterna vill eller måste få bestyrkta som officiella, samt att bestyrka handlingars och avtals datum, förvara sådana dokument och utfärda kopior därav.

Notaries får inte på egen hand, eller via ombud, direkt eller indirekt utöva handel, leda företag, vara komplementärer, verkställande direktörer eller likvidatorer för rörelseidkande bolag eller industriell eller kommersiell verksamhet, ägna sig åt förvaltning eller tillsyn av företag eller verksamheter som köper in, säljer, stycker av eller bygger fastigheter eller ha något som helst intresse i sådana. Notaries får inte heller ha nära kontakter med sådana företag eller verksamheter som kan förhindra parternas fria val av notarie. Notaries får inte heller regelmässigt syssla med banktransaktioner, diskonteringar, mäklari eller börsspekulationer, med undantag för diskonteringar i samband med åtgärder i tjänsten, eller ta emot deponerade medel, med undantag för deponeringar som görs inför eller i samband med åtgärder i tjänsten eller vid boutredningar. De får inte heller å tjänstens vägnar medverka i någon affär där de har intressen, använda bulvaner för ärenden de inte kan utföra själva, eller anlita affärsombud eller fastighetsmäklare för sin räkning.

Notariehandlingar är officiella handlingar i enlighet med civillagens bestämmelser och är verkställbara i den mån de innehåller en klausul om detta.

Notarierna ska utarbeta alla handlingar på franska eller tyska, beroende på klientens önskemål.

Notarierna har hela landet som verksamhetsområde. I sitt arbete är de en del av den offentliga maktutövningen.

Notariekammaran (*Chambre des Notaires*) har sju medlemmar som väljs bland landets notaries vid en generalförsamling.

Utöver lagstadgade befogenheter har notariekammaran framför allt följande **uppgifter**:

Upprätthålla disciplinen bland notarier och handlägga disciplinärenden via en disciplinkommitté. Förhindra eller medla i tvister mellan notarier. I de fall förlikning inte kan uppnås avger kammaren ett yttrande.

Medla i alla tvister mellan notarier och tredje part.

Avge yttranden över problem kring arvoden, löner, betalningar, kostnader och utlägg som notarierna debiterar och över tvister i sådana frågor som läggs fram i tvistemål.

Förvara protokoll och kontrollera notariernas räkenskaper.

Företräda Luxemburgs notarier när yrkets rättigheter och intressen ska försvaras.

Disciplinkommittén består av distriktsdomstolens ordförande i Luxemburg eller den ersättande domaren som ordförande och fyra medlemmar av notariekammaren som utses efter antal år i yrket.

Disciplinkommittén har befogenhet att besluta om disciplinära åtgärder för landets notarier vid överträdelse av lagar eller föreskrifter om yrkesutövningen, tjänstefel och agerande som strider mot diskretionsplikt och värdighet samt heder och redlighet. Åtgärderna påverkar inte eventuella påföljder som kan beslutas genom vanlig rättskipning. Disciplinkommitténs beslut kan överklagas av den berörda notarien eller av allmän åklagare. Överklaganden inges till högsta domstolens civilrättsliga avdelning, som meddelar slutgiltigt beslut.

Följande krävs för att arbeta som notarie:

Luxemburgskt medborgarskap eller medborgarskap i en EU-medlemsstat.

Fullständiga medborgerliga och politiska rättigheter.

Minst 25 års ålder och fullföljd notarieexamen i enlighet med luxemburgsk rätt (dagens system) eller [intyg på praktik](#) som krävs för att kunna arbeta som notarie (gamla systemet).

Vederbörande ska dessutom behärska lagstiftningsspråket samt domstols- och förvaltningspråken i den mening som avses i lagen av den 24 februari 1984 om språkbruk.

Mer information finns på [sidan om notarieyrket](#) på justitieministeriets webbplats.

Övriga juristyrken

Exekutionsbiträde

Exekutionsbiträden (*huissiers de justice*) är tjänstemän med exklusiv behörighet att

delge handlingar och stämningar och ansvara för delgivning som föreskrivs i lagar och andra författningar då någon annan metod för underrättelse inte fastställs i lag,

verkställa domar och handlingar som är direkt verkställbara.

Exekutionsbiträdet har också följande befogenheter:

Driva in fordringar genom eller utanför domstol. Befogenheten omfattar rätten att för sökandes räkning underteckna ansökan om betalningsföreläggande eller utmätning av lön.

Värdera och vid offentlig auktion sälja möbler, husgeråd och beslagtagna tillgångar i enlighet med gällande lagar och andra författningar.

Exekutionsbiträdet kan av rätten utses att utarbeta

rent materiella rapporter, utan några utlåtanden om faktiska eller rättsliga konsekvenser,

samma slags rapporter på enskild begäran. I båda fallen är rapporterna giltiga tills motsatsen bevisats.

Exekutionsbiträdenas arvoden fastställs genom storhertiglig förordning.

Exekutionsbiträdenas kammare (*Chambre des huissiers de justice*) företräder yrkeskåren på nationell nivå. Kammaren har ett råd med tre medlemmar: en ordförande, en sekreterare och en kassör. Ordföranden företräder kammaren både i rättsaker och andra frågor.

Mer information finns på [sidan om yrket som exekutionsbiträde](#) på justitieministeriets webbplats.

Registrator

Chefregistrator (*greffier en chef*) fungerar som chef för domstolskansliet och personalchef. De administrativa uppgifterna består av att utfärda kopior till advokater och privatpersoner (t.ex. intyg om skilsmässa för användning utomlands), utfärda kopior på rättegångshandlingar, ta emot och förvara egenhändigt skrivna testamenten och förklaringar i samband med arv, ta emot registratorers edsavläggelse, förbereda domstolens överläggningar och statistik samt sköta arkivet. Slutligen tar registratorn även emot påpekanden om domarjäv.

Registratorerna ska bistå domarna i deras arbete och med protokoll, dvs. vid förhandlingar, parternas inställelse, utredningar, syneförrättningar, obduktioner, inventering av konkursbon, formulering av domstolsavgöranden och förhör med personer som har förmyndare eller god man. Domare kan inte utöva sitt ämbete utan registrator.

Registratorernas uppgifter anges i artikel 78 ff. i den ändrade lagen av den 7 mars 1980 om rättsväsendet.

Tillträde till yrket regleras genom den ändrade lagen av den 16 april 1979 om [allmänna tjänsteföreskrifter för statstjänstemän](#).

Länkar

[Justitieministeriet](#)

Senaste uppdatering: 20/04/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Ungern

Här hittar du en översikt över juristyrken i Ungern.

Juristyrken – inledning

[Åklagare](#)

[Domare](#)

[Advokater](#)

[Notarier](#)

[Övriga juristyrken](#)

Juristyrken – inledning

I detta kapitel ges en översikt över juristyrken i Ungern: åklagare, domare, advokater, juridiska ombud, notarier och exekutionstjänstemän.

I Ungern arbetar utövare av juristyrken (advokater, notarier, exekutionstjänstemän) oberoende och självständigt, men de omfattas av självreglering inom ett system med olika samfund. De måste vara medlemmar i ett samfund för att få utöva sin verksamhet, och samfunden har rätt att utöva tillsyn över medlemmarnas verksamhet för att kunna garantera kvaliteten på tjänsterna.

Åklagare (ügyész)

Organisation

I den ungerska konstitutionen anges att **det allmänna åklagarämbetet** (Ügyészség) har lagstadgade utredningsrättigheter, företräder åklagarsidan i brottmålsrättegångar och ansvarar för straffpåföljders laglighet.

Det allmänna åklagarämbetet bidrar till att se till att alla följer lagen och arbetar för att upprätthålla lagen vid lagöverträdelser på det sätt som föreskrivs i lagen.

Åklagarämbetet (Ügyészség) är ett centraliserat organ som leds av riksåklagaren (legfőbb ügyész), som ansvarar inför parlamentet. Åklagare utnämns och avsätts av riksåklagaren.

Åklagarna utnämns till att börja med för en treårsperiod. Därefter kan utnämningar göras på obestämd tid.

Bestämmelserna för det allmänna åklagarämbetet regleras i lag.

Roll och arbetsuppgifter

Åklagarnas uppgifter, skyldigheter och rättsliga ställning regleras i lag. Åklagarämbetet betraktas som en enda enhet och alla åklagare har samma rättsliga ställning.

Åklagarämbetet (ügyészség)

utreder brottmålsärenden,

övervakar att brottsutredningar går lagenligt till,

utövar andra befogenheter i samband med brottsutredningar,

förbereder och väcker åtal i brottmål och företräder åklagarsidan i brottmålsrättegångar, utövar den rätt till överklagande som föreskrivs i lag,

övervakar att straffen verkställs på ett lagenligt sätt,

deltar i andra tvistemål, arbetsrättsliga mål, förvaltningsmål och handelsrättsliga mål; åklagaren deltar i rättegångar som omfattas av civilprocesslagen

(polgári perrendtartás) om rättssubjektet av någon anledning är oförmögen att försvara sina rättigheter,

ser inom ramen för den allmänna lagenlighetsgranskningen (általános törvényességi felügyelet) till att lagen följs,

tar initiativ till nödvändiga åtgärder för att skydda barn i samband med brott mot minderåriga,

utför åligganden som härrör från internationella åtaganden, framför allt rättshjälp,

utför uppgifter i samband med Eurojust, och

medverkar till att säkerställa att alla samhällsorganisationer, statliga organ och medborgare följer lagen och försvarar rättssystemet när lagarna överträds.

Rättsdatabaser

Läs mer på [ungerska åklagarämbetets](#) (Magyar Köztársaság Ügyészsége) webbplats.

Domare

Organisation

Enligt grundlagen är domarna oberoende. De fattar beslut enligt rättsreglerna och enligt egen övertygelse och får inte ta emot råd eller anvisningar av någon när de fattar sina beslut.

Domarna **utnämns av Ungerns president** (köztársasági elnök).

Till domare kan utnämnas en person som

är ungersk medborgare,

är ostraffad,

är röstberättigad,

har avlagt juridisk universitetsexamen,

har avlagt det ungerska advokatsamfundets fackexamen (szakvizsgával rendelkezik),

har avgett en lagstadgad deklARATION om sin förmögenhet, och

har åtminstone ett års erfarenhet som domstolsbiträde (bírószági titkár) eller distriktsåklagarbiträde (ügyészségi titkár), eller som domare i

författningsdomstolen, domare i en militärdomstol, åklagare, notarius publicus, advokat eller juridiskt ombud, eller innehar en tjänst vid en statlig

förvaltningsmyndighet (központi közigazgatási szerv) som kräver medlemskap i advokatsamfundet.

Bisittare

Enligt bestämmelserna i grundlagen får även **lekmannadomare/bisittare** (nem hivatásos bíró/ültnök) delta i **rättegångar**.

Kandidaterna måste vara ostraffade, röstberättigade, ungerska medborgare och minst 30 år gamla. Utöver dessa krav måste bisittare i militärdomstolar

(katonai ültnök) tillhöra ungerska försvarsmakten (Magyar Honvédség) eller den ungerska polisen.

Bisittare utnämns **för fyra år**.

I **brottmål** består lokala domstolar av **en yrkesdomare** (hivatásos bíró) och **två bisittare** om brottet i fråga ger minst åtta års fängelse. En länsdomstol (megyei bírószág) som dömer i första instans kan ledas av ett råd (tanács) som består av **en yrkesdomare** och **två bisittare**.

I **tvistemål** kan den dömande församlingen bestå av **en yrkesdomare** och **två bisittare** i vissa mål som föreskrivs i lag.

Domstolsbiträden, domstolssekreterare

Personer med avlagd juristexamen arbetar som domstolsbiträden för att få kunskap och erfarenhet inför en **framtida karriär som domare**. De får endast verka som domare i de förfaranden och under de villkor som föreskrivs i lag.

Informationsblad om domstolspersonal finns i följande länkar:

[tjänstemän](#) (407 Kb) [en](#)

[domstolsbiträden](#) (382 Kb) [en](#)

[domstolssekreterare](#) (286 Kb) [hu](#)

[arbetare](#) (280 Kb) [hu](#)

Advokater

Jurister/advokater (ügyvéd)

Det är en **advokats** (ügyvéd) uppgift att hjälpa klienten att försvara sina rättigheter och fullgöra sina skyldigheter. En advokat kan fungera som **juridiskt ombud** för sin klient i alla ärenden och **inför alla myndigheter**. Advokater arbetar självständigt, vilket betyder att de inte får ta emot råd eller ingå förpliktelser som äventyrar deras oberoende.

Följande avgiftsbelagda uppdrag får bara utföras av advokater:

Företrädande och försvar av en klient i brottmål.

Juridisk rådgivning.

Upprättande och ändring av juridiska handlingar.

Förvaltning av pengar och värdeföremål som deposition i samband med dessa uppdrag.

Även om det inte uteslutande hör till en advokats verksamhetsområde, kan en advokat på grund av de krav som dagens ekonomiska liv ställer också ägna sig åt **skatterådgivning**, **fastighetsförmedling** och **medling** utanför domstol (peren kivüli közvetítés).

Advokatverksamhet får bedrivas av personer som är medlemmar i advokatsamfundet (kamara) och som svurit advokateden (ügyvédi eskü).

För att få bli medlem i advokatsamfundet måste en advokat uppfylla följande villkor:

Att vara medborgare i ett land som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Európai Gazdasági Térség).

Att vara ostraffad.

Att ha juridisk universitetsexamen och ha ungersk juridisk fackexamen (jogi szakvizsga).

Att ha gällande ansvarsförsäkring och lämpliga kontorslokaler.

Advokater från andra EU-medlemsstater får i princip bedriva advokatverksamhet i Ungern på tre olika sätt: De kan erbjuda **tillfälliga eller regelbundna advokattjänster eller ansluta sig till advokatsamfundet**. En advokat som tillfälligt tillhandahåller advokattjänster i Ungern ska anmäla sina tjänster till advokatsamfundet (ügyvédi kamara) på den ort där han eller hon tillhandahåller advokattjänster. Däremot ska advokater som vill utöva regelbunden advokatverksamhet i Ungern ansöka om medlemskap i advokatsamfundet på den ort där de har sitt kontor.

En advokat från en annan EU-medlemsstat (európai községi ügyvéd) som registrerats i advokatsamfundets namnförteckning kan ansöka om medlemskap i advokatsamfundet, om han eller hon uppfyller de lagstadgade villkoren (till exempel: advokaten har fullgjort den lagstadgade praktikperioden och kan bevisa för advokatsamfundet att han eller hon är förtrogen med ungersk rätt (och med EU-rätten) och kan ungerska tillräckligt bra för att kunna bedriva advokatverksamhet osv.).

En advokat från en annan EU-medlemsstat som godkänns som medlem i advokatsamfundet får rätt att använda yrkesbenämningen advokat (ügyvédi cím) och omfattas av samma regler som ungerska advokater.

Advokater har **tystnadspflicht**, som omfattar alla sakförhållanden och uppgifter de får vetskap om i sitt arbete.

I regel fastställs advokaternas **arvoden** fritt genom en **ömsesidig överenskommelse** mellan advokaten och dennes klient. Arvodena regleras bara om advokater uppträder som offentliga försvarare (kirendelt védő) i ett domstolsförfarande.

Rättsdatabaser

Läs mer på [ungerska advokatsamfundets](#) (Magyar Ügyvédi Kamara) webbplats.

Juridiska ombud (jogtanácsos)

Den grundläggande uppgiften för juridiska ombud är att underlätta verksamheten vid den organisation där de är anställda. Ett juridiskt ombud **företräder denna organisation**, ger juridisk rådgivning och information, utarbetar ansökningar, avtal och andra handlingar och deltar i organiseringen av det juridiska arbetet. De juridiska ombudens verksamhetsområde är i regel mindre omfattande än advokaternas och de är till skillnad från dessa i regel **anställda**.

Ersättningen till juridiska ombud grundar sig på de bestämmelser som reglerar anställningsförhållandet.

Alla som förts in i det **register** över juridiska ombud **som förs av länsdomstolen** – i Budapest den särskilda huvudstadsdomstolen (Fővárosi Bíróság) – får bli juridiskt ombud. Sökande ska

vara medborgare i en av de medlemsstater som är avtalsparter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás),

vara ostraffad,

ha avlagt juridisk universitetsexamen,

ha avlagt ungersk juridisk fackexamen, och

ha införts i registret.

Justitieministern (az igazságügyért felelős miniszter) kan i vissa fall **bevilja undantag från kravet på medborgarskap**.

Notarier (közjegyző)

Inom ramen för sina lagstadgade befogenheter utför **notarius publicus** (közjegyző) vissa officiella förvaltningsrättsliga uppgifter inom det nationella rättssystemet.

Notarierna ska hindra att tvister uppstår. För att få utöva sitt yrke måste en notarie vara medlem i **notarieförbundet** (Közjegyzői Kamara). Enligt lag **utnämner justitieministern** en notarie **inom en viss jurisdiktion och på obestämd tid**.

En notarie måste dessutom teckna en ansvarsförsäkring som ska gälla så länge han eller hon arbetar som notarie.

En notarie har **ensamrätt** på att registrera rättshandlingar, juridiska utlåtanden och sakförhållanden i officiella handlingar (közokirat). Traditionellt har notarierna också haft till uppgift att sköta arvsärenden och andra ärenden utanför domstol. En annan viktig uppgift är att föra bok över pant i lösöre och att förvalta egendom, som betyder att de på uppdrag av parterna tar emot pengar, värdeföremål och värdepapper och överläter dem vidare till den part som har rätt till dem.

En notarie har rätt till **lagstadgade arvoden** för arbete som när det gäller omfång och krav på rättslig bedömning och ansvarstagande är av sedvanlig art. I undantagsfall (till exempel i fall som ställer stora krav på den rättsliga bedömningen) kan arvodet avvika från det normala. Om det är möjligt att bestämma värdet på föremålet för en notaries arbete, fastställs hans eller hennes arvode på grundval av detta. Om värdet på föremålet för en notaries arbete inte kan bestämmas, fastställs arvodet på grundval av den tid som använts till arbetet. En fast avgift tas ut för bestyrkandet av handlingar.

Ungerskt medborgarskap är ett grundläggande krav för domare, åklagare, domstolstjänstemän, exekutionstjänstemän och notarier. I Ungern kan utländska medborgare således inte utnännas till dessa befattningar.

Rättsdatabaser

Läs mer på [ungerska notarieförbundets](#) (Magyar Országos Közjegyzői Kamara) webbplats .

Övriga juristyrken

Exekutionstjänstemän

Verkställighetsåtgärder genomförs av **exekutionstjänstemän** (oberoende exekutionstjänstemän (önálló bírósági végrehajtó) och regionala exekutionstjänstemän (megyei bírósági végrehajtó)).

Det är i regel oberoende exekutionstjänstemän som driver in **fordringar som har sin grund i domstolsbeslut** (bírósági határozat) som meddelats i tvistemål.

Oberoende exekutionstjänstemän **utnämns av justitieministern på obestämd tid och knyts till en viss lokaldomstol** (helyi bíróság).

De oberoende exekutionstjänstemännen är **inte anställda av staten** utan **deras lön betalas av klienterna** som ersättning för det arbete de utför.

Exekutionstjänstemännen har följande arbetsuppgifter:

Verkställighet som grundas på ett verkställighetsbeslut (végrehajtási lap) från domstolen.

Verkställighet som grundas på en exekutionstitel (végrehajtási záradék) från domstolen.

Verkställighet som grundas på ett domstolsföreläggande eller begränsad verkställighet, en överföringsorder transfer (végrehajtást elrendelő, letiltó, átutalási végzés) eller ett dekret där direkt juridiskt beaktande krävs (közvetlen bírósági felhívás).

Regionala exekutionstjänstemän arbetar vid regionala domstolar och Budapests nationella domstol (Fővárosi Törvényszék). En regional exekutionstjänsteman ska utnämnas av ordföranden för den regionala domstolen på obestämd tid för tjänstgöring vid en viss regional domstol. Tjänsten som regional exekutionstjänsteman ledigförklaras av den regionala domstolens ordförande. Den regionala exekutionstjänstemannen är tjänsteman vid den regionala domstolen och får arvode på grundval av detta tjänsteförhållande.

Regionala exekutionstjänstemän ska driva in "rättsliga fordringar" (om staten är fordringsägare); sådana fordringar omfattar rättegångskostnader i tviste- och brottmål som staten betalat på förhand. Indrivandet av kostnader i samband med en rättegång, beslagtagande av egendom och andra sanktioner av ekonomisk art hör till de regionala exekutionstjänstemännens ansvarsområde. Underhållsbidrag för barn som en domstol betalat ut i förskott klassificeras också som rättsliga fordringar, och ska också drivas in av regionala exekutionstjänstemän. Dessutom ska regionala exekutionstjänstemän driva in sådana fordringar där fordringshavaren är en domstol, det nationella domstolskontoret, justitieministeriet, ett institut för rättsexperter eller staten. Exekutionstjänstemännens behörighetsområde sammanfaller med domstolens behörighetsområde.

Rättsdatabaser

Läs mer på [ungerska exekutionstjänstemannaförbundets](#) (Magyar Bírószági Végrehajtói Kamara) webbplats.

Organisationer som ger kostnadsfri juridisk rådgivning

Kostnadsfri juridisk rådgivning ges vid universitet och hos flera ungerska och internationella frivilligorganisationer verksamma på området.

Länkar

[Ungerska notarietjänstemannaförbundets webbplats](#) (A Magyar Országos Közjegyzői Kamara honlapja)

[Ungerska exekutionstjänstemannaförbundets webbplats](#) (A Magyar Bírószági Végrehajtói Kamara honlapja)

[Ungerska åklagarämbetets webbplats](#) (A Magyar Köztársaság Ügyészségének honlapja)

[Ungerska advokatsamfundets webbplats](#) (A Magyar Ügyvédi Kamara honlapja)

Senaste uppdatering: 15/02/2017

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Malta

Här hittar du en översikt över juristyrken på Malta.

Juristyrken – inledning

Jurister på Malta kan arbeta som advokater, notarius publicus eller juridiska ombud.

Advokater har rätt att företräda sina klienter vid alla domstolar.

Notarius publicus betraktas som offentligt anställda och de utarbetar och offentliggör officiella handlingar.

Juridiska ombud får företräda sina klienter vid de lägre instanserna. I praktiken består merparten av deras arbete i att följa upp rättsliga handlingar, både de som är relaterade till domstolsmål och de som rör andra typer av ärenden i domstolsregistret.

Juristyrkena på Malta organiseras i ett enhetssystem och åklagare utses bland praktiserande advokater.

Åklagare

Organisation

Enligt artikel 91 i Maltas författning har riksåklagaren (**Attorney General**) en konstitutionell funktion. Åklagarmyndigheten (*Office of the Attorney General*) har inrättats som statligt organ genom *Attorney General Ordinance*, kapitel 90 i *Laws of Malta* och som statens offentliga försvarare.

I enlighet med Maltas författning är *Attorney General* oavsättlig och gör oberoende bedömningar i frågor som rör brottmål. Dessutom utför *Attorney General* de uppgifter som föreskrivs i strafflagen i fråga om brottmål.

Till sin hjälp har han eller hon en biträdande *Attorney General* och andra juridiska tjänstemän.

Roll och arbetsuppgifter

Attorney General fungerar som **huvudåklagare** vid brottmålsdomstolarna. I enlighet med bestämmelserna om lagföring av brott (övergångsbestämmelser), 2020 (*Legal Notice 378 från 2020*), som trädde i kraft den 1 oktober 2020, har *Attorney General* befogenhet att besluta om huruvida åtal ska väckas vid *Court of Magistrates* som undersökningsdomstol för vissa grova brott, däribland terroristhandlingar, finansiering av terrorism och därmed sammanhängande brott enligt underavdelning IV A, avdelning IX del II första boken i strafflagen. utpressning, mutor, bestickning och korruption, handel med inflytande och redovisningsbrott enligt underavdelning IV, avdelning III del II första boken i strafflagen.

penningtvåtsbrott enligt artikel 3 i *Prevention of Money Laundering Act*, utom när sådana brott lagförs tillsammans med brott mot *Dangerous Drugs Ordinance* eller *Medical and Kindred Professions Ordinance*,

fall av bedrägeri och förskingring där den ekonomiska förlusten uppgår till minst 50 000 euro, försök att begå eller stämpling till ovanstående brott eller delaktighet i dem.

När *Attorney General* utövar sina lagstadgade befogenheter att inleda, genomföra eller avsluta straffrättsliga förfaranden sker detta inte under överinseende eller kontroll av någon annan person eller myndighet, utom när en viss lag kan föreskriva

rättslig prövning av ett beslut om att inget åtal ska väckas eller något annat beslut på grund av olaglighet eller oskälighet, eller

rättslig prövning, på grundval av kriterier som fastställts i lag, av ett beslut av *Attorney General* om att åtal ska väckas vid en högre brottmålsdomstol, om det tillämpliga straffet är strängare än det skulle ha varit om samma brott hade prövats vid en lägre brottmålsdomstol.

Statsadvokaten (*State Advocate*)

Organisation

Statsadvokatmyndigheten inrättades den 18 december 2019 som separat juridisk person och utför vissa uppgifter och åligganden som tidigare hörde till åklagarmyndighetens ansvarsområden. I enlighet med artikel 91A i författningen har statsadvokaten (*State Advocate*) en konstitutionell funktion.

Statsadvokatmyndigheten inrättades som statligt organ i enlighet med *State Advocate Act*, kapitel 603 i *Laws of Malta*.

I enlighet med Maltas författning har statsadvokaten samma oavsättliga ställning som *Attorney General*, och vid fullgörandet av sina uppgifter gör *State Advocate* sin egen bedömning utan överinseende eller kontroll av någon annan person eller myndighet.

Till sin hjälp har han eller hon en biträdande *State Advocate* och andra jurister.

Roll och arbetsuppgifter

Statsadvokaten är regeringens högsta juridiska rådgivare, medan statsadvokatmyndighetens jurister företräder regeringen inför tvistemåls- och författningsdomstolar.

Statsadvokatmyndigheten **företräder Malta** vid internationella domstolar, däribland Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, och myndighetens tjänstemän företräder regeringen vid internationella möten om rättsligt samarbete.

Dessutom är myndigheten behjälplig vid **utformningen av lagförslag** och parlamentets ratificering av lagstiftning.

Domare

Organisation

Domare (judges och magistrates) utnämns av Maltas president på rekommendation av en nämnd för domarutnämningar, som inrättats i enlighet med artikel 96A i författningen. Chefsdomaren (*Chief Justice*) utnämns av Maltas president genom en resolution från representanthuset med stöd av minst två tredjedelar av dess ledamöter.

Alla domare är oberoende av den verkställande makten och oavsättliga. En person måste ha arbetat som advokat på Malta i minst sju år för att kunna utnämnas till *magistrate* och tolv år för att utnämnas till *judge*. *Commission for the Administration of Justice* får vidta disciplinära åtgärder mot domare, men det får inte leda till att domaren avsätts. Beslut som rör ovanstående kan överklagas till författningsdomstolen. När *Commission for the Administration of Justice* utför sina uppgifter har den alla de befogenheter som tvistemålsdomstolarna har. Om den finner att den verksamhet som är föremål för utredning kan leda till att en domare avsätts, bör den uppmana Maltas president att avsätta domaren på grundval av bevisad tjänstefel eller bevisad oförmåga att utföra sina uppgifter. Domaren kan överklaga denna rekommendation till författningsdomstolen.

Organisation av juristyrken: advokater

Advokater

Roll och arbetsuppgifter

Advokater har rätt att ge **juridisk rådgivning och lämna utlåtanden** samt att **företräda** sina klienter vid domstolar, specialdomstolar eller i andra juridiska sammanhang.

För att få utöva advokatycket på Malta måste man ha ett tillstånd som är utfärdat av presidenten och försett med Maltas statssigill. Dessutom måste advokaten svära både trohetsed och ämbetsed inför appellationsdomstolen vid ett offentligt sammanträde.

Organisation

Advokatsamfundet (*The Malta Chamber of Advocates*) företräder advokater som är upptagna i Maltas advokatsamfund. Det är ett frivilligt, icke-politiskt och icke-stättligt samfund som finansieras genom medlemsavgifter och intäkter från sina verksamheter. Det är juridiskt erkänt som rådgivande och medverkande organ för advokater i frågor som berör organisationen och förvaltningen av rättsväsendet.

Begreppen lawyer och advocate används med samma betydelse. Advokatycket regleras av *Commission for the Administration of Justice* som består av Maltas president, chefsdomaren, två *judges*, två *magistrates*, advokatsamfundets ordförande och två jurister. Alla klagomål mot advokater behandlas av en nämnd med fem advokater som utfärdar rekommendationer om disciplinära åtgärder till *Commission for the Administration of Justice*. Tre av de fem advokaterna utnämns av advokatsamfundet, vilket ger samfundet viss befogenhet att reglera yrket.

Advokatsamfundet har en webbplats om advokatycket och där finns också en **förteckning** i två delar. Den del som är tillgänglig för allmänheten innehåller uppgifter om alla advokater som är medlemmar i advokatsamfundet, medan delen för privata medlemmar innehåller uppgifter om alla advokater som är kända av advokatsamfundet.

Under de senaste åren har samfundet anordnat flera akademiska konferenser och seminarier och en serie månatliga föreläsningar för att främja juridisk fortbildning för alla advokater.

Rättsdatabaser

På regeringens webbplats lawyersregister.gov.mt finns en officiell förteckning över advokater med namn och andra uppgifter om auktoriserade advokater som har gett sitt samtycke till att deras yrkesuppgifter offentliggörs i detta register. Registret är tillgängligt för allmänheten.

Notarius publicus (notarie)

Roll och arbetsuppgifter

Notarier är tjänstemän som har tillstånd att ta emot testamenten, akter och handlingar som upprättats av en person under hans eller hennes livstid och att legalisera sådana akter och handlingar. De är också ansvariga för bevarandet av dessa akter och handlingar och får utfärda kopior av dem. I kapitel 55 i *Laws of Malta (Notarial Profession and Notarial Archives Act)* fastställs notariernas övriga befogenheter och uppgifter.

Alla notarier måste svära både trohetsed och ämbetsed inför appellationsdomstolen innan de kan börja utöva sitt yrke.

Tillsynen av alla notarier, notariatsarkiv och det offentliga registret sköts av en särskild domstol som kallas *Court of Revision of Notarial Acts*. Domstolen består av ledamöter som utses av den minister som ansvarar för notariatsfrågor. Ledamöterna utses bland pensionerade domare, advokater och notarius publicus.

Domstolen kan när som helst besöka och inspektera arkiven, det offentliga registret och notariernas kontor.

Uppgifter om alla yrkesutövande notarier på Malta offentliggörs i januari varje år i det officiella kungörelseorganet, *Malta Government Gazette*.

Organisation

Notarial Council är det övergripande organ som har ansvar för notarierycket. Det kan på eget initiativ eller efter ett klagomål inleda en undersökning mot en notarie som anses ha betett sig vanhedrande för yrket. Rådet kan också ta upp anklagelser mot en notarie om försumlighet eller missbruk under yrkesutövningen eller i frågor med anknytning till yrket, om det inte är någon annan myndighet som har befogenhet att göra detta enligt artiklarna 85 och 94 i kapitel 55 i notarielagen (*Notarial Profession and Notarial Archives Act*), eller enligt någon annan lag.

Rättsdatabaser

På [Notarial Councils webbplats](#) finns allmän information för notarier och allmänheten. Här finns också en förteckning med uppgifter om yrkesutövande notarier på Malta. Databasen är tillgänglig för allmänheten och gratis.

Övriga juristyrken

Juridiska ombud

För att få arbeta som juridiskt ombud på Malta måste man ha ett tillstånd som är utfärdat av presidenten och försett med Maltas statssigill. Dessutom måste ombudet svära både trohetsed och ämbetsed inför appellationsdomstolen vid ett offentligt sammanträde.

Juridiska ombud brukar vara anställda av en advokat och deras främsta uppgift är att hjälpa advokaten inför domstolsförhandlingar. De registrerar bland annat skriftliga inlagor i domstolsregistret på klienternas vägnar.

De juridiska ombuden har rätt att tillhandahålla rådgivning i *Courts of Magistrates* och i specialdomstolar och nämnder.

Yrket regleras av *Commission for the Administration of Justice* på Malta.

Byrån för domstolstjänster

[Byrån för domstolstjänster \(Court Services Agency\)](#) ansvarar för förvaltningen av Maltas domstolar. Byrån har ansvar för registren och den personal som arbetar med dem, arkivering och delgivning av juridiska handlingar, verkställande av rättsanspråk som domar och fullmakter genom tjänstemän som har utsetts av domstolen, exekutiva auktioner, juryrättegångar och andra brottmålsförfaranden.

Biträdande justitiesekreterare (489 Kb)

Domstolsbiträde (382 Kb)

Registrator (390 Kb)

Länkar

 [Maltas advokatsamfund](#)

 [Notarial Council \(Malta\)](#)

Senaste uppdatering: 16/05/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Typen av juristyrken - Nederländerna

Här får du en överblick över juristyrkena i Nederländerna.

Åklagare

Organisation

Allmänna åklagarmyndigheten (*Openbaar Ministerie* eller OM) är en nationell organisation med kontor i alla nederländska regioner. Det finns också en nationell åklagarmyndighet med särskilt ansvar för att bekämpa (internationell) organiserad brottslighet samt en åklagarmyndighet som arbetar för att komma till rätta med miljöbrott, ekonomisk brottslighet och bedrägeri.

Det finns tio distriktsåklagarkammare, där allmänna åklagare med hjälp av sakkunniga inom förvaltning och juridik handlägger hundratusentals ärenden om året. Vid överklaganden hänskjuts saken till en av de fyra regionala åklagarkamrarna (*ressortsparketten*). I denna instans kallas åklagarmyndighetens företrädare *advocaat-generaal*. Åklagarkamrarna leds av *hoofdofficier van justitie* och *hoofdadvocaten-generaal*. På det nationella planet leds allmänna åklagarmyndigheten av en riksåklagarmyndighet i Haag (*College van procureurs-generaal*). Det politiska ansvaret för allmänna åklagarmyndigheten ligger på justitieministern. Tillsammans med riksåklagarmyndigheten fattar justitieministern beslut om prioriteringar när det gäller utredningar och åtal.

Roll och arbetsuppgifter

Alla som misstänks för brott kommer i kontakt med allmänna åklagarmyndigheten. Den är den enda myndigheten i Nederländerna som har rätt att väcka åtal mot brottsmisstänkta. Myndigheten ser till att brott utreds och lagförs.

I detta syfte samarbetar allmänna åklagarmyndigheten med polisen och andra brottsbekämpande myndigheter. Brottsutredningar leds av en åklagare. Allmänna åklagarmyndigheten övervakar dessutom att domstolsavgöranden verkställs korrekt, det vill säga att böter betalas, fängelsestraff avtjänas och samhällstjänst utförs. Allmänna åklagarmyndigheten och domstolarna är en del av rättsväsendet. Även om dess nederländska namn bokstavligen betyder "offentligt ministerium" är således allmänna åklagarmyndigheten inget "ministerium" i ordets vanliga bemärkelse.

Domare

Organisation

För att kunna bli domare måste man ha flera års arbetserfarenhet. Mer information om kraven finns [här](#). Den arbetserfarenheten kan man få antingen genom en internutbildning inom domstolsväsendet eller på annat håll i rättsväsendet. Domstolsväsendet ger den utbildning som krävs.

Domarna utses av staten under justitie- och säkerhetsministeriets ansvar. Endast nederländska medborgare kan utnämnas till domarämbetet. Kandidaterna måste ha en juristexamen från ett nederländskt universitet.

Individer kan nomineras för antagning till domstolsväsendet endast efter rekommendation av en nationell urvalskommitté som utgörs av representanter från olika domstolar, allmänna åklagarmyndigheten och andra aktiva samhällsmedborgare.

En domare utses att skipa rättvisa vid en bestämd domstol. En sådan utnämning kan endast ske om domstolen ifråga utser den tilltänkta domaren. Dessa villkor avser att göra utnämningssystemet så objektivt som möjligt.

Domare är tjänstemän med särskild ställning. Efter utnämningen kan domaren inte acceptera en utnämning någon annanstans. En domare kan stanna i tjänsten till 70 års ålder. Innan domaren har uppnått denna ålder kan han eller hon skiljas från tjänsten mot sin vilja endast av landets högsta rättsinstans, Nederländernas högsta domstol (*Hoge Raad der Nederlanden*), efter förslag av riksåklagaren (*procureur-generaal*) vid denna domstol.

Roll och arbetsuppgifter

Domarens uppgift är att fatta opartiska beslut i rättstvister – även i mål där staten är part. För att garantera opartiskhet i förhållande till staten används ett särskilt urvals- och utnämningssystem. Domare har därför en annan rättslig ställning än andra statliga tjänstemän.

I den nederländska grundlagen fastställs att domarna har till uppgift att meddela utslag i tvister och den innehåller bestämmelser om domares rättsliga ställning.

Enligt gällande rätt kan domare handlägga mål och ärenden efter eget gottfinnande. De bestämmer till stor del hur förfarandet sköts rent praktiskt (till exempel vilka tidsfrister som ska gälla för vissa delar av förfarandet).

Det finns rättsliga föreskrifter angående domares uppträdande. Syftet är att garantera att domare utför sina arbetsuppgifter objektivt. Om en part ifrågasätter en domares opartiskhet under rättegången finns det i lagen möjligheter att framföra jävsinvändning mot den domaren. Det förekommer att en part i målet inte är nöjd med domarens arbete. Här skiljer lagen mellan det rättsliga avgörandet och domarens uppträdande.

Om missnöjet rör avgörandet kan klaganden vanligtvis överklaga till högre instans.

Klagomål över en domares uppträdande kan framställas till ledningen för den domstol där domaren arbetar. Alla domstolar har klagomålsregler där det fastställs vilka förfaranden som ska följas vid behandlingen av sådana klagomål.

Domare måste se till att få erfarenhet inom minst två rättsområden. Normalt roterar de mellan olika rättsområden när de handlägger sina mål. Skälet är att man vill undvika att de inriktar sig på en specialisering för mycket och för länge.

Domare arbetar i distriktsdomstolar (*rechtbanken*). En sådan domstol har minst fyra avdelningar: en civilrättsavdelning, en straffrättsavdelning, en förvaltningsrättslig avdelning och en underdistriktsavdelning. Domare som arbetar vid den sistnämnda avdelningen kallas *kantonrechters*. I de övriga avdelningarna kallas de *rechters*. Domare som arbetar i appellationsdomstolar (*gerechtshoven*) och i Högsta domstolen kallas *raadsheeren*.

Domstolarna har följande sammansättning när målen handläggs:

Domare i underdistriktsavdelningen handlägger mål och ärenden som ensamdomare.

Domare i distriktsdomstolar är för det mesta ensamdomare, men vissa mål måste handläggas av en panel bestående av tre domare.

I appellationsdomstolarna handläggs mål med en sammansättning med tre domare, om det inte är fråga om ett mål som kan handläggas av en domare.

Reglerna för detta fastställs i lagen om domstolsväsendets organisation (*Wet op de rechterlijke organisatie*).

I Högsta domstolen handläggs alla mål i avdelningar med fem domare.

Domstolsadministrationen (*Raad voor de rechtspraak*) ansvarar för regleringen av yrket.

Rättsdatabas

Mer information finns på den allmänna webbplatsen om det nederländska [domstolsväsendet](#), som är tillgänglig för allmänheten.

Juristyrkenas organisation

Advokater

[Nederländska advokatsamfundet](#) (*Nederlandse Orde van Advocaten*) är den offentligrättsliga yrkesorganisationen för alla advokater i Nederländerna. Samfundet ska enligt lag se till att advokattjänsterna håller hög kvalitet. Detta gör man bland annat genom följande:

Ett omfattande utbildningsprogram för advokater.

Utarbetande av förordningar och andra bindande regler för advokater.

Disciplinära åtgärder.

Information och tjänster till medlemmarna.

Rådgivning till den nederländska staten i fråga om politiska riktlinjer och lagförslag.

Enligt advokatlagen (*Advocatenwet*) måste alla advokater vara medlemmar av advokatsamfundet. Det finns för närvarande över 18 000 registrerade advokater.

Juridiska rådgivare

Det finns inget centralt organ som reglerar detta yrke.

Notarier

Organisation

[Notariernas sammanslutning](#) (*Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie*) försvarar [notariernas](#) intressen i Nederländerna och ser till att de har goda arbetsvillkor.

Roll och arbetsuppgifter

Enligt lagen krävs det en notariehandling för en rad olika avtal och rättshandlingar. Följande är de viktigaste:

Överlåta fast egendom i Nederländerna.

Upprätta eller upphäva inteckningshandlingar.

Bilda offentliga eller privata aktiebolag (NV och BV) eller ändra deras bolagsordning.

Bilda stiftelser eller föreningar (inklusive kooperativ) eller ändra deras stadgar.

Upprätta, ändra och verkställa testamenten.

Upprätta eller ändra äktenskapskontrakt samt avtal om registrerat partnerskap.

Överlåta aktier som är utställda på viss person.

Fastställa gåvor och donationer i en notariehandling.

Av praktiska skäl utför en notarie ofta även andra typer av rättshandlingar och kan utarbeta andra slags avtal. Dessa kan till exempel inbegripa partnerskapsavtal (handelsbolag, ekonomiska föreningar och kommanditbolag), samboavtal samt bestämmelser för att skydda privata aktiebolag mot tredje part.

Övriga juristyrken

[Exekutionsbiträdenas sammanslutning](#) (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders*, KBvG) omfattas av lagen om exekutionsbiträden (*Gerechtsdeurwaarderswet*). Enligt lagen ska KBvG, som alla exekutionsbiträden i Nederländerna måste vara medlemmar av, främja god yrkesutövning inom yrkeskåren.

Nederländska exekutionsbiträden tar emot och skickar handlingar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Handlingar som ska delges i Nederländerna måste sändas direkt till ett exekutionsbiträde. Begäran om denna tjänst måste göras på nederländska eller engelska. En sådan begäran kan inte sändas till den nederländska centrala enheten, yrkessammanslutningen för exekutionsbiträden. Hjälpt från den centrala enheten kan endast begäras i de undantagsfall som anges i artikel 3 c i ovannämnda EU-förordning.

Ideell juridisk rådgivning

För en första juridisk rådgivning kan du vända dig till något av de juridiska rådgivningskontoren (*Het Juridisch Loket*). Här kan du få information och rådgivning samt begära klargöranden i rättsliga frågor. De juridiska rådgivningskontoren utgör det första steget i den rättshjälp som erbjuds.

Vid behov kommer du att hänvisas till en privat jurist eller ett ombud, vilket utgör det andra steget i rättshjälpen.

All information vid de juridiska rådgivningskontoren tillhandahålls utan kostnad, direkt eller som en del av en konsultation. Du kan vända dig till dessa kontor när det gäller problem som rör civil-, förvaltnings- och straffrätt samt utlänningsrätt.

Sammanlagt 44 juridiska rådgivningskontor har öppnats. De är jämnt fördelade över hela landet, så att de ska vara lättillgängliga för alla nederländska medborgare.

Mer information finns på de [juridiska rådgivningskontorens](#) webbplats.

Länkar

[Allmänna åklagarmyndigheten](#)

[Det nederländska domstolsväsendet och Nederländernas högsta domstol](#)

[Nederländska advokatsamfundet](#)

[Notariernas sammanslutning](#)

[Exekutionsbiträdenas sammanslutning](#)

[Kontoren för juridisk rådgivning](#)

Senaste uppdatering: 11/01/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Österrike

Den här sidan ger en översikt över juristyrken i Österrike.

Juristyrken – Inledning

Just nu (2023) finns det omkring **1 850 yrkesdomare** anställda vid de allmänna domstolarna, dvs. de som handhar tvistemål, brottmål, arbetsmål och socialrättsliga mål (**antalet är omräknat till aktiva heltidstjänster, inbegripet tjänster vid Högsta domstolen**). Cirka **700 rättslämning** ansvarar för en väsentlig del av domstolsväsendet. Det finns också omkring **600 yrkesdomare vid förvaltningsdomstolarna**.

Dessutom finns **lekmän** som medverkar i vissa mål på frivillig basis. Här ingår lekmannadomare och jurymedlemmar i brottmål, och fackkunniga och yrkesutbildade bisittare i handels-, arbets- och socialrättsliga mål, samt i vissa administrativa förfaranden.

Antalet åklagare är ungefär **480 (2023, omräknat till aktiva heltidstjänster, inbegripet tjänster vid riksåklagarmyndigheten, men inte vid centralmyndigheten)**.

Inom **kriminalvården** finns **3 799** personer anställda (**per den 1 september 2019, omräknat till aktiva heltidstjänster, inbegripet kriminalvårdsledningen**). I siffran ingår sammanlagt **3 214 vårdare på kriminalvårdsanstalt** (inbegripet utbildare).

1. Domare

Utbildning och utnämning av domare

Det krävs minst fyra års juridisk yrkeserfarenhet och ett avklarat prov för domarämbetet efter avslutad juristutbildning för att kunna utnämnas till domare vid de **allmänna domstolarna**.

En del av yrkeserfarenheten är domstolspraktik på minst sju månader (denna domstolspraktik kallades tidigare för ett "domstolsår") som kvinnliga utexaminerade har rätt till och som även är ett krav för alla som vill bli advokat eller notarius publicus. Resten av den yrkeserfarenhet som krävs uppnås oftast genom särskild domarutbildning som domarkandidat under den rättsliga utbildningens gång, men den kan även fås genom annan rättslig verksamhet, t. ex. som biträdande jurist.

Omkring 100 biträdande jurister antas till den förberedande utbildningen varje år. Domarutbildningen tar fyra år (inklusive domstolspraktik) och genomförs vid distriktsdomstolar (*Bezirksgerichte*), regiondomstolar (*Landesgerichte*), åklagarmyndigheter, kriminalvårdsanstalter, brottsoffermyndigheter eller hos en advokat eller notarius publicus, eller vid riksfinansåklagarämbetet. En del av utbildningen kan även förläggas till överregiondomstolen (*Oberlandesgericht*), Högsta domstolen (*Oberste Gerichtshof*), justitieministeriet, kriminalmyndigheten, en enhet för skyddstillsyn, en förvaltarens förening eller ungdomsvårdsmyndighet, rättsskyddsmyndigheten eller genomförs inom finanssektorn (t.ex. vid lämpliga företag). Domarutbildningen avslutas med ett prov. Utbildningstiden minskar proportionellt för kandidater som byter karriär efter att ha förvärvat yrkeserfarenhet. En kandidat som redan har klarat av provet för att bli advokat eller notarius publicus behöver endast klara ett kompletterande prov i stället för själva domarprovet.

Efter att ha avlagt domarprovet med godkänt resultat söks lediga tjänster som domare eller åklagare.

Det finns inte någon domarutbildning inom **förvaltningsdomstolssystemet**, men förvaltningsdomare måste ha minst fem års yrkeserfarenhet (t.ex. arbete vid en förvaltningsmyndighet). Inget prov behöver avläggas.

Domare vid allmänna domstolar kan byta till förvaltningsdomstolar. Domare i förvaltningsdomstolar kan utnämnas till domare vid allmänna domstolar efter fem tjänsteår i förvaltningsdomstolar.

Normalt sett är det justitieministern som utnämner domare och åklagare. Det är bara för vissa utnämningar som denna rättighet förbehålls förbundsrepubliken. Däremot utnämns domare vid delstatsförvaltningsdomstolar av respektive delstatsregering. Endast österrikiska medborgare kan utnämnas till domare eller åklagare.

Domarnas status

Domare utnämnda vid **allmänna domstolar och förvaltningsdomstolar** är offentliga federala tjänstemän. Jämte bestämmelserna i förbundsförfattningens lag (*Bundes-Verfassungsgesetz – B-VG*) utgör **domar- och åklagarjärlagen (Richter- und Staatsanwaltschaftsdienstgesetz – RStDG)** den viktigaste rättskällan som reglerar domares utbildning och yrkesställning. I denna lag finns många bestämmelser (exempelvis disciplinåtgärder och arbetsbeskrivningar) för både domare och åklagare.

Domare utsedda till **delstatsförvaltningsdomstolar (Landesverwaltungsgerichten)** är offentliga tjänstemän i respektive delstat. Deras yrkesställning regleras i förbundsförfattningens lag och i specifik delstatslagstiftning.

Samtliga domare utnämns på obestämd tid och går i pension i slutet av den månad de fyller 65.

Domaren är i sin dömande verksamhet en oberoende statlig myndighetsutövare enligt artiklarna 87 och 88 i förbundsförfattningens lag. Oberoendet består å ena sidan i att domarna inte får några direktiv eller instruktioner (sakligt oberoende), å andra sidan i att de inte kan avsättas eller flyttas till en annan tjänst (personligt oberoende). Domare är enbart bundna av lagen och dömer efter sin egen bästa övertygelse om hur lagen bör tolkas. Domare är heller inte bundna av tidigare avgöranden av liknande rättsfall av andra domstolar (prejudikat).

Bortsett från den fasta pensionsåldern kan domare bara avsättas, flyttas till en annan tjänst mot sin vilja eller pensioneras i de fall och former som stadgats i lag och på grundval av ett formellt domstolsbeslut (artikel 88 förbundsförfattningens lag).

Domare åtnjuter endast en konstitutionell särställning när de utövar sitt domarämbete (när de dömer i fall de tilldelats enligt lag och via intern tilldelning), inte när det gäller området domstolsförvaltning, som också sköts av domare. Ett undantag från detta finns för domstolsförvaltningsmål som ska avgöras av domstolsavdelningar eller nämnder (t.ex. tilldelning av mål eller tillsättningsförslag). I övrigt ska domaren följa sina överordnades direktiv. En fast tilldelning av mål garanterar att den förvaltningsenliga lagliga rätten till en domare upprätthålls.

Roll och arbetsuppgifter

Domare har som uppgift att **döma i tvistemål och brottmål**. I förvaltningsrättsliga och förvaltningsrättsliga ärenden utövar de en **kontrollfunktion gentemot förvaltningen** och **skyddar konstitutionen**.

Vilka straffbestämmelser gäller för domare?

Disciplinrätt (*Disziplinargericht*): Domare som åsidosätter sina yrkesskyldigheter och etiska principer ansvarar inför disciplinrätten. För domare vid allmänna domstolar finns disciplinrätten vid överregiondomstolen eller vid Högsta domstolen och består uteslutande av domare. Disciplinrätten hanterar även åklagares tjänsteförseelser. Med ett par undantag gäller samma disciplinära bestämmelser för domare i federala förvaltningsdomstolar. För domare i delstatsförvaltningsdomstolar fastställs disciplinregler i delstatens relevanta lagstiftning.

Brottmålsdomstol: Om en domare (eller åklagare) åsidosätter sina yrkesskyldigheter på ett sätt som dessutom är ett brott enligt österrikisk lag, döms domaren av en brottmålsdomstol (t.ex. vid missbruk av tjänsteställning).

Tvistemålsdomstol: Parter som lidit skada av att en domare (eller åklagare) agerat lagstridigt, kan väcka talan om skadestånd mot staten. Om domaren (eller åklagaren) agerat med uppsåt eller grov oaktsamhet kan staten i sin tur kräva domaren (eller åklagaren) på skadeståndsbeloppet.

2. Allmänna åklagare

Organisatorisk struktur

Åklagarmyndigheten har en hierarkisk organisation som generellt motsvarar domstolarnas struktur.

För var och en av de 16 domstolar som prövar brottmål i första instans finns en åklagarmyndighet. Dessutom finns en nationell näringslivs- och korruptionsåklagarmyndighet (*Wirtschafts- und Korruptionsstaatsanwaltschaft*) med hela Österrike som behörighetsområde. Vid alla överregiondomstolar finns en överåklagarmyndighet, och vid Högsta domstolen ett förbundsåklagarämbete. Överåklagarmyndigheterna och förbundsåklagarämbetet är direkt underordnade den federala justitieministern.

Vilken utbildning har åklagare och hur tillsätts de?

Utbildningen till åklagare är densamma som för yrkesdomare i allmänna domstolar.

Dessutom kan man bara bli åklagare om man uppfyller de krav som ställs för att utnämnas till domare.

Lediga åklagartjänster utannonseras offentligt, precis som lediga domartjänster. Förbundsrepubliken är behörig att utnämna åklagare. Liksom beträffande domare har dock rätten att utnämna åklagare för de flesta tjänster delegerats till justitieministern.

Åklagarnas tjänsteställning

Åklagarmyndigheterna är självständiga rättsvårdande myndigheter. De åtnjuter till skillnad från domarna **inget oberoende**. De har en hierarkisk organisation och är bundna av anvisningar från överåklagarmyndigheten och ytterst justitieministern.

Rätten att utfärda anvisningar är klart reglerad i lag. Anvisningar från överåklagarmyndigheten och justitieministern ska vara skriftliga och innehålla en motivering. Dessutom ska en anvisning antecknas i ärendeakten. Innan anvisningar utfärdas måste ministern samråda med en rådgivande nämnd (*Weisungsrat*). Den federala justitieministern har ministeransvar och är skyldig att rapportera till parlamentet.

Personalen vid de enskilda åklagarmyndigheterna ska följa myndighetsledningens anvisningar. Om de anser att en anvisning är lagstridig kan de kräva en skriftlig anvisning och till och med befria sig själva från behandlingen av målet i fråga.

Roll och arbetsuppgifter

Åklagarmyndigheter är särskilda **myndigheter som är skilda från domstolarna**. De **tillovar allmänhetens intresse i straffrättsliga processer**. I detta ingår att agera **förundersökningsledare** i brottmål. De har också som uppgift att väcka åtal i brottmål och kallas därför även **åtalmyndigheter**.

Åklagarnas uppgift är att **väcka åtal** både i regiondomstolarna och distriktsdomstolarna inom respektive regiondomstols domkrets. **Distriktsåklagare** företräder vanligtvis åklagarsidan vid distriktsdomstolarna. De är tjänstemän med särskild fackkompetens, som dock inte behöver vara grundad i en akademisk utbildning.

Näringslivs- och korruptionsåklagarmyndigheten har en särställning, då dess nationella behörighet framför allt gäller tjänste- och korruptionsbrott, och ekonomisk brottslighet där de berörda beloppen överstiger fem miljoner euro. Dessutom sträcker sig myndighetens behörighet till finansiell brottslighet med berörda belopp på över fem miljoner euro, kvalificerade fall av socialförsäkringsbedrägerier, kvalificerade fall av brott vid konkurs (*kridatträchtig Verhalten*), och bl.a. brott mot *Aktiengesetz* (motsvarande aktiebolagslagen) eller *GmbH-Gesetz* (bolagsform som ungefär är ett mellanting mellan handelsbolag och aktiebolag) för firmor av motsvarande storlek (aktiekapital på minst fem miljoner euro eller fler än 2 000 anställda).

Överåklagarmyndigheterna är överordnade åklagarmyndigheterna och finns vid överregiondomstolarna i Wien, Graz, Linz och Innsbruck. Förutom att **väcka åtal vid överregiondomstolarna** utövar de även **tillsyn över alla åklagare inom sin domkrets**. De lyder direkt under den federala justitieministern.

Förbundsåklagarämbetet vid Högsta domstolen har en särställning. Förbundsåklagarämbetet **lyder direkt under den federala justitieministern** och har ingen egen befogenhet att ge åklagarmyndigheterna eller överåklagarmyndigheterna direktiv. De väcker heller inte åtal, utan har som uppgift att **stödja Högsta domstolen**. Förbundsåklagarämbetet har framför allt befogenhet att i brottmål där parterna inte (längre) har någon möjlighet att överklaga till Högsta domstolen väcka en så kallad talan om ogiltigförklarande för efterlevnad av lagen (resning). Förbundsåklagarämbetet fyller alltså en viktig funktion för att upprätthålla en **enhetlig rättstillämpning** och **rättssäkerhet** i brottmål.

Vilka straffbestämmelser gäller för åklagare?

Disciplinärt, straffrättsligt och civilrättsligt ansvar är reglerat på samma sätt för åklagare som för domare vid allmänna domstolar.

3. Assisterande domare

Organisatorisk struktur

Assisterande domare (*Diplomrechtspfleger(innen)*) är i Österrike en central del av rättsväsendet. Mer än 80 % av alla domar i tvistemål i första instans meddelas idag av över 700 assisterande domare.

Vilken utbildning har assisterande domare?

Endast personer som har tagit studentexamen eller erhållit en yrkesmässig kvalifikation får påbörja utbildning till assisterande domare. Utbildningen tar tre år och omfattar att bereda domar på en eller flera domstolar inom det verksamhetsområde som sökanden vill arbeta inom, att delta i en grundutbildning och en utbildning för verksamhetsområdet ifråga samt att klara relevanta prov. När kandidaten klarat slutexamen och under förutsättning att de andra kraven som finns angivna i § 3 i lagen om assisterande domare (*Rechtspflegergesetz*) är uppfyllda utfärdar justitieministern ett diplom till den nyblivna assisterande domaren. Verksamhetsområdet måste vara specificerat på diplomaten. Den diplomerade personen har kompetens att behandla rättsfall inom Österrike inom sina verksamhetsområden och kan därmed arbeta som assisterande domare.

Därefter beslutar ordföranden för överregiondomstolen vid vilken domstol och även under hur lång tid personen ska arbeta som assisterande domare.

Domstolens ledningsorgan (dess ordförande eller chef) placerar den assisterande domaren vid en eller eventuellt flera domstolsavdelningar som leds av domare.

Assisterande domares tjänsteställning

Assisterande domare är särskilt utbildade tjänstemän som dömer i vissa klart definierade tvistemål i första instans. Grunden för deras befogenheter är artikel 87a i Österrikes federala författningslag samt lagen om assisterande domare. När de utövar sin befogenhet är de endast bundna av de anvisningar som ges av domarna som ansvarar för målet enligt domstolens tilldelning. Domare kan när som helst förbehålla sig att döma i fallet. Beslut som tas av assisterande domare kan precis som domarnas beslut överklagas.

I praktiken arbetar assisterande domare i mycket hög utsträckning självständigt. Anvisningar från domare förekommer ytterst sällan.

Roll och arbetsuppgifter

Assisterande domare är verksamma inom följande områden:

Civilprocessrättsliga ärenden, verkställighetsärenden och insolvensärenden (ackordsförfaranden).

Rättvårdsärenden.

Ärenden som rör fastighetsregistret och sjöfartsregistret.

Ärenden som rör företagsregistret.

Alla dessa verksamhetsområden kräver särskild utbildning och ett särskilt utnämmande till assisterande domare på det berörda området.

Hur är behörigheten mellan domare och assisterande domare avgränsad?

Assisterande domare har inte behörighet att döma i alla fall inom de nämnda verksamhetsområdena. De frågor som ligger inom en assisterande domares behörighet är klart avgränsade i lagen om assisterande domare och behörigheten är olika för olika verksamhetsområden.

I lagen om assisterande domare fastställs deras behörighet inom verksamhetsområdet i fråga (behörigheten i insolvensärenden omfattar t.ex. konkursärenden inför distriktsdomstolarna). Visst ansvar vilar naturligtvis på domarna.

I varje verksamhetsområde ingår dessutom bland annat att genomföra förfaranden för betalningsföreläggande, bekräfta domars laga kraft och verkställbarhet inom verksamhetsområdet, besluta om rättshjälpsansökningar i mål som avgörs av assisterande domare och utföra myndighetshandlingar som följer av ansökan om rättshjälp vid en inhemsk domstol eller en inhemsk myndighet.

4. Advokater

Allmänt

Advokater arbetar med att företräda parter i alla rättsliga och utomrättsliga frågor, i både offentliga och privata angelägenheter, inför alla domstolar och myndigheter i Österrike.

Det krävs inget myndighetsutnämmande för att utöva advokatycket i Österrike, däremot måste de krav som anges nedan vara uppfyllda.

De huvudsakliga rättsliga grunderna är lagen om advokatväsendet (*Rechtsanwaltsordnung* – RAO), RGBL. nr 96/1896; disciplinlagen för advokater och biträdande jurister (*Disziplinarstatut für Rechtsanwälte und Rechtsanwaltsanwärter* – Dst), BGBl. nr 474/1990; den federala lagen om advokatarvoden (*Bundesgesetz über den Rechtsanwaltsstarif* – RATG), BGBl. nr 189/1969; lagen om advokatexamen (*Rechtsanwaltsprüfungsgesetz* – RAPG), BGBl. nr 556/1985 och den federala lagen om fri rörlighet för tjänster och fri etableringsrätt för europeiska advokater och internationellt verksamma advokaters tillhandahållande av juridiska tjänster i Österrike (*Bundesgesetz über den freien Dienstleistungsverkehr und die Niederlassung von europäischen Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälten sowie die Erbringung von Rechtsdienstleistungen durch international tätige Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälte in Österreich* – EIRAG), BGBl. I nr 27/2000.

Vilka krav ställs för att få arbeta som advokat?

Den som vill arbeta som advokat måste efter avslutad österrikisk juristutbildning kunna uppvisa sammanlagd praktisk juridisk erfarenhet på minst fem år. Minst sju månader av tiden måste vara på en domstol eller åklagarmyndighet och tre år hos en österrikisk advokat som biträdande jurist.

Advokatexamen som krävs för att få utöva advokatycket kan avläggas efter tre års praktisk erfarenhet, varav minst sju månader på en domstol och minst två år hos en advokat. En förutsättning för att få avlägga examen är att kandidaterna har deltagit i de obligatoriska utbildningstillfällen som föreskrivs av advokatsamfundet.

De som uppfyller kraven kan registreras hos advokatsamfundet i den domkrets där de önskar vara verksamma.

Under vissa förutsättningar kan även utländska advokater som är medborgare i en EU-medlemsstat eller EES-medlemsstat, eller Schweiz, ha rätt att i Österrike

utöva advokatycket under begränsad tid,

ansöka om registrering hos ansvarigt advokatsamfund (efter att ha avlagt ett lämplighetsprov), eller

omedelbart börja bedriva advokatverksamhet i Österrike (utan att avlägga lämplighetsprov) under sitt hemlands advokattitel, och efter tre år av "faktisk och regelbunden" yrkesutövning i Österrike tas upp som fullvärdig medlem i den österrikiska advokatkåren.

Under vissa förutsättningar kan medlemmar i advokatsamfund i en Gats-medlemsstat under begränsad tid utföra vissa klart preciserade advokattjänster i Österrike.

Vilka straffbestämmelser gäller för advokater?

Advokater som bryter mot sin yrkesplikt eller uppträder på ett sätt som skadar advokatkårens anseende ansvarar inför ett disciplinråd som utses av det lokala advokatsamfundet. Den hårdaste disciplinåtgärden som detta råd kan vidta är att stryka advokaten från advokatsamfundets förteckning. I andra instans dömer Högsta domstolen i en avdelning bestående av fyra personer: två domare från Högsta domstolen och två advokater.

Dessutom omfattas advokater naturligtvis av straffrättsligt och civilrättsligt ansvar.

Advokatsamfund, Österrikes nationella advokatsamfund

Alla advokater som finns upptagna på advokatförteckningen för en delstat bildar tillsammans ett advokatsamfund (*Rechtsanwaltskammer*).

Advokatsamfundet är offentligrättsliga organ och självständiga, självförvaltande organ.

På federal nivå företräds de österrikiska advokaternas intressen generellt av Österrikes nationella advokatsamfund (*Österreichischer*

Rechtsanwaltskammertag). Det nationella advokatsamfundet består av de nio advokatsamfundet i delstaterna och fullmäktige består av ombud från advokatsamfundet (<http://www.rechtsanwaelte.at/>).

5. Notarius publicus

Allmänt

Notarius publicus är oberoende och opartiska myndighetspersoner för preventiv rättsskipning som finns till för att hjälpa medborgarna att reglera sina civilrättsliga förhållanden.

Deras huvuduppgift är att medverka vid rättsliga förfaranden och utföra rättsliga tjänster. Notarius publicus upprättar officiella dokument, förvarar deponerad egendom, utfärdar privata urkunder och företräder parter, främst i rättsvårdsärenden. Notarius publicus kan även fungera som domstolens ombud i rättsvårdsärenden. De anlitas ofta som domstolskommissionärer (*Gerichtskommissäre*) i arvsförfaranden (exekutorer).

Notarius publicus ser till att arvlåtarens tillgångar säkras och kommer till rätt personer. Uppgiften kräver särskilt god kännedom i arvsrätt och i rättsvårdsärenden. Notarius publicus anlitas därför ofta för att upprätta testamenten och för att ge råd och vara ombud i arvsrättsliga frågor.

Notarius publicus utövar ett offentligt ämbete, men är trots det inte offentliga tjänstemän. De står för den ekonomiska risken i byråns verksamhet, men bedriver trots det inte någon rörelse. Arbetet ligger nära ett fritt yrke, men när notarius publicus utför uppdrag som domstolskommissionär är de domstolsorgan. Deras arbete som notarius publicus är en huvudsyssla och kan inte kombineras med att arbeta som advokat.

Justitieministern bestämmer om förändringar av antalet tjänster som notarius publicus, och var byråerna ska ligga. För närvarande finns 536 tjänster som notarius publicus i Österrike (april 2023).

De huvudsakliga rättsliga grunderna för verksamheten återfinns i förordningen om notarius publicus (*Notariatsordnung* – NO), RGBL. nr 75/1871; lagen om notariatshandlingar (*Notariatsaktsgesetz*), RGBL. nr 76/1871; lagen om notariatsavgifter (*Notariatstarifgesetz* – NTG), BGBl. nr 576/1973; lagen om notarius publicus-examen (*Notariatsprüfungsgesetz* – NPG), BGBl. nr 522/1987; lagen om domstolskommissionärer (*Gerichtskommissärsengesetz* – GKG), BGBl. nr 343/1970; och lagen om avgifter för domstolsbiträden (*Gerichtskommissionstarifgesetz* – GKTG), BGBl. nr 108/1971.

Vilken utbildning har notarius publicus?

Alla som tagit österrikisk juristexamen kan söka anställning hos en notarius publicus som, om sökanden antas, registrerar honom eller henne som notarius publicus-kandidat.

De som vill bli registrerade som kandidater av ansvarigt notarius publicusråd måste ha gjort en sju månaders praktik på en domstol eller en åklagarmyndighet och får inte ha fyllt 35 när de upptas på kandidatförteckningen för första gången.

Kandidaterna måste även ha deltagit i de utbildningstillfällen som notarius publicusrådet föreskriver för att få tillträde till examensprovet.

Examensprovet är uppdelat i två delprov:

Det första delprovet kan göras efter en kandidatid på 18 månader och senast i slutet av kandidatidens femte år, annars avregistreras kandidaten från kandidatförteckningen.

För att göra det andra delprovet krävs ytterligare minst ett års praktisk tjänstgöring som notarius publicus-kandidat. Kandidater måste klara detta andra delprov innan slutet av kandidatidens tionde år, annars avregistreras kandidaten från kandidatförteckningen.

Hur utnämns notarius publicus?

Lediga tjänster som notarius publicus, eller tjänster som har tillkommit, ska kungöras offentligt innan de tillsätts. Enligt lagstiftningen (§ 6 i förordningen om notarius publicus) krävs bland annat följande av dem som söker tjänst som notarius publicus:

De ska vara medborgare i en EU-medlemsstat eller EES-medlemsstat, eller Schweiz.

De ska ha avlagt en österrikisk juristexamen.

De ska ha avlagt en godkänd notarius publicus-examen.

De ska kunna styrka sju års rättslig praktik, varav minst tre år som notarius publicus-kandidat efter avlagd notarius publicus-examen.

Dessa grundläggande förutsättningar ger emellertid inte rätt att bli utnämnd till notarius publicus. När en notarius publicus ska tillsättas bedömer och rangordnar det på orten behöriga notarius publicusrådet de sökande. Därefter gör personalavdelningarna på den behöriga regiondomstolen och överregiondomstolen detsamma. Vid bedömningen är den sammanlagda tiden som sökanden praktiserat rättsligt av störst vikt. Notarius publicusrådet och de två personalavdelningarna upprättar var sitt förslag på tre personer som skickas till justitieministern. Ministern är visserligen inte bunden av förslagen, men i praktiken utses alltid någon av de rangordnade sökandena.

Notarius publicus kan utöva sin verksamhet till och med den 31 januari året efter att de har fyllt 70. En notarius publicus kan inte flyttas till en annan tjänst som notarius publicus mot sin vilja.

Hur fungerar tillsynen över notarius publicus? Vilka straffbestämmelser gäller för notarius publicus?

Eftersom notarius publicus har till uppgift att upprätta officiella handlingar och utföra uppdrag som domstolskommissionärer står de under särskild kontroll. Förbundsjustitieministern, domstolsförvaltningen och, mest direkt, notarius publicusråden, ansvarar för tillsynen.

För notarius publicus gäller en särskild disciplinlag. För brott mot yrkesdisciplinen fastställs påföljder i första instans av överregiondomstolen som disciplinrätt för notarius publicus och i andra instans av Högsta domstolen som disciplinrätt för notarius publicus. Avdelningarna som prövar mål måste även ha notarius publicus som ledamöter. Bland straffen som disciplinrätten kan utmäta ingår att avsätta en notarius publicus från sin tjänst. Vid administrativa överträdelse avgör det lokala notarius publicusrådet påföljden.

Utöver ansvaret som åligger notarius publicus enligt ovan, omfattas de naturligtvis även av vanligt straffrättsligt och civilrättsligt ansvar.

När notarius publicus utför uppdrag som domstolskommissionärer betraktas de som tjänstemän i straffrättsligt avseende och kan därför ställas till ansvar för tjänstefel, särskilt missbruk av tjänsteställning. Notarius publicus civilrättsliga ansvar är särskilt reglerat. När notarius publicus utför uppdrag som domstolskommissionärer omfattas de av samma ansvar som domare och åklagare. De kan då inte ställas direkt till ansvar av parter, utan dessa måste rikta sina ersättningsanspråk mot staten. Om notarius publicus agerat med uppsåt eller grov oaktsamhet kan staten i sin tur kräva notarius publicus på skadeståndsbeloppet. Utanför verksamheten som domstolskommissionärer är notarius publicus direkt civilrättsligt ansvarig mot parterna.

Notarius publicusnämnder, Österrikes nationella notarius publicusråd

De notarius publicus som har sitt säte i en delstat och som är med i förteckningen över notarius publicus-kandidater i delstaten i fråga, bildar en notarius publicusnämnd. För delstaterna Wien, Niederösterreich och Burgenland, liksom för Tyrolen och Vorarlberg finns gemensamma nämnder.

Det åligger nämnden att upprätthålla notarius publicus anseende och att företräda branschens intressen.

Varje notarius publicusnämnd ska utse ett notarius publicusråd bland sina medlemmar. Ett råd består av en notarius publicus som ordförande, sex ytterligare notarius publicus (tolv i Wien) och tre notarius publicus-kandidater (sex i Wien).

Österrikes nationella notarius publicusråd ([Österreichische Notariatskammer](#)) består av delstaternas notarius publicusråd. Det nationella rådets uppgift är att företräda kåren som helhet och försvara deras rättigheter och angelägenheter, även i frågor vars räckvidd sträcker sig längre än de individuella notariaten i sig.

Länkar

[Juristyrken – Österrike](#)

Senaste uppdatering: 26/10/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [pl](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Typer av juristyrken - Polen

Här hittar du en översikt över juristyrkena i Polen.

Åklagare

Organisation

Nedan beskrivs den allmänna åklagarmyndigheten och andra därmed sammanhängande organ (jfr. lagen av den 9 oktober 2009).

Den allmänna åklagarmyndigheten i Polen består av

Riksåklagaren (*Prokurator Generalny*)

åklagare i allmänna enheter inom åklagarmyndigheterna och militära åklagare som är ansvariga gentemot riksåklagaren,

åklagarna vid Institutet för nationell hägkomst och kommissionen för beivrande av brott mot den polska nationen.

Riksåklagarämbetet är det högsta ämbetet i åklagarmyndigheten. Riksåklagaren utnämns av Polens president som väljer mellan ett antal kandidater som rekommenderats av Nationella domstolsrådet och Nationella åklagarrådet. Riksåklagaren rapporterar varje år till premiärministern om åklagarmyndighetens verksamhet. Allmänna och militära åklagare utnämns av riksåklagaren bland kandidater som föreslås av Nationella åklagarrådet.

Åklagarmyndighetens allmänna enheter delas in i följande **fyra nivåer**:

Riksåklagarämbetet

Åklagarkontor vid appellationsdomstolar

Regionala åklagarkontoret

Distriktsåklagarkontoret.

Åklagarmyndighetens militära enheter arbetar på tre nivåer:

Övermilitäråklagarens kontor,

militäråklagarens distriktskontor,

militäråklagarens garnisonskontor.

Allmänna åklagarna vid Institutet för nationell hägkomst och kommissionen för beivrande av brott mot den polska nationen arbetar i följande organisatoriska enheter:

Kommissionen för åtal av brott mot den polska nationen,

avdelningarna inom Institutet för nationell hägkomst och kommissionen för beivrande av brott mot den polska nationen.

kontoret för personkontroll (*Biuro lustracyjne*)

avdelningarna inom kontoret för personkontroll.

I polsk rätt skiljer man mellan de åklagare som utses av riksåklagaren och privata åklagare som är parter i brottmål och som enligt rättegångsreglerna får lov att bistå de allmänna åklagarna i deras arbete.

I polsk lagstiftning finns föreskrifter för flera olika yrkessammanslutningar. Nämnas kan Nationella åklagarrådet inom riksåklagarämbetet och åklagarföreningar och styrelser inom appellationsåklagarkontoren. Dessa organ har emellertid en rent intern karaktär och organisation och har inte några webbsidor eller e-tjänster.

Ytterligare upplysningar om den allmänna åklagarmyndigheten i Polen finns på webbplatsen [Polens riksåklagarämbete](#).

Den allmänna åklagarens roll och ansvarsområden:

Den allmänna åklagarmyndighetens främsta uppgifter är **att se till att lagarna följs och att föra åklagarsidans talan i brottmål.**

De allmänna åklagarna utför sina uppgifter genom att

förrätta och övervaka förberedande straffrättsliga förfarandena,

uppträda som allmän åklagare i domstol,

inleda förfaranden i brottmål och tvistemål, lämna in åtal och delta i domstolsförfarandena i civil-, arbets- och socialrättsliga mål när detta krävs för att skydda rättsstatsprincipen, det allmänna intresset och medborgarnas egendom eller rättigheter,

vidta de åtgärder som lagen föreskriver för en riktig och enhetlig tillämpning av lagen,

bedriva forskning om brottslighet och vidta åtgärder för att motverka och förebygga brott,

samla in, behandla och analysera uppgifter från förfaranden som sker eller omfattas av lagen,

samarbeta med myndigheter för att förebygga brott och andra lagöverträdelse, och

samarbeta och medverka i sådana förfaranden för brottsbekämpning och förebyggande av brott som samordnas av internationella organisationer.

Allmänna åklagares rättigheter och ansvarsområden:

Allmänna åklagare måste följa gällande lagstiftning och i enlighet med principerna om opartiskhet och likabehandling av alla medborgare. Trots

åklagarväsendets hierarkiska organisation är åklagarna oberoende i utövandet av sina officiella uppgifter. Åklagare får inte vara politiskt aktiva eller ha någon annan anställning och är skyldiga att ständigt förbättra sina kvalifikationer.

En allmän åklagare sysslar i huvudsak med brottmål. Ibland deltar åklagarna emellertid även i tvistemål, framför allt sådana mål som rör fastställande av faderskap, upphävande av föräldrarättigheter eller bristande rättslig handlingsförmåga. De kan även delta i förvaltningsmål som rör fastighets- eller byggnadsrättsliga ärenden. På varje regionalkontor finns en allmän åklagare som är utbildad i internationellt samarbete på det straffrättsliga området.

Allmänna domstolar

Organisation

De allmänna domstolarna i Polen utgörs av:

distriktsdomstolar,

regionala domstolar,

appellationsdomstolar.

Allmänna domstolar skipar rättvisa (i mål utanför förvaltningsdomstolarnas, militärdomstolarnas och Högsta domstolens behörighet) och uppfyller andra rättsrelaterade skyldigheter som tilldelats dem enligt lag. Domstolsavgörandena övervakas i enlighet med lagen av Högsta domstolen.

Distriktsdomstolarna har behörighet i en eller flera kommuner (i motiverade fall kan mer än en distriktsdomstol verka inom en enda kommun t.ex. i stora städer).

Den regionala domstolen är appellationsdomstol för distriktsdomstolarna och även första instans i vissa mål. Den har domstolsbehörighet över minst två distriktsdomstolar (domstolens administrativa område).

När ett mål handläggs i första instans i den regionala domstolen prövas alla överklaganden i appellationsdomstolen. Appellationsdomstolen har domstolsbehörighet över minst två regionala domstolar (appellationsområdet).

En domstol leds av rättens ordförande. Han eller hon förordnas för en bestämd period (fyra år vid distriktsdomstolarna och sex år i de regionala domstolarna och appellationsdomstolarna).

Juristyrken vid domstolar

Allmänna domstolar i Polen skipar rättvisa (i mål utanför förvaltningsdomstolarnas, militärdomstolarnas och Högsta domstolens behörighet) och uppfyller andra rättsrelaterade skyldigheter som tilldelats dem enligt lag. Skipande av rättvisa upprätthålls av domarna. Andra rättsrelaterade arbetsuppgifter vid sidan av rättskipningen sköts av domstolsnotarier och högre domstolsnotarier (domare kan även sköta dessa uppgifter om domstolsnotarierna är förhindrade).

Domare

I det polska rättssystemet skiljer man mellan **yrkesdomare** och **lekmannadomare**.

Domare uppfyller förpliktelser som är knutna till skipandet av rättvisa. De är förordnade på obestämd tid av Polens president på förslag av det Nationella domstolsrådet.

Inom sin verksamhet är domarna oberoende och lyder endast under grundlagen och lagen.

Domstolarnas och domarnas oberoende garanteras av [Nationella domstolsrådet](#), som är ett konstitutionellt organ.

Domarnas oavhängighet garanteras genom rättslig immunitet och anställningstrygghet i enlighet med vad som anges i konstitutionen.

Domare är föremål för disciplinpåföljd vid överträdelse av sitt yrkesuppdrag. Disciplinärenden mot domare handläggs i första instans i appellationsdomstolen och i andra instans i Högsta domstolen.

Lekmannadomare

Lekmannadomarnas roll i rättsskipning är stadfäst i den polska konstitutionen. Lekmannadomare är oavhängiga och är liksom yrkesdomarna ansvariga endast underkastade konstitutionen och lagen. Lekmannadomare har samma rättigheter som domare när de prövar ett ärende. Till skillnad från domare kan de emellertid inte sitta som ordförande i en rättegång eller förhandling eller (i princip) sköta några arbetsuppgifter utanför rättegången.

I både tvistemål och brottmål sker förhandlingen vanligen i närvaro av en enda domare d.v.s. utan deltagande av lekmannadomare. Men i båda de lagar som reglerar dessa båda måltypen föreskrivs en kategori av mål, som p.g.a. av sin sociala betydelse, prövas under närvaro av lekmannadomare.

Lekmannadomare utses av kommunfullmäktige inom berörd domkrets. Deras ämbets tid är fyra år.

Domstolsnotarier (Referendarz sądowy)

Domstolsnotarier är anställda vid distriktsdomstolar och regionala domstolar. De sköter rättsrelaterade sysslor som enligt lagen tilldelats domstolarna.

Domstolsnotariernas utnämning tar sig början från det datum som anges utnämningshandlingen. De utses av ordföranden i appellationsdomstolen.

I tvistemål utövar domstolsnotarier domstolens befogenheter inom ramen för de uppgifter som tilldelats dem, såvida inte något annat föreskrivs i lagen. Vid brottmål, mindre lagöverträdelse och skatteförseelser har domstolsnotarier befogenhet att lämna rekommendationer och i vissa fall som anges i lagen, meddela avgöranden och beslut.

Domstolsnotarier hör således till domstolspersonal som har befogenhet att sköta rättsliga arbetsuppgifter och handla å domstolens vägnar inom ramen för sitt ansvarsområde. Inom sitt ansvarsområde är de oavhängiga vad gäller domstolsavgöranden och beslutens innehåll i enlighet med lagen.

Oavhängigheten innebär att deras rättsliga arbete är organisatoriskt och funktionellt avskilt från andra organ för att garantera att det sker på ett oavhängigt sätt.

[Informationsblad om domstolsnotarier](#). (374 Kb) [en](#)

Domstolsassistenter

Domstolsassistenter sköter förberedande uppgifter inför en förhandling och ser till att det interna arbetet flyter smidigt (bl.a. rättsskipningen och andra rättsrelaterade arbetsuppgifter). Sökanden väljs ut i ett urvalsförfarande.

[Informationsblad om domstolsassistenter](#). (374 Kb) [en](#)

Domstolssekreterare (*Urzędnik sądowy*)

Domstolssekreterare finns i alla allmänna domstolar för administrativa uppgifter som inte sköts av andra yrkesgrupper, t.ex. protokollförning vid domstolsförhandlingar, hantering av domstolsavgöranden och organisation av domstolskansliet. Deras rättigheter och skyldigheter samt anställningsvillkor bestäms genom lagen om domstolspersonal och av den allmänna åklagaren. Sökanden väljs ut i ett urvalsförfarande.

[Informationsblad om domstolspersonal](#). (379 Kb) [en](#)

Hur juristyrkena är organiserade

Advokater

I Polen har advokaterna till uppgift att ge rättshjälp för att skydda de medborgerliga fri- och rättigheterna. De tillhandahåller juridisk rådgivning och utarbetar rättsliga utlåtanden. De säkerställer även att parterna är representerade i brottmål, tvistemål, familjemål, mål som avser ungdom, mål som avser arbetsrätt och socialförsäkringsrätt och förfaranden inför Högsta förvaltningsdomstolen.

Yrkesmässig specialisering är inte obligatorisk i Polen - jurister kan välja vilket område de vill specialisera sig på. Eftersom polsk lag emellertid garanterar en av staten betald försvarsadvokat för finansiellt missgynnade parter måste jurister kunna erbjuda juridisk rådgivning inom olika rättsområden.

Det finns 24 **regionala advokatsamfund** och **Poliska advokatsamfundet** som verkar på det nationella planet. Dessa yrkessammanslutningar ansvarar för att representera och försvara juristernas yrkesmässiga rättigheter, utveckla yrkeskunnande, erbjuda utbildning för praktikanter och skapa, befrämja och upprätthålla regler och yrkesetik.

Rättsdatabaser

För mer information, se webbsidan för [Polens advokatsamfund](#).

Juridiska rådgivare

Juridiska rådgivare ger juridisk rådgivning till aktiebolag, andra bolag, organisatoriska enheter och fysiska personer. De tillhandahåller juridisk rådgivning och utarbetar rättsliga utlåtanden. Till skillnad från advokater kan de anlitas av andra parter. Sedan den 1 juli 2015 har advokater och juridiska rådgivare samma processrättsliga rättigheter - juridiska rådgivare kan agera som rådgivare för försvaret i brottmål såvida de inte är anlitate av andra parter. De kan även agera i mål som rör mindre lagöverträdelse och agera som rådgivare i disciplinförfaranden.

De juridiska rådgivarnas yrkessammanslutning består av 19 **regionala avdelningar för juridiska rådgivare** och **Nationella avdelningen för juridiska rådgivare** som verkar på nationell nivå. Dessa yrkessammanslutningar ansvarar för att representera och försvara de juridiska rådgivarnas yrkesmässiga rättigheter, utveckla yrkeskunnande, erbjuda utbildning för praktikanter och skapa, befrämja och upprätthålla regler och yrkesetik.

Rättsdatabaser

För mer information, se webbsidan för [nationella kammaren för juridiska rådgivare](#).

Notarier

Organisation

Justitieministern utser notarierna och tilldelar dem ett kontor efter ansökan och efter att ha rådfrågat styrelsen för berörd notariekammar. Justitieministern har befogenhet att avskeda notarier.

Justitieministeriet för register över notariekontor och fastställer maximiarvodet för notarietjänster.

Notarierna har en yrkessammanslutning som består av 11 **notariekammar** samt **Nationella notariekommaren**.

Roll och ansvarsområden

Notarier utnämns för att utföra transaktioner som måste föregås av en notariehandling (t.ex. överlåtelse av egendom), eller då parterna väljer detta.

Notarieyrket är ett yrke som kräver allmänhetens förtroende. I egenskap av personer med allmänt förtroende som handlar i statens namn måste notarierna garantera säkerheten vid fastighetsöverlåtelser.

Notarierna sköter följande notarieuppgifter: upprätta notariehandlingar, arvsintyg och andra intyg, inge försäkran, upprätta protokoll, upprätta protester rörande skuldebrev och checker, förvara kontanter, värdepapper, handlingar och data på datalagringsenhet, göra anteckningar i och ta kopior av och utdrag ur handlingar, upprätta utkast till handlingar, deklarationer och andra handlingar på parter begäran och utföra andra arbetsuppgifter enligt särbestämmelser. Notariehandlingar som utförts av en notarie i enlighet med lagen anses utgöra ett officiellt dokument.

Notarierna har egna kontor för sin verksamhet. Notarierna kan ensam driva sitt kontor, men många notarier går samman och driver gemensamt ett kontor i enlighet med regelverket för sammanslutningar. I detta fall utför varje notarie sin verksamhet på egna vägnar och ansvarar för sina egna handlingar.

Rättsdatabaser

För vidare information se webbsidan [Nationella notariekommaren](#) (inte tillgänglig på engelska).

Övriga juristyrken

Polsk lag möjliggör följande juridiska yrken: **exekutionsbiträden**.

Exekutionsbiträden

Enligt polsk lag är exekutionsbiträden de tjänstemän som sköter verkställighet. De är också statstjänstemän eftersom en sådan ställning behövs för att legitimera de uppdrag som de utför och som i hög grad inkräktar på privatpersoners medborgerliga rättigheter och friheter. Deras arbetsuppgifter består först och främst av tvångsåtgärder som är nödvändiga för att verkställa domstolsavgöranden och genomföra författningsfästa rätten till rättvis prövning av mål. Exekutionsbiträdets befogenhet består i att genomföra verkställighetsförfaranden i tvistemål.

Exekutionsbiträden utses av justitieministern bland kandidater som måste motsvara kraven enligt lagen om exekutionsbiträden och verkställighet. Kraven består av juristutbildning, fullbordad praktik, genomgången examen för exekutionsbiträden och fullgjord provtjänstgöring i minst två år som exekutionsbiträdessassistent.

Tillsynen av exekutionsbiträden sköts av justitieministeriet och rättens ordförande vid de domstolar där exekutionsbiträdena är verksamma och av exekutionsbiträdenas sammanslutningar - **exekutionsbiträdenas nationella råd** och **styrelserna för exekutionsbiträdenas kamrar**.

Se webbsidan [☞ justitieministeriet](#) och [☞ exekutionsbiträdenas nationella råd](#).

Organisationer som tillhandahåller juridisk rådgivning utan betalning

I Polen finns det en rad organisationer som tillhandahåller gratis juridisk rådgivning: Exempel på dessa är:

'**Blue Line**', som arbetar under familje- arbets- och socialministeriet och bekämpar våld i hemmet. För mer information, se webbsidan för [☞ Blue Line](#), som också kan kontaktas på: +48 22 668 70 00.

Kostnadsfri juridisk hjälp kan även fås genom "**law clinics**", som drivs av studenter som tillhör föreningar knutna till den juridiska fakulteten i alla stora polska universitet.

Senaste uppdatering: 29/11/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Portugal

På den här sidan hittar du en översikt över juristyrken i Portugal.

Domare vid allmänna domstolar, förvaltningsdomstolar och skattedomstolar

Enligt den portugisiska författningen hör domare till en självständig myndighetskategori, nämligen domstolarna.

Domarnas roll är att skipa rättvisa på folkets vägnar, och är därvidlag bundna endast av lagen.

Domarna vid de allmänna domstolarna omfattas av författningen och statuten för domare vid de allmänna domstolarna (*Estatuto dos Magistrados Judiciais*).

I enlighet med den hierarki som gäller för de respektive domstolskategorierna finns det tre typer av domare vid de allmänna domstolarna:

Domare vid högsta domstolen (*Supremo Tribunal de Justiça*) med titeln domarråd (*conselheiro*).

Domare vid appellationsdomstolar (*Tribunais das Relações*) med titeln motsvarande hovrättsråd (*desembargador*).

Domare vid förstainstansrätter med titeln *juíz de direito*.

Domarna vid förvaltnings- och skattedomstolar regleras av författningen och statuten för förvaltnings- och skattedomstolar (*Estatuto dos Tribunais Administrativos e Fiscais*). I övrigt gäller statuten för domarna vid de allmänna domstolarna. Även här finns det tre typer av domare alltefter respektive domstols ställning inom respektive domstolsstruktur:

Domare vid högsta förvaltningsdomstolen (*Supremo Tribunal Administrativo*) med titeln *conselheiro*.

Domare vid centrala förvaltningsdomstolar med titeln *desembargador*.

Domare vid lokala förvaltnings- och skattedomstolar med titeln *juíz de direito*.

För tillträde till domaryrket krävs att man genomgår ett förfarande i tre steg bestående av ett allmänt uttagningsprov, en teoretisk och praktisk kurs vid centrumet för juridiska studier (*Centro de Estudos Judiciários*) och en praktikperiod. Den som genomgår alla dessa tre steg med framgång utses till domare vid en förstainstansdomstol (*juíz de direito*).

Domare fortsätter att fortbilda sig under hela sin karriär.

Domstolarnas högsta råd (*Conselho Superior da Magistratura*) utför regelbundna inspektioner vid förstainstansdomstolarna, och det högsta rådet för förvaltnings- och skattedomstolarna (*Conselho Superior dos Tribunais Administrativos e Fiscais*) har motsvarande roll när det gäller domarna vid de domstolarna. Efter varje inspektion bedöms domarna enligt följande skala: utmärkt, mycket bra, bra, tillfredsställande och otillfredsställande. En domare som rankas i kategorin otillfredsställande avstångs från tjänstgöring, under tiden som en undersökning inleds för att bedöma vederbörandes lämplighet för tjänsten.

Domstolarnas högsta råd och högsta rådet för förvaltnings- och skattedomstolarna ansvarar för att utnämna, anställa, förflytta, befordra och vidta disciplinära åtgärder mot domare vid respektive domstolar.

För att säkerställa att domare är oberoende och opartiska i sin ämbetsutövning fastställs i författningen att domare i aktiv tjänst inte får utföra några andra arbetsuppgifter, vare sig offentligt eller privat, med undantag för obetald undervisning eller vetenskaplig forskning inom juridik. Domare kan endast förflyttas, stängas av, avgå eller avsättas i sådana fall som anges i lag. De kan inte hållas ansvariga för sina beslut, utom när undantag föreskrivs i lagen.

Mer information finns på [☞ https://www.csm.org.pt](https://www.csm.org.pt) och [☞ https://www.cstaf.pt](https://www.cstaf.pt).

Åklagare vid allmänna åklagarmyndigheten (*Ministério Público*)

Åklagare vid allmänna åklagarmyndigheten företräder staten, väcker åtal samt försvarar den demokratiska rättsstaten och de intressen som fastställs i lag.

De allmänna åklagarna omfattas av särskilda bestämmelser och är självständiga i enlighet med vad som fastställs i lag.

Den som vill bli åklagare måste genomgå ett öppet uttagningsförfarande, med kunskapsprov, bedömning av meriter och en psykologisk undersökning. Detta sker vid centrumet för domarutbildning (*Centro de Estudos Judiciários*).

Godkända kandidater utnämns till rättsbiträden (*auditores de justiça*). Efter godkänd teoretisk och praktisk utbildning vid centrumet för domarutbildning utnämns de till åklagarbiträdesaspiranter.

Åklagare vid allmänna åklagarmyndigheten kan ha följande tjänster på fem nivåer i hierarkin:

Riksåklagare (*Procurador-Geral da República*).

Vice riksåklagare (*Vice-Procurador-Geral da República*).

Biträdande riksåklagare (*Procurador-Geral Adjunto*).

Distriktsåklagare (*Procurador da República*).

Biträdande distriktsåklagare (*Procurador da República Adjunto*).

Riksåklagarämbetet (*Procuradoria-Geral da República*) är åklagarväsendets högsta organ och leds av riksåklagaren. Här ingår också allmänna

åklagarmyndighetens högsta råd (*Conselho Superior do Ministério Público*), rådgivande rådet, rättsrevisorer och olika stöd tjänster.

Myndighetens högsta råd har behörighet att utnämna, anställa, förflytta, befordra och vidta disciplinära åtgärder mot åklagare.

Mer information finns på [☞ http://www.ministeriopublico.pt](http://www.ministeriopublico.pt).

Advokater (*Advogados*)

Advokater är yrkesverksamma jurister som är registrerade hos advokatsamfundet. Bland annat företräder de sina klienter i rätten och tillhandahåller juridisk rådgivning genom att tolka och tillämpa rättsregler på uppdrag av tredje part.

För att kunna arbeta som advokat i Portugal krävs registrering hos advokatsamfundet (*Ordem dos Advogados*).

För att ha rätt att utöva advokatycket krävs dessutom följande:

Portugisisk juristexamen eller motsvarande utländsk utbildning, om denna anses likvärdig med en juristexamen eller har erkänts ligga på samma nivå som en sådan.

Fullgjord praktik på 18 månader i två etapper på 6 respektive 12 månader.

Genomgången skriftligt och muntligt prov hos advokatsamfundet.

Utländska medborgare som har avlagt sin juristexamen i Portugal kan registrera sig hos det portugisiska advokatsamfundet på samma sätt som portugisiska medborgare, om deras hemland beviljar portugisiska medborgare motsvarande rättigheter.

Advokater från andra EU-medlemsstater måste registrera sig hos advokatsamfundet om de vill etablera sig i Portugal permanent och avser att bedriva yrkesmässig verksamhet under de yrkesbeteckningar som erkänns i deras hemländer. I dessa fall får de biträda eller företräda en klient i domstolar endast under överinseende av en advokat som är registrerad hos advokatsamfundet. Om de vill bedriva yrkesmässig verksamhet som advokater på samma villkor som portugisiska advokater måste de registrera sig hos advokatsamfundet och genomgå ett skriftligt och muntligt kunskapsprov på portugisiska.

Advokatsamfundet är den offentliga sammanslutningen för personer med juristexamen som utövar advokatycket i enlighet med samfundets stadgar. Det säkerställer tillgång till lagen, reglerar yrkesutövningen och vidtar disciplinära åtgärder mot advokater och advokatpraktikanter (som enda organ med sådana befogenheter), men har också till uppgift att värna om advokatyckets sociala funktion, värdighet och prestige samt främja tillgången till juridisk kunskap och praxis.

Mer information finns på <https://portal.oa.pt/>.

Juridiska rådgivare (*Consultores jurídicos*)

I det portugisiska rättssystemet görs ingen skillnad mellan advokater och juridiska rådgivare.

Juridiska ombud (*Solicitadores*)

Juridiska ombud är oberoende yrkesutövare som tillhandahåller sina klienter juridisk rådgivning och företräder dem i rätten, inom ramen för gällande yrkesregler och processlagstiftningen. De får företräda parter i domstol när det inte är obligatoriskt att anlita en advokat (*advogado*).

Juridiska ombud kan också ge sina klienter juridisk rådgivning utanför domstol, exempelvis inför skatteförvaltningen, notariatskontor, registratorer och lokala förvaltningsorgan.

För behörighet att arbeta som juridiskt ombud ställs följande krav:

Juristexamen men inget medlemskap i advokatsamfundet, eller utbildning till juridiskt ombud; i bägge fallen officiellt erkänd examen. För medborgare från andra EU-medlemsstater krävs sådan akademisk examen och yrkesexamen som enligt lag krävs för att de ska få utöva yrket i respektive hemland.

Fullgörande av en praktikantutbildning på 12–18 månader.

Goda vitsord under praktikantutbildningen från handledare och praktikantcentrum samt godkänt nationellt prov, utformat enligt aktuella föreskrifter.

Yrkesutövare från en annan EU-medlemsstat eller från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan registrera sig vid kollegiet för juridiska ombud (*Colégio dos Solicitadores*) i enlighet med lag nr 9/2009 av den 4 mars 2009 i dess ändrade lydelse.

Samfundet för juridiska ombud och exekutionstjänstemän (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Execução*) är den offentliga organisation som företräder de juridiska ombuden. Samfundet ansvarar bland annat för disciplinförfaranden mot medlemmar och för att inom ramen för sin behörighet avge yttranden om lagstiftningsförslag.

Mer information finns på <http://www.osae.pt/>.

Exekutionstjänstemän (*Agentes de execução*)

Exekutionstjänstemän är bemyndigade av staten att vidta verkställighetsåtgärder på civilrättens område. I sin oberoende och opartiska ställning företräder de inte någon enskild part, utan de handhar de formaliteter som krävs för verkställighet på civilrättens område, bland annat stämning, delgivning och offentliggöranden. I vissa fall kan deras uppgifter utföras av en domstolstjänsteman.

Exekutionstjänstemän utses av den part som begär verkställighet eller av domstolen.

Exekutionstjänstemän ska ha juristexamen eller en examen för juridiska ombud. Dessutom gäller att de ska vara portugisiska medborgare,

inte får omfattas av någon av de restriktioner som fastställs i stadgarna för samfundet för juridiska ombud och exekutionstjänstemän eller advokatsamfundet, inte får förekomma i den officiella förteckningen över gäldenärer under de senaste tio åren,

ska ha genomgått praktikperioden för exekutionstjänstemän med godkänt resultat,

ska ha klarat examen för rättsassistenter efter att ha arbetat i över tre år som exekutionstjänsteman och blivit godkänd av kommittén för rättsassistenter (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares de Justiça*),

ska registrera sig hos relevant yrkesorganisation inom tre år efter att ha genomgått sin praktik med godkänt resultat,

ska ha tillräckliga it-resurser i enlighet med vad som har fastställts av generalförsamlingen.

Samfundet för juridiska ombud och exekutionstjänstemän samt det särskilda exekutionstjänstemannakollegiet (*Colégio de Especialidade dos Agentes de Execução*) ansvarar för regleringen av yrket.

Kommittén för rättsassistenter, som är fristående i förhållande till samfundet för juridiska ombud och exekutionstjänstemän, är det organ som ansvarar för att övervaka och vidta disciplinära åtgärder mot exekutionstjänstemän.

Mer information finns på <http://www.osae.pt/> och <https://caaj.justica.gov.pt/>.

Notarier (*Notários*)

Notarier är specialiserade yrkesutövare med behörighet att agera i särskilda rättsliga sammanhang. De spelar en viktig roll i affärssammanhang, både på nationell nivå och internationellt.

Notarier är behöriga att

upprätta privata avtal och råda parterna, utan att avvika från kravet på opartiskhet; upprätta officiella handlingar, och ansvara för att handlingar och eventuella råd är rättsligt giltiga; informera parterna om följderna av de åtaganden som de planerar ingå (detta är en yrkesmässig skyldighet för notarier), verkställa juridiska transaktioner som avtalats i deras närvaro; akten kan föras in direkt i det officiella registret eller, om en av parterna underlåter att fullgöra sina skyldigheter, verkställas utan att en domstol behöver ingripa,

fungera som medlare, varvid de ska handla opartiskt och i full överensstämmelse med lagen, så att parterna kan komma till en ömsesidigt godtagbar överenskommelse,

upprätta handlingar och fastställa villkor i samband med bouppteckningsförfaranden utom när det gäller frågor som, på grund av sin natur eller rättsliga eller faktiska komplexitet, inte kan avgöras inom ramen för sådana förfaranden; sådana frågor ska i stället avgöras av den distriktsdomstol (*tribunal de comarca*) som är behörig där det notariatskontor vid vilket förfarandet inleddes finns (notarier erhöll denna befogenhet genom lag nr 2/2013 av den 5 mars 2013 om den rättsliga ramen för bouppteckningsförfaranden, vilket medförde att det inrättades ett system med delad behörighet).

Reformen av notaryyrket och den resulterande privatiseringen av sektorn innebär att notarier kommer att ha en dubbel roll: de är både offentliga tjänstemän och fria yrkesutövare, men inte längre offentligt anställda.

Som offentliga tjänstemän verkar notarierna under överinseende av justitieministeriet, som har reglerande befogenheter samt rätt att vidta disciplinära åtgärder mot notarier. Mot bakgrund av yrkets nya friare status, är det sedan 2006 notariesamfundet som tillsammans med justitieministeriet ser till att notarierna följer uppförandekodex och säkerställer att de värnar om det allmänna intresset. Detta påverkar inte justitieministeriets lagstadgade rätt att ingripa. Mer information finns på <http://www.notarios.pt/OrdemNotarios/pt>.

Registratorer (Conservadores)

Registratorer är offentliga tjänstemän som ansvarar för registrering och offentliggörande av rättshandlingar och rättsförhållanden avseende fast egendom, registreringspliktig lös egendom, affärsverksamhet och händelser i människors liv. Deras uppgifter består i huvudsak i att utföra rättsliga kontroller av ovannämnda förhållanden och relaterade handlingar och att se till att de rättigheter som följer av de relevanta handlingarna är korrekt definierade och överensstämmer med den i lag fastställda registreringsordningen. De ansvarar också för att registrera denna information och får besluta huruvida rättsförhållandet eller sakförhållandet ska registreras eller inte.

Beroende på arbetsuppgifter indelas registratorerna i följande kategorier:

Registratorer vid folkbokföringsregistret (conservadores do registo civil), som bland annat har till uppgift att fastställa och offentliggöra handlingar och förhållanden avseende fysiska personers liv. I deras befogenheter ingår att registrera händelser som födsel, vigslar, dödsfall, adoptioner och erkännande och fastställande av moderskap/faderskap, organisera förhandlingar om äktenskapsskillnad och separation genom ömsesidig överenskommelse och utfärda intyg om och kopior av registrerade rättshandlingar.

Registratorer vid fastighetsregistret (conservadores do registo predial), som har till uppgift att offentliggöra uppgifter om fast egendoms rättsliga status och därigenom garantera rättssäkerhet vid fastighetstransaktioner.

Registratorer vid fordonsregistret (conservadores do registo de veículos), som arbetar med offentliggörande av rättigheter till registreringspliktig lös egendom (motorfordon, fartyg och luftfartyg) och som ska offentliggöra uppgifter om motorfordons rättsliga status och därigenom garantera rättssäkerhet vid transaktioner.

Registratorer vid handelsregister (conservadores do registo comercial), som offentliggör uppgifter om rättslig status för enskilda näringsidkare, affärsdrivande företag och andra registreringspliktiga enheter och därigenom garanterar rättssäkerhet vid transaktioner.

För att få arbeta som registrator krävs juristexamen från ett portugisiskt universitet eller motsvarande akademiska kvalifikationer. Kandidater måste också genomgå ett lämplighetsprov och en sexmånaders fördjupningskurs på universitetsnivå med inriktning på sådana juridiska och registreringsrelaterade ämnen som registratorer behöver kunskaper i. Därefter ska de fullgöra en ettårig praktik och avslutningsvis göra ett uttagningsprov. Kandidaterna bedöms utifrån sina prestationer i varje steg av denna process och kan elimineras om de misslyckas i något av dessa. Det avslutande uttagningsprovet organiseras av registrator- och notarieinstitutet (*Instituto dos Registos e do Notariado*).

Registrator- och notarieinstitutet ansvarar för att leda, samordna, stödja, utvärdera och övervaka registratorernas verksamhet.

Mer information finns på <https://irn.justica.gov.pt/>.

Domstolstjänstemän (Oficiais de Justiça)

Domstolstjänstemän är en kategori av domstolspersonal (*funcionário de justiça*) som bland annat tillhandahåller stödfunktioner i domstolarna eller vid åklagarmyndigheterna. Begreppet domstolspersonal omfattar emellertid även it-tekniker, administrativ och teknisk personal, personal med stödfunktioner och underhållspersonal.

En karriär som domstolstjänsteman inleds på ingångsnivåerna för biträdande sekreterare (*escritório auxiliar*) i domstolsväsendet respektive biträdande rättsbetjänt (*técnico de justiça auxiliar*) inom åklagarväsendet. För tillträde krävs att kandidaten har genomgått en särskild fortbildning och blivit godkänd inom ramen för ett antagningsförfarande.

Domstolstjänstemän omfattas av en särskild statut (*Estatuto dos Funcionários de Justiça*), i enlighet med vad som anges i lagdekret nr 343/1999 av den 26 augusti 1999 i dess ändrade lydelse. De spelar en viktig roll i det internationella rättsliga samarbetet, särskilt när det gäller genomförandet av EU-direktiv och EU-förordningar.

Generaldirektoratet för rättskipning (*Direção-Geral da Administração da Justiça*) är det organ inom justitieministeriet som ansvarar för att rekrytera, förvalta och handha domstolspersonal.

Domstolstjänstemännens råd (*Conselho dos Oficiais de Justiça*) är det organ som ansvarar för att bedöma domstolstjänstemäns yrkesmeriter samt för att vidta eventuella disciplinäråtgärder mot dem.

Mer information finns på <https://dgaj.justica.gov.pt/>.

Medlare (Mediadores)

I artikel 2(b) i lag 29/2013 av den 19 april 2013 definieras medlare som en opartisk och oberoende tredje part som saknar befogenhet att påtvinga de medlande parterna en lösning, utan har till uppgift att hjälpa dem att nå en slutlig lösning på tvisten dem emellan. I denna lag skyddas också statusen för medlare som arbetar i Portugal och anges vad som gäller för att medlare ska kunna föras upp på förteckningen för vart och ett av de offentliga medlingstjänsterna. Detta sker genom ett urvalsförfarande som regleras av genomförandebeslut (*Portaria*) nr 282/2010 av den 25 maj 2010.

Medlarnas arbete är av största vikt, eftersom de hjälper parter att nå fram till en överenskommelse, vilket i sin tur bidrar till att upprätthålla och i vissa fall återskapa social fred. I Portugal finns det särskilda medlare på det familjerättsliga, arbetsrättsliga respektive straffrättsliga området. Det finns inga icke-statliga organisationer som tillhandahåller medling, med det finns privata organisationer som erbjuder medlingstjänster och utbildning för medlare.

Det finns ingen riksomfattande uppförandekod för medlare, men ovannämnda medlingslag innehåller ett kapitel om medlars rättigheter och skyldigheter.

Medlare är också skyldiga att handla i enlighet med de principer som fastställs i den europeiska uppförandekoden för medlare, som ingår i deras utbildning. Medlarnas verksamhet övervakas genom den offentliga medlingstjänsten, vilken är uppdelad på tre delar: civilrätt, arbetsrätt respektive straffrätt. Var och en av dessa delar förvaltas av en offentlig myndighet, i enlighet med vad som anges i respektive myndighets stadgar.

I Portugal är det inte en offentlig organisation som tillhandahåller utbildning för medlare. I stället får medlarna utbildning genom privata organisationer som certifierats av generaldirektoratet för rättsliga frågor (*Direção Geral da Política de Justiça*) i enlighet med genomförandebeslut nr 345/2013 av den 27 november 2013. Vid certifieringen läggs särskilt fokus på att kvalitetskraven är uppfyllda.

Det är generaldirektoratet för rättspolitik som, genom sin byrå för alternativt system för tvistlösning (GRAL), förvaltar de offentliga medlingssystemen. Även om direktoratet inte tillhandahåller information om hur man hittar en medlare, har det förteckningar över medlare. Medlare kan bli uppförda på dessa förteckningar genom att delta i det urvalsförfaranden som föreskrivs i regler som godkänts enligt genomförandebeslut nr 282/2010 av den 25 maj 2010.

Mer information finns på <http://www.dgpj.mj.pt/>.

Juridiska förvaltare (Administradores Judiciais)

Juridiska förvaltare ansvarar för att övervaka och samordna åtgärder inom ramen för det särskilda rekonstruktionsförfarandet (*processo especial de revitalização*). De ansvarar också för att förvalta och avveckla konkursbon i konkursförfaranden samt för att utföra alla andra uppgifter som anförtros dem enligt lagar och andra författningar. Beroende på vilka uppgifter som ska utföras inom ramen för ett förfarande utses vederbörande till tillfällig juridisk förvaltare, konkursförvaltare etc.

Den juridiska förvaltarens roll fastställs i lag nr 22/2013 av den 26 februari 2013.

En förvaltare

ska ha en relevant universitetsexamen och lämplig yrkeserfarenhet,

ska fullgöra en sexmånaders praktik för förvaltare,

ska genomgå ett tillträdesprov som är särskilt utformat för att de kunskaper som inhämtats under praktiken ska kunna bedömas,

får inte befinna sig i en situation som är oförenlig med hans eller hennes yrkesförpliktelser,

ska vara lämpad för yrket.

Kommittén för rättsassistenter (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares da Justiça*) ansvarar för förfarandet för rekrytering av förvaltare och övervakar deras arbete.

Mer information finns på <https://caaj.justica.gov.pt/>.

Allmänna patentombud (*Agente Oficial da Propriedade Industrial*)

Allmänna patentombud är specialister på industriell äganderätt som företag och enskilda kan anlita för att hävda sina rättigheter och intressen inom området på ett betryggande sätt.

För att få arbeta som allmänt patentombud krävs ett godkännande från det nationella patentinstitutet (*Instituto Nacional da Propriedade Industrial*). Detta godkännande ger patentombud rätt att på sina klienters vägnar registrera industriell äganderätt utan att behöva uppvisa ett särskilt bemyndigande.

Utöandet av denna verksamhet i Portugal regleras av lagdekret nr 15/95 av den 24 januari 1995 i dess ändrade lydelse och av genomförandebeslut nr 239 /2013 av den 25 juli 2013.

Mer information finns på <https://inpi.justica.gov.pt/>.

Organisationer som tillhandahåller kostnadsfria juridiska tjänster (*pro bono*)

I samarbete med advokatsamfundet och lokala myndigheter ansvarar justitieministeriet för att juridiska rådgivningskontor (*Gabinetes de Consulta Jurídica*) finns tillgängliga över hela Portugal. Vid dessa kan medborgare få kostnadsfri juridisk rådgivning av jurister. En förteckning över dessa kontor, med relevanta kontaktuppgifter, finns tillgänglig online på webbplatsen för generaldirektoratet för rättsliga frågor ([webbplats](#)).

Senaste uppdatering: 29/01/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Rumänien

Här hittar du en översikt över juristyrkena i Rumänien.

Juristyrken – inledning

Följande juristyrken utövas i Rumänien:

[Åklagare](#)

[Domare](#)

[Advokater](#)

[Juridiska rådgivare](#)

[Notarii publici](#)

[Delgivningsmän/exekutionstjänstemän](#)

[Domstolstjänstemän](#)

[Biträdande domstolspersonal](#)

[Biträdande domare](#)

Åklagare

Organisation

Den rumänska allmänna åklagarmyndigheten består av

åklagarmyndigheterna vid appellationsdomstolarna, tribunalerna, tribunalerna för familjemål och mål som rör minderåriga samt distriktsdomstolarna, åklagarmyndigheterna vid militärdomstolarna.

Högst upp i hierarkin finns riksåklagarmyndigheten vid Högsta domstolen och de särskilda byråerna (Nationella byrån för korruptionsbekämpning, DNA, och Byrån för utredning av organiserad brottslighet och terrorism, DIICOT).

Första nivån: Åklagarmyndigheter som är knutna till distriktsdomstolarna (176).

Andra nivån: Åklagarmyndigheter som är knutna till tribunalerna (42) och till tribunalen för familjemål och mål som rör minderåriga (1).

Tredje nivån: Åklagarmyndigheter som är knutna till appellationsdomstolarna (15).

[Domstolsrådet \(CSM\)](#) är det centrala organet i rättsväsendet med ansvar för att reglera åklagaryrket. Grund- och vidareutbildning av domare och åklagare ges vid [Nationella domarinstitutet \(INM\)](#), som är en offentlig institution med status som juridisk person, under samordning av Domstolsrådet. Allmänna åklagarmyndigheten fullgör sina uppgifter via de åklagare som arbetar på åklagarmyndigheterna. Dessa myndigheter är knutna till alla domstolar utom de tribunaler som är specialiserade på yrkesetik.

Åklagarmyndigheternas verksamhet vid appellationsdomstolar, tribunaler eller tribunaler för familjemål och mål som rör minderåriga

Åklagarmyndigheterna har följande institutionella hierarki:

Högst upp finns riksåklagarmyndigheten som är knuten till Högsta domstolen och leds av riksåklagaren. Den samordnar verksamheten vid de åklagarmyndigheter som är knutna till de 15 appellationsdomstolarna.

Åklagarmyndigheterna vid appellationsdomstolarna samordnar verksamheten på de åklagarmyndigheter som är knutna till de 43 tribunalerna (inklusive den särskilda tribunalen för familjemål och mål som rör minderåriga) och som var och en leds av en allmän åklagare.

Åklagarmyndigheterna vid tribunalerna samordnar verksamheten vid de åklagarmyndigheter som är knutna till de 176 distriktsdomstolarna, som var och en leds av en förste åklagare.

Åklagarmyndigheterna vid de 176 distriktsdomstolarna står längst ned i hierarkin och leds av förste åklagare.

Det finns två särskilda byråer inom åklagarmyndigheten vid Högsta domstolen:

Nationella byrån för korruptionsbekämpning (DNA) som ansvarar för utredning och lagföring av korruptionsbrott och leds av en överåklagare.

Byrån för utredning av organiserad brottslighet och terrorism (DIICOT) som ansvarar för att utreda och lagföra brott med anknytning till organiserad brottslighet och terrorism och leds av en överåklagare som agerar under samordning av riksåklagaren.

Åklagarmyndigheternas verksamhet vid militära domstolar

Brott begångna av militärer lagförs av militära åklagarmyndigheter som har ställning som militära enheter. De är knutna till de militära tribunalerna, till den militära tribunalen i Bukarest eller till den militära appellationsdomstolen i Bukarest.

Åklagarnas hierarki

Åklagarnas verksamhet styrs av principerna om lagenlighet, opartiskhet och hierarkisk kontroll.

De ska utöva sitt ämbete i enlighet med lagen, respektera och skydda den mänskliga värdigheten samt försvara individens rättigheter.

Åklagarna vid varje åklagarmyndighet är underställda den myndighetens chef, som i sin tur är underställd chefen för den hierarkiskt överordnade åklagarmyndigheten.

Riksåklagaren vid Högsta domstolens åklagarmyndighet, överåklagaren vid Nationella byrån för korruptionsbekämpning och de allmänna åklagarna vid de åklagarmyndigheter som är knutna till appellationsdomstolarna utövar tillsyn över åklagarna på lägre nivå antingen direkt eller genom särskilt utsedda åklagare.

Roll och arbetsuppgifter

I Rumänien finns två kategorier av åklagare:

Civila åklagare, som ansvarar för att utreda och väcka åtal mot civila personer som har begått brott.

Militära åklagare, som ansvarar för att utreda och väcka åtal mot militär personal som har begått brott.

De olika kategorierna av åklagare som verkar på nationell nivå är

den rumänska riksåklagaren (chef för åklagarmyndigheten vid Högsta domstolen),

överåklagaren (chef för Byrån för korruptionsbekämpning och Byrån för utredning av organiserad brottslighet och terrorism),

allmänna åklagare (chefer för åklagarmyndigheterna vid appellationsdomstolarna),

förste åklagare (chefer för åklagarmyndigheterna vid tribunalerna och distriktsdomstolarna),

sektionschefsåklagare (chefer för interna sektioner på åklagarmyndigheterna),

avdelningschefsåklagare (chefer för interna avdelningar på åklagarmyndigheterna),

byråchefsåklagare (chefer för interna byråer på åklagarmyndigheterna),

åklagare.

Justitieministern kan om nödvändigt på eget initiativ eller på begäran av Domstolsrådet utöva kontroll över åklagarna genom särskilda åklagare som utsetts av den rumänska riksåklagaren, överåklagaren vid Byrån för korruptionsbekämpning eller av ministern själv för att kontrollera följande:

Åklagarnas effektivitet som chefer.

Åklagarnas fullgörande av sina arbetsuppgifter.

Kvaliteten på åklagarnas arbetsrelationer till medborgarna och andra personer som berörs av åklagarmyndigheternas arbete.

Varken de åtgärder som åklagare kan vidta i samband med straffrättsliga förfaranden eller motsvarande beslut kontrolleras.

Justitieministern kan uppmana riksåklagaren eller i lämpliga fall överåklagaren vid Byrån för korruptionsbekämpning att rapportera om

åklagarmyndigheternas verksamhet och kan lägga fram skriftliga instruktioner om vilka åtgärder som krävs för att effektivt förebygga och bekämpa brottslighet.

Åklagarmyndigheten vid Högsta domstolen överlämnar varje år en rapport om sin verksamhet till Domstolsrådet och justitieministern, som lägger fram sina slutsatser i detta hänseende inför det rumänska parlamentet.

Domare

Organisation

Domstolsrådet (CSM) är det centrala organet i rättsväsendet med ansvar för att reglera domaryrket. Grund- och vidareutbildning av domare och åklagare ges vid [Nationella domarinstitutet \(INM\)](#), som är en offentlig institution med status som juridisk person, under samordning av Domstolsrådet.

Roll och arbetsuppgifter

I Rumänien är domarna specialiserade på följande typer av mål:

Twistemål och civilrättsliga verkställighetsförfaranden.

Brottmål och straffrättsliga verkställighetsförfaranden.

Handelsrättsliga mål (sakförare).

Familjemål och mål som rör minderåriga.

Förvaltnings- och skattemål.

Arbetsrättsliga mål och socialförsäkringsmål.

Författningsmål.

Militära mål.

Juristyrkenas organisation: advokater

Advokater

Det centrala organ som ansvarar för regleringen av advokatycket i Rumänien är [Nationella advokatsamfundet \(UNBR, Uniunea Nationala a Barourilor din Romania\)](#), som har status som juridisk person med ansvar för uppdrag av allmänt intresse och omfattar alla advokatsamfund i Rumänien. Nationella advokatsamfundet ser till att rätten att agera juridiskt ombud utövas av kvalificerade jurister, garanterar kvaliteten på deras yrkesbehörighet och deras disciplin, samt skyddar medlemmarnas heder och anseende. Alla advokatsamfund i Rumänien är medlemmar i Nationella advokatsamfundet.

Rättsdatabaser

Information om rumänska advokater finns tillgänglig på [Nationella advokatsamfundets](#) webbplats.

Är tillgången till databasen kostnadsfri?

Ja.

Juridiska rådgivare

Lagen föreskriver att juridiska rådgivare får bilda sammanslutningar på distriktsnivå, efter sektor eller verksamhetsområde beroende på sina yrkesmässiga intressen, och, när så är lämpligt, nationella sammanslutningar, i enlighet med lagen om sammanslutningar och stiftelser. Bland de yrkesorganisationer som bildats på grundval av lagen kan nämnas [Samfundet för juridiska rådgivare i Rumänien \(OCJR\)](#). Alla sammanslutningar för juridiska rådgivare i alla distrikt är medlemmar i OCJR. De juridiska rådgivarna kan också gå med i andra yrkesorganisationer. En förteckning över juridiska rådgivare per distrikt finns på webbplatserna för de sammanslutningar som är medlemmar i OCJR (länkarna finns på OCJR:s webbplats).

Notarii publici

Organisation

Det rumänska justitieministeriet har i enlighet med lagstiftningen delegerat utövandet av tjänsterna som notarius publicus till [Nationella förbundet för notarii publici \(UNNP, Uniunea Națională a Notarilor Publici\)](#), som är notariernas yrkesorganisation. Den ansvarar för att organisera yrket samt för att skydda medlemmarnas intressen och yrkets prestige. Alla notaries är medlemmar. De är organiserade i 15 kammare som är knutna till de olika appellationsdomstolarna.

Roll och arbetsuppgifter

I Rumänien tillhandahåller notarius publicus följande juridiska tjänster:

Utarbetande av arvshandlingar.

Ingående av avtal (köpeavtal, bytesavtal, underhållsavtal, gåvoavtal, inteckningsavtal, pantavtal samt leasing- och hyresavtal) och andra handlingar (säkerhetsförbindelser som olika institutioner kräver för sina handläggare).

Utarbetande av stadgar för företag, föreningar och stiftelser.

Bestyrkande av handlingar.

Legalisering av namnteckningar, namnteckningsprov och sigill.

Alla övriga i lag föreskrivna uppgifter.

Övriga juristyrken

Delgivningsmän/exekutionstjänstemän

Nationella förbundet för delgivningsmän/exekutionstjänstemän i Rumänien (UNEJ, *Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești din România*) är en yrkesorganisation med juridisk personlighet som företräder alla delgivningsmän/exekutionstjänstemän i Rumänien. Förbundet säkerställer yrkets prestige och auktoritet och har till huvuduppgift att företräda och skydda sina medlemmars yrkesmässiga intressen. Delgivningsmännen/exekutionstjänstemännen är organiserade i 15 kammare som är knutna till de olika appellationsdomstolarna.

På [UNEJ:s webbplats](#) finns en förteckning över delgivningsmän/exekutionstjänstemän.

Domstolstjänstemän

[Domstolsrådet \(CSM\)](#) är det centrala organet i rättsväsendet med ansvar för att reglera domstolstjänstemän.

Nationella akademien för domstolstjänstemän (SNG) är en offentlig institution med juridisk personlighet, som samordnas av Domstolsrådet och ansvarar för domstolstjänstemännens utbildning och fortbildning.

Följande kategorier av domstolstjänstemän arbetar inom det rumänska rättsväsendet:

Protokollförare.

Statistiker.

Utredare.

It-tjänstemän.

Arkivarier.

Registratorer.

Ytterligare upplysningar om denna yrkesgrupp finns i detta [dokument](#) (354 Kb) [ro](#).

Biträdande domstolspersonal

Dessa är en del av rätten i första instans för arbetsrättsliga tvister och socialförsäkringstvister.

De deltar i överläggningar i en rådgivande roll och undertecknar domarna. Deras åsikt tas med i domen och de anger skälen till avvikande åsikter. När biträdande domstolspersonal ingår i rätten får ordföranden ge en av dem i uppgift att redigera domen.

Biträdande domstolspersonal utses av justitieministeriet och föreslås av Ekonomiska och sociala rådet för en period av fem år. De måste ha arbetat som jurister under minst samma tid och ska uppfylla alla lagstadgade villkor.

Under sin tjänstetid åtnjuter biträdande domstolspersonal stabilitet, lyder endast under lagen och avlägger samma ed som domare, och de rättsliga bestämmelser om skyldigheter, förbud, oförenliga befattningar, undantag, disciplinära påföljder och skäl för avsättning som gäller för domare och åklagare gäller också för dem.

Det totala antalet tjänster för biträdande domstolspersonal och deras fördelning bland domstolarna fastställs av justitieministeriet beroende på arbetsvolymen.

Hur och på vilka villkor Ekonomiska och sociala rådet väljer ut och föreslår kandidater till befattningar som biträdande domstolspersonal för justitieministeriet, samt villkoren för att delegera befogenheter samt utstationera och förflytta dem, fastställs genom regeringsbeslut.

Biträdande domare

Vid Högsta domstolen finns en grupp biträdande domare som deltar i förhandlingarna.

De biträdande domarna har bland annat följande uppgifter:

Se till att protokollförarna och arkivarierna gör allt som krävs för att förhandlingarna ska fungera smidigt och vägleda protokollförarens arbete.

Sammanställa vissa rapporter under förfarandet (om huruvida ett överklagande i princip kan tas upp till prövning och om ansökan om kassationsöverklagande).

För varje mål registrera parternas och åklagarsidans muntliga anföranden och de åtgärder som beslutats av domstolen,

Upprätta protokoll, med undantag för protokoll från förhandlingen.

Delta i överläggningar i en rådgivande roll.

Redigera domar om de har fått detta i uppgift av rättens ordförande, med iakttagande av tidsfrister osv.

En detaljerad beskrivning av de biträdande domarnas arbetsuppgifter finns i detta [dokument](#) (126 Kb) [ro](#).

Senaste uppdatering: 10/01/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Slovenien

Den här sidan ger en översikt över juristyrken i Slovenien.

Juristyrkenas organisation

Juristyrken

En i Slovenien universitetsutbildad jurist eller en jurist som har slutfört juridikstudier på Bolognaprocessens grundnivå och avancerade nivå kan utöva flera yrken. Juristen kan arbeta som domare, åklagare, juridiskt ombud, advokat och notarie, dvs. yrken inom rättsväsendet.

Åklagare

Organisation

I artikel 135 i Sloveniens författning fastställs att åklagare (*državni tožilci*) **väcker åtal och för talan i brottmål och även har andra lagstadgade befogenheter**. Befogenheter och organisation regleras framför allt i lagen om åklagarväsendet (*Zakon o državnem tožilstvu*) och i straffprocesslagen (*Zakon o kazenskem postopku*).

Det finns **elva distriktsåklagarmyndigheter** (*okrožno državno tožilstvo*) i Slovenien (i Celje, Koper, Kranj, Krško, Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo mesto, Ptuj och Slovenj Gradec). Vidare finns det på nationell nivå en **särskild statlig åklagarmyndighet** (*Specializirano državno tožilstvo*), och en **högsta åklagarmyndighet** (*Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije*) i Ljubljana.

Den särskilda statsåklagarmyndigheten ska lagföra klassisk organiserad brottslighet och ekonomisk brottslighet, terrorism, korruption och andra brott. För att avslöja och lagföra sådan brottslighet krävs att statsåklagarna har särskild organisation och utbildning. Inom denna åklagarmyndighet finns också **avdelningen för utredning och lagföring av stats tjänstemän med särskilda befogenheter** (*Odelek za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili*), som förkortat kallas särskilda utredningsavdelningen (*posebni oddelek*). Statsåklagarna vid denna **särskilda** avdelning ska beivra brott som begås av poliser, stats tjänstemän med polisbefogenheter vid inrikesministeriet, militärpoliser, tjänstemän vid försvarsministeriets underrättelsetjänst samt tjänstemän vid Sloveniens underrättelsetjänst. De vägleder också de poliser som arbetar på avdelningen.

Högsta åklagarmyndigheten är landets högsta åklagarmyndighet, där följande kategorier av åklagare arbetar:

Högsta åklagare (*vrhovni državni tožilci*) samt överåklagare (*višji državni tožilci*).

Tillfälligt och på deltid anknutna åklagare.

Högre åklagare för talan i överklagandeförfaranden vid de högre domstolarna (*višja sodišča*). I förfaranden med särskilda rättsmedel inom straffrätt samt civil- och förvaltningsrätt för de högsta statsåklagarna talan i Sloveniens högsta domstol (*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*).

Högsta åklagarmyndigheten är organiserad enligt följande:

Tre avdelningar (för straffrätt, för civil- och förvaltningsrätt respektive för utbildning och sakkunnig tillsyn).

Ett centrum för rättsinformation, bland annat med uppgift att tillhandahålla sakkunskap på skatte-, finans- och redovisningsområdet samt inom andra discipliner. Detta krävs för att statsåklagarnas arbete ska vara effektivt samt för att informationsstödet till statsåklagarnas verksamhet ska utvecklas, förenhetligas och fungera väl.

Roll och arbetsuppgifter

Åklagarnas främsta roll och skyldighet är att lagföra brott. Inom denna ram har de följande befogenheter:

Vidta alla åtgärder som krävs för att avslöja brott och spåra brottslingar. Leda polisens arbete under förundersökningar, samtidigt som polisen är organisatoriskt självständig.

Begära utredningar.

Väcka åtal samt föra talan vid behörig domstol.

Överklaga domstolsbeslut som inte vunnit laga kraft och ansöka om särskilda rättsmedel vid domstolsbeslut som vunnit laga kraft (avgöranden i första instans i brottmål överklagas av den åklagare som väckte åtalet i domstolen i första instans, medan högsta åklagare ansöker om särskilda rättsmedel).

Enligt gällande straffrätt har en åklagare under särskilda omständigheter också möjlighet att välja alternativ till straffrättsliga förfaranden. Ett första alternativ är att ärendet överförs till förlikning och att brottmålet skjuts upp, om den misstänkte är beredd att följa åklagarens instruktioner och utför de uppgifter som åklagaren anger. Om förlikningsförhandlingarna eller uppskjutandet av åtalet leder till avsett resultat kan åklagaren lägga ned åtalet, vilket innebär att saken löses utanför domstol. Ett annat alternativ är att åklagaren föreslår ett strafföreläggande, varigenom domstolen utan huvudförhandling dömer den åtalade till en konkret påföljd eller åtgärd.

Utöver detta har högsta åklagarmyndigheten **arbetsuppgifter som ligger utanför straffrättsens område**. På en av högsta åklagarmyndighetens tre avdelningar (avdelningen för civil- och förvaltningsrätt) kan landets högsta åklagare framlägga ett **yrkande om lagprövning** (*zahteva za varstvo zakonitosti*) mot appellationsdomstolars beslut i tvistiga och otvistiga mål samt andra civilrättsliga domstolsförfaranden. Villkoret för att använda detta särskilda rättsmedel är att det finns ett behov av att **skydda det allmänna intresset**, ett villkor som bara de högsta åklagarna får bedöma. Rättsmedlet är alltså inte tillgängligt för parterna i förfarandet.

Domare

Organisation

Yrkesdomare och lekmanndomare

Domamas ställning regleras i artiklarna 125–134 i författningen samt i lagen om domartjänsten (*Zakon o sodniški službi*). Domare är tjänstemän som utnämns av nationalförsamlingen (*Državni zbor*) på förslag av domstolsrådet (*Sodni svet*). De har fast tjänst, och åldersgräns och anställningsvillkor anges i lag.

För att kunna utnämnas till domare måste man uppfylla följande villkor:

Ha slovenskt medborgarskap och behärska slovenska.

Ha rättslig handlingsförmåga och vara vid god hälsa.

Vara minst 30 år.

Ha slovensk juristexamen eller en jämförbar juristutbildning på universitetsnivå från utlandet, bestyrkt med ett utländskt intyg om genomförd utbildning och ett särskilt yttrande om utbildningen i fråga, eller med ett beslut om erkännande av utbildningen för anställningsändamål eller ett beslut om godkännande av utbildningen (*odločbo o nostrifikaciji*).

Ha avlagt ett statligt juristprov.

Inte ha blivit dömd för brott.

Inte vara föremål varken för ett slutligt åtalsbeslut eller ett allmänt åtal.

Domare, som i förundersökningar eller rättegångar fattat beslut som kränker grundläggande mänskliga rättigheter och friheter, uppfyller inte längre villkoren för att utnämnas till domare efter att deras tjänstperiod löpt ut.

Domare är ämbetsmän vars arbete regleras i författning och lagstiftning. Domarämbetet är inte förenligt med tjänster i andra statliga organ, lokala organ, politiska partiers organ samt andra tjänster och verksamheter som anges i lag. För domare finns inte någon formell utbildningsspecialisering. En domares huvudsakliga arbetsområde definieras inom ramen för den enskilda domstolens organisationsstruktur. Domstolen har olika avdelningar för olika typer av tvister, och domarna fördelas på dessa i enlighet med årsplaneringen av domstolens arbete. Frågor om befordran och lönegradsuppflyttning avgörs av Sloveniens domstolsråd. Detta föreslår också att nationalförsamlingen beslutar om entledigande av domare som vid sin tjänsteutövning bryter mot författningen, begär en allvarlig lagöverträdelse eller begär ett uppsåtligt brott genom missbruk av sin tjänsteställning. Domarens tjänstegrader beror av domstolarnas organisation och de kan vara följande: domare i lokala domstolar (*okrajni sodniki*), distriktsdomare (*okrožni sodniki*), domare i appellationsdomstolar (*višji sodniki*) eller domare i högsta domstolen (*vrhovni sodniki*).

Domare organiseras i domarförbundet, som ingår i internationella domarunionen (International Association of Judges). Medlemskap i förbundet är frivilligt.

En dömande avdelning kan bestå både av **yrkesdomare** (*poklicni sodniki*) och **lekmannadomare** (*sodniki porotniki*). När lagen föreskriver att tre domare krävs för ett avgörande ska domstolen bestå av en yrkesdomare som ordförande och två lekmannadomare, såvida inte något annat föreskrivs i lag. När lagen föreskriver att fem domare krävs för ett avgörande ska domstolen bestå av en yrkesdomare som ordförande, ännu en yrkesdomare samt tre lekmannadomare, om inte annat anges i lagen. Alla slovenska medborgare som fyllt minst 30 år, som inte har dömts genom lagakraftvunnen dom för brott som faller under allmänt åtal, och som är lämpliga och vid god hälsa och har goda kunskaper i slovenska språket. Lekmannadomares förordnande varar i fem år och kan förlängas. Ordföranden för en högre domstolsinstans utnämner och entledigar lekmannadomarna i den egna domkretsen.

Sloveniens domstolsråd

 Sloveniens domstolsråd är det centrala organ som ansvarar för regleringen av yrket.

Domstolsrådet har elva ledamöter.

Fem ledamöter väljs av nationalförsamlingen, på förslag av Sloveniens president, bland ett antal juristprofessorer, åklagare och advokater, och sex ledamöter väljs bland personer som föreslås av heltidsarbetande domare. Ledamöterna i rådet väljer en av ledamöterna till ordförande.

Domstolsrådet har följande befogenheter:

Domstolsrådet har följande befogenheter enligt reglerna för domstolarna och domartjänsten:

1. När det gäller val, utnämning och entledigande av domare samt domstolsordförande och vice ordförande:

Avgå ett preliminärt yttrande inom ramen för förfarandet för utnämning av högsta domstolens ordförande.

För nationalförsamlingen föreslå kandidater till tjänsten som domare i högsta domstolen.

Utnämna och entlediga andra domstolsordförande och vice ordförande än högsta domstolens ordförande.

Välja kandidater till vakanta domartjänster.

För nationalförsamlingen föreslå kandidater till domarämbeten.

Utnämna domare till vakanta domstolstjänster.

Avgå ett motiverat yttrande som ett led i förfarandet för entledigande av högsta domstolens ordförande.

Informera nationalförsamlingen om en lagakraftvunnen dom i vilken en domare fälls.

Inkomma med förslag till nationalförsamlingen om att entlediga domare.

Utfärda förklarande beslut om avslutande av domarfunktioner eller domartjänst.

2. När det gäller andra personalfrågor som rör domare, när beslut fattas om

domarfunktionens oförenlighet,

befordran till högre domarfunktion,

snabbare lönegradsuppflyttning, till domstolsråd (*svetnik*) eller högre domstolstjänst,

särskild befordran till högre domarfunktion,

bekräftelse på att en domare inte är lämplig för domartjänst,

ett förslag till avhjälpande av en överträdelse från en domare som anser att hans eller hennes oberoende på något sätt har påverkats,

överklaganden av beslut om förflyttning eller tillsättning av domstolsbefattning, domarfunktion eller befattning som domstolsråd samt av beslut om

lönegradsinplacering,

förflyttning av domare,

förordnande av en domare till Sloveniens författningsdomstol, högsta domstolen, en högre domstol, en specialiserad avdelning av en distriktsdomstol,

domstolsrådet, domarnas utbildningscentrum eller, för mer krävande rättstekniskt arbete, ministeriet,

befrielse från domartjänst,

beviljande av domarstipendier.

3. När det gäller disciplinära förfaranden:

Utse disciplinära organ.

Lägga fram förslag om att inleda disciplinära förfaranden mot en domare.

Verkställa en disciplinär åtgärd mot en domare som enligt lagen om domartjänsten innebär att befordran skjuts upp, att lönen sänks eller att domaren

förflyttas till en annan domstol.

Besluta om att tillfälligt entlediga högsta domstolens ordförande från domartjänsten.

Besluta om ett överklagande av ett beslut av högsta domstolens ordförande om att tillfälligt entlediga en domare från domartjänsten.

4. Övriga uppgifter:

Anta kriterier för valet av kandidater till domstolstjänster efter inhämtande av ministerns yttrande samt kriterier för kvaliteten på domarnas tjänsteutövning för bedömning av deras arbete.

Anta en uppförandekod för domstolsväsendet.

Utse ledamöter till etik- och integritetsnämnden (*Komisija za etiko in integriteto*).

Anta instruktioner om förfarandet för val av ledamöter i personalråd och anordnande av val.

Godkänna politiska åtgärder för upptäckt och hantering av de risker som finns för att domstolar exponeras för korruption och övervaka åtgärdernas genomförande.

Avgå ett preliminärt yttrande om domstolsenheternas personalplan.

Avgå ett preliminärt yttrande inom ramen för förfarandet för att fastställa antalet domstolstjänster vid varje domstol.

Avgå ett yttrande om högsta domstolens årsrapport om domstolarnas effektivitet och ändamålsenlighet och om den föreslagna finansieringsplanen för domstolarna.

Avgå ett yttrande till nationalförsamlingen och ministeriet om lagstiftningen om domstolarna och domartjänsten.

Begära att bestämmelsers författningssenslighet och laglighet granskas för att se om de inkräktar på domstolarnas konstitutionella status eller konstitutionella rättigheter.

Lämna en motiverad begäran om översyn av verksamheten i särskilda fall.

Avgå ett yttrande om beslut om häktning eller om inledande av straffrättsliga förfaranden.

Domstolsrådet fattar beslut genom en offentlig majoritetsomröstning av samtliga ledamöter, om inte annat föreskrivs i lag eller i arbetsordningen.

Domstolsrådet **beslutar** med två tredjedelars majoritet av samtliga ledamöters röster i följande fall:

Förslag till val av domare.

Utnämningar och befordran av domare.

Utnämningar och entledigande av domstolarnas ordförande och vice ordförande.

Klassificering i lönegrad.

Överklaganden av beslut om förflyttning eller tillsättning av domstolsbefattning, domarfunktion eller befattning som domstolsråd.

Överklaganden av lönegradsinplacering.

Förslag till entledigande av domare.

Bekräftelse på att en domare inte är lämplig för domartjänst.

Antagande av kriterier för urval av kandidater till domartjänster.

Antagande av kriterier för kvaliteten på domarnas tjänsteutövning.

Andra lagstadgade uppgifter.

Domstolsrådet får genom sin arbetsordning besluta om andra frågor där det ska fatta beslut med två tredjedelars majoritet av samtliga ledamöter.

Advokater

Enligt artikel 137 i författningen är **advokatkåren** (*odvetništvo*) en självständig och oberoende del av rättsväsendet och regleras i lag. I lagen om advokater (*Zakon o odvetništvu*) anges att en advokat i sin yrkesutövning ska bistå med juridisk rådgivning till och företräda och försvara parter inför domstol och andra statliga organ, upprätta handlingar och företräda parter i rättsliga sammanhang. Bara en advokat får företräda en part inför domstol mot betalning, men kan i vissa fall ersättas av en biträdande jurist.

En advokat måste uppfylla följande villkor:

Ha slovenskt medborgarskap.

Ha rättslig handlingsförmåga.

Ha följande typer av slovensk examen eller ha fullgjort motsvarande utbildning utomlands, enligt lagen om erkännande och bedömning av utbildning:

Universitetsexamen i juridik.

Universitetsexamen i juridik och magisterexamen i juridik.

Magisterexamen i juridik på grundval av det enhetliga magisterprogrammet.

Ha avlagt ett statligt juristprov.

Ha fyra års yrkeserfarenhet som universitetsutbildad jurist (därav minst ett år efter det avlagda statliga juristprovet), hos advokat eller på advokatkontor, vid domstol, på åklagarmyndighet, hos statligt juridiskt ombud eller hos notarie, inom ramen för ett normalt anställningsavtal om heltidsarbete.

Aktivt behärska slovenska.

Inge förtroende för sin yrkesutövning.

Ha nödvändig och lämplig utrustning och lokal för utövande av advokatycket.

Ha genomgått advokatkårens prov i lagkunskap, advokatarvoden och advokatsamfundets (*Odvetniška zbornica Slovenije*) etiska kod.

Endast en advokat får försvara den tilltalade i ett **straffrättsligt förfarande**.

I **civilrättsliga mål** i lokala domstolar får en part företrädas av en person med full rättskapacitet. Vid distriktsdomstolar, högre domstolar och högsta domstolen får en part dock bara företrädas av en advokat eller person som har avlagt statlig juristexamen. I förfaranden med särskilda rättsmedel måste parten företrädas av en advokat (utom när personen själv eller dennes rättsliga företrädare har avlagt statlig juristexamen).

En advokat krävs också som ombud i samtliga domstolsförfaranden som rör lagen om psykisk hälsa (*Zakon o duševnem zdravju*).

På villkor som anges i lagen om advokater får en advokat som i ursprungslandet fått rätt att utöva advokatycket arbeta med följande i Slovenien:

Utföra specifika tjänster inom advokatyckets ramar.

Utöva advokatycket med ursprungslandets yrkestitel.

Utöva advokatycket med titeln "advokat" (*odvetnik*).

Som ursprungsland betraktas det land där advokaten enligt landets föreskrifter fått rätt att utöva advokatycket.

Enligt denna lag är en advokat från en EU-medlemsstat en advokat som har rätt att utöva advokatycket i någon av unionens medlemsstater enligt det landets föreskrifter. En advokat från en EU-medlemsstat kan registrera sig i registret över utländska advokater och i Slovenien utöva advokatycket med titeln "advokat", med alla rättigheter och skyldigheter som denna yrkesutövning medför. Det förutsätter dock att vederbörande uppfyller lagstadgade villkor och

avlägger ett kunskapsprov om Sloveniens rättsordning. Provet innehåller och provförfarandet anges närmare i förordningen om prov för utländska advokater (*Uredba o preizkusnem izpitu za odvetnike iz drugih držav*).

På vissa lagstadgade villkor kan advokater göra reklam för sina tjänster. Yrket kan utövas självständigt eller på advokatbyrå. Advokatkårens paraplyorganisation är Sloveniens advokatsamfund, som har särskilda föreskrifter och stadgar. För utövande av yrket krävs registrering i advokatsamfundets advokatregister. En advokat som uppnått viss specialiseringsnivå eller fullgjort viss yrkesutbildning kan av advokatsamfundet på vissa villkor erkännas som specialistadvokat. Arvodering för advokattjänster regleras i advokattaxan, som antas av advokatsamfundet efter godkännande av justitieministeriet.

Rättsdatabaser

 Grundregler för advokater finns på engelska på advokatsamfundets webbplats.

Advokatsamfundet administrerar en **sökmotor** (på slovenska och engelska) där man kan söka efter en advokat utifrån följande **sökkriterier**:

Namn.

Ort.

Språkkunskaper.

Arbetsområden.

Notarier

Organisation

Enligt artikel 137.2 i författningen är **notarieinstitutet** (*notarji*) offentligt och reglerat i lag. I lagen om notarieinstitutet (*Zakon o notariatu*) anges följande: Som offentliga förtroendepersoner upprättar notarier enligt den lagen rättshandlingar, testamenten eller med rättigheter förenade faktaförklaringar, de förvarar handlingar, pengar och värdepapper, även för överlämnande till tredje person eller statliga organ, och de verkställer domstolsbeslut som kan delegeras till dem enligt lag.

För utnämning till notarie krävs följande:

Medborgarskap i Republiken Slovenien, i en annan av Europeiska unionens medlemsstater, i en medlemsstat i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i Schweiz eller i en medlemsstat i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD).

Rättslig handlingsförmåga och god hälsa.

Slovensk juristexamen eller en jämförbar juristutbildning på universitetsnivå från utlandet, bestyrkt med ett utländskt intyg om genomförd utbildning och ett särskilt yttrande om utbildningen i fråga, eller med ett beslut om erkännande av utbildningen för anställningsändamål eller ett beslut om godkännande av utbildningen (*odločbo o nostrifikaciji*).

Avlagt statligt juristprov.

Fem års yrkeserfarenhet som universitetsutbildad jurist, därav minst ett år hos notarie och minst ett år vid domstol, hos advokat eller statligt juridiskt ombud.

Att man anses vara tillräckligt pålitlig för att kunna utföra en notaries uppgifter.

Att man aktivt behärskar slovenska.

Nödvändig och lämplig utrustning och lokal för utövande av notarieyrket.

Att man är under 64 år.

Med förbehåll för kravet på rättslig och faktisk ömsesidighet och trots vad som anges i punkt 1 ovan kan även medborgare i andra länder än EU:s och Europeiska ekonomiska samarbetsrådets medlemsstater, Schweiz eller medlemsstaterna i OECD utses till notarie, under förutsättning att vederbörande uppfyller övriga villkor i föregående stycke.

Notarieyrket är oförenligt med utövande av advokatycket eller andra arvoderade tjänster eller funktioner.

En notarie får inte utföra uppdrag som är oförenliga med kravet på notariers integritet, som kan rubba tilltron till deras objektivitet eller förtroendet för att de handlingar som de upprättar är vederhäftiga.

Notarie utnämns av justitieministern sedan denne inhämtat yttrande från notariekammaren (*Notarska zbornica Slovenije*) om föreslagna kandidater.

Notariernas antal är begränsat och fastställs av justitieministeriet. Om en notarie i arbetet begår överträdelse som anges i lag, entledigas denne av justitieministeriet. Notariernas paraplyorganisation är notariekammaren.

En notarie ska enligt lag vara medlem av [Sloveniens notariekammare](#).

Roll och arbetsuppgifter

Notarier tillhandahåller offentliga tjänster som framför allt består i att **upprätta offentliga och privata handlingar**, vilket är av stor betydelse för säkerheten i samband med rättshandlingar.

Offentliga handlingar som normalt utfärdas av notaries är **notarieakter och notarieprotokoll**. En notarie kan upprätta alla former av skriftliga avtal för parterna, men det finns vissa typer av avtal och stadgar för aktiebolag och privata aktiebolag som endast är **giltiga** enligt slovensk lag **om de utfärdas som notarieakter**.

En notarie kan också upprätta testamenten. En notarie kan ibland också behöva **bestyrka** dokumentkopior och namnunderskrifter för att de ska vara giltiga inför domstol. Handlingar och värdepapper kan deponeras hos en notarie.

Rättsdatabaser

På notariekammarens webbplats finns en [förteckning över samtliga notaries](#) i Slovenien med kontaktuppgifter och en enklare sökmotor.

På webbplatsen är även följande tre register tillgängliga:

[Register över depositionsnotaries](#) (*register skrbniških notarjev*).

[Register över depositionsavtal](#) (*register skrbniških pogodb*)

[Centrala testamentsregistret](#) (*centralni register oporok*).

Andra juristyrken

Biträdande domstolspersonal (*Sodniški pomočnik*) (372 Kb) [en](#)

Statliga juridiska ombud

De **statliga juridiska ombuden** har uppgifter som anges i den nya lagen om statens juridiska ombud, som trädde i kraft den 20 november 2017 och på ett genomgripande sätt förändrade denna institution.

De statliga juridiska ombuden har till uppgift att skydda statens egendom samt andra rättigheter och intressen vid Sloveniens domstolar och administrativa organ, vid utländska domstolar och skiljenämnder samt vid internationella domstolar och skiljenämnder, och står till tjänst med juridisk rådgivning, fredlig lösning av tvister i administrativa förfaranden och andra lagstadgade uppgifter.

Arbetsuppgifterna utförs av det juridiska generalombudet och det biträdande juridiska generalombudet som ämbetsmän samt av högre juridiska ombud, juridiska ombud och ombudskandidater, som nu har ställningen som offentliga tjänstemän. För att undvika politiska utnämningar av juridiskt generalombud och högre juridiska ombud inhämtas ett yttrande från en kommitté bestående av oberoende experter som ska bedöma kandidaternas lämplighet.

Sloveniens regering utser det juridiska generalombudet på grundval av ett motiverat förslag från justitieministern, efter att ha inhämtat ett yttrande från den kommitté som har till uppgift att bedöma kandidaternas lämplighet. Sloveniens regering utser det biträdande juridiska generalombudet på förslag av det juridiska generalombudet, med justitieministerns samtycke. Det är ett av de högre juridiska ombuden som utses till biträdande juridiskt generalombud.

Ämbetstiden för både det juridiska generalombudet och det biträdande juridiska generalombudet är sex år, med möjlighet till förlängning. För att högre juridiska ombud, juridiska ombud och ombudskandidater ska kunna fullgöra sina uppgifter måste de ha ett anställningsförhållande som uppfyller villkoren i lagen om offentlig förvaltning, utöver de särskilda villkoren i lagen om statens juridiska ombud.

Myndigheten är oberoende som juridiskt ombud.

Länkar

[Information om juristyrken på webbplatsen för Sloveniens högsta åklagare](#)

[Information om juristyrken](#)

[Information om juristyrken på webbplatsen för Sloveniens domstolsväsen](#)

[Information om juristyrken på webbplatsen för Sloveniens advokatsamfund](#)

[Information om juristyrken på webbplatsen för Sloveniens notariekammare](#)

[Information om juristyrken på webbplatsen för statens juridiska ombud](#)

Senaste uppdatering: 07/01/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typen av juristyrken - Slovakien

Den här sidan ger en översikt över juristyrken i Slovakien.

Juristyrken – inledning

Åklagare

Organisation

Republiken Slovakiens [åklagarmyndighet](#) är ett självständigt statligt organ som leds av **riksåklagaren**. Inom ramen för sina befogenheter skyddar åklagarmyndigheten privatpersoners, juridiska personers och statens rättigheter och i lag garanterade intressen.

Åklagarmyndigheten har ett eget budgetkapitel i statsbudgeten.

Åklagarmyndighetens och riksåklagarens ställning och roll regleras genom **Slovariens författning** (artikel 149) och genom **lag nr 153/2001 om åklagarmyndigheten**, genom vilken även riksåklagarens och övriga åklagares befogenheter regleras. I lagen regleras vidare åklagarmyndighetens organisation och ledning. Åklagarnas ställning, rättigheter och skyldigheter fastställs i **lag nr 154/2001 om åklagare och åklagaraspiranter**.

Hierarki

För att fullgöra sin roll som rättsvårdande myndighet måste [åklagarmyndigheten](#) ha en hierarkisk organisation, så att lagar, andra allmänt bindande rättsregler och straffpolitiken kan tillämpas på ett enhetligt sätt.

Inom åklagarmyndigheten finns ett hierarkiskt system för åklagarna, som alla är underställda riksåklagaren.

Befogenheter

Åklagarmyndigheten har bland annat följande befogenheter:

Att väcka åtal mot enskilda som misstänks för att ha begått ett brott och se till att lagen följs både innan lagföringen inleds i enlighet med tillämplig lag och under förundersökningen.

Att se till att enskilda personer som har frihetsberövats eller vars personliga frihet har inskränkts till följd av ett domstolsavgörande eller ett beslut av någon annan bemyndigad statlig myndighet inhyses på anstalter och under förhållanden som är lagenliga.

Att utöva sina befogenheter i rättegångsförfaranden.

Att företräda staten i rättegångsförfaranden i enlighet med tillämplig lagstiftning.

Att i den utsträckning som föreskrivs i lagen se till att lagstiftningen följs av offentliga myndigheter.

Att utöva sina befogenheter på området internationellt samarbete i den utsträckning som anges i tillämplig lagstiftning, i internationella fördrag som utfärdas på det sätt som fastställs i lag och i rättsligt bindande EU-rättsakter.

Att delta i utformningen och genomförandet av åtgärder för att förhindra överträdelser av lagen och andra allmänt bindande rättsregler.

Att medverka till att undanröja orsakerna och förutsättningarna för kriminell verksamhet samt förebygga och stävja brott.

Att delta i utformningen av rättsliga föreskrifter (delta i lagstiftningsprocessen).

Att fullgöra alla andra förpliktelser som åläggs den enligt en särskild lag eller akt eller ett internationellt fördrag som har offentliggjorts på föreskrivet sätt.

Skyldigheter

Riksåklagaren och de olika åklagarna ska fullgöra alla uppgifter som faller inom ramen för åklagarmyndighetens befogenheter och använda alla i lag föreskrivna medel i fullgörandet av sina uppgifter och skyldigheter. De ska

(efter bästa förmåga) tillämpa Slovariens författning, författningslagar och andra lagar, internationella fördrag som har offentliggjorts på föreskrivet sätt, och andra allmänt bindande rättsregler,

respektera och skydda människans värdighet och grundläggande mänskliga fri- och rättigheter, samt undvika all slags diskriminering,

skydda det allmänna intresset,

alltid agera med initiativkraft, rättvisa, opartiskhet och utan onödiga dröjsmål.

Hierarki

Den slovakiska åklagarmyndighetens **organisatoriska system** omfattar följande **organ**:

Riksåklagarämbetet är det högsta åklagarämbetet och är överst i åklagarsystemet. Följande ingår i riksåklagarämbetet:

Det särskilda åklagarämbetet, som ska upptäcka och lagföra korruption och organiserad brottslighet.

De regionala åklagarämbetena (8), som står över distriktsåklagaren inom sina respektive regioner.

Distriktsåklagarmyndigheterna (55).

Riksåklagarämbetet har sitt säte i Bratislava.

De underordnade åklagarmyndigheterna ligger på samma platser som distriktsdomstolarna, och deras **distrikt** motsvarar domstolarnas domkretsar. Deras säten och territoriella behörighet överensstämmer dock inte med landets administrativa indelning.

Åklagare arbetar inom ramen för ett **tjänsteförhållande** som upprättas i samband med att de utnämns. Riksåklagarämbetet beslutar om utnämning till en

åklagartjänst på tillsvidarebasis. En förutsättning för att bli åklagare är att man utan förbehåll svarar en ed.

Kvalifikationer

Bara **slovakiska medborgare** kan utses till åklagare, och de måste uppfylla följande **villkor**:

Ha fyllt 25 år vid tidpunkten för utnämningen.

Inneha en masterexamen från en juridisk fakultet vid ett slovakiskt universitet eller ett erkänt intyg på en masterexamen i juridik från ett utländskt universitet.

Om en åklagare först erhåller kandidatexamen och därefter en masterexamen måste båda examina erhållas inom juridik.

Ha full rättskapacitet och tillräckligt god hälsa för att utföra en åklagares uppgifter.

Vara ostraffade och ha de moraliska egenskaper som krävs.

Perfekt behärska slovakiska.

Vara fast bosatta i Slovakien.

Inte vara medlemmar i något politiskt parti eller någon politisk rörelse.

Ha avlagt åklagarprov.

Ha klarat urvalsförfarandet, om inte annat föreskrivs i lag,

Skriftligen ha samtyckt till utnämningen till åklagare på en viss åklagarmyndighet.

Bara **åklagaraspiranter** får anmäla sig till **åklagarprovet**. Lediga tjänster för aspiranter tillsätts genom urvalsprov.

Även **proven för rättssakkunniga, advokater och notarier** betraktas enligt lagen som åklagarprov.

Befordran till överåklagare eller till en högre tjänst är endast möjlig på grundval av **ett urvalsförfarande och efter samråd med åklagarrådet**.

Åklagare får bara lånas ut tillfälligt till andra åklagarmyndigheter om de samtycker till detta. Utan sådant samtycke får åklagare tillfälligt lånas ut till andra

åklagarmyndighet under högst 60 arbetsdagar per kalenderår, om detta är nödvändigt för att åklagarmyndigheten i fråga ska kunna utföra sina uppgifter.

För att flytta en åklagare till en annan åklagarmyndighet krävs hans/hennes samtycke, ansökan om förflyttning eller disciplinära skäl.

Riksåklagaren kan **suspendera** åklagare som åtalas för ett uppsåttligt brott eller ett brott som begåtts på grund av vårdslöshet vid fullgörandet av

åklagaruppgifter, eller som är föremål för ett disciplinärt förfarande för en handling som skulle kunna leda till att de avsätts.

En åklagares tjänsteförhållande får bara **avslutas** av skäl angivna i lag.

Roll och arbetsuppgifter

En åklagare ska se till att lagen följs både före lagföringen och under förundersökningen. Vid utövandet av sina tillsynsbefogenheter har åklagaren behörighet att göra följande:

Utfärda bindande instruktioner för polistjänstemän innan det straffrättsliga förfarandet inleds samt under utredningar och förenklade utredningar av brott, och fastställa tidsfrister för handläggningen av ärenden. Alla instruktioner ska ingå i respektive akt.

Begära akter, handlingar, material och rapporter om läget i polisutredningar när lagföringen har inletts, för att slå fast huruvida polisen inledde lagföringen snabbt och vidtar rätt åtgärder.

Närvara vid verkställandet av alla uppgifter som utförs av polisen, vidta utredningsåtgärder, genomföra hela utredningar eller förenklade utredningar eller fatta beslut i alla ärenden. Åklagaren måste i detta sammanhang agera i enlighet med lagen. Beslut som har fattats av åklagare eller polis kan överklagas. Återförvisa ärenden till polisen med instruktioner om att utredningen eller den förenklade utredningen ska kompletteras samt fastställa en tidsfrist för detta. Åklagaren ska underrätta både den åtalade och målsäganden om ett ärende återförvisas.

Upphäva olagliga eller oberättigade beslut av polis och ersätta dem med egna beslut. En åklagare kan besluta att lägga ned ett åtal eller överlämna ett ärende till någon annan senast 30 dagar efter att ha fått ärendet på sitt bord. Om åklagaren ersätter ett polisbeslut med sitt eget beslut utan att det finns ett klagomål som har lämnats av en berättigad part får åklagarens beslut och polisbeslutet överklagas. En åklagare får även utfärda bindande instruktioner om att en utredning eller förenklad utredning ska inledas.

Dra tillbaka ett ärende från en polistjänsteman och vidta åtgärder för att överföra det till en eller flera andra poliser.

Vidta åtgärder för att säkerställa att en utredning eller en förenklad utredning av ett brott som begåtts av en polis utförs av en polisutredare. Innan en sådan åtgärd vidtas ska åklagaren inhämta ett yttrande från polisinspektionens chef. Vid utredningar eller förenklade utredningar av brott som begåtts av tulltjänstemän får åklagaren gå till väga på liknande sätt.

Bara **åklagare** har rätt att

väcka åtal,

ingå en överenskommelse om strafflindring på grund av medverkan i brottsutredningen med den åtalade och inge ett förslag om godkännande av en sådan överenskommelse till domstolen,

skjuta upp ett åtal,

lägga ned ett åtal med eller utan villkor,

godkänna förlikning före rättegång och lägga ned åtal,

utfärda ett beslut om att den misstänktes egendom ska beläggas med kvarstad och fastställa vilka ägodelar som inte ska beläggas med kvarstad, eller upphäva kvarstaden,

säkerställa målsägandens anspråk, förklara dem (helt eller delvis) obefogade eller undanta något från dem,

utfärda beslut om gravöppning,

om nödvändigt begära tillstånd för ett åtal eller ett beslut om att häkta en person i ett ärende som kräver samtycke från nationalrådet (parlamentet),

rättsrådet, författningsdomstolen eller Europaparlamentet,

begära ett domstolsbeslut om att en misstänkt ska häktas eller om förlängd häktningstid,

begära ett beslut om att en åtalad ska återvända från utlandet,

genomföra en förberedande utredning för ett utlämningsförfarande, såvida inte annat föreskrivs i lagen,

på grundval av en begäran från en behörig utländsk myndighet begära ett domstolsbeslut om att egendom som tillhör en person som har lagförts utomlands preliminärt ska beläggas med kvarstad, om denna egendom finns inom slovakiskt territorium.

I samband med **övervakningen av att anstalter för personer som har frihetsberövats** eller vars personliga frihet har inskränkts är lagenliga, ska åklagaren se till att sådana personer endast frihetsberövas på grundval av ett domstolsbeslut eller ett beslut av någon annan bemyndigad statlig myndighet, samt att lagar och andra allmänt bindande rättsregler följs på de berörda anstalterna.

I civilrättsliga förfaranden har åklagaren följande befogenheter:

Att väcka en civilrättslig talan för att

döma personer mellan 12 och 14 år till ungdomsvård om de har begått brott som enligt strafflagen kan medföra livstidsstraff,

förklara en strejk eller lockout olaglig,

ogiltigförklara överlåtelse av statlig egendom enligt lagen om fastställande av ursprunget för finansiella medel i samband med privatisering, lagen om villkor för överlåtelse av statlig egendom till privatpersoner eller lagen om förvaltning av statlig egendom,

pröva lagligheten i myndigheters beslut i fall där en åklagares klagomål inte har godtagits,

upphäva olagliga beslut som fattas av lokala myndigheter, om dessa inte har upphävt beslutet i enlighet med åklagarens invändning.

Att ingripa i alla domstolsärenden utom skilsmässoförfaranden. Om ett skilsmässoförfarande förenas med ett förfarande om makamas förhållande till minderåriga barn efter skilsmässan, får åklagaren ingripa i denna del av förfarandet.

Att i tvistemål

väcka talan när staten begär indrivning av obehörig vinst, när fastställande av äganderätt söks, när allmänt bindande rättsregler har överträtts eller när det föreskrivs i en särskild rättsakt,

ingripa i ett öppet förfarande där staten, en juridisk person som har inrättats av staten, ett statligt företag, en juridisk person i vilken staten har ett ägarintresse, en kommunal myndighet eller en högre territoriell enhet är en av parterna, eller i ärenden som rör skadeståndsansvar till följd av myndighetsutövning.

I samband med sin övervakning av myndigheters efterlevnad av lagar och andra allmänt bindande rättsregler har åklagaren rätt att **pröva lagligheten** hos myndigheters allmänt bindande rättsregler,

myndigheters interna administrativa bestämmelser i syfte att säkerställa att uppgifter fullgörs inom den offentliga förvaltningen,

beslut i enskilda fall som rör offentlig förvaltning,

förfaranden som tillämpas av myndigheter när de utfärdar bestämmelser och beslut som rör offentlig förvaltning.

Domare

Organisation

Domstolspersonal

Chefsadministratör-assistent (382 Kb) [sk](#)

Domstolsregistrator (295 Kb) [sk](#)

Högre domstolstjänsteman (460 Kb) [sk](#)

Assistent till domare i Högsta domstolen (291 Kb) [sk](#)

Advokater

Rättsdatabaser

Mer information finns på det slovakiska advokatsamfundets [webbplats](#).

Juridiskt ombud/Juridisk rådgivare

Rättsdatabaser

Mer information finns på det slovakiska rättshjälpscentrumets [webbplats](#).

Notarier

En notarie i Slovakien måste ha en **masterexamen i juridik**.

En notarie ska skipa preventiv rättvisa och bestyrka officiella handlingar.

Justitieministeriet ansvarar för tillsynen över notarier.

Notarier måste vara medlemmar i den slovakiska **notariekamraren**.

Rättsdatabaser

Den slovakiska **notariekamraren** har en [webbplats](#) med ett intranät för medlemmar. Tillgången är **kostnadsfri** men möjligheten att söka information är begränsad.

Databasen ger tillgång till

offentliga register,

en förteckning över notarier (kontaktuppgifter, språkkunskaper och öppettider),

lagstiftning.

Senaste uppdatering: 16/05/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typer av juristyrken - Finland

På den här sidan hittar du en översikt över juristyrken i Finland.

Juristyrken – Inledning

Juristyrkena i Finland innefattar domare vid domstolarna, allmänna åklagare, offentliga rättsbiträden, advokater, rättegångsbiträden med tillstånd, notarius publicus och utmätningsmän.

Åklagare

Organisation

Åklagarmyndigheten har omkring 550 anställda. Ungefär 400 av dem är åklagare. Dessutom tillhandahåller omkring 150 anställda vid myndigheten olika typer av stöd och experthjälp.

Åklagarmyndigheten består av **riksåklagarens byrå** som fungerar som centralförvaltningsenhet, och **fem åklagardistrikt**: Södra Finland, Västra Finland, Norra Finland, Östra Finland och Åland. Myndigheten har 34 verksamhetsställen i Finland.

Åklagarmyndigheten leds av **riksåklagaren som landets högsta åklagare**.

Riksåklagarens byrå ansvarar för Åklagarmyndighetens centralförvaltning, styrning och tillsyn och verksamheten i sin helhet. Åklagardistriktet ansvarar för den egentliga åklagarverksamheten.

Åklagarmyndigheten hör till justitieministeriets förvaltningsområde.

Uppgifter

Den oberoende Åklagarmyndigheten är en statlig myndighet och en del av rättsväsendet. Dess uppgift är att säkerställa straffrättsligt ansvar, dvs. att ett brott får till påföljd ett straff i den mening som avses i lag. Åklagare fattar självständigt beslut om åtal och är oberoende rättsliga instanser.

I brottmålsprocesser spelar den allmänna åklagaren en central roll bland de offentliga myndigheterna i samtliga skeden, från förundersökning till domstolförfarande. En åklagare kan även förelägga böter för lindrigare brott.

Åklagarens uppgifter är främst inriktade på **lagföring** och **domstolförfaranden**. I samband med lagföringen beslutar åklagaren på grundval av åtalspunkterna vilka ärenden som ska drivas i domstol. Det är åklagaren som under en rättegång har till uppgift att bevisa att det brott en tilltalad anklagas för har begåtts.

Åklagaren ska även försäkra sig om att förundersökningen utförs tillräckligt ingående. I mer komplicerade brottmål bekantar sig åklagaren med målet redan i början av förundersökningen och kan även, på förslag från undersökningsledaren, avsluta förundersökningen innan åtal väcks.

Åklagarens roll under förundersökningen är särskilt viktig när en polistjänsteman är misstänkt för att ha begått ett brott. I sådana fall leder åklagaren även förundersökningen.

Rättsdatabaser

Mer information finns på [Åklagarmyndighetens](#) webbplats.

Domare

Organisation

I Finland fattas de flesta domstolsavgöranden av yrkesdomare. I tingsrätterna finns även lekmanndomare, som kallas nämndemän. Domarna företräder det oberoende domstolsväsendet. Det finns domartjänster på olika nivåer: i Högsta domstolen, i hovrätterna och i tingsrätterna, i Högsta förvaltningsdomstolen och förvaltningsdomstolarna, i Försäkringsdomstolen, Arbetsdomstolen och Marknadsdomstolen. Domarna är anställda av staten och kan inte avsättas. En domare kan endast avstängas från sin befattning genom ett domstolsavgörande, och dessutom kan en domare inte heller mot sin vilja flyttas från en tjänst till en annan.

Kapitel 12 i **statstjänstemannalagen** innehåller särskilda bestämmelser om domare i egenskap av statstjänstemän. Enligt lagen gäller de bestämmelser som för övriga statstjänstemän styr tjänstledighet, varning, tidsbegränsad anställning och uppsägning inte för domare. Enligt statstjänstemannalagen är en domare skyldig att avgå när han eller hon når den lagstadgade avgångsåldern (som för domare är 68 år) eller har förlorat sin arbetsförmåga.

Uppgifter

Yrkesdomare

För att bli domare krävs en **högre juridisk examen** samt **ett års domstolspraktik** i tingsrätten. Den normala vägen till en domartjänst är **notariatjänstgöring** i hovrätten, vilket följs av en domartjänst vid tingsrätt eller hovrätt. I framtiden kommer domarkandidater att få särskild utbildning. Hovrätten utlyser lediga tjänster och en oberoende domarförslagsnämnd bedömer de sökandes lämplighet. Domare utnämns av republikens president.

Lekmanndomare (nämndemän)

I **tingsrätten** finns lekmän, nämndemän, som är med och dömer i vissa mål. Nämndemän medverkar huvudsakligen vid **brottmål**, men de kan även delta vid **tvistemål**, bland annat vid vissa **hyrestvister**. Tingsättens sammansättning med nämndemän består av en ordförande, dvs. tingsrättens permanenta domare, och tre nämndemän. Nämndemännen har självständig beslutanderätt när målet avgörs och vid behov avgörs målet genom omröstning, varvid majoritetens ståndpunkt vinner. Om rösterna faller jämnt segrar i ett brottmål den ståndpunkt som är lindrigare ur den åtalades synpunkt och i övriga mål den ståndpunkt som ordföranden understött.

Kommunfullmäktige utser nämndemännen för fyra år i sänder. I varje kommun utses minst två nämndemän och i större kommuner betydligt fler.

Nämndemännen ska så rättvist som möjligt representera kommuninvånarnas ålders-, köns-, språk- och yrkesfördelning.

Nämndemännen måste vara **finska medborgare**. Till uppgiften kan inte väljas personer som är yngre än 25 år eller personer som har fyllt 63 år. Personer med en officiell tjänst vid en domstol eller en straffanstalt kan inte sitta som nämndemän, och inte heller personer som sköter åklagar-, advokat- eller polisuppgifter. En nämndeman svär domareden eller avger motsvarande försäkran innan perioden börjar.

Varje nämndeman ska om möjligt delta i ett sammanträde ungefär en gång i månaden, dvs. 12 sammanträden om året. Tingsrätten betalar nämndemännen ett sammanträdesarvode samt ersätter utebliven inkomst.

Offentliga rättsbiträden

Organisation

Offentliga rättsbiträden är jurister eller advokater som arbetar vid de statliga rättshjälpsbyråerna. De är anställda av staten och utnämns av justitieministern. Rättshjälpsbyråerna sorterar under justitieministeriet.

För att få en tjänst som offentligt rättsbiträde krävs en högre högskoleexamen i juridik (*juris kandidat* eller *juris magister*) och /tillräcklig erfarenhet av arbete som advokat eller av domaruppgifter. Vanligen har de offentliga rättsbiträdena också titeln *vicehäradshövding*.

Offentliga rättsbiträden uppträder inför domstol och är skyldiga att iaktta god advokatsed i sitt arbete. I detta avseende står de under Finlands Advokatförbunds tillsyn. Av de offentliga rättsbiträdena hör mer än hälften till Finlands Advokatförbund. De offentliga rättsbiträdena sköter sina uppdrag självständigt och oberoende.

Advokater

Endast medlemmar av Finlands Advokatförbund har rätt att använda yrkesbenämningen **advokat** (på finska **asianajaja**). Den som vill bli medlem i **Finlands**

Advokatförbund måste

ha avlagt en **juristexamen** som medför behörighet till **domartjänst**,

vara känd för redbarhet,

ha flerårig erfarenhet inom juristyrket och andra uppdrag som förutsätter juridisk utbildning,

ha avlagt en särskild examen (advokatexamen) som visar tillräckliga kunskaper om de bestämmelser och anvisningar som gäller grunderna för advokatverksamhet och om vad god advokatsed kräver,

vara självständig och oberoende av påverkan från staten eller annan instans, med undantag av sin klient,

ha diverse andra lämpliga kvalifikationer.

Advokaters ansvar och övervakning av deras verksamhet

När det gäller straffrättsligt ansvar och skadeståndsansvar skiljer sig advokatens ansvar sig i princip inte från övriga medborgares. Alla advokater måste dock ha en ansvarsförsäkring för att täcka skadestånd på grund av annat än fel begångna med berätt mod eller av grov oaktsamhet. Advokatförbundet har inrättat en ersättningsfond som ska bidra till ersättningen vid sådana skador som förorsakats en klient till följd av att en advokat har förfarit brottsligt.

Dessutom har advokaten ett yrkesmässigt ansvar. Advokatförbundets styrelse ska säkerställa att advokater utför sina uppdrag i enlighet med god advokatsed. Om så inte sker inleder Advokatförbundet ett disciplinärt förfarande. Första steget i detta är oftast ett skriftligt klagomål eller en varning.

Justitiekanslern underrättas om de beslut som fattas av Advokatförbundet och han eller hon kan överklaga besluten vid Helsingfors hovrätt.

Finlands Advokatförbund är en offentligrättslig organisation om vilken det stadgas i lagen om advokater från 1958. Förbundet föregicks av en registrerad organisation med samma namn. Alla medlemmar av båda organisationerna är och har alltid varit advokater.

Advokatförbundet har ca 1 850 medlemmar som har yrkesbeteckningen *advokat* (på finska *asianajaja*). Ungefär 600 advokater arbetar på advokatbyråer.

Omkring 120 advokater är offentliga rättsbiträden. Rättshjälpsbyråerna har också över 100 offentliga rättsbiträden anställda som inte är medlemmar av advokatförbundet.

Advokater som har utslutits ur advokatförbundet efter disciplinära åtgärder kan fortsätta utöva sitt yrke under en annan yrkesbeteckning. En sådan yrkesutövare verkar dock utan advokats skyldigheter och utanför advokatförbundets tillsyn.

En finsk medborgare eller en medborgare i någon annan stat inom EES-området som har fyllt 25 år kan antas som advokat under förutsättning att personen är känd för redbarhet samt i fråga om övriga egenskaper och levnadssätt är lämplig att utöva advokatverksamhet. Advokater måste uppfylla de akademiska krav som ställs i Finland för att utöva advokatyrket, ha förvärvat de kunskaper som krävs för att vara verksam som advokat samt ha erfarenhet av advokatverksamhet. Dessutom får de inte vara försatta i konkurs och deras handlingsbehörighet får inte ha begränsats.

I enlighet med internationella förpliktelser som trätt i kraft i Finland kan även en person som inte uppfyller de krav på akademiska examina och yrkesverksamhet som gäller i Finland men som i någon annan stat inom EES-området har yrkesbehörighet för advokatverksamhet godkännas som advokat. Den sökande ska då i ett prov som advokatförbundet anordnar visa att han eller hon har tillräckliga kunskaper om finsk lagstiftning och advokatverksamhet i Finland.

Som advokat kan även godkännas en person som i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen har yrkesbehörighet för advokatverksamhet, utan att personen i fråga behöver genomgå något prov. Godkännandet som advokat utan genomgången prov förutsätter att sökanden i minst tre års tid har varit registrerad under hemlandets yrkestitel i det advokatregister som förs av advokatförbundet och har varit kvalificerad att utöva advokatyrket i en annan medlemsstat (EU-register). Dessutom måste sökanden visa att han eller hon har bedrivit regelbunden verksamhet som advokat i Finland under minst denna period.

Rättsdatabaser

Mer information finns på webbplatsen för [Finlands advokatförbund](#).

Rättegångsbiträden med tillstånd

Rättegångsbiträden med tillstånd är jurister som har tillstånd från rättegångsbiträdesnämnden att verka som rättegångsbiträde. Rättegångsbiträden med tillstånd ska följa yrkesetiska regler som motsvarar uppförandekoden när de uppträder som biträde eller rättsligt ombud i domstol. I detta hänseende står rättegångsbiträden med tillstånd under tillsyn av advokatförbundets tillsynsnämnd, rättegångsbiträdesnämnden och justitiekanslern.

Rättsdatabaser

Mer information om registret över rättegångsbiträden finns på webbplatsen för [Finlands justitieministerium](#).

Notarius publicus

I Finland regleras de uppgifter som ingår i notarius publicus arbete i lag. Notarius publicus arbetar vid magistraterna och häradsämbetena. För att man ska kunna utnämnas till notarius publicus krävs att man har en högre juridisk examen (*juris kandidat* eller *juris magister*).

Notarius publicus uppgifter i Finland skiljer sig på många sätt från de uppgifter en sådan har i övriga Europa och i USA. I Finland är notarius publicus alltid anställd av staten. De som arbetar som notarius publicus har dock inte detta som huvuduppgift, utan de flesta arbetar som häradskrivare vid magistraten. Principen om avtalsfrihet på privaträttens område i Finland innebär att avtal inte behöver bekräftas av notarius publicus för att vara giltiga. Det enda privaträttsliga avtal som måste bekräftas av notarius publicus är överlåtelseavtal.

Notarius publicus bestyrker bland annat namnteckningar, kopior av intyg och meritförteckningar. Notarius publicus kan också bestyrka handlingar med en apostill, ett intyg som bekräftar att undertecknaren av en viss handling har den tjänsteställning som nämns i handlingen och är behörig att utfärda en sådan handling.

Övriga juristyrken

Utsökningsmyndigheter

Utsökningsverket i Finland är ett ämbetsverk som lyder under justitieministeriet och som ansvarar för oberoende utövande av föreskrivna verkställighetsuppgifter. Utsökning är en del av rättsväsendet och grundas på lagstiftningen. Verkställighetsuppgifter omfattar bland annat indrivning av fordringar, vräkningar och säkringsåtgärder. Utsökningsmyndigheter handlar opartiskt och tar hänsyn till både borgenärens och gäldenärens rättigheter.

Utsökningsverkets **nätverk med 64 verksamhetsställen täcker hela Finland**.

Utmättningsmän är en överordnad term för tjänstemän som **utför verkställighetsuppgifter**. En utmättningsman har självständiga verkställighetsbefogenheter.

Enligt lagen är utmättningsmännen
utsökningsinspektörer inom basverkställighet,
utsökningsöverinspektörer inom omfattande verkställighet och specialverkställighet,
häradsfogdarna, som verkar som deras chefer,
ledande häradsfogdar.

På Åland är titlarna utsökningsöverinspektör samt landskapsfogde.

Även riksfogden, som leder hela Utsökningsverket, samt biträdande riksfogden är i lagen definierade utmättningsmän.

Det finns också andra rättsliga titlar vid Utsökningsverket, t.ex. ekonomisk rådgivare, specialsakkunnig, förvaltningsfogde och ledande förvaltningsfogde. Största delen av indrivningen av fordringar sköts med hjälp av elektroniska indrivningsmetoder **vid verksamhetsenheten för basverkställighet**, vilket inte kräver fysiska möten med gäldenärerna.

De **fem regionala verksamhetsenheterna för omfattande verkställighet** ansvarar inom sina respektive områden, t.ex. försäljning av utmätt egendom och andra, mer krävande verkställighetsuppgifter.

Den riksomfattande enheten för specialverkställighet sköter verkställighetsuppgifter som kräver mycket utredningar och tid, deltar i myndighetssamarbete och i bekämpningen av grå ekonomi och ekonomisk brottslighet.

Utsökningsverkets **centralförvaltning** ansvarar för administrativ styrning, utvecklingen av och tillsyn och kontroll över utsökningsverksamheten.

Centralförvaltningen ansvarar också för hela ämbetsverkets resultat och effektivitet.

Centralförvaltningen deltar inte i enskilda verkställighetsuppgifter, utan alla enheter för verkställighet verkar självständigt. Behörigheten i enskilda utsökningsärenden hör alltid till den utmättningsman som sköter ärendet, och centralförvaltningen kan t.ex. inte ändra beslut som fattats i ett enskilt utsökningsärende.

Mer information finns på webbplatsen för [Utsökningsverket](#)

Senaste uppdatering: 21/09/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typer av juristyrken - Sverige

Här får du en överblick över juristyrkena i Sverige.

[Åklagare](#)

[Domare](#)

[Advokat](#)

[Notarie](#)

[Övriga juristyrken](#)

Juristyrken – inledning

Åklagare

Organisation

Åklagarväsendet omfattar [Åklagarmyndigheten](#) och [Ekobrottsmyndigheten](#). Båda myndigheterna är direkt underordnade regeringen (Justitiedepartementet). Åklagarmyndigheten leds av riksåklagaren och Ekobrottsmyndigheten av en generaldirektör. **Riksåklagaren** är under regeringen högsta åklagare och har ansvaret för och ledningen av åklagarväsendet.

Riksåklagaren har ansvar för rättslig utveckling, verksamheten i [Högsta domstolen](#) och administrativa uppgifter. Under riksåklagaren har **överåklagare** ansvar för åklagarväsendet inom särskilda områden. Allmänna åklagare utnämns av riksåklagaren och organiseras i åklagarområden, åklagarkammare, där **kammaråklagare** arbetar. Vissa kammaråklagare är specialiserade inom ett visst kompetensområde. Det finns 32 allmänna åklagarkammare. Dessutom finns det tre internationella och fyra nationella åklagarkammare som hanterar särskilda ärendetyper. Chefen över en åklagarkammare kallas **chefsåklagare**. Samtliga åklagare inom Åklagarmyndigheten är helt självständiga i sitt beslutsfattande, dvs. en överordnad åklagare får inte bestämma hur en underordnad åklagare ska besluta i ett ärende som denne ansvarar för. För att bli åklagare måste man ha svenskt medborgarskap. För att kunna bli antagen som åklagare måste man vidare ha en svensk juristexamen samt genomgått notarietjänstgöring, dvs arbetat under två år som notarie vid tingsrätt eller länsrätt. Med juristexamen jämställs under vissa förutsättningar även juristutbildning i ett annat nordiskt land. Åklagare anställs först som **åklagaranspirant** under nio månader då åklagaren har en handledare till stöd för sitt arbete. Därefter genomgår åklagaren, parallellt med ordinarie åklagararbete, en grundutbildning under två år innan han eller hon utnämns till kammaråklagare.

I Stockholm, Göteborg och Malmö finns det **särskilda utvecklingscentrum-** för vilka en överåklagare är chef. Utvecklingscentrumen har till uppgift att bedriva metod- och rättsutveckling inom sina respektive brottsområden och svarar för den samlade kunskapen inom sina ansvarsområden. Rättslig uppföljning och tillsyn utövas också här. Ett exempel är att alla överprövningar av åklagarbeslut handläggs av utvecklingscentrumen.

Roll och arbetsuppgifter

Åklagaren har **tre huvuduppgifter**:

Leda brottsutredningar.

Besluta om åtal ska väckas.

Föra talan i domstol.

Åklagaren leder förundersökningen om det rör sig om brott som inte är av s.k. "enkel beskaffenhet" när en viss person skäligen kan misstänkas för brottet. Åklagare kan även i andra fall leda en förundersökning om det finns särskilda skäl för det. Som förundersökningsledare är åklagaren ansvarig för att brottet utreds på bästa sätt. Vid mindre allvarliga brott genomför polisen förundersökningen från början till slut.

I de fall åklagare leder en förundersökning biträds han eller hon av polisen i utredningen. Åklagaren följer utredningen fortlöpande och tar hela tiden ställning till vilka utredningsåtgärder och beslut som krävs. När förundersökningen är klar beslutar åklagaren om han eller hon ska väcka åtal eller inte. Det gäller även de förundersökningar som polisen har ansvarat för.

En annan viktig del av åklagarens arbete är förberedelse och framträdande i rätten. Genom sitt beslut om åtal och den beskrivning av brottet som åklagaren då gör, sätter åklagaren ramarna för domstolens prövning av åtalet. De flesta åklagare tillbringar minst en eller två dagar i veckan i rätten.

Riksåklagaren är den enda av åklagarna som får väcka och föra talan i Högsta domstolen. Han eller hon får förordna en biträdande åklagare vid Riksåklagarens kansli eller förordna en allmän åklagare som ska föra riksåklagarens talan i Högsta domstolen.

Rättsdatabaser

Mer information om åklagare finns på [Åklagarmyndighetens webbplats](#), som är tillgänglig för allmänheten.

Domare

Organisation

Ordinarie domare utnämns av regeringen efter beredning i en fristående statlig förslagsnämnd, Domarnämnden. En ordinarie domare kan i princip inte avsättas annat än i vissa fall som anges i regeringsformen.

För att bli domare måste man ha svenskt medborgarskap. För att vara behörig att utöva domartjänst måste man vidare ha en svensk juristexamen. Med juristexamen jämställs under vissa förutsättningar även juristutbildning i ett annat nordiskt land. De flesta ordinarie domare arbetar som rådmän i tingsrätt eller förvaltningsrätt eller som hovrättsråd eller kammarrättsråd i hovrätt eller kammarrätt. Chefen för en hovrätt och kammarrätt kallas för president och i tingsrätt och förvaltningsrätt för lagman. Domarna i Högsta domstolen och Högsta förvaltningsdomstolen kallas **justitieråd**.

Många som utnämns till ordinarie domare har följt den s.k. domarbanan, dvs. arbetat under två år som **notarie i en tingsrätt** (329 KB) [SV](#) eller **notarie i en förvaltningsrätt** (281 KB) [SV](#) och därefter ansökt om att bli hovrätts- eller kammarrättsfiskal. Efter minst ett år i hovrätt eller kammarrätt ska **den som genomgår domarutbildningen** tjänstgöra som fiskal i tingsrätt eller förvaltningsrätt under minst två år. Detta följs av minst ett års tjänstgöring som tf. hovrättsassessor eller kammarrättsassessor i en hovrätt eller kammarrätt. Efter genomförd och godkänd domarutbildning förordnas personen till hovrätts- eller kammarrättsassessor. Fiskaler och assessorer utgör exempel på sådana **icke ordinarie domare** som kan förekomma i domstol. I domstolarna finns också ett antal **beredningsjurister** (280 KB) [SV](#) och **föredragande** (281 KB) [SV](#).

I varje tingsrätt, hovrätt, förvaltningsrätt och kammarrätt finns det ett antal lekmannadomare, **nämndemän**. Nämndemännen förordnas för en fyraårsperiod av kommunfullmäktige i de kommuner som omfattas av en tingsrätts geografiska verksamhetsområde (domsaga)

landstingsfullmäktige i de län som omfattas av en förvaltningsrätts, kammarrätts eller hovrätts verksamhetsområde.

Vid omröstning i samband med domstolens överläggning har varje nämndeman en röst.

Vid omröstning i samband med domstolens överläggning har varje nämndeman en röst.

Rättsdatabaser

För mer information om domare och nämndemän, hänvisas till [webbplatsen för Sveriges Domstolar](#) och, såvitt avser domare, webbplatsen för [Sveriges Domareförbund](#).

Juristyrkenas organisation: jurister

Advokat

Enligt svensk lagstiftning har endast ledamöter av [Sveriges advokatsamfund](#) rätt att använda yrkestiteln "**advokat**". För att bli **ledamot krävs** bl.a. att personen

har sin hemvist i Sverige eller ett annat land inom EU eller EES eller i Schweiz

har avlagt de kunskapsprov som krävs för domarbehörighet – dvs. i Sverige en jur kand-examen

i minst tre år har ägnat sig åt praktisk kvalificerad juridisk verksamhet och även gör det -vid tiden för ansökan

har genomgått Advokatsamfundets utbildning för advokatexamen och godkänts i examen

har gjort sig känd för redbarhet och i övrigt anses lämplig att verka som advokat.

För sökande från andra EU- eller EES-länder samt Schweiz, som uppfyller utbildningskraven för att bli advokater i sina hemländer, gäller särskilda regler.

Advokatsamfundets styrelse fattar beslut om inträde.

Sveriges advokatsamfund bildades på enskilt initiativ 1887 och fick officiell status när den nuvarande rättegångsbalken trädde i kraft 1948. Samfundet har numera fler än 4 700 ledamöter.

Advokatsamfundet är reglerat i rättegångsbalken och i samfundets egna stadgar som fastställs av regeringen. Samfundet, som är en privaträttslig sammanslutning, har följande ändamål:

vidmakthålla en etiskt och professionellt hög kvalitet inom kåren.

följa rättsutvecklingen och verka för att samfundets erfarenhet kommer denna till godo.

tillvarata advokaternas allmänna yrkesintressen och verka för sammanhållning och samförstånd mellan advokaterna.

Samfundet har också vissa offentligrättsliga uppgifter. Genom regleringen i rättegångsbalken tilldelas samfundet förvaltningsuppgifter som innefattar myndighetsutövning, framför allt i fråga om den disciplinära verksamheten.

Regleringen av Advokatsamfundet syftar till att tillförsäkra att den rättssökande allmänheten har kvalificerade ombud och biträden. En advokat är enligt rättegångsbalken skyldig att följa de yrkesetiska reglerna och är i sin verksamhet underkastad Advokatsamfundets och Justitiekanslerns tillsyn. Advokater står under tillsyn av Advokatsamfundets disciplinnämnd. Om disciplinnämnden anser att en advokat brutit mot god advokatsed kan nämnden besluta att tilldela advokaten en disciplinär påföljd.

Rättsdatabaser

Mer information finns på webbplatsen för [Sveriges advokatsamfund](#).

Juridiskt ombud/juridisk rådgivare

Det finns inget krav på att ett **rättegångsombud** är advokat. För att vara rättegångsombud krävs dock att domstolen anser att ombudet är lämpligt. I princip förordnas dock endast advokater som offentliga försvarare.

Notarie

Organisation

Frånsett **notarius publicus** (se nedan) finns det inga särskilda notarier av det slaget i Sverige.

Notarius publicus är en person som utses av [länsstyrelsen](#). För att bli notarius publicus ska man vara jurist, ha språkkunskaper i svenska och i övrigt befinnas vara lämplig.

Roll och arbetsuppgifter

Rättsdatabaser

Det finns ingen matrikel och/eller allmän webbplats om detta yrke som är tillgänglig för allmänheten.

På vissa av länsstyrelsernas webbplatser finns det emellertid mer information om notarius publicus.

Notarius publicus har bl.a. till uppgift att hjälpa allmänheten med olika frågor som att bestyrka namnunderskrifter, kopior, översättningar och andra uppgifter om innehåll i handlingar närvara i rätten som vittne i vissa fall

kontrollera lotteridragningar

efter annan kontroll eller undersökning lämna redogörelse för sina iakttagelser

ta upp förklaringar om förhållanden av rättslig eller ekonomisk karaktär och överlämna sådana förklaringar till tredje man

bekräfta att en myndighet eller person är behörig att göra vissa saker

utfärda intyg enligt Haagkonventionen den 5 oktober 1961 om slopande av kravet på legalisering av utländska allmänna handlingar (apostille).

Rättsdatabaser

Det finns ingen matrikel och/eller allmän webbplats om detta yrke som är tillgänglig för allmänheten.

På vissa av länsstyrelsernas webbplatser finns det emellertid mer information om notarius publicus.

Övriga juristyrken

 Kronofogdemyndigheten har ansvaret för indrivning av skulder och andra åtaganden. En **kronofogde** är anställd av denna myndighet och ansvarar t.ex. för att se till att indrivningen sker på ett lagligt sätt. I Sverige finns en kronofogdeutbildning. För att antas till utbildningen krävs att man är svensk medborgare, att man avlagt juristexamen eller motsvarande examen och är notariemeriterad. Det finns också möjlighet att via särskild fastställt praktiktjänstgöring eller ett dispensförfarande ersätta notariemeriteringen.

Senaste uppdatering: 09/11/2020

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Typer av juristyrken - England och Wales

Här hittar du en översikt över några av de viktigaste juristyrkena i England och Wales. Bland annat får du information om domare, åklagare och olika typer av advokater.

Domarkåren

Inom det engelska och walesiska rättsväsendet arbetar domare med olika rättslig status – på både heltid och deltid – i de olika domstolarna och nämnderna i England och Wales. Mer information om domarkåren i England och Wales hittar du på webbplatsen [Judiciary of England and Wales](#).

Heltidsdomare

Lord Chief Justice – Lord Chief Justice är högsta ansvarig för domarkåren i England och Wales och ordförande för domstolarna i England och Wales. Den sistnämnda uppgiften tillkom den 3 april 2006 när Lord Chancellors dömande funktion överfördes till Lord Chief Justice i enlighet med 2005 års lag om konstitutionell reform (Constitutional Reform Act 2005). Lord Chief Justice är också ansvarig för straffrättskipningen.

Heads of division – fyra höga domare leder de övriga jurisdiktionerna: Master of the Roles (Civil), President of the Queen's Bench Division, President of the Family Division och Chancellor of the High Court (Chancery). Mer information hittar du på webbplatsen för [Judiciary of England and Wales](#).

Domare i appellationsdomstolen (Lords Justices of Appeal) sitter i Court of Appeal, som handlägger både brottmål och tvistemål.

Domare i High Court (High Court Judges) arbetar i den högsta civilmålsdomstolen High Court som har hand om de mest komplicerade tvistemålen. De kan också döma i mycket allvarliga och känsliga mål i Crown Court (till exempel mord).

Circuit Judges dömer normalt i straffrättsliga, civilrättsliga eller familjerättsliga ärenden.

Distriktsdomare dömer i civilrättsliga mål. De avgör framför allt ärenden på handlingarna (dvs. utan att det krävs några egentliga domstolsförhandlingar). De har rätt att pröva alla typer av mål i en lokal civilmålsdomstol upp till ett visst fastställt belopp som omprövas med jämna mellanrum. Ärenden som överstiger detta belopp avgörs i allmänhet av en Circuit Judge. Distriktsdomare avgör över 80 % av alla tvistemål i England och Wales.

Distriktsdomare i Magistrates' courts arbetar i magistrates' courts och dömer i samma typer av mål som lekmannadomare (magistrates – se nedan), företrädesvis dock de mer omfattande och komplicerade ärendena.

High Court Masters and Registrars är rättegångsdomare som behandlar merparten av tvistemålen i avdelningarna Chancery Bench Division och Queen's Bench Division i High Court.

Deltidsdomare

Deltidsanställda domare utses vanligtvis för en period av minst fem år, under förutsättning att de inte uppnår den övre åldersgränsen under den perioden.

Det finns följande huvudkategorier av deltidanställda domare:

Deputy High Court Judges, som arbetar i en eller flera av avdelningarna vid High Court.

Recorders, som har ungefär samma befogenhet som circuit judges, men som vanligtvis handlägger domstolens mindre invecklade eller svåra ärenden.

Deputy District Judges, som arbetar i grevskapsdomstolarna och vid District Registries (distriktsregistreringskontoren) för High Court. De tar hand om de minst invecklade av de ärenden som omfattas av district judges behörighet.

Deputy District Judges (Magistrates' Courts) arbetar med ungefär samma saker som sina heltidsanställda motsvarigheter.

Deputy High Court Masters and Registrars arbetar med ungefär samma saker som sina heltidsanställda kollegor i High Court.

Tribunal judges (ledamöter i nämnder)

Varje år behandlas nästan 800 000 ärenden i en rad olika frågor, som tvister om skatter, pensioner eller invandring, i tribunals (nämnder).

Nämnderna består ofta av en grupp ledamöter under ledning av en juridiskt utbildad ordförande och ett antal lekmanledamöter med särskilda sakkunskaper. Det finns ingen jury, och nämndens ledamöter har inte befogenhet att utdöma fängelsestraff. Deras främsta uppgift är att lösa tvister på ett tillfredsställande sätt och att i vissa fall besluta om kompensation eller ersättning till endera parten.

Magistrates (lekmannadomare)

Lekmannadomare (magistrates), som också kallas fredsdomare (Justices of the Peace eller JPs) handlägger omkring 95 procent av alla brottmål i England och Wales. Det finns fler än 30 000 lekmannadomare som arbetar på lokal nivå. De arbetar normalt som domare minst 26 halvdagar per år. De behöver inte ha juridisk utbildning och är oavlönade.

I allmänhet sammanträder de tre och tre, varvid en av dem är utbildad för att fungera som ordförande och handleda de andra genom förfarandet. Han eller hon för också gruppens talan. En juridiskt utbildad domstolstjänsteman finns alltid tillgänglig för att ge fredsdomarna råd i juridiska och processuella frågor. Lekmannadomarna har hand om relativt sett mindre allvarliga brott, t.ex. snatteri, skadegörelse, förgärlig beteende och trafikförseelser, samt en rad olika ärenden rörande exempelvis familjer och barn eller utskänkningstillstånd.

Åklagare

Organisation

Åklagarmyndigheten, [☞ Crown Prosecution Service \(CPS\)](#), är den oberoende myndighet som har ansvar för att väcka åtal för brott som har utretts av polisen i England och Wales. Den står under tillsyn av Attorney General, som svarar för myndigheten inför parlamentet. I England och Wales finns 42 områden som vart och ett står under ledning av en överåklagare, en Chief Crown Prosecutor. Dessutom finns det fyra specialiserade nationella avdelningar för organiserad brottslighet, särskilda brott, terrorismbekämpning och bedrägerier. Det finns en telefontjänst, CPS Direct, som kan bistå med råd och information om beslut utanför kontorstid till poliser i hela England och Wales.

Chefen för åklagarmyndigheten är riksåklagaren, Director of Public Prosecutions (DPP), som fattar beslut om de mest invecklade och känsliga ärendena och vägleder polisen i frågor om brott. Riksåklagaren har det övergripande ansvaret för åtal som väcks av åklagarmyndigheten och rapporterar till Attorney General.

På åklagarmyndigheten arbetar åklagare och biträdande åklagare, men även socialarbetare och administratörer. Åklagarna vid myndigheten, som har en bakgrund som erfarna advokater (barristers eller solicitors), ansvarar för att väcka åtal i brottmål på statens vägnar. Biträdande åklagare granskar och handlägger ett begränsat antal ärenden i magistrates' courts.

Roll och arbetsuppgifter

De anställda vid åklagarmyndigheten

bistår polisen och granskar bevis i ärenden som kan leda till åtal,

beslutar om åtalspunkter (utom i småmål) när man har beslutat sig för att väcka åtal,

förbereder ärenden och lägger fram dem för domstolen.

Åklagare är statsanställda, och rekryteringen sker genom öppna antagningsprov. För att bli anställd måste sökanden vara

en solicitor med fullständigt tjänstgöringsintyg som gäller i England och Wales

en barrister som är medlem i advokatsamfundet och har avslutat det obligatoriska lärlingsåret

medborgare i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i det brittiska samväldet; om utbildningen har skett utanför England eller Wales krävs godkänt resultat på ett prov (lawyer transfer test) innan han eller hon anställs.

Organisation av juristyrkena: Advokater

Barrister (ofta specialiserad advokat med rätt att företräda parter i de högre domstolarna)

Advokatsamfundet för barristers, [☞ Bar Council](#), är en yrkesorganisation för alla barristers i England och Wales. Samfundet bildades för att företräda yrkesgruppens intressen, utforma och genomföra viktiga politiska initiativ samt upprätthålla advokatyrkets normer, heder och oberoende. Genom lagen om juridiska tjänster (Legal Services Act 2007) har Bar Council delegerats uppgiften att reglera yrket genom den oberoende avdelningen Bar Standards Board. Barristers är juridiska rådgivare som företräder parter i domstol. De är i regel privatpraktiserande och arbetar i grupp på byråer som kallas chambers där de är så kallade tenants. Barristers utbildas främst i att företräda och plädara för sina klienter i högre instanser. De tillbringar mycket tid med att ge klienter råd och att förbereda rättsfall, liksom med att fördjupa sig och hålla sig uppdaterade inom sitt eget specialområde. Omkring 10 procent av barristers har titeln Queen's Counsel (QC). De handlägger de viktigaste och mest komplicerade rättsfallen.

Solicitor (advokat med samordnande och rådgivande funktioner och rätt att företräda parter, i första hand i lägre domstolar)

En solicitor har till uppgift att erbjuda sina klienter (allmänhet, företag, frivilligorganisationer, välgörenhetsorganisationer osv.) kvalificerad juridisk rådgivning och biträde både i och utanför rättsalen. Deras arbetsuppgifter varierar stort. De flesta solicitors är privatpraktiserande och samarbetar med andra solicitors. De kan antingen vara allmänpraktiserande eller specialiserade inom ett visst juridiskt område. Andra är anställda i centrala eller lokala myndigheter, åklagarmyndigheten, magistrates' courts, handels- eller industriorganisationer eller andra organisationer. Solicitors kan välja den miljö som passar dem bäst. En solicitor erbjuder normalt juridisk rådgivning åt klienter. Om en part behöver företrädas i en högre domstol ger en solicitor i allmänhet en barrister i uppdrag att sköta den saken. Det är dock inte alltid nödvändigt att koppla in en barrister, eftersom en solicitor med lämplig utbildning har rätt att företräda klienterna i högre domstolar.

[☞ Law Society](#) företräder solicitors i England och Wales. Sammanslutningen förhandlar med och arbetar med opinionsbildning gentemot yrkesorganisationer, myndigheter och andra parter. Dessutom erbjuder den utbildning och rådgivning. Syftet med Law Society är att hjälpa, skydda och underlätta för solicitors i England och Wales.

[☞ Solicitors Regulation Authority \(SRA\)](#) behandlar regleringsfrågor och disciplinära ärenden och fastställer, övervakar och tillämpar normer för solicitors i England och Wales. Myndigheten, som tidigare hette Law Society Regulation Board, har till uppgift att tillvarata allmänhetens intressen.

Byrån för klagomål – [☞ Office for Legal Complaints](#) – tar emot klagomål från allmänheten, när det finns synpunkter på en advokats yrkesutövning. Detta oberoende och opartiska organ, som tidigare kallades Legal Complaints Service, har som mål att lösa problem som uppstår på ett snabbt och effektivt sätt.

Notarier

Notarieryket är den tredje och äldsta grenen av advokatkåren i England och Wales. Notarier utses och godkänns (får verksamhetstillstånd) av [☞ The Faculty Office](#) (ärkebiskopen av Canterbury gjorde detta för första gången 1279), och tillsynen utövas av en kyrklig domstol, Court of Faculties. Notarierna erbjuder en brygga mellan civilrätten och common law.

Alla notarier har juridisk utbildning, och även om de flesta också är solicitors kvalificerar man sig som notarie genom oberoende och separata prov. Alla notarier måste gå samma grundkurs för att bli kvalificerade och måste ha blivit godkända i [☞ den fördjupningsutbildning i notariepraktik som anordnas av University College London](#). Därefter får notarierna praktisera överallt i England och Wales, och alla har samma befogenheter. Utöver att utarbeta och utfärda notariehandlingar och notarieakter kan notarier bistå med rådgivning i samband med upprättandet av testamenten, arvsrättsliga frågor, boutredningar och överlåtelsehandlingar.

Notariernas verksamheter har erkänts världen över i hundratals år, vilket har bidragit till ökad rörlighet för medborgare och företag. Notariernas arbete underlättar handeln och förenklar medborgarnas liv genom att göra det möjligt för dem att sköta sina affärer till rimliga kostnader, utan alltför stora förseningar.

En notarie har ett officiellt sigill, och handlingar som utfärdas av en notarie i England och Wales har bevisvärde. Handlingar som upprättas av notaries kan vara privata eller offentliga – de senare kallas även notarial acts in authentic form. Handlingar som är underskrivna av en notarie och bär notariens sigill erkänns som bevis av rättsliga myndigheter i alla länder i världen.

Notarierna omfattas av liknande yrkesetiska regler som solicitors och måste förnya sina verksamhetsstillstånd årligen. Dessutom är de skyldiga att ha en yrkesmässig ansvars- och garantiförsäkring. För att få ett förnyat tillstånd måste notarien ha följt reglerna. Utnämningen till notarie är personlig. [Notaries Society](#) är den medlemsorganisation som företräder omkring 800 notarius publicus. [Society of Scrivener Notaries](#) representerar omkring 30 notaries som praktiserar i centrala London. Dessa notaries har utnämnts av [Scriveners Company](#), mycket gammal yrkessammanslutning.

Patent- och varumärkesadvokater

Patent- och varumärkesadvokater är specialiserade på rådgivning i frågor som rör immateriell äganderätt, särskilt patent, varumärken, formgivning och upphovsrätt. De företräder också sina klienter i specialdomstolar som handlägger mål om immateriell äganderätt (vissa erhåller ytterligare ansvarsområden efter att ha skaffat sig kompletterande befogenheter att fungera som rättegångsombud). De flesta patent- och varumärkesadvokater är privatpraktiserande. Många är anställda på byråer med särskild inriktning på immaterialrättsliga frågor, men vissa arbetar också i partnerskap med solicitors. Dessutom är ganska många knutna till industrisektorn. Patent- och varumärkesadvokater kan företräda sina klienter i domstol, på samma sätt som solicitors, i mål om immateriell äganderätt. Detta inbegriper att förbereda mål för barristers. Institutet för patentadvokater – [Chartered Institute of Patent Attorneys](#) (Cipa) – företräder patentadvokater i hela Storbritannien. Organisationen har bland annat till uppgift att samråda med regeringen om immaterialrättslig lagstiftning, tillhandahålla utbildning och fortbildning för patentadvokater och biträdande patentjurister samt hålla kontakt med reglerings- och tillsynsorgan på området. Cipa strävar efter att sprida kunskap om immaterialrättslig lagstiftning och de yrkesgrupper som arbetar med immaterialrättsliga frågor. Institutet för varumärkesadvokater – [Institute of Trade Mark Attorneys](#) (ITMA) – företräder enskilda varumärkesadvokater och yrkesgruppen som helhet i hela Storbritannien. Till dess uppgifter hör att förhandla om och driva frågor gentemot regeringen, dess oberoende tillsynsfunktion (IPReg) och andra berörda organisationer. Institutet tillhandahåller relevant utbildning, fortbildning och rådgivning för varumärkesadvokater och ansvarar för att främja yrket och immaterialrätten. Tillsynsmyndigheten för immateriella rättigheter – [Intellectual Property Regulation Board](#) (IPReg) – hanterar alla frågor som rör reglering och disciplin samt fastställer, övervakar och tillämpar standarder för patent- och varumärkesadvokater i hela Storbritannien. Den har till uppgift att tillvarata allmänintresset och föra lagstadgade register över patent- och varumärkesadvokater, såväl enskilda yrkesutövare som företag.

Övriga juristyrken

Bortsett från vad som gäller i magistrates' courts behöver domstolstjänstemän och andra anställda vid de flesta domstolar i England och Wales inte ha juridisk utbildning. De är statstjänstemän som handlägger administrativa frågor och hjälper domarna. De får inte ge juridisk rådgivning. Alla som arbetar vid domstolarna är anställda av staten genom [Her Majesty's Courts and Tribunals Service](#).

Mer information om de olika personalkategorierna vid domstolarna hittar du [här](#) (456 Kb) [en](#).

I magistrates' courts har domstolstjänstemännen en annan roll. Lekmannadomare har ingen juridisk utbildning och behöver vägledning av juridiskt utbildade domstolstjänstemän. Det finns två typer av sådana tjänstemän: **justices' clerks** (juridiskt utbildade tjänstemän vid magistrates' court) och **legal advisers** (juridiska biträden, kallas också **court clerks**).

Justices' clerks är fredsdomarnas viktigaste rådgivare. De är advokater (barristers eller solicitors) med minst fem års relevant erfarenhet. De ger lekmannadomarna råd i rättsliga och processuella frågor både i och utanför rättssalen. De ansvarar också för handledning och fortbildning av de juridiska biträdena (legal advisers) och för att rådgivningen är konsekvent och håller hög kvalitet inom det administrativa område som de ansvarar för.

Legal advisers sitter med i rättssalen och ger råd i rättsliga, praktiskt juridiska och processuella frågor. Även de har relevant juridisk kompetens (vanligtvis i egenskap av solicitors eller barristers).

Betalningsdomar meddelade av High court verkställs numera av **exekutionstjänstemän knutna till denna domstol**. De utses och fördelas på olika distrikt av lordkanslern eller av hans företrädare. Deras arbete består i att driva in skulder som fastställts genom domar i High Court eller genom domar som har överförts från en lokal tvistemålsdomstol till High Court. De har befogenhet att beslagta och sälja ägodelar för att täcka skulder. De utför och övervakar även beslagtagande av egendom och återlämnande till rätt ägare.

Exekutionsbiträden vid lokala tvistemålsdomstolar (County Court Bailiffs) är offentliganställda genom Her Majesty's Courts and Tribunals Service. De verkställer domar och/eller domstolsbeslut som meddelats och registrerats i de lokala tvistemålsdomstolarna. Exekutionsbiträdena verkställer utmätningar och återtar fast och lös egendom. Bestämmelserna för hur exekutionsbiträdena ska verkställa beslut återfinns i 1984 års lag om lokala tvistemålsdomstolar (County Courts Act) avsnitt 85–111. Förfarandena för verkställighet återfinns i de civilprocessrättsliga bestämmelserna. Dessutom har exekutionsbiträden vid lokala tvistemålsdomstolar andra uppgifter, som personlig delgivning av handlingar och häktningsbeslut. Reglerna om häktning återfinns i avsnitt 118–122 i lagen om lokala tvistemålsdomstolar.

Auktoriserade exekutionsbiträden är privata tjänstemän som auktoriserats enligt lagstiftningen om utmätning för hyra (Distress for Rent Rules). Detta innebär att de har beviljats verksamhetsstillstånd av en distriktsdomare vid en lokal tvistemålsdomstol. Vid utmätning för hyra beslagtas hyresgästens egendom av hyresvärderna för att säkra betalning för utebliven hyra. Beslagtagandet kan ske utan att en domstol är inblandad. Auktoriserade exekutionsbiträden får också driva in andra typer av skulder enligt en rad andra lagar, t.ex. kommunalskatt för privatpersoner och företag.

Länkar

- [Crown Prosecution Service](#),
- [Faculty Office](#),
- [Notaries Society](#),
- [Judiciary of England and Wales](#),
- [The Law Society](#),
- [Solicitors Regulation Authority](#),
- [Office for Legal Complaints](#),
- [Legal Services Commission](#),
- [Chartered Institute of Patent Attorneys](#),
- [Institute of Trade Mark Attorneys](#),
- [Intellectual Property Regulation Board](#),
- [Her Majesty's Courts and Tribunals Service](#).

Senaste uppdatering: 20/06/2017

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till [en](#) är dock redan färdig.

Typer av juristyrken - Nordirland

Här hittar du en översikt över juristyrkena i Nordirland.

Juristyrken – inledning

The legal professions in Northern Ireland include:

Jurister i Nordirland kan arbeta som

domare

åklagare

barrister (advokat)

solicitor (juridisk rådgivare)

Organisation av de juridiska yrkena: Domare

Jurisdiktionen Nordirland har följande domaryrken:

Lord Chief Justice – chef för domstolsväsendet

Lord Justices of Appeal

High Court Judges

Masters of the Supreme Court

County Court Judges

District Judges (*county court*)

District Judges (*magistrates court*)

Lay Magistrates (lekmannadomare)

Coroners

Organisation av de juridiska yrkena: Åklagare

Organisation

[Public Prosecution Service for Northern Ireland](#) (PPS) är huvudåklagarmyndigheten i Nordirland. Förutom att fatta beslut om åtal i brottmål som utreds av polisen i Nordirland behandlar den även ärenden som utretts av andra lagstadgade myndigheter, till exempel skatt- och tullmyndigheten (HM Revenue and Customs).

[Public Prosecution Service](#) leds av chefsåklagaren, *Director of Public Prosecutions for Northern Ireland*.

Det finns även en biträdande chefsåklagare, *Deputy Director of Public Prosecutions*. Den biträdande chefsåklagaren har samma befogenheter som direktören, men måste utöva dem under ledning och kontroll av chefsåklagaren.

Både chefsåklagaren och den biträdande chefsåklagaren utnämns av *Attorney General for Northern Ireland*.

PPS är en statlig myndighet som inte lyder under ett särskilt ministerium. I enlighet med *Justice Act* av 2002 ska chefsåklagaren utöva sitt ämbete oberoende av någon annan person. Enligt lag får åklagaren samråda med justitieministern ibland i ärenden där ministern är ansvarig inför Nordirlands parlament. För närvarande är ett antal åtalsärenden förbehållna parlamentet i Westminster. Dessa ärenden åligger generaladvokaten för Nordirland.

Roll och uppgifter

Åklagarmyndighetens främsta uppgift är att avgöra om personer ska åtalas för brott samt att fastställa korrekta åtalspunkter.

Myndigheten har också ansvar för att väcka åtal och vidta rättsliga åtgärder.

Åklagaren lägger fram bevisningen för domstolen på statens vägnar. Åklagare kallar och hör kronvittnen och hör kronförhör försvarets vittnen. I slutet av rättegången sammanfattar de bevisningen för domstolen.

Organisation av de juridiska yrkena: Advokater

Barristers (advokater)

I Nordirland är *barristers* uppdelade i *senior council* (kallas också *Queen's Counsel*) och *junior council*. Barristers är specialiserade advokater med erfarenhet av rättsprocesser som allmänheten har tillgång till via *solicitors* och i vissa fall direkt.

[The Bar of Northern Ireland](#), Nordirlands advokatsamfund, är en förening för oberoende *barristers*, med huvudkontor i Bar Library i Belfast. Den 1 september 2012 fanns det nästan 600 privatpraktiserande *barristers*.

Solicitors (juridiska rådgivare)

I Nordirland är [Law Society](#) den regleringsmyndighet som styr en *solicitors* utbildning, bokföring, disciplin och yrkesetiska uppförande. Den ska upprätta hålla yrkets oberoende, etiska normer, och professionella kompetens samt kvaliteten i de tjänster som erbjuds allmänheten. En *solicitor* kan specialisera sig inom ett visst område eller vara allmänpraktiserande.

Notarier

I Nordirland kan alla *solicitors* ta emot edsvurna inlagor. Detta betyder att de kan bevitna officiella handlingar (utom handlingar som de själva eller deras motståndare i ett mål upprättar).

Dessutom fungerar vissa *solicitors* som notarius publicus, vilket innebär att de får bevitna handlingar som ska användas utomlands. Mer information om detta hittar du på webbplatsen för [Law Society Northern Ireland](#).

Patent- och varumärkesadvokater

Patent- och varumärkesadvokater är specialiserade på rådgivning i frågor som rör immateriell äganderätt, särskilt patent, varumärken, formgivning och upphovsrätt. De företräder också sina klienter i specialdomstolar som handlägger mål om immateriell äganderätt (vissa erhåller ytterligare ansvarsområden efter att ha skaffat sig kompletterande befogenheter att fungera som rättegångsombud).

De flesta patent- och varumärkesadvokater är privatpraktiserande. Många är anställda på byråer med särskild inriktning på immaterialrättsliga frågor, men vissa arbetar också i partnerskap med *solicitors*. Dessutom är ganska många knutna till industrisektorn.

Patent- och varumärkesadvokater kan företräda sina klienter i domstol, på samma sätt som *solicitors*, i mål om immateriell äganderätt. Detta inbegriper att förbereda mål för *barristers*.

Institutet för patentadvokater – [Chartered Institute of Patent Attorneys](#) (CIPA) – företräder patentadvokater i hela Storbritannien. Organisationen har bland annat till uppgift att samråda med regeringen om immaterialrättslig lagstiftning, tillhandahålla utbildning och fortbildning för patentadvokater och biträdande patentjurister samt hålla kontakt med reglerings- och tillsynsorganen på området. CIPA strävar efter att sprida kunskap om immaterialrättslig lagstiftning och de yrkesgrupper som arbetar med immaterialrättsliga frågor.

Institutet för varumärkesadvokater – [Institute of Trade Mark Attorneys](#) (ITMA) – företräder enskilda varumärkesadvokater och yrkesgruppen som helhet i hela Storbritannien. Till dess uppgifter hör att förhandla om och driva frågor gentemot regeringen, dess oberoende tillsynsfunktion (IPReg) och andra berörda organisationer. Institutet tillhandahåller relevant utbildning, fortbildning och rådgivning för varumärkesadvokater och ansvarar för att främja kunskaperna om yrket och immaterialrätten.

Tillsynsmyndigheten för immateriella rättigheter – [Intellectual Property Regulation Board](#) (IPReg) – hanterar alla frågor som rör reglering och disciplin samt fastställer, övervakar och tillämpar standarder för patent- och varumärkesadvokater i hela Storbritannien. Den har till uppgift att tillvarata allmänintresset och föra lagstadgade register över patent- och varumärkesadvokater, såväl enskilda yrkesutövare som företag.

Andra juristyrken

Domstolsbiträden

Domstolsbiträden och andra anställda i domstolarna i Nordirland är inte jurister, utan handlägger administrativa ärenden.

Domstolsbiträden ser till att domarna får det bakgrundsmaterial som behövs för att döma i mål, de registrerar domslutet och utför andra administrativa uppgifter åt domarna. Domstolsanställda får lämna upplysningar till allmänheten om hur domstolsförfaranden går till, men de får inte ge juridisk rådgivning eller föreslå vilka åtgärder en person bör vidta. Alla som arbetar vid domstol är statligt anställda av [Northern Ireland Court Service](#) som är en byrå inom Nordirlands justitiedepartement.

Exekutionstjänstemän

Exekutionstjänstemän är statligt anställda av Northern Ireland Courts and Tribunals Service. De verkställer tvistemålsdomar åt exekutionsmyndigheten, *Enforcement of Judgments Office*. Exekutionsmyndigheten verkställer tvistemålsdomar från *magistrates' courts*, grevskapsdomstolar (inklusive småmålsdomstolar) och *High Court*. Den lag som styr exekutionstjänstemännen finns i *Judgments Enforcement (Northern Ireland) Order* från 1981 och *Judgment Enforcement Rules (Northern Ireland)* från 1981, i dess ändrade lydelse.

Länkar

[Public Prosecution Service](#)

[Bar of Northern Ireland](#)

[Law Society](#)

[Northern Ireland Courts and Tribunals Service](#)

Senaste uppdatering: 03/10/2018

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [en](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Typer av juristyrken - Skottland

Här hittar du en översikt över de viktigaste juristyrkena i Skottland. Här finns information om domare, åklagare och advokater.

Domare

I Skottland finns det inget separat yrke som domare i sig. Det är bara **erfarna solicitors** (advokater med rådgivande funktioner) och **advocates** (advokater med behörighet att föra talan i domstol) som kan bli domare. Domartjänsterna i Skottland omfattar följande:

The Lord President of the Court of Session.

The Lord Justice Clerk.

Sheriff Principals, som leder Skottlands sex sheriffskap.

Domare som sitter i *Court of Session* kallas *Senators of the College of Justice*.

Domare som sitter i *High Court of Justiciary* kallas *Lords Commissioners of Justiciary*.

Sheriffdomare.

Sheriffdomare som arbetar deltid brukar ofta användas för att fylla ut för heltidsanställda sheriffdomare.

Fredsdomare (*Justices of the Peace*) är lekmän som arbetar ensamma eller i grupper om tre, tillsammans med ett juridiskt utbildat domstolsbiträde eller en juridisk bisittare i fredsdomstolarna (*Justice of the Peace Courts*).

Åklagare

Organisation

I Skottland har åklagarmyndigheten, [Crown Office and Procurator Fiscal Service](#), ansvar för alla åtal. Direktören för åklagarmyndigheten kallas **Lord Advocate** och är också minister i den skotska regeringen. Dessutom finns en biträdande direktör, *Solicitor General*.

Crown Office and Procurator Fiscal Service (COPFS) har ensamt ansvar för att **väckas åtal** i fråga om brott, **utreda** plötsliga eller misstänkta dödsfall och utreda **klagomål** mot polisen.

Enligt 1998 års *Scotland Act* (avsnitt 48) ska *Lord Advocate* (som chef för *Systems of Criminal Prosecution and Investigation of Deaths in Scotland*) vara helt oberoende i alla sina beslut.

Endast kvalificerade jurister och advokater kan bli åklagare.

Roll och uppgifter

Polisen (eller andra specialiserade utredningsorgan, som tullmyndigheten *HM Revenue and Customs*) gör en inledande utredning och överlämnar sedan en rapport till den lokala allmänna åklagaren (*Procurator Fiscal*). Den allmänna åklagaren går igenom rapporten och beslutar om eventuella åtgärder i allmänhetens intresse. Den allmänna åklagaren fattar sitt beslut med hänsyn till om det finns tillräckliga bevis och om vilka åtgärder som i så fall är lämpliga – det vill säga om det bör väckas åtal, vidtas en direkt åtgärd (t.ex. böter) eller om inga åtgärder alls bör vidtas. I mål som ska prövas av en jury intervjuar åklagaren vittnen och samlar in och granskar bevismaterial innan beslutet om att väcka åtal fattas. Därefter rapporterar den allmänna åklagaren till *Crown Counsel* som avgör om det ska väckas åtal.

Organisation av de juridiska yrkena: Advokater

Advocates (advokater med behörighet att föra talan i domstol)

Advocates är medlemmar i det skotska samfundet för advokater inom denna kategori (**Scottish Bar**). De har rätt att framträda i alla skotska domstolar, även om merparten av deras arbete utförs i högre domstolar (*Court of Session* och *High Court of Justiciary*) och att utfärda specialistrytanden i rättsliga frågor.

Erfarna domstolsjurister (*senior advocates*) kallas *Queen's Counsel*. Alla *advocates* är medlemmar i det särskilda advokatsamfundet [Faculty of Advocates](#).

Solicitors (advokater med rådgivningsuppgifter)

Solicitors bildar den största gruppen bland de skotska juristerna. De kan ge råd i alla rättsliga frågor och företräda klienter i domstol. *Solicitors* måste vara medlemmar i [Law Society of Scotland](#), som företräder yrkeskategorins intressen, med även det allmännas intressen i förhållande till yrkeskategorin.

Det finns även *solicitor-advocates*, som också är medlemmar i **Law Society of Scotland**. I likhet med *advocates* (se ovan) har de rätt att framträda i *Court of Session* och *High Court of Justiciary*.

Notarier

Notaries public är *solicitors* som registrerar vissa transaktioner och undertecknar särskilda rättsliga dokument. Det är inte ett separat juridiskt yrke i sig.

Patent- och varumärkesadvokater

Patent- och varumärkesadvokater är specialiserade på rådgivning i frågor som rör immateriell äganderätt. De bistår med juridisk rådgivning till klienter inom detta område, särskilt med avseende på registrering av patent, varumärken och mönster samt eventuella rättsliga åtgärder som i samband med detta, men arbetar även med andra delar av immaterialrätten, t.ex. upphovsrättsligt skydd. Till skillnad från mer allmän civil- och straffrätt är den immaterialrättsliga lagstiftningen tillämplig i hela Förenade kungariket. Tvister rörande immateriell äganderätt i Skottland ska vanligtvis prövas av *Court of Session*, eftersom den domstolen är exklusivt behörig i frågor som rör patent och de flesta andra registrerade immateriella rättigheter (särskilt gemenskapsvarumärken och registrerad gemenskapsformgivning). Den har också ett antal domare som är specialiserade på immaterialrätt, och särskilda handläggningsregler som kan tillämpas i immaterialrättsliga mål. Patent- och varumärkesadvokater kan företräda sina klienter direkt inför *Patents County Court*, men också i samband med överlaganden av beslut från *UK Intellectual Property Office* till *Patents Court of the High Court* i England och Wales. Patentadvokater med nödvändiga kvalifikationer kan också föra talan vid *High Court* i London, men patent- och varumärkesadvokater har för närvarande inte rätt att företräda klienter i immaterialrättsliga tvister inför de skotska domstolarna. Detta innebär att den uppgiften för närvarande sköts av specialiserade immaterialrättsadvokater, om än ofta i samarbete med patent- och varumärkesadvokater.

De flesta patent- och varumärkesadvokater i Skottland arbetar på byråer med särskild inriktning på immaterialrättsliga frågor, men vissa är knutna till industrisektorn.

Institutet för patentadvokater – [Chartered Institute of Patent Attorneys](#) (CIPA) – företräder patentadvokater i hela Storbritannien. Organisationen har bland annat till uppgift att samråda med regeringen om immaterialrättslig lagstiftning, tillhandahålla utbildning och fortbildning för patentadvokater och biträdande patentjurister samt hålla kontakt med reglerings- och tillsynsorgan på området. CIPA strävar efter att sprida kunskap om immaterialrättslig lagstiftning och de yrkesgrupper som arbetar med immaterialrättsliga frågor.

Institutet för varumärkesadvokater – [Institute of Trade Mark Attorneys](#) (ITMA) – företräder enskilda varumärkesadvokater och yrkesgruppen som helhet i hela Storbritannien. Till dess uppgifter hör att förhandla om och driva frågor gentemot regeringen, dess oberoende tillsynsfunktion (IPReg) och andra berörda organisationer. Institutet tillhandahåller relevant utbildning, fortbildning och rådgivning för varumärkesadvokater och ansvarar för att främja kunskaperna om yrket och immaterialrätten.

Tillsynsmyndigheten för immateriella rättigheter – [Intellectual Property Regulation Board](#) (IPReg) – hanterar alla frågor som rör reglering och disciplin samt fastställer, övervakar och tillämpar standarder för patent- och varumärkesadvokater i hela Storbritannien. Den har till uppgift att tillvarata allmänintresset och föra lagstadgade register över patent- och varumärkesadvokater, såväl enskilda yrkesutövare som företag.

Andra juristyrken

Sheriff officers och **Messengers-at-arms** är domstolstjänstemän med ansvar för att delge handlingar och verkställa domstolsbeslut i Skottland. Både *messengers-at-arms* och *sheriff officers* är anställda av privata företag och tar ut avgifter som fastställs i sekundärlagstiftning.

Enligt avsnitt 60 i 2007 års *Bankruptcy and Diligence (Scotland) Act* kommer befattningarna *messenger-at-arms* och *sheriff officer* att avskaffas och ersättas av den nya befattningen **Judicial officer**. Denna kategori kommer att tillsättas av *Lord President of the Court of Session*, på rekommendation av den nya *Scottish Civil Enforcement Commission*.

Länkar

[Crown Office and Procurator Fiscal Service](#), [Faculty of Advocates](#), [Law Society of Scotland](#), [Scottish Association of Law Centres](#); [Chartered Institute of Patent Attorneys](#), [Institute of Trade Mark Attorneys](#), [Intellectual Property Regulation Board](#)

Senaste uppdatering: 10/11/2014

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.